

សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ខែ តុលា ឆ្នាំ 2013

សេវាបណ្ណា

យុវវ័យជាច្រើននាក់កំពុង
រៀបចំនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ៖
សូមជួយពួកគេឲ្យរៀបចំខ្លួន
ជាស្រេច ទំព័រ 18

ការគិតពីមេសកកម្មរបស់ខ្ញុំតាមរយៈ
ទស្សនវិស័យថ្មី ទំព័រ 42

របៀបដែលប៊ីស្ស៊ីអាចជួយអ្នកឲ្យប្រែចិត្ត
ទំព័រ 58

ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលឲ្យស្រឡាញ់មនុស្ស
គ្រប់គ្នា—សូមរៀនពីមនុស្សចូលចិត្តរបស់
ទំព័រ 68

« ថ្វីបើយើងប្រហែលជាមាន
អាម្មណ៍ចារង្វេងនៅក្នុង
ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់យើងក្តី
ក៏ព្រះទ្រង់សន្យាពីសេចក្តី
សង្ឃឹមនៃពន្លឺរបស់ទ្រង់—ទ្រង់
សន្យាថានឹងបំភ្លឺផ្លូវពីមុខយើង
ហើយបង្ហាញផ្លូវយើងចេញពី
សេចក្តីងងឹត » ។

ប្រធាន ខៀវចៅ អេសូ អុធិដូហូ
ជាទីប្រឹក្សាទីពីរក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ
« The Hope of God's Light »
Liahona ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2013
ទំព័រ 70 ។

សាលិខិត

- 4 **សាលិខិតគណៈប្រធានទីមួយ ៖ ទំនួលខុសត្រូវរបស់យើងដើម្បីជួយសង្គ្រោះ**
ដោយ ប្រធាន ចូម៉ាស អេស ម៉ែនស៊ុន
- 7 **សាលិខិតសួរសុខទុក្ខ ៖ បេសកកម្មដ៏ទេវកាលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ៖ ព្រះដ៏បង្កបង្កើត**

អត្ថបទពិសេស

12 **សូមអនុវត្តផ្នែកអ្នកឲ្យបានល្អប្រពៃ**
ដោយ អេលឌ័រ ឃ្វីនធីន អិល យុក
នៅពេលការប្រព្រឹត្តិមិនចេញមុខមាត់ ពិតជា
ការងាយស្រួលបំផុត នោះមានគោលការណ៍
ដ៏សំខាន់ៗដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការមិនពាក់
ស្រោមមុខ និងការមានភក្តីភាពចំពោះសេចក្តី
ជំនឿរបស់យើង ។

18 **យុវវ័យ និងសេចក្តីសញ្ញាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ**
ដោយហ្គារី និងស៊ូហ្សិន ខាតធើរ
ឥឡូវនេះគឺជាពេលដើម្បីចាប់ផ្តើមរៀបចំខ្លួន
កូនចៅរបស់អ្នកចូលព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

20 **តោមតកនៃអ្នកឲ្យចូលសាសនាដ៏ធ្វើម**
របស់យើង
ដោយ ឡាប៊ែន ធឺលធើរ ហ្គន
និងលីនដា ខេកី ឡូម៉ែស
ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាគ្រប់រូប នៅ
អតីតកាល ឬបច្ចុប្បន្ននេះ បម្រើដោយសេចក្តី
សង្ឃឹមក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតមនុស្សដទៃទៀត
បានប្រសើរឡើង ។

26 **ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ថ្ងៃចម្បាំង**
ដោយអិលឌ័រ អេក្វាឌូ ហ្គារីប៊ែត
គោលការណ៍ដ៏សាមញ្ញបំផុតនេះអាចកំណត់
ពីគោលការណ៍សាសនារបស់យើងនៅក្នុងចម្បាំងនៃ
ជីវិត ។

30 **ការពន្លឿន កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ**
សមាជិកភាពនៅក្នុងសាសនាព្រះបាទ
ព្រះអម្ចាស់ មានន័យថាត្រូវបានហៅឲ្យចូលរួម
ពេញលេញនៅក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

34 **ការក្លាយខ្លួនជាមនុស្សមានសេចក្តីសុខសាន្ត**
ដោយ ម៉ាថាយ ឌី ហ្គីត តុន
ដំណឹងល្អបានផ្តល់សេចក្តីសុខសាន្តម្នាក់—
ហើយបង្រួបបង្រួមគ្រួសាររបស់គាត់ ។

ផ្នែកទាំងឡាយ

- 8 **សៀវភៅកំណត់ចំណាំសន្និសីទខែ តុលា ៖ គំនិតសម្រាប់សន្និសីទទូទៅ**
ដោយ ធីណា ស្តែនសើរ
- 9 **ការបង្រៀនដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន៖ សុខភាពខាងរូបកាយ និង សតិអារម្មណ៍**
- 10 **ព័ត៌មានសាសនាចក្រ**
- 38 **សំឡេងពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ**
- 80 **លុះត្រាជួបទៀត៖ ខ្ញុំប្រើពាក្យជេរប្រមាថ . . .**
ដោយ ដោយ អ៊ី វ៉ាល ចនសុន

នៅលើគម្រប
ខាងមុខ ៖ រចនាបថដោយ កូឌី ប៊ែល ។ ខាងក្រោយ ៖ រចនាបថដោយ កូឌី ប៊ែល ។ នៅខាងក្នុងគម្របខាងមុខ ៖ រចនាបថដោយ iStockphoto/Thinkstock ។

42

42 តើខ្ញុំអាចក្លាយជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ជោគជ័យម្នាក់បានដោយរបៀបណា ?
ដោយ ឡូយ៉ិន ម៉ែងហ្គី ម៉ែង វិលដី
យើងប្រឈមមុខនឹងការបដិសេធគ្រប់ទិសទី ហើយខ្ញុំបានបាក់ទឹកចិត្ត ។ ខ្ញុំត្រូវរកនិយមន័យថ្មីមួយសម្រាប់ភាពជោគជ័យ ។

ចាំមើលថា តើអ្នកអាចរកឃើញរូបលីអាហ្សូណាដែលលាក់នៅក្នុងលេខនេះដែរឬទេ ។ តម្រុយ ៖ ចែករំលែកផ្លែឈើ ។

46 ការក្លាយខ្លួនជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់នៃប្រកាសដ៏ណែនាំល្អរបស់យើង
ដោយអែលឌើ ដារីឌី អេ ឌែមណា
តម្រូវការទាំងប្រាំនេះនឹងជួយអ្នកឲ្យក្លាយខ្លួនជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់ដ៏ប្រពៃ ។

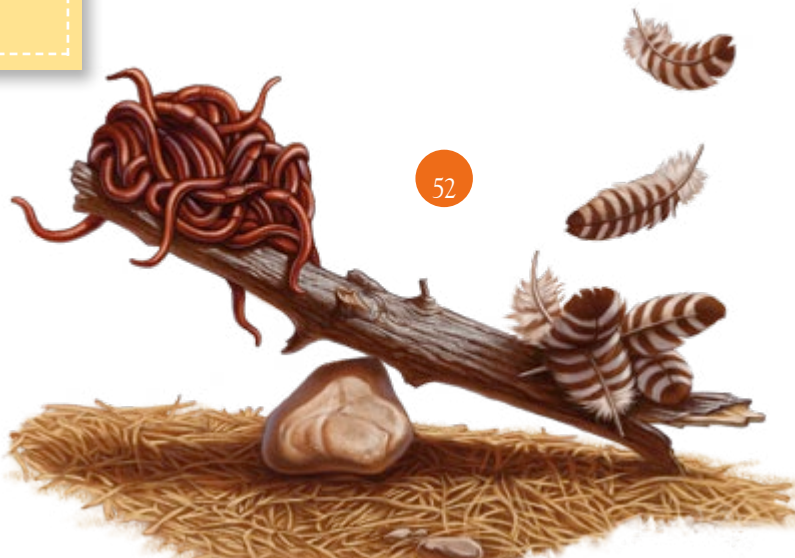
51 គ្រាន់តែញញឹម ហើយនិយាយចាន
ដោយ មេស៊ីល ម៉ារី ទីឡូឡេ
តើខ្ញុំអាចនិយាយពាក្យចានទៅកាន់ប្រធានក្រុមហ៊ុនបានដោយរបៀបណា ?

52 ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន ៖ ចូររឹងមាំ
មានសុខភាពល្អ ហើយធ្លាក់វែ
ដោយអែលឌើ អេឌ្រាដ អូធារ
ពាក់ស្បែកជើងក៏ឡាបស្បែកហើយចាប់ផ្តើម !

54 ដើរតាមស្នូមព្រះបាទទ្រង់
ដោយ មិលីហ្សា ហ្សិនទីណា
ការក្លាយខ្លួនដូចជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាចមើលទៅថាជារឿងមួយដ៏លំបាក ប៉ុន្តែដំណើរការនេះចាប់ផ្តើមដោយជំហានដំបូងរបស់អ្នក ។

56 សំណួរ និង ចម្លើយទាំងឡាយ
« តើខ្ញុំនិយាយដូចម្តេចទៅកាន់អ្នកមិនមែនជាសមាជិកដែលសួរថា ហេតុអ្វីបានជាសមាជិកសាសនាចក្រមួយចំនួនពុំរស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់យើង ? »

58 តើអ្វីខ្លះដែលខ្ញុំត្រូវសារភាពនិងបីស្ស័យរបស់ខ្ញុំ ? ហេតុអ្វី ?
ដោយអែលឌើ ស៊ី ស្តេត ហ្គ្រូ
ការបំបែកចិត្តគឺជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនរវាងព្រះអម្ចាស់ហើយនិងខ្ញុំ ។ ហេតុអ្វីខ្ញុំត្រូវនិយាយប្រាប់បីស្ស័យរបស់ខ្ញុំដែរ ?

52

61

61 ការអញ្ជើញព្រះអង្គសង្គ្រោះឲ្យយាងចូលមក
ដោយអែលឌើ អូ វិនសិនី មេឡេត
ព្រះអង្គសង្គ្រោះកំពុងរង់ចាំឲ្យយាងទ្រង់ចូលក្នុងជីវិតរបស់អ្នក !

62 ឌីកុនច្នោងថ្មី
ដោយ ឆេន ម៉ាកប្រាយដី គូត
បើនឹងមានការភ័យខ្លាចពីការចែកសាក្រាម៉ង់ ។ តើគាត់អាចធ្វើកិច្ចការនេះបានទេ ?

64 នៅតាមផ្លូវ: ការរង់ចាំនៅទីនេះ ខ្លួនឡើយ
ដោយ ផែននីហ្វើ ម៉ាឌី

66 ពួកបរិសុទ្ធឈប់នៅទីនេះ ខ្លួនឡើយ
ដោយ អារី វ៉ាន ឌី ហ្គ្រាហ្វ

67 សាក្សីពិសេស: តើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានបន្ទូល
ទៅកាន់ពួកវាលាយរបៀបណា ?
ដោយអែលឌើ ឌី. ចត ត្រីស្តូហ្វីសិន

68 ការជួយដល់វីអូឡែត
ដោយធាឡូត ម៉ែ ស្មេប៉ាដ
វីអូឡែតតែងតែធ្វើបាបដល់អិមម៉ា ។ ហេតុអ្វីអិមម៉ាគួរធ្វើល្អចំពោះនាង ?

70 ការនាំច្នាក់កុមារមកក្នុងលំនៅដ្ឋាន ៖
ខ្ញុំនឹងចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយកូនចៅ
របស់ព្រះទាំងអស់

72 ខាមិល មកពីទីក្រុងនូវយ៉ោត

74 ទំព័ររបស់យើង

76 សម្រាប់កុមារតូចៗ

81 រូបគំនូរព្យាបាល: ដារីឌី អូ មិកយេ

វិល្លែ គុណ ឆ្នាំ 2013 ច្បាប់ 13 លេខ. 5

លីអាហូណា 10790 258

ទស្សនាវដ្តីអន្តរជាតិរបស់សាសនាគ្រូមន្ត្រីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនប្រាកដ
គណៈប្រធាននិមួយៗ ចូម៉ាស អេស. ម៉ែនស្ករ, ហ៊ាណី ប៊ី. អាវីង, ខៀវើរ អេស្ក.
អុដធីញ

ក្តីរំលឹកស្នេហាដល់ប្រធាន ៖ មីយ៉ា ធី. ធាកតី, អិល. ចេ តែវី, វ៉ិល្លេ អិម.
ណាលីស្ករ, ដាណូន អេត. អ្នក, អិម. វ៉ិល្លេ ចាឡីង, វិចារ ធី. ស្កត, វ៉ិលី ឌី.
ហ៊ែល, ឌែហ្វី អិម. ហ្វឡីន, ដេវីឌ អេ. បែដណា, ឃីនធី អិល. ឃុក, ឌី ចត.
គ្រីស្ទ ហ្វីលីស, នែល អិល. អាន់ដើរសិន

អ្នកកែសម្រួល ៖ ក្រេក អេ. ខាដូន
អ្នកប្រឹក្សា ៖ ស្កេន អិម. ហ្វឺន, ប្រីដេលី ឌី. ហ្វឡីន, គ្រីស្ទ ហ្វែល ហ្វែលឌីន ធីញ,
អាន់ធីន ឌី. តើរីន

នាយកគ្រប់គ្រង ៖ ដេវីឌ ធី. វ៉ិលី
នាយកគាំទ្រគ្រួសារ និង សមាជិក ៖ វីនសេនត អេ. វ៉ិញ
នាយកទស្សនាវដ្តីសាសនាគ្រូ ៖ អាណេល អិម. ឡាយប៊ិច
អ្នកគ្រប់គ្រងពាណិជ្ជកម្ម ៖ ហ្វាស្ទ ខាណូន

អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកកែសម្រួល ៖ អិម. កាល ធីនស្ករ
ជំនួយការអ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកកែសម្រួល ៖ ប៊ែន ខា, ឡារីន ធី ធីតា ហ្វាន
ជំនួយការផ្នែកព័ត៌មាន ៖ មេលីស្កា ស្កេនតេណូ
និពន្ធ និងកែសម្រួល ៖ ស្វីសាន បាលី, ដេវីឌ ឌីកស្ករ, ដេវីឌ អេ. អេដវីង,
ម៉ាតាយ ឌី. ហ្វលីតត្ក, មីនឌី ប៊ី ហ្វឺរីងមែន, ហ្វឺរី អេច. ហ្វាហ្វ, ដេនីហ្វេ ហ្វាស្ទ
ធីនស្ករ, ហ៊ីកា លូហ្វេស, ម៉ែយ៉េលី អិម. ម៉ឺរីស, វិចារ អិម. វ៉ិមឌី, ម៉ែល ធីនធីនប៊ិច,
ធីល វ៉ិដធី

នាយកគ្រប់គ្រងផ្នែកសិល្បៈ ៖ ដេ. ស្កត ឌីនស្ករ
នាយកផ្នែកសិល្បៈ ៖ ចាត អិម. កិលីស្ករ
រចនាម៉ូត ៖ ដេនត អែនឌ្រី, ហ្វេ កី អែនឌ្រីស្ករ, ស៊ី. ប៊ិមបល ប៊ិច, ចូម៉ាស បាលីដ,
ឃើរ លីន ស៊ី. ហ៊ែរីន, ឌូលីន ហ្វឺនឌី, អ៊ីក កី. ចនស្ករ, ស្កត អិម. ម៉ូយ,
ហ្វេដ បាលី

អ្នកសម្របសម្រួលកម្មសិល្បៈ ៖ ខ្វែល តែ អែមប៊ិ អាន
អ្នកគ្រប់គ្រងផ្នែកផលិតកម្ម ៖ ដេន អាន កិលីស្ករ
ផលិតកម្ម ៖ ដេវីឌ ស៊ី ប៊ិមស្ករ, ឌីនឌី ប្រីស្កេ ប្រីង, ធីល ហើដេត,
ប្រាយ អែន ដេលីយ្យ, ធីតី, ដេនីស តើប, ហ្វឺនឌី ធី. នែលស្ករ, ហ្វេលី ចេត កីហ្វឺតី
អ្នកពិនិត្យមុនការចេញផ្សាយ ៖ ដេហ្វ អិល. ម៉ាឌីន

នាយកផ្នែកចេញផ្សាយ ៖ ក្រេក អេ. វ៉ិលី
នាយកផ្នែកចែកចាយ ៖ ស្កេហ្វឺន អិម. គ្រីស្ទីនស្ករ

ចំពោះការដាវ និង តម្លៃនៅខាងក្រៅសហរដ្ឋ និង កាណាដា សូមចូលទៅកាន់
គេហទំព័រ store.lds.org ឬ សូមទាក់ទងមជ្ឈមណ្ឌលចែកចាយរបស់សាសនាគ្រូ
ក្នុងមូលដ្ឋានរបស់អ្នក ឬ ទាក់ទងអ្នកជំនាញ ឬ សាខារបស់អ្នក ។

សូមផ្ញើអត្ថបទ និងសំណួរទាំងឡាយ តាមអ៊ីម៉ែលទៅកាន់គេហទំព័រ
liahona.lds.org តាមអ៊ីម៉ែលទៅកាន់ liahona@ldschurch.org ឬ
តាមសំបុត្រទៅកាន់ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA ។

លីអាហូណា (ពាក្យក្នុងព្រះគម្ពីរមែនមានន័យថា « ត្រីវិស័យ » ឬ « វត្តនាម្លូវ »)
ត្រូវបានចេញផ្សាយជាសារ អាស៊ាន, អាមេរិក, ម៉ិស៊ីប៊ី, ឌីស្កា, ឌីស្កា, ខ្មែរ, សេដ្ឋីអាណូ,
ចិន, ចិន (ងាយស្រួល), ក្រូអាត, តៃវ៉ាន, ដាណាម៉ា, ហ្វីលីពីន, អង់គ្លេស,
អេស្ប៉ាណូ, ហ្វីលីពីន, ហ្វីលីពីន, ហ្វីលីពីន, អាល្លឺម៉ង់, ក្រិច, ហ្វីលីពីន, អាល្លឺម៉ង់, អាល្លឺម៉ង់,
តណ្ហានេស៊ី, អ៊ីតាលី, ជប៉ុន, គីរីបាត, កូរ៉េ, ឡាវ, លីទុយអានី, ម៉ាឡាយ៉ាស៊ី,
ម៉ាស៊ីន, ម៉ុងហ្គោលី, នាវ៉េ, ម៉ូឡាវ, ព័រទុយហ្គាល់, វ៉ែនីស៊ី, រុស្ស៊ី, សាម៉ា, ស្កុវឺនី,
អេស្ប៉ាញ, ស្លូវ៉ាគី, ស៊ុយអែត, តាហ្វាឡូក, តាហ្វីលី, ថៃ, តុងហ្គា, អ៊ុយក្រែន, អ៊ីនឌូ
និង វៀតណាម ។ (ការចេញផ្សាយបន្តិចបន្តួច គឺប្រែប្រួលទៅតាមភាសា) ។

© 2013 ដោយ Intellectual Reserve, Inc ។ រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ។ ចេញផ្សាយ
នៅសហរដ្ឋអាមេរិក ។

អត្ថបទ និង សំណួរដែលមើលឃើញ ដែលមាននៅក្នុង លីអាហូណា អាច
ចតចម្លងយកទៅប្រើប្រាស់ជាមន្ទាបមន្សំ ដែលមិនមែនជាការធ្វើពាណិជ្ជកម្មតាម
សាសនាគ្រូ ឬ តាមគេហទំព័រឡើយ ។ សំណួរដែលមើលឃើញ មិន
អាចចតចម្លងបានឡើយ ប្រសិនបើមានដាក់បម្រាម ដែលបានចម្លងចេញផ្សាយ
បន្ទាត់សម្គាល់ ដែលនៅជាមួយនិងរូបសិល្បៈ ។ សំណួរទាក់ទងនឹង
ការរក្សាសិទ្ធិ គួរតែសាកសួរទៅកាន់ Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA អ៊ីម៉ែល ៖
cor-intellectualproperty@ldschurch.org ។

For Readers in the United States and Canada:
October 2013 Vol. 13 No. 5, LIAHONA (USPS 311-480) Cambodian (ISSN
1538-4535) is published six times a year (January, April, June, July, October,
and December) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription price is \$5.00 per
year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at
store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND
MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

គំនិតទាំងឡាយសម្រាប់ព្រឹត្តិបត្រក្រុមគ្រួសារ

ច្បាប់នេះមាននូវអត្ថបទ និង សកម្មភាពនានាដែលអាចយកទៅប្រើប្រាស់សម្រាប់ព្រឹត្តិបត្រក្រុមគ្រួសារ ។ នៅខាងក្រោមគំនិតចំនួនពីរ ។

រចនាប្រភេទដោយ ហ្វេលី ដាយឌីន

« ការក្លាយខ្លួនជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ល្អបំផុតនៃប្រកាស
ដំណឹងល្អរបស់យើង » នូវ 46 ៖ សូមពិចារណាធ្វើ
ការពិភាក្សាជាគ្រួសារពីចរិតលក្ខណៈទាំងប្រាំរបស់
ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃប្រកាសដំណឹងល្អរបស់
យើង ។ បន្ទាប់មកសូមព្យាយាមអនុវត្តនីតិវិធីតាមគោលការណ៍
ទាំងនោះ ។ អ្នកអាចរៀនចំណេះដឹងប្រកាសដំណឹង
ល្អរបស់យើងឡើងវិញម្តងទៀត ហើយផ្តល់ពេលខ្លីមួយ
ដាក់វេនសមាជិកគ្រួសារដើម្បីអនុវត្តប្រៀនផ្នែកនីមួយៗ
ដកស្រង់ចេញពីមេដ្ឋានអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ខណៈ
ដែលសមាជិកគ្រួសារផ្សេងទៀតធ្វើជាពួកក្រុម ។ អ្នក
អាចពិភាក្សាពីឧបសគ្គនៃកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា
ហើយចែកចាយពីរបៀបដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ចរិតលក្ខណៈដែល
បានរៀបរាប់ដោយអែលឌើរ ដេវីឌ អេ បែដណា ។

« ចូររីករាយ មានសុខភាពល្អ ហើយឆ្លាតវៃ » នូវ 52 ៖
បន្ទាប់ពីមើលឡើងវិញនូវអត្ថបទរបស់អែលឌើរ អេ ខ្រាន
អូធាវ សូមពិចារណារៀបចំសកម្មភាពមួយដែលអនុញ្ញាត
ឲ្យសមាជិកគ្រួសាររបស់អ្នកមានភាពសកម្មខាងរាងកាយ
រួមគ្នា ។ អ្នកអាចលេងកីឡា ឬដើរកំសាន្ត ។ សូមធ្វើឲ្យ
ប្រាកដថាសកម្មភាពរបស់អ្នកសមស្របទៅនឹងអាយុ និង
សមត្ថភាពរបស់សមាជិកគ្រួសារ (ឧទាហរណ៍ អ្នកអាច
សុំឲ្យកូនធំៗរបស់អ្នកជួយកូនតូចៗបញ្ចប់សកម្មភាព
នោះ) ។ បន្ទាប់ពីសកម្មភាពរបស់អ្នក សូមពិភាក្សា
ជាគ្រួសារអំពីលទ្ធផលនៃការរៀបចំរបស់អ្នកឲ្យសកម្មខាង
រាងកាយ ។ អ្នកក៏អាចរៀបចំរបៀបដើម្បីបន្តធ្វើការជា
គ្រួសារ នៅក្នុងការធ្វើតាមកម្មនានារបស់ពួកពួកក្រុម
ដែលនៅរស់នៅកាន់ចំណេះដឹងល្អរបស់យើង ។

ជាភាសារបស់អ្នក

លីអាហូណា និង ឯកសារផ្សេងទៀតរបស់សាសនាគ្រូមានជាច្រើនភាសា សូមចូលទៅកាន់ languages.lds.org ។

ប្រធានបទទាំងឡាយក្នុងច្បាប់នេះ
លេខទាំងឡាយគឺគំណាងឲ្យទំព័រទីមួយនៃអត្ថបទនេះ ។

- ភាសា, 80
- ការកាន់សេចក្តី, 56
- ការធ្វើឲ្យសកម្ម, 4, 30, 38
- ការបង្កបង្កើត, 7
- ការប្រើប្រាស់ប្រមាថ, 80
- ការប្រើប្រាស់, 58
- ការរៀបចំខ្លួន, 26
- ការល្បួង, 51, 80
- ការសារភាព, 58
- ការអភិវឌ្ឍន៍, 58, 68
- កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72
- កុមារ, 76
- គោលដៅ, 12, 54
- កំរិត, 12, 56
- ទុក្ខវេទនា, 42, 64, 68
- បន្ទាន់, 56, 80
- បញ្ចេញនូវ, 62, 76
- ប៊ីស្ស៊ុយ, 58
- ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង, 42, 46, 54
- ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសនាគ្រូ, 64, 66
- ពាក្យសម្តីនៃព្រះគម្ពីរ, 9, 51, 52
- ព្យាបាលទាំងឡាយ, 67
- ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ, 7, 76
- ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ, 41, 46
- ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ, 18, 34
- ភាពសុខសាន្ត, 34
- មិត្តភាព ដេវីឌ អូ, 81
- មិត្តភាព, 40, 72
- លក្ខណៈដូចព្រះគ្រីស្ទ, 54
- វិញ្ញាណ, 67
- សុខភាព, 9, 52
- សេចក្តីសប្បុរស, 4, 20, 34, 68
- សេចក្តីស្មោះត្រង់, 12, 51
- អ្នកគ្រូសម្រាប់, 64

ដោយ ប្រធាន
ចូម៉ាល អេស. ម៉ែស៊ុន

ទំនួលខុសត្រូវរបស់យើង ដើម្បីជួយសង្គ្រោះ

ចំ ពោះពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ សេចក្តីត្រូវការដើម្បីស្រោចស្រង់បង
ប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើង ដែល ដោយព្រោះតែមូលហេតុណាមួយ
បានបែរចេញពីសកម្មភាពនៃសាសនាចក្រ គឺជាសារសំខាន់ដ៏អស់
កល្បជានិច្ច ។ តើយើងស្គាល់មនុស្សបែបនោះ ដែលធ្លាប់ឱបក្រសោបដំណឹងល្អ
ពីមុនឬទេ ? ប្រសិនបើដូច្នោះមែន តើទំនួលខុសត្រូវរបស់យើងដើម្បីជួយសង្គ្រោះ
ពួកគេគឺជាអ្វី ?

សូមពិចារណាពីជនដែលត្រូវការជំនួយក្នុងចំណោមមនុស្សចាស់ជរា ស្ត្រី
មេម៉ាយ និងអ្នកជំងឺ ។ ជាញឹកញាប់ ពួកគេត្រូវបានរកឃើញនៅទីរហោស្ថានដ៏
ស្ងួតហែង ហើយស្វិតស្រពោននៃភាពដាច់ឆ្ងាយពីគេដែលហៅថាភាពឯកា ។
នៅពេលយុវវ័យកន្លងផុតទៅ សុខភាពទ្រុឌទ្រោម កាយសម្បទាចុះខ្សោយ
ហើយពន្លឺនៃសេចក្តីសង្ឃឹមក្តីភ្លឺភ្លែត ពួកគេអាចជួយ ហើយគាំទ្រដោយដៃដែល
ជួយ និងជួងចិត្តដែលមានសេចក្តីអាណិតអាសូរ ។

ពិតណាស់ មានជនទាំងឡាយផ្សេងទៀតដែលត្រូវការការស្រោចស្រង់ ។
ជនខ្លះជួបបញ្ហានឹងអំពើបាប ខណៈដែលជនផ្សេងទៀតរងក្នុងភាពភ័យ
ខ្លាច ឬភាពព្រួយបារម្ភ ឬភាពល្ងង់ខ្លៅ ។ ចំពោះហេតុផលអ្វីក៏ដោយ
ពួកគេបានដកខ្លួនឯងចេញពីសកម្មភាពក្នុងសាសនាចក្រ ។ ហើយ
ប្រាកដណាស់ពួកគេនឹងបន្តស្ទើរតែរង្វង់បាត់ ដរាបណាមានការក្រិននាំពួក
ពីសំណាក់យើងដែលជាសមាជិកសកម្ម—ជាសមាជិកសាសនាចក្រសកម្ម—
ហើយមាននូវប្រាថ្នាមួយដើម្បីជួយ ហើយសង្គ្រោះ ។

មនុស្សម្នាក់ដើម្បីបង្ហាញផ្លូវ

ខ្ញុំធ្លាប់បានទទួលសំបុត្រមួយពីបុរសម្នាក់ដែលបានរងរងចេញ
សាសនាចក្រ ។ វាគួសបញ្ជាក់ពីសមាជិករបស់យើងជាច្រើន ។ បន្ទាប់ពីរៀបរាប់
នូវរបៀបដែលគាត់បានក្លាយខ្លួនទៅជាអសកម្ម នោះគាត់បានសរសេរថា ៖

« ខ្ញុំធ្លាប់មានពរជ័យយ៉ាងច្រើន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំមានតិចតួចណាស់ ។
ខ្ញុំពិបាកចិត្ត ហើយមានអារម្មណ៍ថាដូចជាខ្ញុំកំពុងតែបរាជ័យនៅគ្រប់រឿង
ទាំងអស់ ។ ដំណឹងល្អពុំដែលឃ្លាតចេញពីដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំឡើយ ទោះជាវាឃ្លាត

ចេញពីជីវិតខ្ញុំក្តី ។ ខ្ញុំស្នើសុំការអធិស្ឋានរបស់អ្នក ។
« សូមកុំភ្លេចពួកយើងដែលនៅខាងក្រៅនេះ—ជាពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ
ដែលរងរងផ្លូវ ។ ខ្ញុំស្គាល់ពីទីកន្លែងរបស់សាសនាចក្រ ប៉ុន្តែពេលខ្លះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ
ត្រូវការនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតឲ្យបង្ហាញផ្លូវដល់ខ្ញុំ លើកទឹកចិត្តខ្ញុំ ដកយកភាព
ភ័យខ្លាចរបស់ខ្ញុំ ហើយថ្លែងទីបន្ទាល់មកកាន់ខ្ញុំ » ។

ខណៈពេលខ្ញុំអានសំបុត្រនេះ គំនិតរបស់ខ្ញុំបែរទៅរកកាលដែលខ្ញុំបាន
ទៅមើលរូបគំនូរដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងពិភពលោក—ដែលបានតាំងនៅសារមន្ទីរ
វិកទ័ររីយ៉ា និងអាល់ប៊ឺត ក្នុងទីក្រុងឡុងដ៍ ប្រទេសអង់គ្លេស ។ រូបគំនូរដ៏ធំនោះ
ត្រូវបានគេគូរនៅឆ្នាំ 1831 ដោយ យ៉ូសែប ម៉ាឡ័ដ វិល្លាម ថឺនេរី ។ រូបគំនូរ
នោះឆ្លុះបញ្ចាំងពីពពកដ៏ខ្មៅងងឹត និងព្យុះសមុទ្រដ៏កំណាចដោយបង្ហាញឲ្យ
ឃើញពីគ្រោះថ្នាក់ និងសេចក្តីស្លាប់ ។ មានពន្លឺចេញពីវានាភ្លឺព្រឹមៗពីចម្ងាយ ។
នៅពីមុខទឹកលកដ៏ខ្ពស់ដែលកំពុងបក់បោកគឺមានទុកជួយសង្គ្រោះមួយដ៏ធំ ។
បុរសទាំងនោះបានខំអុំទូកយ៉ាងខ្លាំងខណៈដែលទុកជួយសង្គ្រោះនោះស្ថិតនៅ
ក្នុងព្យុះសង្វា ។ រីឯនៅលើឆ្នេរវិញមានភរិយា និងកូនពីរនាក់នៅឈរកណ្តាល
ភ្លៀងធ្លាក់ ហើយត្រូវខ្យល់បោកបក់យ៉ាងខ្លាំង ។ ពួកគេបានសម្លឹងទៅលំហ
សមុទ្រដោយក្តីអន្ទះសា ។ នៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានសង្ខេបនូវអត្ថន័យនៃ
រូបភាពគំនូរនេះ ។ ចំពោះខ្ញុំវាគឺជា**ការជួយសង្គ្រោះ** ។¹

នៅក្នុងព្យុះភ្លៀងនៃជីវិត តែងមានគ្រោះថ្នាក់នៅក្បែរនោះ ។ បុរសស្ត្រី ក្មេង
ប្រុសក្មេងស្រីរកឃើញថាខ្លួនឯងបានជាប់ផុង ហើយកំពុងប្រឈមមុខនឹងការ
បំផ្លិចបំផ្លាញ ។ តើនរណានឹងដឹកនាំទុកជួយស្រោចស្រង់ ដោយទុកចោលនូវការ
ល្ងង់លោមចិត្តដល់ត្រូវសារ ហើយទៅជួយសង្គ្រោះនោះ ?

កិច្ចការរបស់យើងគឺពុំមែនធំហួសហេតុនោះទេ ។ យើងកំពុងធ្វើកិច្ចការរបស់
ព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងទទួលបានជំនួយរបស់ទ្រង់ ។

អំឡុងពេលការបម្រើរបស់លោកចៅហ្វាយ ទ្រង់បានហៅពួកអ្នកនេសាទត្រី
នៅស្រុកកាលីឡេឡាបោះបង់ចោលសំណាញ់របស់ពួកគេ ហើយដើរតាមទ្រង់
ដោយប្រកាសថា « ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឲ្យជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ » ។² សូមឲ្យ
យើងចូលរួមក្នុងនាមជាអ្នកនេសាទបុរសនិងស្ត្រី ដើម្បីយើងអាចផ្តល់នូវ

ជំនួយអ្វីក៏ដោយដែលយើងអាចធ្វើបាន ។
 កាតព្វកិច្ចរបស់យើងគឺការជួយស្រោចស្រង់ដល់
 ជនទាំងឡាយ ដែលបានចាកចេញពីសុវត្ថិភាពនៃ
 ភាពសកម្ម ដើម្បីឲ្យអ្នកទាំងនោះអាចនាំមកឯកុ
 របស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីទទួលបាននូវព្រះបន្ទូលរបស់
 ទ្រង់ ដើម្បីរករាយនឹងភាពជាដៃគូនៃព្រះវិញ្ញាណ
 របស់ទ្រង់ និងដើម្បីកុំឲ្យក្លាយ « ជាអ្នកដទៃ ឬជា
 អ្នកគ្រាន់តែសំណាក់នៅទៀតទេ គឺជាជាតិតែមួយ
 និងពួកបរិសុទ្ធ ជាពួកដំណាក់ព្រះវិញ » ។³

គោលការណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់

ខ្ញុំបានរកឃើញថា មានហេតុផលសំខាន់ពីរ
 យ៉ាងចំពោះការត្រលប់មកសកម្មវិញ និងការផ្លាស់
 ប្តូរគរិយាបថ ទម្លាប់ និងសកម្មភាព ។ ទីមួយ
 បុគ្គលទាំងឡាយត្រលប់មកវិញដោយសារមាន
 នរណាម្នាក់បានបង្ហាញដល់ពួកគេពីសក្តានុពល
 ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេ ហើយបានជួយ
 ពួកគេឲ្យសម្រេចចិត្តដើម្បីសម្រេចបានកិច្ចការ
 ទាំងនោះ ។ អ្នកអស់កម្មពុំអាចរីករាយបានយូរ
 អង្វែងជាមួយនឹងភាពទន់ខ្សោយ ពេលពួកគេមើល
 ឃើញសេចក្តីល្អដែលពួកគេអាចតោងចាប់យកបាន
 នោះឡើយ ។

ទីពីរ មនុស្សផ្សេងទៀតបានត្រលប់មកវិញ

ដោយសារមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ឬ « ជាតិតែមួយ
 និងពួកបរិសុទ្ធ » បានធ្វើតាមពាក្យណែនាំរបស់
 ព្រះអង្គសង្គ្រោះ បានស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងខ្លួនដូច
 ខ្លួនឯង,⁴ ហើយបានជួយដល់អ្នកដទៃដើម្បីបំពេញ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ពួកគេ ហើយធ្វើឲ្យក្តីប្រាថ្នាពួកគេក្លាយ
 ជាការពិត ។

ការលើកទឹកចិត្តនៅក្នុងដំណើរការនេះបានកើត
 ឡើង—ហើយនឹងបន្តក្លាយជា—គោលការណ៍នៃ
 សេចក្តីស្រឡាញ់ ។

នៅក្នុងអារម្មណ៍ពិតមួយ បុគ្គលទាំងនោះ
 ដែលបានជាប់ផ្ទុះនៅក្នុងព្យុះសមុទ្របោកបក់នៃ
 រូបគំនូររបស់ចីនេរៀបបាននឹងសមាជិកយើង
 ជាច្រើន ដែលបានមិនសូវសកម្ម ដែលកំពុង
 រង់ចាំការជួយស្រោចស្រង់ ដោយអ្នកដែលដឹកនាំ
 ទុកជួយស្រោចស្រង់ នោះដូច្នោះដែរ ។ ដួងចិត្ត

របស់ពួកគេដង្ហោយហោះកជំនួយ ។ ឪពុកម្តាយ
 ទាំងឡាយបានអធិស្ឋានសម្រាប់កូនប្រុសស្រីរបស់
 ខ្លួន ។ ភរិយាទាំងឡាយទូលអង្វរដល់ស្ថានសួគ៌ ឲ្យ
 ស្វាមីខ្លួននឹងទទួលបានការសង្គ្រោះ ។ ពេលខ្លះ កូន
 បានអធិស្ឋានសម្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន ។

ខ្ញុំសូមអធិស្ឋានថា យើងនឹងមានក្តីប្រាថ្នា
 មួយដើម្បីស្រោចស្រង់ដល់អ្នកអស់កម្ម ហើយនាំ
 ពួកគេត្រលប់មករកសេចក្តីអំណរនៃដំណឹងល្អនៃ
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចចូលរួមជាមួយ
 នឹងពួកយើងនូវរាល់ការរាប់អានដ៏ពេញលេញដែល
 មាន ។

សូមឲ្យយើងទៅជួយស្រោចស្រង់ដល់ជនដែល
 រង់ចាំនៅជុំវិញខ្លួនយើង ៖ បាស់ជក ស្រ្តីមេម៉ាយ
 អ្នកជំងឺ ជនពិការ អ្នកអស់កម្ម និងជនដែលពុំបាន
 គោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ។ សូមឲ្យយើង
 ផ្តល់ដល់ពួកគេនូវដៃដែលចាំជួយ និងដួងចិត្តដែល
 ចេះអាណិតអាសូរ ។ តាមរយៈការធ្វើបែបនេះ យើង
 នឹងនាំសេចក្តីអំណរចូលទៅក្នុងដួងចិត្តពួកគេ
 ហើយយើងនឹងទទួលបាននូវការរីករាយដ៏លើស
 លប់ដែលកើតឡើងចំពោះយើង ពេលយើងជួយ
 ដល់អ្នកដទៃឡើងនៅតាមផ្លូវទៅជីវិតដ៏នៅអស់កល្ប
 ជានិច្ច ។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. ចំណងជើងពេញនៃរូបគំនូរនោះគឺ ក្រុមជួយស្រោចស្រង់បាន
 ជិះទូកសំដៅទៅរកនាវាដែលជាប់ផ្ទុះក្នុងភាពទុក្ខព្រួយដោយ
 បញ្ចេញសញ្ញា (ភ្លើងពណ៌ខៀវ) ។
2. ម៉ាថាយ 4:19 ។
3. អេសាយ 2:19 ។
4. សូមមើល ម៉ាថាយ 22:39 ។

ការបង្រៀនចេញពីសាលាវិទ្យាល័យនេះ
ស្ទើរ ពិចារណាស្នូដល់សមាជិកដែលអ្នកសួរសុខទុក្ខ ប្រសិនបើពួកគេស្គាល់នរណាម្នាក់ដែលមានការលំបាកក្នុងការទៅ
 ព្រះវិហារ ។ អ្នកអាចជ្រើសយកមនុស្សម្នាក់ ហើយពិភាក្សាពីរបៀបដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ ដូចជាការអញ្ជើញ
 គាត់ឲ្យចូលរួមនៅក្នុងពិធីបុណ្យជុំក្រុមគ្រួសារ ឬមកទទួលបានអាហារ ។

ក្រុមជួយស្រោចស្រង់បានជិះទូកសំដៅទៅរកនាវាដែលជាប់ផ្ទុះក្នុងភាពទុក្ខព្រួយដោយបញ្ចេញសញ្ញា ភ្លើងពណ៌ខៀវ ដោយ ល្វីសេប ម៉ាថាយ ទិប្រូម ប៊ីស៊ី
 © លេខផ្លូវកាត់ច្រើន និងអាហ្វិលិត ល្វីសេប ម៉ាថាយ ទិប្រូម ប៊ីស៊ី WWW.VANDAINAGES.COM ។

អំណោយរបស់ធន

ដោយ ធួសី អេស គិលធាក

ខ្ញុំបានធ្វើការសម្រេចចិត្តខុសជាច្រើនកាលខ្ញុំនៅជានិស្សិតមហាវិទ្យាល័យ ។ ការធ្វើសប្តិសុខទាំង
នោះបានដឹកនាំទៅរកផលវិបាក និងអវាសន៍ ហើយខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តប្រើវិស្វកម្មកាលនាអង្គការ
របស់ខ្ញុំដើម្បីចាប់ផ្តើមធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ ។ នៅពេលសាលាបានបើកបរសន្យាកាលវិញ ខ្ញុំបានហូបអាហារ
ថ្ងៃត្រង់នៅក្នុងបន្ទប់ទឹក ឬតាមផ្លូវដើរដែលគ្មានមនុស្សដើម្បីជៀសវាងពីទំនាក់ទំនងដែលកំពុង
រង់ចាំស្វាគមន៍ខ្ញុំក្រលប់ទៅវិញ ។

ខ្ញុំពុំធ្លាប់មានអារម្មណ៍រឹងកោពីមុនឡើយ ។
ក្រោយមកព្រះទ្រង់បានប្រទានអំណោយមួយឲ្យខ្ញុំ ៖ ទ្រង់បានបញ្ជូនធនឲ្យមករកខ្ញុំ ។ នាងពុំ
ដែលវិនិច្ឆ័យខ្ញុំដោយសារតែកំហុសរបស់ខ្ញុំនោះឡើយ ប៉ុន្តែឆ្ងាយទៅវិញនាងបានលើកទឹកចិត្តខ្ញុំឲ្យបន្ត

ដើរនៅក្នុងផ្លូវត្រូវ ។ ដោយដឹងថាមាននាងនៅឯសាលារៀនបានជួយខ្ញុំឲ្យបន្តអានព្រះគម្ពីរ ហើយ
ចិញ្ចឹមបីបាច់ដល់ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ ។ លុះពេលបញ្ចប់ការសិក្សាបានឈានចូលមកដល់ ខ្ញុំបាន
អះអាងដល់ខ្លួនឯងថាខ្ញុំបានតាំងចិត្តដើម្បីធ្វើការកែប្រែ ។

ពេលខ្លះ ខ្ញុំរឿងធ្ងល់ចាត់ខ្ញុំនឹងទៅជាយ៉ាងណានៅពេលសព្វថ្ងៃនេះ ប្រសិនបើធនពុំបានជួយ
ដល់ខ្ញុំនោះ ។ តើខ្ញុំអាចនៅជាប់នឹងគោលការណ៍របស់ខ្ញុំដោយគ្មាននាងបានដែរទេ ? សំណាង
ណាស់ ខ្ញុំពុំបានដឹងថាមាននាងនៅទីនោះដោយត្រៀមចិត្តរួចជាស្រេច ហើយមានធនដើម្បីជួយ
ដល់ខ្ញុំ ។

អ្នកនិពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋ យូថាហ៍ ស.វ.អា. ។

កុមារ

របៀបដើម្បីជួយស្រោចស្រង់

ប្រធាន ចូម៉ាស អេស មីនសុន បង្រៀនថា យើងគប្បីជួយដល់អ្នកដទៃ រួម
មាន ជនចាស់ជា ស្ត្រីមេម៉ាយ អ្នកឈឺ អ្នកមិនសូវសកម្ម និងជនដែល

ត្រូវការជំនួយបន្ថែម ។ សូមមើលរូបភាពខាងក្រោម ហើយគូសរង្វង់លើរូបភាព
មួយដែលអ្នកអាចធ្វើដើម្បីជួយដល់អ្នកដទៃ ។

នៅលើបន្ទាត់ខាងក្រោម សូមសរសេររូបរបៀបមួយចំនួនដែលអាចធ្វើដើម្បី
ជួយដល់អ្នកដទៃ ។ អ្នកអាចប្រើរូបភាពទាំងនេះជាគំនិត ។

សូមសិក្សាសម្ភារនេះដោយការអធិស្ឋាន និងព្យាយាមដឹងនូវអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនឹងបងប្អូនស្រីដែលអ្នកទៅសួរសុខទុក្ខ ។ តើការយល់ដឹងអំពីជីវិត និង របស់កកម្មរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ បង្កើនជំនឿរបស់អ្នកទៅលើទ្រង់ និង ប្រទានពរអ្នកទាំងឡាយដែលអ្នកនឹងមើលថែដោយរបៀបណា ? សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមចូលទៅគេហទំព័រ reliefsociety.lds.org .

បេសកកម្មដ៏ទេវភាព នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ៖ ព្រះដ៏បង្កបង្កើត

នេះជាលើកទីមួយនៅក្នុងបណ្តុំនៃសាលាវិទ្យាល័យស្រីសុខុមដែលមាននូវទិដ្ឋភាពនៃបេសកកម្មរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

ព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ « បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី » (និវេទន៍ 3 ទ្រង់ 9:15) ។ ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចការនោះតាមរយៈអំណាចបញ្ជាជីវិតដែលស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំនៃព្រះវរបិតាស្ថិត (សូមមើល ម៉ូសេ 1:33) ។

ប្រធានថូម៉ាស អេស ម៉ែនសុនបានមានប្រសាសន៍ថា « តើយើងគប្បីមានអំណរគុណយ៉ាងណាទៅដែលអង្គបង្កបង្កើតដ៏ឈ្លាសវៃបានបង្កើតផែនដី ហើយដាក់យើងនៅទីនេះនោះ . . . ដើម្បីយើងអាចមានបទពិសោធន៍ក្នុងគ្រានៃការសាកល្បង ជាឱកាសដើម្បីបង្ហាញខ្លួនឯងថាយើងមានភាពសក្តិសម ចំពោះអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះបានរៀបចំឲ្យយើងទទួល » ។¹ នៅពេលយើងប្រើសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់យើងដើម្បីគោរពប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយប្រើចិត្ត នោះយើងប្រែក្លាយជាមានភាពសក្តិសមដើម្បី ត្រលប់ទៅរស់នៅជាមួយនឹងទ្រង់វិញ ។

ប្រធាន ខៀវចើរ អេសូ អុជសូល ជាទីប្រឹក្សាទីពីរនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ បានមានប្រសាសន៍ពីការបង្កបង្កើតថា ៖

« យើងគឺជាហេតុផលដែលទ្រង់បានបង្កើតសកលលោកនេះ ! . . .

« នេះគឺជាមតិផ្ទុយមួយរបស់មនុស្ស ៖ បើប្រៀបនឹងព្រះ មនុស្សគឺគ្មានជាអ្វីសោះ ប៉ុន្តែយើងគឺជាអ្វីៗ

ទាំងអស់ចំពោះព្រះ » ។² ដោយដឹងថាព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតផែនដីសម្រាប់យើងដោយសារយើងមានតម្លៃដ៏ធំធេងចំពោះព្រះវរបិតាស្ថិតអាចជួយយើងឲ្យបង្កើតសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងចំពោះទ្រង់ ។

ចេញពីព្រះគម្ពីរ

យ៉ូហាន 1:3 ហេព្រើរ 1:1-2 ម៉ូសាយ 3:8 ម៉ូសេ 1:30-33, 35-39 អំប្រាហាំ 3:24-25

តំណភ្ជាប់

1. ថូម៉ាស អេសម៉ែនសុន « The Race of Life » *Liahona*, ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2012 ទំព័រ 91 ។
2. ខៀវចើរ អេសូ អុជសូល « You Matter to Him » *Liahona*, ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2011 ទំព័រ 20 ។
3. យ៉ូសែបស្តីវីត ក្នុង *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, (ឆ្នាំ 2011) ទំព័រ 171 ។
4. *Daughters in My Kingdom*, ទំព័រ 171 ។
5. យ៉ូសែបស្តីវីតក្នុង *Daughters in My Kingdom*, ទំព័រ 169 ។

សេចក្តីជំនឿ ក្រុមគ្រួសារ កាលសង្គ្រោះ

ចេញពីប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់យើង

យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបភាពនៃព្រះ (សូមមើល ម៉ូសេ 2:26-27) ហើយយើងមានសុភ័ក្ត្រដល់ដ៏ទេវភាព ។ ព្យាករណ៍យ៉ូសែបស្ទីវីត បានទូន្មានដល់បងប្អូនស្រីនៅក្នុងសមាគមសង្គ្រោះឲ្យ « បំពេញនូវអភ័យឯកសិទ្ធិ [របស់ខ្លួន] » ។³ ជាមួយនឹងការលើកទឹកចិត្តនោះ ជាព្រះមួយ បងប្អូនស្រីនៅក្នុងសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកប្រសិទ្ធិច្រើនក្រោយត្រូវបានបង្រៀនឲ្យបំពេញសុភ័ក្ត្រដល់ដ៏ទេវភាពរបស់ខ្លួនដោយបំពេញនូវព្រះរាជបំណងរបស់ព្រះចំពោះពួកគាត់ ។ « នៅពេលពួកគាត់ដឹងថាពួកគាត់ធានាណា—ជាមួយនឹងព្រះ ដោយមានសមត្ថភាពពិសេសដើម្បីស្រឡាញ់ ហើយចិញ្ចឹមបីបាច់—នោះពួកគាត់នឹងឈានទៅដល់សុភ័ក្ត្រដល់របស់ខ្លួនជាស្រ្តីដ៏បរិសុទ្ធ » ។⁴

« ព្យាករណ៍ យ៉ូសែប ស្ទីវីត បានមានប្រសាសន៍ថា « ឥឡូវនេះ អាចត្រូវបានដាក់នៅក្នុងស្ថានភាពមួយដែលអ្នកអាចធ្វើស្របតាមការយល់ដឹងទាំងនោះដែលព្រះបានបណ្តុះនៅក្នុងមេដូងរបស់អ្នក » ។ « ប្រសិនបើអ្នកបំពេញតាមគោលការណ៍ទាំងនេះ តើវានឹងមានភាពអស្ចារ្យ ហើយរុងរឿងយ៉ាងណាទៅ !—ប្រសិនបើអ្នកបំពេញអភ័យឯកសិទ្ធិរបស់អ្នក នោះពួកទេវតាមិនអាចត្រូវបានហាយរាំងពីការធ្វើជា សហការីរបស់អ្នកឡើយ » ។⁵

តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន ?

1. តើការស្វែងយល់ពីនិស្ស័យនៃព្រះរបស់យើងបង្កើនសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះតាមរបៀបណា ?
2. តើយើងអាចបង្ហាញអំណរគុណរបស់យើងចំពោះការបង្កបង្កើតរបស់យើងបានដោយរបៀបណា ?

គំនិតសម្រាប់សន្និសីទទូទៅ

ដោយ ឥណា ស្មែនសើ

« ទាយមើល តើនរណាមកបរិភោគអាហារពេលល្ងាច ? »

ដប់ប្រាំថ្ងៃពីមុនការចាប់ផ្តើមសន្និសីទទូទៅ រាល់លើក គ្រួសាររបស់យើងបានព្យាយាមសញ្ញា ជូនដំណឹងដោយផ្តើមថា « ទាយមើល តើនរណា មកបរិភោគអាហារពេលល្ងាច ? » បន្ទាប់មកយើង បន្ថែមរូបភាពថ្មីបំផុតនៃពួកព្យាករី ពួកអ្នកមើលឆុត និងពួកអ្នកទទួលវិវាទរបស់យើងពីសន្និសីទលើក មុននៅក្នុងទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ ។

ខ្ញុំបានរៀបចំដោយស្រាវជ្រាវព្យាករីដែល យើងនឹងស្វាគមន៍នាយប់នោះ ។ ពេលខ្លះ ខ្ញុំរក វត្ថុនៅជុំវិញផ្ទះដើម្បី តំណាងឲ្យវត្ថុមួយចំនួនដែល ខ្ញុំបានរកឃើញ ហើយខ្ញុំបានដាក់វានៅលើតារាង មួយ ។ អំឡុងពេលអាហារពេលល្ងាច ពេលខ្ញុំប្រាប់ ពីដំណើររឿងរបស់វត្ថុនីមួយៗ គ្រប់គ្នាសាកល្បង ទាយថាតើជានរណា ។ ពេលខ្លះទៀត ខ្ញុំប្រាប់ ដំណើររឿងមួយ ឬពីរដែលព្យាករីបានចែកចាយ អំឡុងសន្និសីទទូទៅកាលពីលើកមុន ។

ខ្ញុំមានចិត្តអស្ចារ្យយ៉ាងខ្លាំងចំពោះរឿង

ទាំងឡាយដែលកូនរបស់ខ្ញុំចាំពីពួកព្យាករី និង ពួកសាវ័កជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ហើយខ្ញុំដឹងថា ល្បែងដ៏សាមញ្ញនេះក៏បានបង្កើនសេចក្តីស្រឡាញ់ និងចំណេះដឹងរបស់ខ្ញុំចំពោះបុរសដ៏ប្រពៃទាំងនេះ ផងដែរ ។

ទស្សនាវដ្តីសន្និសីទឆ្នាំខ្លួនរបស់ខ្ញុំ

នៅពេលអែលឌើរ នៃល អិល អាន់ឌើរសិន នៃ ក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់ និងភរិយារបស់លោក យេធី បានទៅទស្សនកិច្ចអំឡុងពេលសន្និសីទស្តេក របស់យើង សិរីស្ទីរ អាន់ឌើរសិន បានចែកចាយ ដំណើររឿងមួយជាមួយនឹងយើង ៖ គាត់បានមាន ប្រសាសន៍ថា នៅពេលពួកគាត់រស់នៅប្រទេស បារាំង គាត់បានថតចម្លងសុន្ទរកថានៃសន្និសីទ សម្រាប់កូនគាត់ម្នាក់ៗ—សូម្បីតែកូនតូចក្តី ។ គាត់ មានការភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលគាត់បានរកឃើញពីតម្លៃ នៃការថតចម្លងទាំងនោះ ដែលវាមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ បំផុត ។ ក្រោយមកគាត់បាននឹកឃើញនូវគំនិត

មួយ ៖ « តើវាមានតម្លៃយ៉ាងណាប្រសិនបើគ្រួសារ របស់អ្នកទទួលបាននូវប្រសាសន៍របស់ពួកព្យាករី នោះ ? »

ដំណើររឿងនេះបានប៉ះដល់ដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានកាំងចិត្តថាមនុស្សគ្រប់គ្នាក្នុងគ្រួសារ របស់យើងមានសុន្ទរកថានៃសន្និសីទឆ្នាំខ្លួន ។ ពួកកូនស្រីរបស់យើងមានចិត្តរំភើបខ្លាំង ។ យើងប្រើសុន្ទរកថាទាំងនោះសម្រាប់ក្រីជួបជុំក្រុម គ្រួសារ និងអំឡុងពេលសិក្សាព្រះគម្ពីរ ។ ខ្ញុំចូលចិត្ត ពេលឃើញកូនស្រីម្នាក់អានសុន្ទរកថាដោយខ្លួន ឯង ហើយកត់ចំណាំវាជាមួយហ្វឺតរបស់នាង ។ កូន ស្រីម្នាក់ទៀត ដែលទើបតែជ្រមុជទឹកថ្មីៗនេះ បាន អង្វរខ្ញុំឲ្យអានសុន្ទរកថាទាំងឡាយជាមួយនឹងនាង តែពីរនាក់ ។

កិច្ចការសម្រាប់សន្និសីទ

ជាផ្នែកមួយនៃមេរៀនរបស់ខ្ញុំនៅក្នុង សមាគមសង្គ្រោះ ខ្ញុំដាក់កំហិតឲ្យបងប្អូនស្រីម្នាក់ៗ មើលឡើងវិញនូវសុន្ទរកថានានានៅក្នុងសន្និសីទ កាលពីលើកមុន មានបងប្អូនស្រីខ្លះបានអាន សុន្ទរកថានោះឡើងវិញ ខ្លះទៀតបានមើលវាតាម អ៊ិនធើរណេត ។ មានបងប្អូនស្រីមួយចំនួនបាន សម្តែងចេញពីអារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងក្លាដែលពួកគាត់ មានក្នុងការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សន្និសីទដែលនឹងមក ដល់ ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅក្នុងរដ្ឋ វ៉ាស៊ីនតោន ស.រ.អា. ។

សុខភាពខាងរូបកាយ និងសតិអារម្មណ៍

ចំពោះយុវវ័យមួយចំនួន ការបរាជ័យដើម្បីអនុវត្តតាមគោលការណ៍នៃលំហាត់ប្រាណខាងរាងកាយអាចក្លាយជាខុសគ្នាដ៏ធំមួយក្នុងការសេពគប់មិត្តភក្តិ និងការកសាងទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង ។ ជាងនេះទៀត សុខភាពខាងរូបកាយ និងសតិអារម្មណ៍គឺជាកត្តាដ៏សំខាន់ ប៉ុន្តែជាជឿយៗជាកត្តាកូចនៃការរៀបចំខ្លួនបម្រើបេសកកម្ម ។ នៅទំព័រ 52-53 ក្នុងច្បាប់នេះ អែលខឺរ អេខ្រាន អូស្តាវ នៃពួកចិត្តសិបនាក់បានពិភាក្សាពីរបៀបថែទាំរូបកាយយើងអាចជួយការពារដល់សុខភាពខាងរូបកាយនិងសតិអារម្មណ៍ ។ លោកបានរំលឹកយើងឲ្យធ្វើលំហាត់ប្រាណ ហើយប្រតិបត្តិតាមពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃ (សូមមើល គ. និង ស. 89) ដើម្បីយើងមានសុខភាពល្អ ហើយរីករាយជាងមុន ។ នៅពេលអ្នកជួយដល់កូនចៅរបស់អ្នកឲ្យរៀន ហើយអនុវត្តតាមគោលការណ៍នៃសុខភាពខាងរូបកាយនិងខាងសតិអារម្មណ៍ នោះពួកគេនឹងមានលទ្ធភាពដើម្បីបង្កើនទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង ហើយរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការបម្រើនាពេលអនាគត ។

ដូចជាអែលខឺរ អូស្តាវ បានមានប្រសាសន៍ថា ៖ « ការថែទាំរូបកាយអ្នកក៏ប្រទានពរដល់គំនិតរបស់អ្នកផងដែរ ហើយវាជួយអ្នកឲ្យចងចាំថា អ្នកគឺជាកូនចៅនៃព្រះ ហើយអាចមានភាពជឿជាក់និងរីករាយ ។ ខាងផ្នែកសតិអារម្មណ៍ ផ្នែករូបកាយនិងផ្នែកវិញ្ញាណរបស់យើងគឺត្រូវបានភ្ជាប់នឹងរូមគ្នា » ។

យោបល់ទាំងឡាយសម្រាប់បង្រៀនយុវវ័យ

- សូមអានអត្ថបទរបស់អែលខឺរ អូស្តាវ រូមគ្នា ហើយបង្កើតផែនការលំហាត់ប្រាណជា

- ត្រូវសារមួយដោយមានគោលដៅខាងរូបកាយសម្បទាដ៏ជាក់លាក់ និងប្រាកដនិយម ។
- ជាមួយនឹងកូនវ័យក្មេងរបស់អ្នក សូមអានផ្នែកសុខភាពខាងរូបកាយ និងសតិអារម្មណ៍នៅក្នុង *ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន* (ទំព័រ 25-27) ។ សូមពិភាក្សាពីអត្ថន័យនៃការមានសុខភាពល្អខាងសតិអារម្មណ៍ ។
  - សូមច្រៀងបទ « Though Deepening Trials » (*Hymns* ល.1. 122) រូមគ្នាហើយពិភាក្សាពីអ្វីដែលការរស់ឡើងវិញបង្រៀនយើងពីសារៈសំខាន់នៃរូបកាយរបស់យើង ។
  - សូមសិក្សាបទគម្ពីរដែលមាននៅក្នុងអត្ថបទនេះ ហើយពិភាក្សាពីអ្វីដែលវាបង្រៀនពីសុខភាពខាងរូបកាយ និងសតិអារម្មណ៍ ។

យោបល់ទាំងឡាយដើម្បីបង្រៀនកូនចៅ

- សូមបង្ហាញរូបភាពព្រះវិហារបរិសុទ្ធដល់កូនរបស់អ្នក ។ សូមពិភាក្សាថា តើវាមានអត្ថន័យយ៉ាងណានៅពេលសាវ័កប៉ូលបង្រៀនថា រូបកាយយើងគឺជា « វិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ » នោះ (កូរិនថូសទី 1 6:19) និងរបៀបដែលចំណេះដឹងនេះអាចជួយយើងថែទាំរូបកាយ និងគំនិតរបស់យើងបាន ។
- សូមធ្វើជាតារាងមួយពីសកម្មភាពកម្សាន្តល្អៗដែលកូនរបស់អ្នកចូលចិត្តធ្វើជាត្រូវសារ ។ រួចហើយបង្កើតផែនការមួយពីរបៀបដើម្បីធ្វើឲ្យសកម្មភាពទាំងនេះក្លាយជាផ្នែកមួយនៃជីវិតត្រូវសារ ។

ព្រះគម្ពីរដែលពាក់ព័ន្ធ

- ស្កាលីត 16:32
- ដានីយ៉ែល 1:3-20
- លូតា 21:19
- រ៉ូម 12:1-2
- កូរិនថូសទី 1 6:19-20
- ថែស្លូណូនីទី 1 5:14
- អាលម៉ា 38:12, 53:20
- គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា 88:15, 89

- សូមពិភាក្សាពីរបៀបស្វែងយល់ ហើយគ្រប់គ្រងលើអារម្មណ៍ រួមទាំងកំហឹង ឬភាពសោកសៅ ។ សូមច្រៀងបទ « If You're Happy » (*Children's Songbook* 266), « I'm Trying to Be Like Jesus » (*Children's Songbook* 78) ឬចម្រៀងមួយផ្សេងទៀតស្តីពីអារម្មណ៍ និងការធ្វើការជ្រើសរើសធ្វើល្អ ។ ■

ព័ត៌មានសាសនាចក្រ

សូមមើលគេហទំព័រ news.lds.org សម្រាប់ព័ត៌មាន និង ព្រឹត្តិការណ៍បន្ថែមទៀត ។

សមាជិកអាចស្នើសុំខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាព

ដោយ វ៉ាយអែន មីម៉ូនីតូ
ព័ត៌មានសាសនាចក្រ

កុំភ្លេចនេះ សាសនាចក្រអាចផ្តល់ព័ត៌មាននៃខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាព ជាការបម្រើមួយដល់សមាជិកតាមការស្នើសុំ ។ ខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាព គឺជាគំរូមួយនៃការតែងតាំងជាបន្តបន្ទាប់ ដែលអាចនាំត្រឡប់ទៅដល់ការចាប់ផ្តើមដំបូងនៃសាសនាចក្រ ហើយទីបំផុតគឺដល់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

ទោះជាអ្នកកាន់បព្វជិតភាពម្នាក់ដែលមានតំណែងពួកចិតសិបនាក់ អាចត្រូវបានបញ្ជូលទៅក្នុងខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សមាជិកដោយ ក៏គ្មានខ្សែស្រឡាយដោយឡែកណាមួយដែលត្រូវបានរក្សាសម្រាប់តំណែងនៃពួកចិតសិបនាក់ឡើយ ។ មួយវិញទៀត ខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាពសម្រាប់ប៊ីស្សុព និង លោកអយ្យកោដែលបានតែងតាំង គឺត្រូវបានរាយរាប់តាមរយៈការតែងតាំងតំណែងសង្ឃជាន់ខ្ពស់របស់ពួកគេ ។

មានតែព័ត៌មានអំពីខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាពមិលគីស្សាដែកតែប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចស្នើសុំពីសាសនាចក្របាន ខ្សែស្រឡាយបព្វជិតភាពអឺរ៉ុនគឺពុំមានឡើយ ។ សមាជិកទាំងឡាយអាចស្នើសុំខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាពមិលគីស្សាដែកបានសម្រាប់តែខ្លួនឯង កូនដែលកំពុងរស់នៅក្នុងផ្ទះជាមួយ ឬ អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាវ័យក្មេងដែលកំពុងបម្រើបេសកកម្មនាពេលបច្ចុប្បន្នតែប៉ុណ្ណោះ ។ ឯកសារទាំងនេះ មិនមែនជាឯកសារផ្លូវការរបស់សាសនាចក្រឡើយ ។

បើសិនអ្នកមានបំណងចង់ស្នើសុំខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាពរបស់អ្នក នោះសូមបញ្ជូលឈ្មោះពេញស្របច្បាប់របស់អ្នក ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត លេខសមាជិកភាព (ដែលមាននៅលើប័ណ្ណចូលព្រះវិហារបេសកកម្ម ឬ មកពីស្បែកជួររបស់អ្នក) ឈ្មោះរបស់បុគ្គលដែលបានតែងតាំងអ្នកឲ្យទទួលតំណែងជាអែលឌើរ ឬ សង្ឃជាន់ខ្ពស់ (បើសិនជាស្គាល់) និង អាសយដ្ឋានរបស់អ្នកដែលត្រូវធ្វើត្រឡប់ទៅវិញ និង លេខទូរស័ព្ទ ឬ អាសយដ្ឋានអ៊ីម៉ែល ។

សូមធ្វើការស្នើសុំរបស់អ្នកទៅកាន់ ៖
Priesthood Line of Authority
Global Service Center
120 North 200 West
Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA
ទូរសារលេខ ៖ 1-801-240-6816
ទូរស័ព្ទលេខ ៖ 1-800-453-3860 បន្តទៅលេខ 2-3500
អ៊ីម៉ែល ៖ សូមអ៊ីម៉ែលទៅកាន់ lineofauthority@ldschurch.org ដោយដាក់ « PLA » នៅបន្ទាត់ប្រធានបទ ។
អ្នកនឹងទទួលបានទម្រង់បែបបទមួយត្រឡប់ទៅវិញ ដើម្បីបំពេញហើយបញ្ជូលត្រឡប់មកវិញ (មានការឆ្លើយតបដោយស្វ័យប្រវត្តិទៅកាន់សារដែលមានពាក្យ « PLA » នៅបន្ទាត់ប្រធានបទ) ។ ■

ខ្សែស្រឡាយនៃសិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាពសម្រាប់អស់អ្នកដែលធ្វើការតែងតាំង អាចមានលក្ខណៈដល់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

អ្នកកំរៀបបានប្រង់លេខ « 20 » អំឡុងពេលសម្តែង គឺដើម្បីរំលឹកអំពីខួបលើកទី 20 នៃសាសនាចក្រនៅក្នុងប្រទេសម៉ុងហ្គោលី ។

ប្រទេស ម៉ុងហ្គោលី ប្រារព្ធខួបលើកទី 20 ឆ្នាំនៃសាសនាចក្រ

នៅថ្ងៃចន្ទ ទី 15 ខែមេសា ឆ្នាំ 2013 មានសមាជិកសាសនាចក្រច្រើនជាង 300 នាក់បានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅភ្នំហ្ស៊ីសាន នៅ អ៊ុលឡានបាតា ប្រទេស ម៉ុងហ្គោលី ដើម្បីប្រារព្ធខួបលើកទី 20 នៃសាសនាចក្រនៅក្នុងប្រទេសនោះ ។ មានក្រុមចម្រៀងដែលមានសមាជិក 50 នាក់ ហើយក្រុមនោះបានស្តាប់ការចតតម្កល់នៃប្រសាសន៍របស់អែលឌើរ នែល អេម៉ាក់ស្វែល (ឆ្នាំ 1926-ដល់ ឆ្នាំ 2004) នៅពេលលោកបានខ្ចីសត្វប្រទេសម៉ុងហ្គោលី ដើម្បីជួយដំណើរការនៅឆ្នាំ 1993 ។

អែលឌើរ តៃ វ៉ែក យិន ជាអតីតជាសមាជិកនៃគណៈប្រធានតំបន់អាលី ដែលអធិបតីជាមួយអែលឌើរ ម៉ាក់ស្វែល ទៅប្រទេសម៉ុងហ្គោលី ក្នុងឆ្នាំ 1993 បានសង្កេតឃើញពីរបៀបដែល « ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ បានកំពុងធ្វើឲ្យផ្លាស់ប្តូរគ្នាឈប់ឈរនៅក្នុងផ្នែកនេះនៃចម្ការរបស់ទ្រង់ » ។

សកម្មភាពផ្សេងៗ នៅពេញមួយសប្តាហ៍បានគូសចំណាំនូវពិធីវិញ្ញាណសាសនាចក្រនេះ ។ ការជួបជុំជាមួយសកម្ម បាននាំអ្នកត្រឡប់មកពីជួរជួរមួយសាសនាចក្រ 200 នាក់មក ។ មានប្រធានម៉ុងហ្គោលីជាង 1000 នាក់បានប្រើប្រាស់ជួរជួរមួយសាសនាចក្រដើម្បីប្រារព្ធដោយស្របច្បាប់—ស្ទើរតែមានក្នុងចំណោមសមាជិកចំនួន 10 នាក់នោះមានពួកអ្នកជួរជួរមួយសាសនាចក្រដើម្បីប្រារព្ធដោយស្របច្បាប់ម៉ុងហ្គោលី ។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ត្រូវបានធ្វើឡើងពេញពេញប្រទេសម៉ុងហ្គោលី នៅល្ងាចថ្ងៃសុក្រ ដោយមានមនុស្ស 24 នាក់បានជ្រមុជទឹកនៅថ្ងៃនោះ ។ ម៉ារី អិន យុក ដែលបានដោះលែងពីគណៈប្រធានយុវនារីទូទៅថ្មីនេះ បានមានប្រសាសន៍

នៅក្នុងការប្រជុំតម្កល់ដ៏ឆ្លាតវៃនាវិមួយ ហើយក្នុងពិធីសម្ពោធកន្លែងពង្សប្រវត្តិមួយ ត្រូវបានចាក់បញ្ចាំងវីដេអូមួយដែលមាននូវការណែនាំអំពីគម្រោងដើមឈើគ្រួសារថ្មី ។ រូបភាពខាងវ្យាប័ត្រដ៏ប្លែកមួយ បង្ហាញអំពីវ្យាប័ត្រដ៏សម្បូរបែបរបស់ប្រទេសម៉ុងហ្គោលី និង ទេពកោសល្យរបស់សមាជិកសាសនាចក្រជាច្រើន ។

ពួកហ្សូន្ទូថ្ងៃចុងក្រោយនៅក្នុងពិធីវិញ្ញាណសាសនាចក្រដ៏ធំដើមឈើ

នៅថ្ងៃទី 1 ខែឧសភា សមាជិកទាំងឡាយនៃសាសនាចក្រនៅប្រទេសហៃទី បានចូលរួមក្នុងគម្រោងដាំដើមឈើដ៏ធំមួយនៅទូទាំងប្រទេស ។ កូនឈើដ៏សន្លឹកសន្លាប ត្រូវបានដាក់ដាំនៅក្នុងថ្ងៃមួយនៃគម្រោងនោះ ហើយនឹងមានដើមឈើច្រើនទៀតដាក់ដាំតាមក្រោម ។ នៅពេលគម្រោងត្រូវបានបញ្ចប់នោះនឹងមានកូនឈើច្រើនចំនួន 400,000 ដើមទៀត ដុះនៅក្នុងប្រទេសហៃទី រួមមាន ដើមត្រូច ដើមត្រូច ដើមដូង ដើមល្អុង និង ដើមអូក ។

សាសនាចក្របានទិញកូនឈើជាច្រើន ចូលរួមចំណែកគាំទ្រជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងការដើមចេញពីការជួយដើមរបស់ប្រទេសហៃទី ។ គម្រោងនោះក៏បានផ្តល់ដល់សមាជិកទាំងឡាយនូវគម្រោងនៃការបម្រើមួយចំពោះការប្រារព្ធពិធីវិញ្ញាណសាសនាចក្រ 30 នៃសាសនាចក្រនៅក្នុងកោះនៃពិសាសន៍នេះ ។ កាលពីបីខែស្សុរស្ស័រកន្លងទៅប្រធាន ចូម៉ាស អេស. ម៉ិនសុនដែលកាលនោះគឺជាសមាជិកនៃក្លឹបនៃសហគមន៍ដប់ពីរនាក់បានទៅទស្សនកិច្ចនៅប្រទេស ហៃទី ហើយបានខ្ចីសត្វដៃដងដៃនេះសម្រាប់ការជួរជួរមួយដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញ ។

អែលឌើរ នែល អែលឌើរសិន នៃក្លឹបនៃសហគមន៍ដប់ពីរនាក់ មានវត្តមាននៅក្នុងប្រទេសហៃទី ក្នុងពេលធ្វើពិធីប្រារព្ធខួប និង ធ្វើជាអធិបតីក្នុងការសម្ពោធពើកអក្សរចារឹកវិញ្ញាណសាសនាចក្រ ដែលគូសចំណាំជាការចាប់ផ្តើមនៃសាសនាចក្រពីដំបូងក្នុងប្រទេសហៃទី ។

សាសនាចក្របានបិទការប្រើប្រាស់អាហារចំនួនមួយលានដោនដល់អង្គការចិញ្ចឹមអាមេរិក

នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ 2013 សាសនាចក្រ បានបិទការប្រើប្រាស់អាហារចំនួនមួយលានដោន ទៅដល់អង្គការចិញ្ចឹមអាមេរិកដ៏ធំជាងគេបំផុត ជាអង្គការជួយសង្គ្រោះជនស្រេកឃ្លាននៅក្នុងសហរដ្ឋ ដែលពុំកម្រិតចំណេញ ។ ការបិទការប្រើប្រាស់អាហារចំនួនមួយលានដោន ដូចជា ផ្លែឈើ បន្លែ និង សណ្តែកកំប៉ុង ដែលនឹងផ្តល់ដល់គ្រួសារដែលខ្វះខាត តាមកន្លែងស្នាក់នៅក្នុងសហគមន៍ផ្សេងៗនៅទូទាំងសហរដ្ឋ ។

ប្រ អែលឌើរ ជាប្រធាន និង ជានាយកប្រតិបត្តិនៃអង្គការចិញ្ចឹមអាមេរិក បាននិយាយថា ការបិទការប្រើប្រាស់អាហារចំនួនមួយលានដោន 625,000 ពេល ។

ពួកអ្នកជួរជួរមួយសាសនា និង សមាជិក នៅក្នុងការដាំដើមឈើក្នុងប្រទេសហៃទី នៅលើភ្នំខ្ពស់ពីលើទីក្រុងនៃ ឆត អូ ត្រេស ដែលអាចមើលឃើញនៅផ្ទៃខាងក្រោយ ។

ដោយ អែលឌឺរ
ឃ្យុនធីន អិល យុក
នៃក្រុមនៃពួកសារកដប័រីនាត់

ប្រធាន ដេវីឌ អូ មិកយេ (1873-1970) ជា
រឿយៗ បានលើកឡើងពីដំណើររឿងមួយ
ដែលបានកើតឡើង នៅពេលលោកធ្វើជាអ្នក
ផ្សព្វផ្សាយសាសនាបម្រើនៅប្រទេសស្កុតឡែន ។ លោកមាន
អារម្មណ៍នឹកឆ្ងុះយ៉ាងខ្លាំងបន្ទាប់ពីលោកបានបម្រើបេសកកម្ម
មួយរយៈពេលខ្លី ហើយបានចំណាយពេលពីរបីម៉ោងដើម្បី
ដើរមើលប្រាសាទស្ទើរលឿងនៅក្បែរនោះ ។ នៅពេលលោក
ហើយនិងដៃគូបានត្រលប់មកពីការដើរមើលប្រាសាទនោះ
វិញ ពួកគាត់ដើរកាត់អគារមួយដែលមានពាក្យស្លោកមួយ
ចារិកនៅលើផ្ទាំងថ្មីលើមាត់ទ្វារ ជាពាក្យស្លោករបស់លោក
ស្លោកស្តីដែលថ្លែងថា « ទោះបីអ្នកជាអ្វីក៏ដោយ សូមធ្វើផ្នែក
របស់អ្នកឲ្យបានល្អ » ។

ដោយនឹកចាំពីបទពិសោធន៍នេះ ប្រធាន មិកយេ បាន
ពន្យល់ថា ៖ « ខ្ញុំបានប្រាប់ខ្លួនឯងឬមានព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុង
ខ្លួនខ្ញុំថា អ្នកជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវ

សូមអនុវត្ត ផ្នែកអ្នកឲ្យ បានល្អប្រពៃ

ចូរធ្វើជាមនុស្សសុចរិត ។ ស្ថាបនាគ្រួសារមួយ ។ សូម
ស្វែងរកវិធីផ្គត់ផ្គង់មួយដ៏សមរម្យ ។ បម្រើនៅពេល
បានហៅ ។ រៀបចំខ្លួនជួបនឹងព្រះ ។

គ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ។ ជាងនោះទៅទៀត អ្នក
នៅទីនេះគឺជាអ្នកតំណាងឲ្យព្រះអម្ចាស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
អ្នកបានទទួលយកទំនួលខុសត្រូវជាអ្នកតំណាងម្នាក់របស់
សាសនាចក្រនេះ ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិត [ពី] អ្វីដែល
យើងបានធ្វើនៅព្រឹកនោះ ។ យើងបានដើរទស្សនាកម្សាន្ត
យើងបានទទួលការណែនាំ និងព័ត៌មានអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រ វា
គឺជាការពិត ហើយខ្ញុំមានចិត្តរំភើបនឹងកិច្ចការនេះ ។ . . . ទោះ
ជាយ៉ាង នោះពុំមែនជាកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនាឡើយ ។
. . . ខ្ញុំបានទទួលយកសារលិខិតដែលបានផ្តល់មកឲ្យខ្ញុំនៅ
លើផ្ទាំងថ្មនោះ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក យើងបាន
ព្យាយាមធ្វើផ្នែករបស់យើងក្នុងនាមជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា
ក្នុងប្រទេសស្តីតឺឡូន » ។¹

សារលិខិតនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ ហើយវាបានជះ
ឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើរូបលោក រហូតដល់ប្រធាន មិកយេ
បានប្រើសារលិខិតនោះជាការបំផុសគំនិតពេញមួយជីវិតរបស់
លោក ។ លោកបានតាំងចិត្តថា ទំនួលខុសត្រូវអ្វីក៏ដោយ
ដែលលោកមាន លោកនឹងបំពេញតាមផ្នែករបស់លោកឲ្យ
បានល្អបំផុត ។

រៀបរយបញ្ហាអាកប្បកិរិយាមិនត្រឹមត្រូវ

នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃសក្តានុពលដ៏ធំសម្បើមសម្រាប់
សេចក្តីល្អ ដែលអ្នករាល់គ្នាជាក្មេងជំនាន់ក្រោយរបស់
សាសនាចក្រមាន តើអ្វីទៅជាកង្វល់របស់ខ្ញុំចំពោះអនាគត
របស់អ្នក ? តើអ្វីទៅជាការទូន្មានដែលខ្ញុំអាចផ្តល់ដល់អ្នក ?
ទីមួយ អ្នកនឹងប្រឈមមុខនឹងសម្ពាធដ៏ធំ ដើម្បីសម្តែង
ចេញនូវអាកប្បកិរិយា—ថែមទាំងពាក់ស្រោមមុខ—ក្លាយ
ទៅជាមនុស្សណាម្នាក់ទៀតដែលពុំមែនជាបុរសអ្នក ឬថាជា
លក្ខណៈសម្បត្តិមួយដែលអ្នកចង់បង្ហាញនោះឡើយ ។

នៅដើមប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសនាចក្រ ព្យាករី
យ៉ូសែប អិមម៉ា និងកូនភ្លោះពីរនាក់ដែលមានអាយុ 11
ខែ របស់ពួកគាត់ ឈ្មោះយ៉ូសែប និងដូលា បានរស់នៅភូមិ
ហែរ៉ា រដ្ឋអូហ្សែរ ក្នុងផ្ទះរបស់ចន និងអាលីស ចនសិន ។
កូនទាំងពីរនាក់នោះបានកើតជំងឺកញ្ជ្រូល ។ យ៉ូសែប
និងកូនប្រុសតូចរបស់លោកបានសម្រាកនៅលើគ្រែរុញ
មួយក្បែរទ្វារមុខផ្ទះ ។

នៅយប់នោះ មានបុរសមួយក្រុមលាបមុខពណ៌ខ្មៅបាន
ទម្លាយទ្វារចូលមក ហើយបានអូសព្យាករីចេញទៅខាងក្រៅ
ហើយពួកគេបានវាយដំលោក ព្រមទាំងបានចាក់ដំរកៅស៊ូមក
លើរូបលោក និងស៊ីខនី វិកដុនទៀតផង ។

¹ ប្រតិចារិកៈ រ៉ូម៉ាន រ៉ាល ហុក ហេយ ហ្រេយ ម៉ាយមិន ។ រចនាប្រតិចារិកៈ ស្តី តាវែល

ផ្នែកដ៏សោកសៅបំផុតនៃការរុករាននេះគឺថា យ៉ូសែបដែលជាកូនត្រូវបានរងនូវខ្យល់នាពេលយប់ ហើយបណ្តាលឲ្យមានជំងឺផ្តាសាយធ្ងន់ធ្ងរ នៅពេលឪពុកខ្លួនត្រូវបានគេអូសចេញទៅខាងក្រៅ ។ ជាលទ្ធផល គាត់បានស្លាប់នៅពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ។²

ពួកអ្នកដែលបានចូលរួមធ្វើបាបដល់ព្យាការី និងបងប្រុសរបស់លោកហែរមក៍ បានលាបមុខរបស់ពួកគេដើម្បីបិទបាំងពីអត្តសញ្ញាណពិតរបស់ខ្លួន ។³

នៅសម័យរបស់យើង នៅពេលការលាក់កំបាំងពីអត្តសញ្ញាណពិតរបស់យើង គឺជារឿងដ៏ងាយស្រួលបំផុត នោះមានគោលការណ៍ដ៏សំខាន់ៗ ដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការមិនពាក់ស្រោមមុខ និងការមាន « ភក្តីភាពចំពោះសេចក្តីជំនឿ... ដែលបានធ្វើឲ្យជនរងគ្រោះស្លាប់ » ។⁴

អែលឌើ អិល ថម ភែរី បានធ្វើផ្នែកលោកបានយ៉ាងល្អណា៖ ដែលលោករស់នៅក្នុងប្រទេសជប៉ុន ។

ការការពារដ៏ធំបំផុតមួយរបស់អ្នកប្រឆាំងនឹងការជ្រើសរើសមិនត្រឹមត្រូវ គឺការមិនពាក់ស្រោមមុខណាមួយដើម្បីលាក់បាំងពីអត្តសញ្ញាណពិតរបស់ខ្លួន ។ ប្រសិនបើអ្នកដឹងថាខ្លួនឯងចង់ធ្វើរឿងបែបនោះ សូមដឹងថាវាជាសញ្ញាគ្រោះថ្នាក់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយ ហើយជាឧបករណ៍មួយរបស់មារសត្រូវ ដើម្បីអូសទាញអ្នកឲ្យធ្វើអ្វីមួយដែលអ្នកពុំគួរធ្វើ ។

វាគឺជារឿងធម្មតាសម្រាប់ពេលសព្វថ្ងៃនេះ ដើម្បីលាក់អត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួននៅពេលសរសេរការទំនាក់ទំនង ពីការស្តាប់ ការឈឺចាប់ ការងងឹតងងល់តាមអ៊ិនធើណែតដោយអនាមិក ។ មានមនុស្សមួយចំនួនបានហៅវាថា**កំហឹង** ។

សាវកប៉ុលបានសរសេរថា ៖
 « កុំឲ្យច្រឡំឡើយ ពីព្រោះពួកយ៉ាកអាក្រក់តែងនឹងបង្ខូចកិរិយាល្អ ។
 « ចូរក្តៅក្នុងខ្លួនឡើងខាងលើសេចក្តីសុចរិតចុះ កុំឲ្យធ្វើបាបឡើយ ត្បិតអ្នករាល់គ្នាខ្លះមិនស្គាល់ព្រះទេ » (កូរិនថូសទី 1 15:33-34) ។

វាគឺបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ទំនាក់ទំនងអាក្រក់ពុំមែនគ្រាន់តែជាបញ្ហានៃកិរិយាអាក្រក់មួយនោះទេ ។ ប្រសិនបើពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយធ្វើដូច្នោះ នោះវាអាចជះឥទ្ធិពលអាក្រក់ដល់ជនដែលគ្មានចំណេះដឹងពីព្រះ ឬទីបន្ទាល់ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

ការប្រើអ៊ិនធើណែតដើម្បីបំផ្លាញកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឬធ្វើឲ្យមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានគេមើលឃើញថា ជាមនុស្សអាក្រក់ដោយប្រការណាមួយគឺជារឿងដែលមិនអាចទទួលយកបានឡើយ ។ អ្វីដែលយើងកំពុងមើលឃើញនៅក្នុងសង្គមគឺថា នៅពេលមនុស្សពាក់ស្រោមមុខអនាមិក ពួកគេចូលចិត្តបញ្ចេញឥរិយាបថបែបនេះដែលជាការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំដល់ការបញ្ចេញយោបល់របស់មនុស្សទូទៅ ។ វាក៏រំលោភបំពានដល់គោលការណ៍មូលដ្ឋាន ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្រៀនផងដែរ ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានពន្យល់ថា ទ្រង់ពុំបានយាងមកដើម្បីផ្តន្ទាទោសដល់លោកិយនេះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីមកសង្គ្រោះដល់លោកិយវិញ ។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានរៀបរាប់ពីអត្ថន័យនៃការផ្តន្ទាទោសថា ៖

« ហើយទោសនេះគឺថា ពន្លឺបានមកក្នុងលោកិយ តែមនុស្សលោកចូលចិត្តនឹងសេចក្តីងងឹតជាងពន្លឺ ពីព្រោះអំពើដែលគេធ្វើទាំងប៉ុន្មានសុទ្ធតែអាក្រក់ ។
 « ត្បិតអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ នោះតែងស្អប់ដល់ពន្លឺ ហើយមិនមកឯពន្លឺទេ ក្រែងអំពើដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តទាំងប៉ុន្មានបានបើកឲ្យឃើញ ។
 « តែអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតវិញ នោះតែងមកឯពន្លឺ ដើម្បីឲ្យអំពើដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តបានសម្តែងមកឲ្យដឹងថា បានធ្វើដោយព្រះ » ។ (យ៉ូហាន 3:19-21, សូមមើលផងដែរ ខ 17-18) ។

ពួកសុចរិតពុំចាំបាច់ត្រូវពាក់ស្រោមមុខ ដើម្បីលាក់បាំងពីអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ ។

ប្រព្រឹត្តស្របតាមជំនឿពិតរបស់អ្នក

អ្នកប្រព្រឹត្តស្របតាមជំនឿពិតរបស់អ្នក ដោយចំណាយពេលវេលារបស់អ្នកទៅលើរឿងទាំងឡាយដែលនឹងកសាង ហើយអភិវឌ្ឍអាកប្បកិរិយារបស់អ្នក ព្រមទាំងជួយឲ្យក្លាយដូចជាព្រះគ្រីស្ទទៀតផង ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាគ្មាននរណាម្នាក់មើលជីវិតគ្រាន់តែជាការសប្បាយ និងល្បែងនោះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញថាអ្នកនឹងមើលវាថាជាពេលវេលាមួយដើម្បី « ប្រុងប្រៀបខ្លួនទៅជួបនឹងព្រះ » (អាឈម៉ា 34:32) ។

កំរូដ៏អស្ចារ្យមួយនៃការធ្វើផ្នែករបស់អ្នក និងការប្រើពេលវេលាឲ្យបានសមរម្យគឺមាននៅក្នុងជីវិតរបស់អែលឌើ អិល ថម ភែរី នៃក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់នៅពេលលោកជាទាហានជើងទឹកមួយរូប លោកស្ថិតក្នុងពលទ័ពសហរដ្ឋ ដែលមានមូលដ្ឋាននៅប្រទេសជប៉ុននាសង្គ្រាមលោកលើកទី II ។ អែលឌើ ភែរី បានចែកចាយដំណើររឿងនេះ នៅពេលលោកបានកត់ត្រានូវសាក្សីពិសេសរបស់លោកពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

« ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងកងទ័ពជើងទឹកក្រុមទីមួយ ដើម្បីទៅកាន់ប្រទេសជប៉ុនបន្ទាប់ពីការចុះ ហត្ថលេខាកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាព បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោក

ការការពារដ៏ធំបំផុតមួយរបស់
អ្នកប្រឆាំងនឹងការជ្រើសរើស
មិនត្រឹមត្រូវ គឺការមិនពាក់
ស្រោមមុខណាមួយដើម្បីលាក់
បាំងពីអត្តសញ្ញាណពិតរបស់
ខ្លួននោះឡើយ ។

លើកទី II ។ ពេលចូលទៅដល់ ទីក្រុងណាហ្គាសាគី យើងឮទីក្រុងហិនហោច
អស់ នោះគឺជាបទពិសោធន៍ដ៏សោកសៅបំផុត ក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ។ មួយផ្នែក
ធំនៃទីក្រុងត្រូវ បានបំផ្លាញស្ទើរតែទាំងស្រុង ។ សាកសពមួយចំនួនមិនទាន់
បានបញ្ចុះនៅឡើយ ។ ក្នុងនាមជាទាហានជំនាញ យើងបានរៀបចំទិស្នាក់ការ
កណ្តាលនានា ហើយចេញទៅធ្វើការ ។

« ស្ថានភាពនោះងងឹតអាប់អួរណាស់ ហើយពួកយើងមួយចំនួនចង់ធ្វើការ
ឲ្យបានច្រើនជាងនោះ ។ យើងបានទៅជួបបញ្ជីជិត ហើយក្រុមយើងបាន-
សុំការអនុញ្ញាត ដើម្បីជួយសង់ព្រះវិហារគ្រីស្ទានសារឡើងវិញ ។ ដោយសារ
ការដាក់កំហិត របស់រដ្ឋាភិបាលយ៉ាងតឹងរឹងអំឡុងពេលសង្គ្រាម នោះ
ព្រះវិហារទាំងនេះស្ទើរតែឈប់ដំណើរការ ។ អគារមួយចំនួនរបស់ពួកគេ
ត្រូវខូចខាតយ៉ាងច្រើនក្រែលែង ។ ពួកយើងមួយក្រុមបានស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះ
ហើយលាបកំបោរសាលាប្រជុំទាំងនោះឡើងវិញនៅពេលទំនេរ
ពីកាតព្វកិច្ចរបស់យើង ដើម្បីឲ្យមានអគារនោះសម្រាប់ធ្វើពិធីសម្រាប់ពួក-
គ្រីស្ទានម្តងទៀត ។

« ... យើងបានឃើញពួកគ្រូគង្វាល ដែលមិនបានធ្វើការបម្រើអំឡុងពេល-
សង្គ្រាម ហើយបានលើកទឹកចិត្តដល់ពួកគេ ឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ការបម្រើរបស់
ពួកគេវិញ ។ យើងមានបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យជាមួយនឹងប្រជាជនទាំងនេះ
នៅពេលពួកគេបានទទួលបទពិសោធន៍ដោយមានសេរីភាពដើម្បីអនុវត្តជំនឿពួក
គ្រីស្ទានរបស់ពួកគេម្តងទៀត ។

« ព្រឹត្តិការណ៍មួយបានកើតឡើង នៅពេលយើងចាកចេញពីណាហ្គាសាគី
ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ដែលខ្ញុំនៅ តែចងចាំជានិច្ច ។ នៅពេលយើងឡើងជិះថតឡើង
ទៅកាន់កំបាំងដើម្បីយើងជិះត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ពួកយើងត្រូវបានពួកនារីក
ដទៃទៀតជាច្រើនចំអន់លេង ។ ពួកគេមានមិត្តស្រីនៅជាមួយ ហើយ [បាន]
និយាយលាពួកគេ ។ ពួកគេសើចចំអកដល់យើង ហើយនិយាយថា យើងមិន
បានជួបនឹងរឿងសប្បាយៗ ពេលនៅក្នុងប្រទេសជប៉ុនទេ ។ យើងបានចំណាយ
ពេលឥតប្រយោជន៍ទៅធ្វើការលាបកំបោរជញ្ជាំងទៅវិញ ។

« ពេលពួកគេកំពុងតែចំអន់លេងកាន់តែខ្លាំង រថភ្លើងធ្វើដំណើរឡើងទូល
ទៅជិតនឹងស្ថានីយ៍រថភ្លើង នោះ ស្រាប់តែមានពួកគ្រីស្ទានជនជាតិជប៉ុនដ៏ល្អ
ប្រហែលជា 200 នាក់ មកពីព្រះវិហារដែលពួកយើងបានជួសជុលដោយច្រៀង
បទ « Onward, Christian Soldiers » ។ ពួកគេបានចុះមក ហើយ
ឲ្យអំណោយដល់ពួកយើងយ៉ាងច្រើន ។ បន្ទាប់មកពួកគេឈរជាជួរតាមដង
ផ្លូវរថភ្លើងនោះ ។ ហើយនៅពេលរថភ្លើងចេញដំណើរទៅ យើងបានហុចដៃ
ទៅប៉ះនឹងម្រាមដៃរបស់ពួកគេ ។ យើងគ្មានពាក្យនឹងថ្លែងឡើយ ព្រោះតែ
អូលដើមក ។ ប៉ុន្តែយើងមានអំណរគុណ ដែលយើងអាចជួយតាមរបៀបដ៏តូច
មួយ នៅក្នុងការស្ថាបនាសាសនាគ្រីស្ទ ឲ្យជាតិសាសន៍មួយឡើងវិញបន្ទាប់ពី
សង្គ្រាម » ។⁵

សូមពិចារណា ហើយធ្វើឲ្យមានប្រយោជន៍នៅក្នុងការជ្រើសរើសពីរបៀបដែល
អ្នកប្រើពេលវេលារបស់អ្នក ។ ដូចអ្នកអាចឃើញពីគំរូរបស់អែលឌើរ តែវី ខ្ញុំពុំ
បាននិយាយពីការផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់អ្នកដល់មនុស្សគ្រប់រូប ឬការគ្រាន់

តែស្មោះត្រង់នោះទេ ។ ការណ៍នោះអាចធ្វើឲ្យមានភាពអាម៉ាស់ចំពោះអ្នក និងសាសនាចក្រ ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយពីអ្នកក្លាយជាអ្វីដែលអ្នកគួរតែប្រក្រតាយ ។

ដាក់គោលដៅសមរម្យ

ការទូន្មានទីបីរបស់ខ្ញុំទាក់ទងនឹងគោលដៅមួយចំនួន ដែលអ្នកគួរធ្វើការពិចារណា ។ ប្រហែលជាពេលជាមួយគ្នាដែលអែលឌើរ ភីរី នៅប្រទេសជប៉ុន ក្នុងទំព័រដើមទឹក ប្រធាន ប៊ិយដ៍ យេ ជាកី ជាប្រធាននៃក្រុមនៃពួកសាវក ដប់ពីរនាក់ បានបម្រើនៅប្រទេសជប៉ុនក្នុងកងទ័ពអាកាសនាពងបញ្ចប់សង្គ្រាមលោកលើកទី II នោះដែរ។

ក្នុងឆ្នាំ 2004 ខ្ញុំបានអបអរដំណើរប្រធាន ជាកី និងអ្នកផ្សេងទៀតទៅប្រទេស

ប្រធានប៊ិយដ៍ យេ ជាកី បានទទួលពរដឹកដោយសារការដាក់គោលដៅស៊ីម៉ង់ត៍ ។

ជប៉ុន ។ លោកបានមានឱកាសរំព្យកឡើងវិញនូវដំណើរមួយចំនួនរបស់លោក ហើយពិចារណាពីបទពិសោធន៍ និងការសម្រេចចិត្តមួយចំនួនដែលលោកបានធ្វើនៅពេលនោះ ។ ដោយមានការអនុញ្ញាតពីលោក ខ្ញុំសូមចែកចាយពីគំនិត និងអារម្មណ៍មួយចំនួនរបស់លោក ។

ប្រធានជាកី បានរៀបរាប់ពីបទពិសោធន៍ដែលបានកើតឡើងនៅកោះមួយដែលនៅឆ្ងាយពីល្បួងសមុទ្រអូតូណាវ៉ា ។ លោកបានចាត់ទុកថា នេះជាភាពរឹងមាំរបស់លោកក្នុងទិវាស្ថាន ។ ការរៀបចំខ្លួនរបស់លោកផ្ទាល់ និងការជួបនឹងសមាជិកផ្សេងទៀតបានធ្វើឲ្យជំនឿរបស់លោកលើការបង្រៀននៃដំណឹងល្អកាន់តែស៊ីជម្រៅ ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលលោកនៅខ្វះគឺការបញ្ជាក់—ជាចំណេះដឹងពិតប្រាកដពីអ្វីដែលលោកបានទទួលអារម្មណ៍ថាពិតច្រើនទៅហើយនោះ ។

អ្នកសរសេរដើម្បីប្រតិបត្តិរបស់ប្រធានជាកីបានរៀបរាប់ពីអ្វីដែលបានកើត

ឡើងថា ៖ « ផ្ទុយពីសេចក្តីសុខសាន្តនៃការបញ្ជាក់ដែលលោកបានស្វែងរក នោះលោកបានប្រឈមមុខដោយផ្ទាល់នឹងស្ថានភាពនៃសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងមនុស្សគ្មានទោស ។ ដោយស្វែងរកកន្លែងស្ងាត់មួយដើម្បីគិត មានថ្ងៃមួយលោកបានឡើងទៅលើកូនភ្នំមួយក្នុងមហាសមុទ្រនោះ ។ នៅទីនោះលោកបានរកឃើញផ្ទះចម្ការតូចមួយ និងវាលដាំដំឡូងនៅក្បែរនោះ ។ ហើយដោយទម្រេចខ្លួននៅលើរុក្ខជាតិដែលក្រៀមស្វិតនោះ លោកបានឃើញសពម្តាយ និងកូនពីរនាក់ដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ ។ រូបភាពនោះបានធ្វើឲ្យចិត្តលោកសោកសៅយ៉ាងខ្លាំង លាយឡំនឹងអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះគ្រួសាររបស់លោកផ្ទាល់ និងចំពោះក្រុមគ្រួសារទាំងអស់ » ។⁶

ក្រោយមកលោកបានដើរចូលទៅក្នុងត្រង់សេបណ្តោះអាសន្នមួយ ជាទីកន្លែងដែលលោកបានគិត ពិចារណា ហើយបានអធិស្ឋាន ។ ដោយសម្លឹងមើលពីលេតុការណ៍នេះឡើងវិញ ប្រធានជាកីបានរៀបរាប់ពីអ្វីដែលនឹងហៅថាជាការបញ្ជាក់បទពិសោធន៍ខាងវិញ្ញាណមួយ ។ លោកបានទទួលអារម្មណ៍បំផុសគំនិតចំពោះអ្វី ដែលលោកគួរធ្វើក្នុងជីវិតរបស់លោក ។ ពិតណាស់ លោកពុំបានដឹងថា លោកនឹងត្រូវបានហៅក្នុងការហៅដ៏ខ្ពស់ ហើយបរិសុទ្ធនៃលោកបានមាននៅសព្វថ្ងៃនេះឡើយ ។ ទស្សនវិស័យរបស់លោកគឺថា លោកចង់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀនម្នាក់ ដោយគូសបញ្ជាក់ពីការបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ លោកបានកាំងចិត្តថា លោកនឹងរស់នៅក្នុងជីវិតមួយដ៏សុចរិត ។

លោកបានមានគំនិតថា លោកត្រូវរកភរិយាដ៏សុចរិតម្នាក់ ហើយថាពួកគាត់នឹងបង្កើតក្រុមគ្រួសារមួយដ៏ធំរួមគ្នា ។ យោធាវ័យក្មេងរូបនេះបានទទួលស្គាល់ថា ការជ្រើសរើសអាជីពរបស់ខ្លួននឹងទទួលបានប្រាក់កម្រៃច្រើន ហើយថាភរិយាជាទីស្រឡាញ់របស់លោកនឹងត្រូវចែកចាយអាទិភាពដូចគ្នា ហើយមានឆន្ទៈដើម្បីរស់នៅដោយគ្មានសម្ភារមួយចំនួន ។ សិស្ស ជុនណា ជាកី ជាដៃគូដ៏សក្តិសមបំផុតសម្រាប់ប្រធានជាកី ។ ពួកគាត់ពុំដែលមានប្រាក់ច្រើន ប៉ុន្តែក៏ពុំមានអារម្មណ៍ថាខ្វះខាតដោយប្រការណាមួយដែរ ។ ពួកគាត់បានចិញ្ចឹមកូន 10 នាក់ ហើយពួកគាត់បានធ្វើពលិកម្ម ។ ឥឡូវនេះ ពួកគាត់មានចៅ 60 នាក់ ហើយមានចៅទូកច្រើនជាង 80 នាក់ ។

ខ្ញុំចែកចាយពីដំណើររឿងពិតនេះ ដោយសារជាទូទៅគោលដៅរបស់យើងគឺផ្អែកទៅលើអ្វី ដែលពិភពលោកនេះឲ្យតម្លៃ ។ កត្តាដ៏សំខាន់គឺជារឿងដ៏សាមញ្ញសម្រាប់សមាជិកដែលបានទទួលពិធីបរិសុទ្ធនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ ចូរធ្វើជាមនុស្សសុចរិត ។ ស្ថាបនាគ្រួសារមួយ ។ សូមស្វែងរកវិធីមួយសមរម្យដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ ។ បម្រើនៅពេលបានហៅ ។ ប្រុងប្រៀបខ្លួនដើម្បីជួបនឹងព្រះ ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបង្រៀនថា « ជីវិតនៃមនុស្សមិនស្រេចនឹងបានទ្រព្យសម្បត្តិជាបរិសុទ្ធទេ » (លូកា 12:15) ។

ស្ថាបនាប្រទេស និងសហគមន៍របស់អ្នក

បន្ថែមទៅលើភរិយាបថ គុណសម្បត្តិ និងការសម្រេចចិត្ត ប្រសិនបើអ្នកចង់ក្លាយជាជំនាន់ដែលអ្នកចង់ក្លាយ អ្នកត្រូវស្ថាបនាប្រទេស និងសហគមន៍របស់អ្នកដែលជាកន្លែងដែលអ្នករស់នៅ ។ ជំនាន់របស់អ្នកត្រូវការពារសេចក្តីសុចរិត

កេរមរកតខាងត្រីស្ថាន- យូដា ដែលយើង
មានគឺពុំមែនមានតម្លៃតែម្យ៉ាងនោះទេ
ប៉ុន្តែវាមានសារៈសំខាន់ចំពោះផែនការ
របស់ព្រះវរបិតាយើង ដែលគង់នៅស្ថាន
សួគ៌ជងដែរ ។ យើងត្រូវរក្សាវាទុកសម្រាប់
ជំនាន់នាពេលអនាគត ។

និងសេរីភាពខាងសាសនា ។ កេរមរកតខាងយូដា-ត្រីស្ថាន ដែលយើងមាន
គឺពុំមែនមានតម្លៃតែម្យ៉ាងនោះទេ ប៉ុន្តែវាមានសារៈសំខាន់ចំពោះផែនការរបស់
ព្រះវរបិតាយើង ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ជងដែរ ។ យើងត្រូវរក្សាវាទុកសម្រាប់
ជំនាន់នាពេលអនាគត ។ យើងត្រូវចូលរួមនឹងមនុស្សល្អ រួមបញ្ចូលទាំងជន
នៃជំនឿទាំងអស់ផងដែរ ជាពិសេសជនដែលមានអារម្មណ៍ថាការប្រព្រឹត្តរបស់
ពួកគេត្រូវទទួលខុសត្រូវនៅចំពោះព្រះ ។ ជនទាំងនេះជាមនុស្សដែលបានយល់
ដឹងពីការទូន្មានថា « ទោះបីអ្នកជាអ្នកដោយ សូមបំពេញផ្នែករបស់អ្នកឲ្យបាន
ល្អ » ។ ការលើកកម្ពស់ប្រកបដោយជោគជ័យចំពោះតម្លៃខាងត្រីស្ថាន-យូដា
និងសេរីភាពសាសនានឹងកត់សម្គាល់ជំនាន់របស់អ្នកថា ជាជំនាន់ដ៏អស្ចារ្យដែល
វាចាំបាច់ត្រូវមាន ។

រួមនឹងឧបសគ្គដែលកើតមាននៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃ គណៈប្រធានទី
មួយ និងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់មានការព្រួយបារម្ភជាពិសេសថា អ្នកបាន
ចូលរួមយ៉ាងសមរម្យនៅក្នុងដំណើរការខាងនយោបាយក្នុងប្រទេសដែលអ្នករស់
នៅ ។ សាសនាចក្រមានភាពអព្យាក្រឹត្យក្នុងការប្រកួតប្រជែងខាងនយោបាយ
ហើយមិនគាំទ្រដល់បេក្ខជន ឬគណបក្សទាំងឡាយ ។ ប៉ុន្តែយើងពិតជាពឹងទុក
ថា សមាជិករបស់យើងនឹងចូលរួមចំណែកយ៉ាងពេញទំហឹង ក្នុងការគាំទ្រដល់
បេក្ខជន និងគណបក្សដែលខ្លួនជ្រើសរើស ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ដែល
ការពារដល់រដ្ឋាភិបាលល្អ ។ គោលលទ្ធិរបស់យើងគឺមានភាពច្បាស់លាស់ ៖
ជនដែលជាមនុស្សល្អ « . . . ទៀងត្រង់ និងមានគំនិត . . . គួរព្យាយាមស្វែង
រក » (គ. និង ស. 98:10) ។

យើងមានទំនុកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នក ។ ថ្នាក់ដឹកនាំក្នុងសាសនាចក្រ
ជឿដោយស្មោះថា អ្នកអាចស្ថាបនាគរលើសពីជំនាន់មុនៗ ។ អ្នកពុំមែន
គ្រាន់តែជាសេចក្តីស្រឡាញ់ និងជាទំនុកចិត្តរបស់យើងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាជា
ការអធិស្ឋាន និងពរជ័យរបស់យើងផងដែរ ។ យើងដឹងថា ភាពជោគជ័យនៃ
ជំនាន់របស់អ្នក គឺចាំបាច់ដល់ការស្ថាបនាបន្តនៃសាសនាចក្រ និងការរីកចម្រើន
នៃនគរនេះ ។ យើងសូមអធិស្ឋានថាអ្នកនឹងសូមអនុវត្តផ្នែកអ្នកឲ្យបានល្អប្រពៃ
នៅពេលអ្នកជឿសំរាប់ការលាក់បាំងអត្តសញ្ញាណពិតរបស់ខ្លួន ប្រព្រឹត្តិស្រប
នឹងអត្តសញ្ញាណពិតរបស់អ្នក ដាក់គោលដៅសមរម្យ ហើយស្ថាបនាប្រទេស
និងសហគមន៍របស់អ្នក ។ ■

ដកស្រង់ចេញពីការប្រជុំរបស់ប្រព័ន្ធអប់សាសនាចក្រសម្រាប់ពួកមជ្ឈិមយើងក្នុងធ្វើឡើងនៅ
សកលវិទ្យាល័យព្រិកហាំ យ៉ង់-អ៊ែដាហ្វ ទៅថ្ងៃទី 4 ខែ មិនា ឆ្នាំ 2012 ។ សម្រាប់អត្ថបទទាំងស្រុង
ជាភាសាអង់គ្លេស សូមចូលទៅកាន់ lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng ។

- កំណត់ចំណាំ**
1. ដេវីឌ អូ មិកយេ នៅក្នុង ហ្វេនស៊ីស អិម ហ្គីបប៊ីន David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God (ឆ្នាំ 1986) ទំព័រ 45 ។
  2. សូមមើល ម៉ាក អិល ស្តាកកី « Remembering Hiram, Ohio » Ensign ខែ តុលា ឆ្នាំ 2002 ទំព័រ 32, 35 ។
  3. សូមមើល ការបង្រៀនរបស់ប្រធានសាសនាចក្រ ៖ យ៉ូសែប ស្ទីវ (ឆ្នាំ 2007) ទំព័រ 24 ។
  4. « True to the Faith » Hymns លេខ 254 ។
  5. អិល ថែម កែវី នៅក្នុង « Joy—for Us and Others—Comes by Following the Savior » <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng> ។
  6. លូស៊ីល ស៊ី ធីត Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower (ឆ្នាំ 1995) ទំព័រ 58–59 ។

យុវវ័យ និង សេចក្តីសញ្ញា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

ជាមួយនឹងការបន្ថយអាយុសម្រាប់ពួក ផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោង នោះ មានយុវវ័យដ៏ទង់ចំនួនមួយម៉ឺននាក់ទៀត កំពុងធ្វើសេចក្តីសញ្ញាពិសិដ្ឋក្នុងព្រះវិហារ បរិសុទ្ធនៅពេលនេះ ។

ពេលវេលា និងស៊ីសិន ខាតដើរ

ក្នុងនាមជាអ្នកធ្វើការក្នុងព្រះវិហារ បរិសុទ្ធ យើងមានពរជ័យដោយបាន ជួបនឹងពួកមជ្ឈិមវ័យវ័យក្មេងដែល កំពុងតែមកកាន់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បី ទទួលអំណោយទានពិសិដ្ឋផ្ទាល់ខ្លួន របស់ពួកគេ ។ យើងបានរកឃើញថា សិក្ខាសាលាសម្រាប់ការរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានជួយពួកគេយ៉ាងច្រើន ប៉ុន្តែឥទ្ធិពលរបស់ឪពុកម្តាយ និងពួកអ្នក ដឹកនាំសុចរិតបានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ នៅ ក្នុងការជួយពួកគេរៀបចំខ្លួនធ្វើសេចក្តី សញ្ញាក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ក្នុងនាម ជាឪពុកម្តាយ និងថ្នាក់ដឹកនាំទាំងឡាយ យើងត្រូវជួយយុវវ័យមិនត្រឹមតែរៀបចំខ្លួន សម្រាប់ការបម្រើសេវាកម្មពេញម៉ោង ដែលមានរយៈពេលតែប៉ុន្មានខែនោះទេ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវជួយពួកគេសម្រាប់ការធ្វើ ហើយ

រក្សាសេចក្តីសញ្ញាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដែលមានរយៈពេលដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចផង ដែរ ។ ជំហានទីមួយអាចចាប់ផ្តើមពេលនៅជាកុមារភាព ។

ការរៀបចំខ្លួនកូនចៅ

ឪពុកម្តាយអាចបង្ហាញដល់កូនចៅរបស់ខ្លួនពីសារៈសំខាន់ នៃព្រះវិហារ បរិសុទ្ធដោយការថ្វាយបង្គំ នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងដោយការចែកចាយ ទិវបន្ទាល់របស់ពួកគេពីកិច្ចការព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ សូម្បីតែនៅក្នុងតំបន់ដែលការ ចូលរួមនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាទៀងទាត់ ពុំធ្វើឡើងបានក្តី ឪពុកម្តាយក៏អាច បង្រៀនកូនចៅរបស់ខ្លួនពីក្តីប្រាថ្នា ដើម្បីទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធបានដែរ ។

ប្រធាន ហាវីដ ដប្បលយូ ហ៊ិនធើរ (ឆ្នាំ 1907-95) បានបង្រៀនដល់ ឪពុកម្តាយថា ៖ « ចូរយើងចែកចាយដល់កូនចៅរបស់យើងពីអារម្មណ៍ខាង វិញ្ញាណ ដែលយើងមាននៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ហើយចូរយើងបង្រៀន ពួកគេដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត និងងាយស្រួលជាងពីរឿងទាំងឡាយ ដែលយើង អាចនិយាយបាន ដោយសមរម្យអំពីគោលបំណងទាំងឡាយនៃដំណាក់របស់ ព្រះអម្ចាស់ » ។ កូនចៅរបស់យើងត្រូវដឹងថា ព្រះវិហារបរិសុទ្ធគឺជាទីកន្លែងមួយ

ដែលយើងបានទទួលចម្លើយចំពោះការ អធិស្ឋានរបស់យើង និងជាទីកន្លែងដែល យើងទទួលអារម្មណ៍ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ព្រះ ។

ឪពុកម្តាយក៏អាចបង្រៀនកូនចៅរបស់ ខ្លួនឲ្យសម្លឹងឆ្ពោះទៅមុខ ហើយរស់នៅ ដោយសក្តិសមចំពោះការប្រើប័ណ្ណមាន កំណត់របស់ខ្លួន ដែលពួកគេមានឱកាស នឹងអាចទទួលបាន នៅពេលពួកគេឈាន ចូលអាយុ 12 ឆ្នាំ ។ នៅពេលវេលាបានមក ដល់សម្រាប់យុវវ័យទាំងនេះចូលរួម នោះ យើងសង្កេតឃើញពីសេចក្តីអំណរ និង មោទនភាព នៅពេលពួកគេបានបង្ហាញ ប័ណ្ណទាំងនេះ នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

ការរៀបចំខ្លួនយុវវ័យ

ឪពុកម្តាយអាចជួយកូនចៅរបស់ខ្លួនឲ្យ ចូលរួមចំណែកនៅក្នុងការស្រាវជ្រាវរកប្រវត្តិ

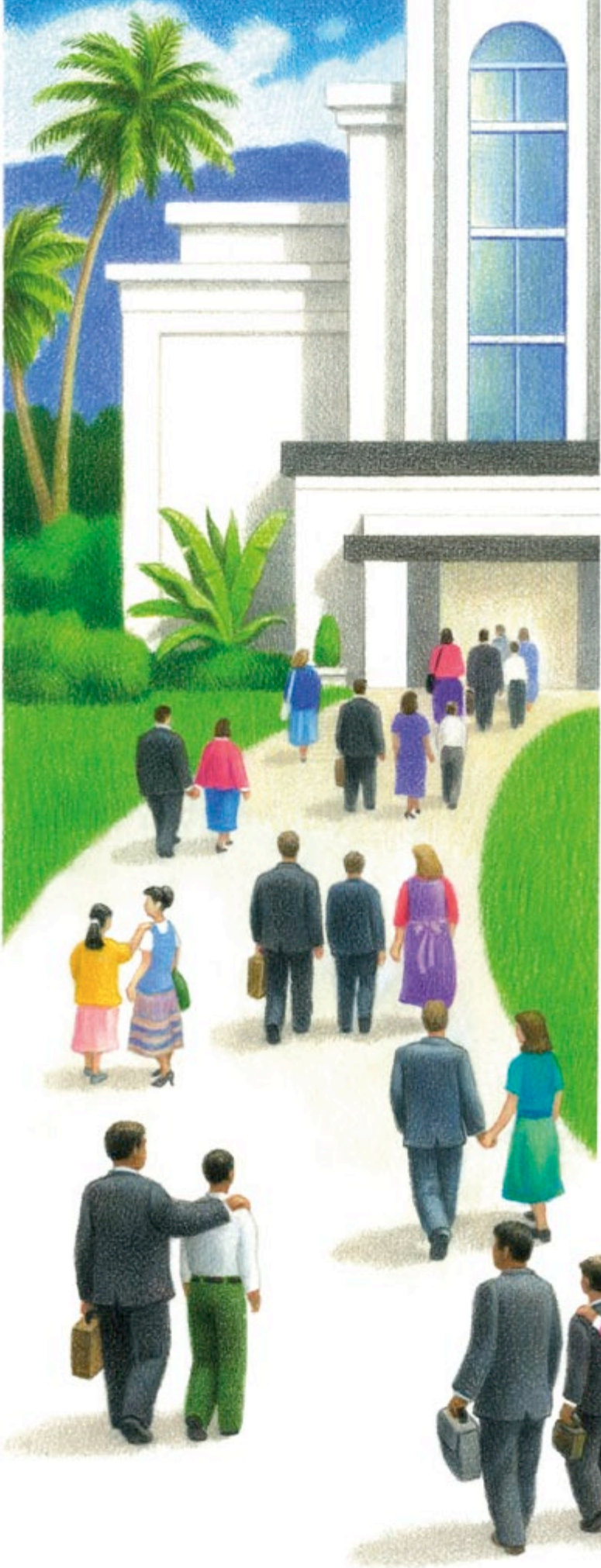
ត្រួសារ ដើម្បីនៅពេលពួកគេឈានចូលអាយុ 12 ឆ្នាំ នោះពួកគេអាចយកឈ្មោះ ត្រួសារទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធបាន ។ ចំពោះយុវវ័យដែលបានធ្វើដូច្នោះ អែលឌីរ ដេវីឌ អេ បែដណា នៃកូរ៉េនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់បានសន្យាថា ៖ « សេចក្តី ស្រឡាញ់ និងការដឹងគុណរបស់អ្នកចំពោះដូនការបស់អ្នកនឹងកើនឡើង ។ ទិវបន្ទាល់ និង ការផ្លាស់ប្តូរចិត្តរៀបរបស់អ្នកចំពោះព្រះអង្គសង្គ្រោះនឹងមានភាព ជ្រាលជ្រៅ ហើយ ខ្ជាប់ខ្ជួន ។ ហើយខ្ញុំសូមសន្យាថា អ្នកនឹងទទួលបានការការពារ ប្រឆាំងនឹងឥទ្ធិពលរបស់មារសត្រូវដែលកំពុងរីកដុះជាល » ។²

យើងបានឃើញបទពិសោធន៍ជាច្រើនពីការសន្យានេះដែលត្រូវបានបំពេញ ។ ថ្មីៗនេះមានយុវនារីម្នាក់បានប្រាប់យើងថា បន្ទាប់ពីបានស្រាវជ្រាវរកឈ្មោះ ជីដូនរបស់នាង នោះនាងបានមកព្រះវិហារបរិសុទ្ធដើម្បីធ្វើកិច្ចការសម្រាប់ គាត់ ។ នាងបាននិយាយថា នៅពេលនាងបានជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់ នោះនាងមាន អារម្មណ៍មួយដ៏ច្បាស់ថា ជីដូនរបស់នាងនឹងស្លាប់នៅជីវិតក្រោយ ។ បទពិសោធន៍បែបនេះបានពង្រឹងដល់ទិវបន្ទាល់ ហើយផ្ទុកនូវក្តីប្រាថ្នាមួយដើម្បី ចូលរួមនៅក្នុងពិធីបរិសុទ្ធក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធបន្ថែមទៀត ។

មានយុវវ័យជាច្រើនបានប្រឈមមុខនឹងការល្ងង់ឲ្យរស្ម័យសំលៀកបំពាក់ពុំ

ថ្ងៃថ្មី ។ នៅពេលឪពុកម្តាយ និងពួកអ្នកដឹកនាំស្លៀកពាក់ស្អាតថ្លៃថ្មីបិទបាំងសំលៀកបំពាក់បរិសុទ្ធនោះ នោះយុវវ័យនឹងយល់ថាពួកគេអាចធ្វើដូចគ្នានេះផងដែរ ។ យុវវ័យត្រូវយល់ថា របៀបដែលពួកគេស្លៀកពាក់ និងរបៀបដែលពួកគេប្រព្រឹត្តិចំពោះរូបកាយខ្លួនអាចបង្ហាញឲ្យឃើញពីភាពជាសិស្សរបស់ពួកគេ ។

ឪពុកម្តាយអាចជួយយុវវ័យឲ្យរៀបចំខ្លួនចូលព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដោយជួយពួកគេឲ្យយល់ពីសេចក្តីសញ្ញាដែលពួកគេនឹងធ្វើនៅទីនោះ ។ សេចក្តីសញ្ញាក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធរួមមាននូវការសន្យាដើម្បី « រក្សាក្រឹត្យវិន័យនៃគុណធម៌ និងព្រហ្មចារិភាពដ៏តឹងរឹង មានសេចក្តីសប្បុរស ចិត្តមេត្តា អត់ឱន ហើយបរិសុទ្ធ ។ ត្រូវលះបង់ទាំងទេពកោសល្យ និងសម្ភារដើម្បីផ្សាយសេចក្តីពិត និងការលើកស្ទួយដល់ [គ្រួសារមនុស្ស] ត្រូវបន្តលះបង់ចំពោះបុព្វហេតុនៃសេចក្តីពិត ហើយស្វែងរកគ្រប់មធ្យោបាយ ដើម្បីចូលរួមចំណែកនៅក្នុងការរៀបចំខ្លួនដ៏ធំ ដើម្បីឲ្យផែនដីអាចរៀបចំខ្លួនជាស្រេចទទួលស្តេចរបស់ខ្លួន—ជាព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ » ។¹ ឪពុកម្តាយអាចថ្លែងទីបន្ទាល់ថា យុវវ័យនឹងទទួលបានជ័យជំនះអស្ចារ្យផ្ទាល់ខ្លួន នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ដរាបណាពួកគេរក្សាសេចក្តីសញ្ញាទាំងនេះ ហើយសេចក្តីសញ្ញាទាំងនេះនឹងកាន់តែមានអត្ថន័យច្រើនថែមទៀតចំពោះយុវវ័យ ពេលឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេជួយពួកគេឲ្យយល់ដឹងថា ទាំងពរជ័យ និង សេចក្តីសញ្ញាគឺអាចកើតមានតាមរយៈដង្ហាយធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

មានរបៀបជាច្រើនដែលយើងអាចជួយរៀបចំកូនចៅ និងយុវវ័យរបស់យើងដើម្បីទទួលបានពរជ័យនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ កាលណាពួកគេរៀបចំខ្លួនបានកាន់តែច្រើន នោះពួកគេនឹងមានសេចក្តីសុខសាន្ត ហើយទទួលបានអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណព្រមទាំងអាចមានបទពិសោធន៍ខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យកាន់តែច្រើន នៅពេលពួកគេទទួលអំណោយទានពិសិដ្ឋរបស់ពួកគេនោះ ។ បទពិសោធន៍ល្អមួយពីព្រះវិហារបរិសុទ្ធដែលនឹងធ្វើឲ្យពួកគេតាំងចិត្តកាន់តែខ្លាំងឡើង ដើម្បីធ្វើជាសិស្សនៃព្រះគ្រីស្ទ និងជាពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ឆ្លើម—ដែលបានទទួលការលើកទឹកចិត្តដើម្បីជួយមនុស្សដែលពួកគេបង្រៀន ដើម្បីទទួលបានពិសិដ្ឋផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ ■

កំណត់ចំណាំ
 1. ហាវីដ ដប្បលយូ ហ៊ិនធើ « Follow the Son of God » *Ensign* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1994 ទំព័រ 88 ។
 2. ដេវីឌ អេ បែដណា « The Hearts of the Children Shall Turn » *លីអាហ្សណា* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2011 ទំព័រ 26-27 ។
 3. ធរម អ៊ី ថាលមេហ្គ នៅក្នុង *Preparing to Enter the Holy Temple* (ឆ្នាំ2002) ទំព័រ 34-35 ។

កេរមរតកនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ដ៏ឆ្លើមរបស់យើង

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាគ្រប់រូប នៅពីអតីតកាល ឬបច្ចុប្បន្ន
នេះ បម្រើដោយសេចក្តីសង្ឃឹមក្នុងការធ្វើឲ្យជីវិតមនុស្សដទៃ
ទៀតបានប្រសើរឡើង ។

ដោយ ឡាវីន ធីតធី ហ្គន និងលីនដា ខេត្ត ឡាម៉ែស
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានាសព្វថ្ងៃនេះអនុវត្ត
នូវកេរដំណែលដ៏អស្ចារ្យនៃការបំពេញផែនដីនេះជាមួយ
នឹងចំណេះដឹងនៃព្រះអម្ចាស់ (សូមមើល អេសាយ
11:9) ។ ពីអំប្រាហាំទៅប៉ុលទៅអាំម៉ូនទៅវិលហ្វឌុ រូខដ្រេដ
ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ
សាសនាចក្របានផ្តល់ឲ្យដល់ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសម័យទំនើបនូវ
គំរូដ៏រឹងមាំ ។

មិនថាយើងជាសមាជិកដែលផ្សាយសាសនា កំពុងរៀបចំ
ខ្លួនសម្រាប់ការបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោង កំពុង
បម្រើបេសកកម្ម ឬកំពុងវិលត្រឡប់ពីបេសកកម្មវិញនោះទេ យើង
អាចទទួលបានភាពក្លាហាន និងការបំផុសគំនិតពីគំរូទាំងនេះ ។

កេរមរតកនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយរបស់យើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរខ្មែរ និងមុត្តាដ៏មានតម្លៃហិមា

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដូចជា យ៉ូណាស ត្រូវបានហៅឲ្យ
នាំយកនូវសម្លេងនៃការព្រមានទៅដល់មនុស្សទូទៅ (សូមមើល អេសេគាល 3:17-19) ។
នៅក្នុងគំរូរបស់យ៉ូណាស យើងបានឃើញពីសារៈសំខាន់នៃការប្រែចិត្ត និង ការគោរព
ប្រតិបត្តិ ។ ដំណើររឿងរបស់អំប្រាហាំបង្រៀនយើងពីគំណ និង អំណាចនៃបព្វជិតភាព
មិលគីស្យាដែក ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដូចជា ពេត្រុស និង ប៉ុល បានធ្វើការដើម្បី
រក្សាការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ពិភពលោកបានធ្លាក់ចូលទៅ
ក្នុងការក្បត់សាសនាម្តងហើយម្តងទៀត ។ ព្រះបានស្តារដំណឹងល្អឡើងវិញតាមរយៈព្យាការី
យ៉ូសែប ស្ទីធី ។ ឥឡូវនេះ យើងកំពុងធ្វើការដើម្បីរក្សា ហើយ ចែកចាយការបង្រៀនរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទាំងនោះបានធ្វើដែរ ។

© 2002 ភាពយើង អេ យ៉ូសែប

សម្លេងនៃការព្រមាន

« ដោយសារព្រះអម្ចាស់មានព្រះទ័យសន្តោស
ទ្រង់ហៅពួកអ្នកបម្រើឲ្យព្រមានដល់មនុស្ស
ទូទៅពីភាពគ្រោះថ្នាក់ ។ . . . សូមគិតពីយ៉ូណាស ។ ដំបូងគាត់បាន
រត់គេពីការហៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីព្រមានដល់ប្រជាជននីមួយៗ ដែល
មានភាពងងឹតងងល់ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ដោយសារអំពើបាប ។ គាត់បាន
ដឹងថា មនុស្សទូទៅគ្រប់ជំនាន់បានបដិសេធព្រះព្យាការី ហើយពេលខ្លះ
បានសម្លាប់ពួកគាត់ផងដែរ ។ ប៉ុន្តែនៅពេលយ៉ូណាសបានដើរឆ្ពោះទៅ
មុខដោយសេចក្តីជំនឿ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់គាត់ជាមួយនឹង
សុវត្ថិភាព និង ភាពជោគជ័យ » ។

ប្រធាន ហិនរី ប៊ី អាវីង ទីប្រឹក្សានិមួយក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ « Let Us Raise Our
Voice of Warning » Liahona ខែ មករា ឆ្នាំ 2009 ទំព័រ 3 ។

យ៉ូណាសនៅលើឆ្នេរនៃក្រុងនីនីវដោយ ដាណារីយ៉ែល អេ លីស ។ យ៉ូណាសបានប្រែចិត្ត ហើយបានចេញទៅ
ផ្សព្វផ្សាយ និងបញ្ជាក់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រងរាជនៅគ្រប់ទិសទី ហើយពុំបានកំណត់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់
ចំពោះជាតិសាសន៍ ឬប្រជាជនណាមួយឡើយ (សូមមើលយ៉ូណាស 1-4) ។

ទស្សនាវដ្តីនេះផ្តល់ឱ្យអ្នកអានបានដឹងអំពីសារៈសំខាន់នៃការបម្រើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ពេត្រុស និង យ៉ូហាន នៅចំពោះមុខពួកថ្នាក់ដឹកនាំក្នុងយេរូសាឡឹម ដោយ ស៊ីម៉ុន វេដឌី ។ ពេត្រុស និង យ៉ូហាន ត្រូវបាននាំយកទៅចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សាមួយ ហើយមានសង្គ្រាមដ៏ម្នាក់បានសួរពួកគាត់ថា « តើយើងមិនបានហាមឆ្កាច់មិនឱ្យ ឯងរាល់គ្នាបង្រៀនពីឈ្មោះនោះទៀតទេឬអី ? តែមើល ឯងរាល់គ្នាបានបង្រៀនពីសេចក្តីនោះនៅពេញក្រុងយេរូសាឡឹម ។ . . . តែពេត្រុស . . . ឆ្លើយឡើងថា ត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះជាជាងមនុស្ស » (កិច្ចការ 5:28-29) ។

សាវ័កប៉ុលដោយ ការរើល រុស្ស៊ាតា ។ នៅក្នុងការធ្វើដំណើរ និង លិខិតរបស់គាត់ ប៉ុលបានថ្លែងទីបន្ទាប់ដ៏អស្ចារ្យពីព្រះអង្គសង្គ្រោះក្នុងចំណោមជនជាតិភាគតិចនៃតំបន់អាស៊ី និងតំបន់ជុំវិញពិភពលោកដែលគាត់ស្គាល់នៅជំនាន់នោះ ។

BPK, BERLIN / GEMÄLDEGALERIE ALTE MEISTER, STAATLICHE KUNSTSAMMLUNGEN, DRES / ELKE ESTEL / HANS-PETER KLUT / ART RESOURCE, NY

មិលគីស្សាដែកប្រសិទ្ធិពរដល់អាប៉ាម [អំប្រាហាំ] ដោយ វិលឆើរ៉េន ។ មិលគីស្សាដែកប្រសិទ្ធិពរដល់អាប៉ាម (សូមមើល លោកប្បវត្តិ 14:18-20) ហើយក៏បានប្រគល់បញ្ជីជិតភាពដល់គាត់ផងដែរ (សូមមើល គ. និង ស. 84:14) ។ មានពេលមួយទៀត ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកដល់អាប៉ាម ដោយមានបន្ទូលថា « យើងមានគោលបំណង . . . និងធ្វើឱ្យអ្នកទៅជាអ្នកបម្រើដើម្បីនាំនាមយើងទៅដែនដីថ្មីក្រ ។ . . ហើយអ្នកនឹងទៅជាពរដល់ពូជអ្នកជាបន្តបន្ទាប់ទៅ ដើម្បីឱ្យពួកគេបានកាន់ការងារបម្រើ និងបញ្ជីជិតភាពនេះដល់អស់ទាំងសាសន៍ » (អំប្រាហាំ 2:6, 9) ។

ការបង្រៀនពួកអ្នកមិនជឿ

« ពួកបុត្រារបស់ម៉ូសាយ . . . បានទៅក្នុងចំណោម ពួកសាសន៍លេមីន ។ ដោយបង្រៀនប្រជាជនមួយ ក្រុមដែលទំនៀមទម្លាប់របស់ពួកគេពុំបានដឹកនាំទៅ រកការរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាស្មោះត្រង់ទាំងនេះបានជួយ នាំឲ្យកើតមានការផ្លាស់ប្រែដ៏ធំនៅក្នុងចំណោមពួក សាសន៍លេមីនទាំងនេះ ។ យើងដឹងថា . . . ដរាប ណាមានពួកលេមីនជាច្រើនបានជឿតាមការផ្សាយ របស់គេ ហើយបានប្រែចិត្តជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះ ពួកគេពុំបោះបង់ចោលសាសនាឡើយ » (អាលម៉ា 23:6) ។

អែលឌើ ឌែមស៍ ប៊ី ម៉ានីណូ នៃពួកចិត្តសម្រាវ « Repentance That Brings Conversion » Ensign ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ 2012 ទំព័រ 58 ។

© ប្រែកម្រិត ខាងលើ ដោយលោកស្រី វិល ហាមធីត

អាំម៉ូននៅចំពោះមុខស្តេចឡាម៉ូណែ ដោយ វិល អិល ខាប ។ អាំម៉ូន ជាបុត្រាម្នាក់ របស់ម៉ូសាយ បានសង្គ្រោះហ្វូងជៀមរបស់ស្តេចឡាម៉ូណែ ។ នៅពេលស្តេចសួរអាំម៉ូន ថា គាត់ត្រូវបានបញ្ជូនមកមែនទេ នោះអាំម៉ូនបាននិយាយថា គាត់ជាបុរសម្នាក់ដែល បានហៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីបង្រៀនដំណឹងល្អ « ទៅកាន់ប្រជាជន [របស់ ឡាម៉ូណែ] ដើម្បីពួកគេអាចត្រូវបានដឹកនាំទៅរកចំណេះដឹងនៃអ្វីដែលយុត្តិធម៌ ហើយ ពិត » (អាលម៉ា 18:34) ។

តេមរតកនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់យើង នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន

អាលម៉ា អាមូលេក និងពួកបុត្រារបស់ម៉ូសាយ និងសាំយូអែលជា សាសន៍លេមីន គឺគ្រាន់តែជាគំរូនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏អស្ចារ្យមួយ ចំនួន ដែលយើងបានរកឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនប៉ុណ្ណោះ ។ យើង ឃើញពីគំរូនៃការប្រែចិត្ត សេចក្តីជំនឿ ការគោរពប្រតិបត្តិ និង សេចក្តី ក្លាហាននៅក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគាត់ ។ ដូចជាពួកគាត់ផងដែរ យើងអាច ពឹងផ្អែកលើការបំផុសគំនិត និង វិវឌ្ឍន៍ព្រះដើម្បីដឹកនាំការបម្រើជាអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់យើង ។

លោកបាននាំដំណឹងដ៏រីករាយមកដល់ព្រលឹងខ្ញុំ ដោយ វិលធើរ ធើន ។ មានទៅតាមមួយអង្គបានមកជួបនិសាំយូអែលជាសាសន៍ លេមីន ហើយបាននាំ « ដំណឹងដ៏រីករាយមកដល់ព្រលឹង [របស់សាំយូអែល] » ស្តីពីការយាងមករបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ (ហេលេមីន 13:6-7) ។ ជាផ្នែកនៃការហៅរបស់លោកដើម្បី បង្រៀនដល់សាសន៍និហ្វ រូសាំយូអែលបានឡើងទៅលើកំផែង ទីក្រុងសារ៉ាហិមឡា ហើយបានចែកចាយដំណឹងដ៏រីករាយ ទាំងនេះនឹងប្រជាជន ។

កោសលកនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់យើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា

បន្ទាប់ពីការស្តារឡើងវិញនៃដំណឹងល្អ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាគឺជាកត្តាដ៏ចាំបាច់ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ដូចជា ដាន់ ចូនស៍ អូស្តេន ហែឌុ និងប៉ាលី កី ប្រាកត បានចែកចាយព្រះគម្ពីរមរមន និងដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ មានមនុស្សមួយចំនួន ដូចជាបងប្រុសរបស់ព្យាការី យ៉ូសែប ឈ្មោះសាំយ៉ូអែល បានបម្រើនៅជិតផ្ទះរបស់ពួកគាត់ ។ មានមនុស្សផ្សេងទៀតបានធ្វើដំណើរយ៉ាងឆ្ងាយដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អនៅទីកន្លែងនានាដូចជា ប្រទេសថៃ កោះ

សែនវិច (ហាវ៉ៃ) ប្រទេសដាណឺម៉ាក និងប្រទេសអង់គ្លេស ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាជំនាន់មុនទាំងនេះ ជាញឹកញយបានបម្រើយ៉ាងយូរ ហើយនៅក្នុងបេសកកម្មជាច្រើន ។ ពួកគេបានចាកចេញពីឪពុកម្តាយ គូសង្សារ ភរិយា កូន និងចៅ ដូចជាយើងបានធ្វើផងដែរ ។ ពួកគេធ្វើជាគំរូពីសេចក្តីជំនឿ ភាពក្លាហាន ការគោរពប្រតិបត្តិ ការស្ម័គ្រចិត្ត និងការខ្សោយបំណងយាមសម្រាប់យើងសព្វថ្ងៃនេះ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយមរមន ដោយ អាណុល ហ្វ្រីធីត ផ្អែកលើប្រភពដើមដោយ គ្រីស្ទិន ដាលហ្គាដ ។ ទិដ្ឋភាពនេះ នៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា នៃពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ ជំនាន់ដើមម្នាក់ កំពុងបង្រៀនដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដល់គ្រួសារជានិស ដែលបានមកជុំគ្នាក្នុងផ្ទះនៅជនបទរបស់ខ្លួនគឺជាតំណាងនៃកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយបាសតវត្សទី១ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានបង្រៀននៅតាមកន្លែងកាប់ដុំ ឬនៅក្នុងសាលប្រជុំរបស់ក្រុងផងដែរ ។

វិលហ្វឌុ វ៉ុឌុ បានរៀបចំបុណ្យពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅកសិដ្ឋានប៊ែនប៊ូ ដោយ វិធាដ អេ មីរ៉េ ។ នៅក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1840 ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំវិលហ្វឌុ វ៉ុឌុទៅកាន់កសិដ្ឋានរបស់ចន ប៊ែនប៊ូ ក្នុងហ្វៀហ្វីដហ្សែអ៊ី ប្រទេសអង់គ្លេស ។ វិលហ្វឌុ បានសរសេរថា « នៅទីនោះមានមនុស្សមួយក្រុមដែលបានអធិស្ឋានសុំឲ្យមានរបៀបនៃកិច្ចការដូចពីបុរាណវិញ » ។ « រឿងដ៏អស្ចារ្យនោះគឺ រយៈពេលសាមសិបមួយថ្ងៃដំបូង បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានទៅដល់ទីនោះ ខ្ញុំបានជ្រមុជទឹកមនុស្សប្រាំមួយរយនាក់ ។ . . . ដោយធ្វើការអស់រយៈពេលប្រាំបីខែនៅក្នុងប្រទេសនោះ ខ្ញុំបាននាំមនុស្សចំនួនមួយពាន់ប្រាំបីរយនាក់ចូលមកក្នុងសាសនាចក្រ ។ ហេតុអ្វី? ដោយសារមានមនុស្សមួយក្រុមបានរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ដំណឹងល្អ » (« Discourse » Deseret Weekly ថ្ងៃទី 7 ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1896 ទំព័រ 643) ។

© 191 ឧទ្ធរណ៍នៃទិដ្ឋភាពនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ប្រើប្រាស់

ឧទ្ធរណ៍នៃទិដ្ឋភាពនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ប្រើប្រាស់

ហាមេចផ្សារ

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលទើបមកដល់ថ្មីបានជ្រមុជទឹកជនជាតិដើមនៅកោះសែនរិច (ហាវ៉ៃ) នៅដើមឆ្នាំ 1851 ។ រូបថតត្រូវបានចុះនៅក្រោយឆ្នាំនោះ ។

ការស្ថាបនាលើគោរមតកនៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់យើង

ចាប់តាំងពីប្រធានថ្មីម៉ាស អេស ម៉ែនសុន បានប្រកាសនៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែតុលា ឆ្នាំ 2012 ថា យុវជនយុវនារីអាចចេញទៅបេសកកម្មក្នុងវ័យក្មេងបាន នោះមានពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយចំនួនមួយម៉ឺននាក់បានក្លាយជាពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។

នៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែមេសា ឆ្នាំ 2013 អែលឌើរ នៃល អិល អាន់ឌើរសិន នៃក្លឹមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់បានបន្ថែមសាក្សីរបស់លោកពីកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា ហើយបានលើកទឹកចិត្តយើងម្នាក់ៗឲ្យក្លាយជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃអព្ភតហេតុ ដែលកំពុងតែកើតឡើងដោយជួយកជន ដែលបានរៀបចំខ្លួនជាស្រេចដើម្បី

ស្តាប់ដំណឹងល្អថា ៖ « ពិតដូចព្រះអម្ចាស់បានបំផុសគំនិតឲ្យមានពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយបន្ថែមទៀតធ្វើការបម្រើ ទ្រង់ក៏កំពុងដាស់ស្មារតីហើយបើកដួងចិត្តនៃមនុស្សល្អ ហើយស្មោះត្រង់បន្ថែមទៀត ដើម្បីទទួលបានពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់ទ្រង់ដែរ ។ អ្នកបានស្គាល់ពួកគេរួចហើយ ឬនឹងស្គាល់ពួកគេ ។ ពួកគេនៅក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នក ហើយរស់នៅក្បែរផ្ទះរបស់អ្នក ។ ពួកគេដើរតាមផ្លូវកាត់មុខអ្នក អង្គុយក្បែរអ្នកនៅឯសាលារៀន ហើយមានទំនាក់ទំនងនឹងអ្នកតាមអ៊ិនធើរណែត » (« It's a Miracle » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2013 ទំព័រ 78) ។ ■

ការត្រួតត្រាយផ្លូវតាមដងវិថី ដោយ ខេន ស្តេនសើរ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពីររូបនេះបានចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយនឹងបុរសម្នាក់នៅមុខបណ្ណាល័យមួយក្នុងញ៉ូវ ប្រាន់ស្វិច រដ្ឋញ៉ូវដើស៊ី ស.រ.អា. ។

នូវលបានជំនួយផ្សព្វផ្សាយតាមដងវិថីដោយផ្សព្វផ្សាយសាសនា

ស្នាក់ឈ្មោះផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់អ្នក

« ប្រសិនបើអ្នកពុំមែនជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ពេញម៉ោងម្នាក់ ដែលមានស្នាក់ឈ្មោះផ្សព្វផ្សាយសាសនាខ្ចាស់ជាប់នឹងអារម្មណ៍របស់អ្នក ឥឡូវនេះជាពេលដើម្បីគ្រូស្នាក់ឈ្មោះមួយនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នក ដោយស្តីដូចជាប៉ុលបានឆ្លែងថា ពុំមែន ៖ និងទឹកខ្មៅទេ គឺនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ » ។

អែលឌើរ នៃល អិល អាន់ឌើរសិន នៃក្លឹមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ « It's a Miracle » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2013 ទំព័រ 78 ។

ទទួលបានសិទ្ធិបញ្ជាក់ការងារកម្មសាសន៍ប្រក្រតីស្រុកស្រែស្រាប

សាសន៍លេមិននឹងត្រូវបានរីកស្កាយឡើងដូចជាផ្កាកុលាប ដោយ ចូសេលីតូ យេស៊ូ អាសេវេដូ ហ្គាស៊ីអ៊ីវ៉ា ។ រូបភាពឆ្លុះបញ្ចាំងពីវិញ្ញាណ នៃកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា ក្នុងចំណោមប្រជាជននិយាយភាសា អេស្ប៉ាញ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពីរូបបានរៀបចំបង្រៀន ដំណឹងល្អ ខណៈដែលមនុស្សទូទៅកំពុងធ្វើកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃរបស់ ពួកគេ ។ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធលឺម៉ា ប៉េរ៉ូ ដោយមានទីតាំងនៅក្នុងចំណោម ផ្ទះតូចៗ តំណាងឲ្យការរីកចម្រើនរបស់សាសនាចក្រ ។

© ២០១៣ ទទួលបានសិទ្ធិបញ្ជាក់ការងារកម្មសាសន៍ប្រក្រតីស្រុកស្រែស្រាប

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា យ៉ាងខ្លាចខ្លួន ដោយ ជូ អ៊ីង ចិន ។ សមាជិកសាសនាចក្រ នៅក្នុងប្រទេសតៃវ៉ាន់ ដូចជាសមាជិកជាពួកអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅគ្រប់ ទិសទីផងដែរ បានខិតខំ ចែកចាយសេចក្តីអំណររបស់ ខ្លួននៅក្នុងដំណឹងល្អ និង ព្រះគម្ពីរ ។ ព្រះគម្ពីរមានជាក់ នៅលើតុ ហើយមានប្រអប់ វែងពណ៌ខៀវដែលរូបភាពនៃ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធតែប៉ុណ្ណោះ ។

ទទួលបានសិទ្ធិបញ្ជាក់ការងារកម្មសាសន៍ប្រក្រតីស្រុកស្រែស្រាប

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃពួកបរិសុទ្ធ ថ្ងៃចុងក្រោយនៅស៊ីអ៊ីវ៉ា លីអូន ដោយអមីលី វិលស័ន ។ បេសកកម្មដំបូងនៅស៊ីអ៊ីវ៉ា លីអូន ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅហ្វ្រីថោន នាថ្ងៃទី 1 ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 2007 ។ ហ្វ្រីថោនបានក្លាយជាស្ថេកទី 3,000 ក្នុងសាសនាចក្រនៅថ្ងៃទី 2 ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ 2012 ។

ដោយ អែលខែ អេត្យាដូ ហ្គារ៉ាប៊ែត
នៃព្រឹទ្ធសីមា

គ្រឿងខ្លួន សម្រាប់ថ្ងៃចម្បាំង

ដោយដាក់សេចក្តីទុកចិត្តរបស់យើងលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ ជាព្រះអម្ចាស់នៃពួកពល
បរិវារ សូមឲ្យយើងបានរៀបចំខ្លួន ហើយមិនបរាជ័យនៅឯសមរក្សមី ។

ក្នុងឆ្នាំ 1485 ស្តេចវិរាដទី 3 បានសោយរាជ្យនៅប្រទេសអង់គ្លេស ។ វាជាពេលអថេរភាព ហើយស្តេច
វិរាដត្រូវការការពាររាជបល្ល័ង្ករបស់ខ្លួនជាច្រើនដង ។ ប៉ុន្តែគាត់ជាទាហានជើងចាស់ដែលមានជំនាញខាង
+ យោធា មានចិត្តក្លាហាន ហើយឈ្លាសវៃ ទ្រង់មានទ័ពពី 8,000 ទៅ 10,000 នាក់ ។
ក្នុងឆ្នាំដែលនោះ មានបុរសម្នាក់ដែលចង់ធ្វើជាស្តេចនៅអង់គ្លេស ឈ្មោះ ហេនរី ធួឌ័រ ជាព្រះអម្ចាស់នៃរីចមិន
បានបបួលវិធានកាំងគ្នានៅកន្លែងមួយដែលឲ្យឈ្មោះថា ៖ វាលបូសរីថ ។ ផ្ទុយពីវិរាដ ហេនរីមានបទពិសោធន៍
តិចតួចក្នុងការធ្វើសឹកសង្គ្រាម ហើយពលទ័ពរបស់ទ្រង់មានតែ 5,000 នាក់ប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែនៅក្បែរខ្លួនទ្រង់មាន
ពួកប្រឹក្សាល្អជាច្រើន—ជាបុរសថ្លៃថ្នូរដែលធ្លាប់ប្រឡូកនៅក្នុងសឹកសង្គ្រាមស្រដៀងគ្នានេះ ។ ព្រឹកនៃចម្បាំងនោះ
បានមកដល់ ហើយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងបានប្រាប់ថាស្តេចវិរាដនឹងទទួលបានជ័យជំនះ ។
មានរឿងព្រេងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ល្បីល្បាញមួយបានសង្ខេបពីព្រឹត្តិការណ៍នៃថ្ងៃទី 22 ខែ សីហា ឆ្នាំ 1485 ។ នៅ
ព្រឹកនោះ ស្តេចវិរាដ និងទ័ពរបស់ទ្រង់បានរៀបចំខ្លួនដើម្បីច្បាំងនឹងទ័ពរបស់ហេនរី ។ អ្នកឈ្នះសឹកសង្គ្រាមនេះ
នឹងក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងប្រទេសអង់គ្លេស ។ មិនយូរប៉ុន្មានពីមុនចម្បាំងនោះ ស្តេចវិរាដ បានឲ្យអ្នកបម្រើម្នាក់ទៅ
មើលថា តើសេះដ៏ចំណានរបស់ទ្រង់បានរៀបចំរួចហើយឬនៅ ។

រូបភាព ប្រើប្រាស់ ដោយ អេស៊ី

អ្នកបម្រើនោះបានបញ្ជាក់ជាង
ដែកថា « ពាក់ដែកក្រចកជើងសេះឲ្យវា
ឆាប់ឡើងទៅ » ។ « ព្រះអង្គមានព្រះបំណងចង់ជិះវា
នៅពីមុខពលទ័ពរបស់ទ្រង់ » ។

ជាងដែកនោះបានឲ្យអ្នកបម្រើនោះត្រូវតែរង់ចាំសិន ។ គាត់បាននិយាយ
ថា « ខ្ញុំបានបំពាក់ក្រចកដែកពាក់ឲ្យជើងសេះឲ្យទ័ពទាំងមូលរបស់ស្តេចក្នុង
រយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃមកនេះ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវទៅយកដែកមកថែមទៀត » ។
អ្នកបម្រើដែលមានចិត្តតក់ក្រហល់រូបនោះបាននិយាយថា គាត់មិនអាចរង់
ចាំបានទេ ។ គាត់បាននិយាយ « ពេលនេះសត្រូវរបស់ស្តេចកំពុងតែសម្រុកចូល
មកហើយ យើងត្រូវជួបពួកគេនៅទីលាននោះ » ។ « ធ្វើតាមអ្វីដែលឯងមាន
ទៅ » ។

ស្របតាមបញ្ជា ជាងដែកនោះបានធ្វើតាមលទ្ធភាពដែលគាត់អាចធ្វើបាន
ដោយធ្វើក្រចកដែកពាក់ជើងសេះទាំងបួនពីដែកមិនល្អ ។ បន្ទាប់ពីយកញញួរ
មកដំដែកនោះមក គាត់បានពាក់ដែកក្រចកបីទៅឲ្យសេះ ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលគាត់
កំពុងរូសរាន់ជាមួយនឹងដែកក្រចកទីបួន គាត់បានដឹងថាគាត់ពុំមានដែកគោល
គ្រប់គ្រាន់ទេ ។

គាត់បានប្រាប់អ្នកបម្រើនោះថា « ខ្ញុំត្រូវការក្រចកមួយ ឬពីរទៀត ហើយវាត្រូវ
ការពេលមួយចំនួនដើម្បីដំវា » ។

ប៉ុន្តែអ្នកបម្រើនោះ ពុំអាចរង់ចាំទៀតបានឡើយ ។ គាត់បានប្រាប់ថា
« ឥឡូវខ្ញុំបានឮសំឡេងត្រែហើយ » ។ « តើឯងមិនអាចប្រើអ្វីដែលឯងមានបាន
ទេឬអី ? »

ជាងដែកនោះបានតបថា គាត់នឹងប្រឹងឲ្យអស់ពីលទ្ធភាព ប៉ុន្តែគាត់មិនធានា
ថា ដែកក្រចកទីបួននៅជាប់នឹងជើងនោះឡើយ ។

អ្នកបម្រើនោះបានបញ្ជាក់ « ដាក់ដែកគោលចូល
ទៅ » ។ « ប្រញាប់ឡើង បើមិនដូច្នោះទេស្តេចនឹងនឹងខ្មាស់យើងទាំងពីរនាក់
ជាពុំខានឡើយ » ។

មិនយូរប៉ុន្មានចម្បាំងនោះបានចាប់ផ្តើម ។ ដើម្បីរៀបចំទ័ពរបស់ទ្រង់ស្តេច
រីឯគាត់បានជិះសេះចុះឡើងនៅទីលាននោះ ដោយការច្បាំង និងដោយស្រែក
ជម្រុញពួកគេថា « ឆ្ពោះទៅមុខ ! ឆ្ពោះទៅមុខ ! »

ប៉ុន្តែ នៅពេលស្តេចរីឯគាត់មើលទៅផ្នែកម្ខាងទៀតនៃទីលាននោះ ទ្រង់បាន
ឃើញទ័ពរបស់ទ្រង់មួយចំនួនកំពុងតែដកថយ ។ ដោយខ្លាចថាទ័ពរបស់ទ្រង់
ផ្សេងទៀតចាប់ផ្តើមដកថយ នោះទ្រង់បានងាយស្រួលយ៉ាងលឿនទៅកន្លែងដែល
ត្រូវគេវាយប្រហារដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ពួកគេ ។ ប៉ុន្តែពីមុនស្តេចរីឯគាត់បានទៅ
ដល់ពួកគេ នោះសេះរបស់ទ្រង់បានធំបំផ្លាស់ដួល ដោយគ្រង់ទ្រង់ធ្លាក់ទៅលើ
ដី ។ ដូចដែលជាងដែកបានព្រួយបារម្ភមែន មានក្រចកដែកដែកមួយបានបោក
ចេញ នៅពេលស្តេចនោះកំពុងងាយស្រួលយ៉ាងលឿន ។

ស្តេចរីឯគាត់បានស្ទុះងើបឡើងពីដី នៅពេលសេះរបស់ទ្រង់បានក្រោកឡើង
ហើយរត់ផ្លាស់ទៅបាត់ ។ នៅពេលទ័ពរបស់ទ្រង់ហោនរីកកំពុងមានប្រៀប នោះ
ស្តេចរីឯគាត់បានលើកដាវរបស់ទ្រង់ត្រូវឡើងលើ ដោយស្រែកថា « សេះ ! សេះ !
យើងនឹងប្តូរគរបស់យើងនឹងសេះឥឡូវនេះ ! »

ប៉ុន្តែវាយឃើញពេលទៅហើយ ។ នៅពេលនោះ ទ័ពរបស់ស្តេចរីឯគាត់បានរត់គេច
ដោយភ័យខ្លាច និងទ័ពហោនរីឯគាត់កំពុងមានប្រៀប ហើយចម្បាំងនោះបាន
ទទួលបរាជ័យ ។ ចាប់ពីពេលនោះមក មនុស្សទូទៅបន្តិចបន្តួចសុភាសិតថា ៖

ដោយសារគ្មានដែកគោលមួយ នោះដែកក្រចកជើងសេះមួយត្រូវបានរក
ដោយសារគ្មានដែកក្រចកជើង សេះតទៅបាត់ ។
ដោយសារគ្មានសេះ ចម្បាំងត្រូវបរាជ័យ
ដោយសារចង់បានចម្បាំង នគរត្រូវរលាយបាត់
អ្វីទាំងអស់គឺអាស្រ័យទៅនឹងដែកគោលមួយនៃក្រចកជើងសេះ ។

ការកាន់ខ្ជាប់នឹងគោលការណ៍របស់យើង

នៅពេលខ្ញុំគិតពីដំណើររឿងនេះ ខ្ញុំសញ្ជឹងគិតពីរបៀបដែល ក្រចកជើងសេះ ដោយបោះដែកគោលភ្ជាប់យ៉ាងរាក់នឹងជើងរបស់សេះ នាំកើតឲ្យមានភាពផ្ទុយ ស្រឡះនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នានា ។ យើងអាចប្រៀបធៀបការខ្វះដែកគោលក្រចក ជើងសេះទៅនឹងគោលការណ៍នៃដំណើរល្អ ។ ការខ្វះគោលការណ៍នៃដំណើរល្អ និងគុណតម្លៃដែលមាននៅក្នុងគោលការណ៍ទាំងនោះ ហើយនិងការអនុវត្ត អាច ធ្វើឲ្យយើងបាត់បង់នូវជំនួយនៅលើទិសានចម្បាំងប្រឆាំងនឹងការល្អ និងអំពើ អាក្រក់ ។

តើការអនុវត្តអ្វីខ្លះដែលកំពុងខ្វះខាតនៅក្នុងជីវិត និងក្រុមគ្រួសាររបស់យើង ? តើយើងកំពុងតែអាក់ខាននឹងធ្វើការអធិស្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន ឬជាគ្រួសារមែនទេ ? ការ សិក្សាព្រះគម្ពីរដោយចិត្តឧស្សាហ៍មែនទេ ? រាត្រីជួបជុំក្រុមគ្រួសារជាទៀងទាត់ មែនទេ ? ការបង់ដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់ពេញលេញមែនទេ ? ការបម្រើដល់ បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងមែនទេ ? ការគោរពថ្ងៃវិសុទ្ធិមែនទេ ? ការថ្វាយបង្គំ នៅក្នុងព្រះវិហារវិសុទ្ធិមែនទេ ? ការស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងយើងមែនទេ ?

យើងម្នាក់ៗអាចសម្លឹងមើលក្នុងខ្លួនយើង ហើយរកនូវអ្វីដែលយើងខ្វះ ចន្លោះ—ដែលជាគោលការណ៍ ឬការអនុវត្តដែលយើងត្រូវកាន់ខ្ជាប់ឲ្យរឹងមាំ ថែមទៀតនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង និងនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់យើង ។ រួចហើយ បន្ទាប់ពីយើងបានរកឃើញគោលការណ៍ ឬការអនុវត្តនោះ យើងអាចធ្វើដោយ ចិត្តឧស្សាហ៍ និងការតាំងចិត្តដើម្បី ដាក់ក្រចកនោះឲ្យជាប់ ដើម្បីរស់នៅតាម

ចូរចងចាំរឿងតូចតាច
« ចូរគោរពប្រតិបត្តិចំពោះ ការបង្រៀនរបស់ព្យាភារី ដែលព្រះគ្រីស្ទចង់ឲ្យអ្នកធ្វើ តាម ។ សូមកុំធ្វើការដោះសា ដែលអាចបំផ្លាញសុភមង្គល នាពេលអនាគត ដោយការដើរត្រូវកាត់ដំនួសឲ្យ ការ អនុវត្តគោលការណ៍នៃដំណើរល្អដ៏ពិតប្រាកដ ។ ចូរ ចងចាំថា ៖ រឿងតូចតាចដឹកនាំទៅរករឿងធំបាន ។ ទង្វើពុំធ្លាត់វៃ ឬការធ្វេសប្រហែសដែលគិតថាតូចតាច អាចដឹកនាំទៅរកបញ្ហាធំបាន ។ សំខាន់ជាងនេះទៀត ទម្លាប់ល្អដ៏សាមញ្ញជាទៀងទាត់ដឹកនាំទៅរកជីវិតមួយ ពោរពេញដោយពរដ៏យមិរិយូណ៍ » ។

អែលឆែ វីលេដ បី ស្កតនៃក្រុមប្រឹក្សាស្ថាបនា « For Peace at Home » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2013 ទំព័រ 29 ។

គោលការណ៍នោះឲ្យបានពេញលេញ និងដើម្បីរៀបចំខ្លួនយើង និងក្រុមគ្រួសារ ឲ្យបានប្រសើរដើម្បីការពារអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ។

នៅក្នុងគោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា ព្រះអម្ចាស់បានទុន្មានថា « ចូរយើង យកសេចក្តីសង្គ្រោះទុកជាម្នាក់សឹក និង ដាររបស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងដែល យើងនឹងចាក់មកលើអ្នក និង ព្រះបន្ទូលរបស់យើងដែលយើងបើកសម្តែងដល់ អ្នក ហើយ . . . មានចិត្តស្មោះត្រង់រហូតដល់យើងត្រឡប់មកវិញ » (27:18) ។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានសន្យាចំពោះពួកអ្នកបម្រើស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ថា « ដៃ របស់ពួកគេនឹងបានទៅជាពាហ្យរបស់យើង ហើយនឹងធ្វើជាខែលរបស់ពួកគេ និងជាប្រដាប់ការពាររបស់ពួកគេ ហើយយើងនឹងក្រវាត់ចង្កេះរបស់ពួកគេ ហើយ ពួកគេនឹងច្បាំងយ៉ាងក្លាហានជំនួសយើង . . . ហើយដោយសារក្លឹងនៃសេចក្តីក្តៅ ក្រហាយរបស់យើង នោះយើងនឹងរក្សាទុកឲ្យពួកគេបានគង់វង្ស » (គ. និង ស. 35:14) ។

ដូចជាសុភាសិតបានចែង សូមឲ្យយើងបានចងចាំថា ទោះជា « ត្រៀមសេះ ទុកសម្រាប់ថ្ងៃសឹកសង្គ្រាម តែការដែលមានជ័យជំនះនោះស្រេចនៅព្រះយេហូវ៉ា ទេ » (21:31) ។ សូមឲ្យយើងធ្វើតាមការអញ្ជើញរបស់ម្ស្រីណេឲ្យ « ចូរមករក ព្រះគ្រីស្ទ ហើយឲ្យបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងទ្រង់ » (ម្ស្រីណេ 10:32) ។ ហើយ សូមឲ្យយើងបានរៀបចំខ្លួន ហើយមិនបរាជ័យនៅដល់សមរម្យប្រឆាំងនឹងអំពើ អាក្រក់ ដោយដាក់សេចក្តីទុកចិត្តរបស់យើងលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ ជាព្រះអម្ចាស់ នៃពួកពលបរិវារ ។ ■

កំណត់ចំណាំ
1. សូមមើល « For Want of a Horseshoe Nail » នៅក្នុង William J. Bennett, ed. *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories* (ឆ្នាំ 1993) ទំព័រ 198-200 ។

ការពារនៃស្បែក

កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ

នៅពេលយើងអញ្ជើញ ស្រឡាញ់ ហើយបម្រើដល់មនុស្សដទៃទៀត នោះយើងប្រែក្លាយជាសិស្សពិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយជួយពន្លឿនដល់កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។

ទោះ ជា មានចិត្តរំភើបស្តីពីពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោងធ្វើកិច្ចការតាម អិនធើរណិត ហើយផ្តល់ការដើរទស្សនានៅក្នុងសាលាប្រជុំក្តី កិច្ចការទាំងនោះ គ្រាន់តែជាផ្នែកតូចមួយនៃរូបភាពដ៏ធំចំពោះកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ រឿងដែល សំខាន់បំផុតនោះគឺជារបៀបដែលយើង ក្នុងនាមជាសមាជិក ធ្វើឲ្យសមស្របទៅនឹងរូបភាពដ៏ធំនៃការពន្លឿន កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ យើងពុំបានសុំឲ្យចូលប្រឡូកនៅក្នុងកម្មវិធីថ្មីមួយនោះឡើយ ។ យើងគ្រាន់តែ ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យក្លាយជាសិស្សពិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ តួនាទីរបស់យើងគឺជម្រុញខ្លួនរបស់យើង ឲ្យចូលទៅក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ និងការបម្រើដល់មនុស្សនៅជុំវិញយើង—ដោយល្អឯមួយដល់អ្នករួម ការងារដែលកំពុងមានសេចក្តីត្រូវការ ដោយការអញ្ជើញមិត្តរបស់យើងទៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយជួយ អ្នកជិតខាងវ័យចំណាស់ម្នាក់ក្នុងកិច្ចការសម្អាតទីផ្ទះរបស់គាត់ ដោយអញ្ជើញសមាជិកម្នាក់ដែលមិន សូវសកម្មកម្មភាពអាហារ ឬដោយជួយអ្នកជិតខាងម្នាក់ក្នុងកិច្ចការពង្សប្រវត្តិរបស់គាត់ ។ ទាំងនេះជា របៀបតាមធម្មជាតិដែលពេញទៅដោយក្តីអំណរ ដើម្បីអញ្ជើញសមាជិកមិនសូវសកម្ម និងជនដែលមាន ជំនឿផ្សេងចូលមកក្នុងជីវិតរបស់យើង ហើយជាលទ្ធផលវានឹងនាំពួកគេចូលទៅក្នុងពន្លឺនៃដំណឹងល្អ ។ ការ ចែកចាយពេលវេលា និងពេលវេលាដ៏ពិសេសក្នុងជីវិតរបស់យើងជាមួយនឹងពួកគេ ប្រហែលជារបៀបដ៏មាន ប្រសិទ្ធភាពបំផុតដែលយើងគ្រប់គ្នាអាច « ធ្វើការនៅក្នុងចម្ការទំពាំងបាយរបស់ [ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ] សម្រាប់ សេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងនៃ [បុរស និងស្ត្រី] » (គ. និង ស. 138:56) ។

តើកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាអ្វី ?

កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាស្តី « ដើម្បីនាំឲ្យមានអមតភាព និងជីវិតដ៏ នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់មនុស្សលោក » (ម៉ូសេ 1:39) ។ កិច្ចការដ៏សំខាន់នេះរួមមានកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយ សាសនារបស់សមាជិក ការចែករំលែកអ្នកផ្លាស់ប្តូរចិត្តជឿ ការធ្វើឲ្យសមាជិកមិនសូវសកម្មបានសកម្ម ឡើងវិញ កិច្ចការព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងពង្សប្រវត្តិ និងការបង្រៀនដំណឹងល្អ ។ ជាធម្មតា យើងគិតថាកិច្ចការ ទាំងនេះនៅក្នុងដំណឹងល្អគឺគ្មានទំនាក់ទំនងនឹងគ្នាឡើយ ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ៖ ការ ចាក់ផ្សាយភាពជាអ្នកដឹកនាំទាំងពិភពលោក នៅថ្ងៃទី 23 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ 2013 អែលឌើល រ៉ាសុល អិម ណិលសុន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់បានបង្រៀនថា « កិច្ចការនេះគឺពិតជាកិច្ចការនៃសាមគ្គីភាព » ។

កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះពុំធ្វើដាច់ដោយឡែកពីគ្នាបានឡើយ វាជាផ្នែក
ទាំងមូលនៃកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។¹²

ឃ្លា « ការពន្លឿនកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ »—ជាឈ្មោះនៃវិបសាយជាដៃគូ
របស់ការចាក់ផ្សាយនេះ (hasteningthework.llds.org)—វាសំដៅទៅលើ
សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ថា ៖ « មើលចុះ យើងនឹងពន្លឿនកិច្ចការរបស់
យើងឲ្យឆាប់កើតនៅពេលកំណត់ » (គ. និង ស. 88:73) ។

ពិធីបរិសុទ្ធនៃបព្វជិតភាពដ៏សំខាន់—បុណ្យជ្រមុជទឹក ពិធីបញ្ជាក់ ការ
តែងតាំងបព្វជិតភាពដល់បុរស និងពិធីបរិសុទ្ធនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ—ឈរជា
សញ្ញានៅតាមដងផ្លូវរបស់យើងត្រឡប់ទៅព្រះវរបិតាស្តីយើងវិញ ។ នៅពេល
យើងចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ នោះយើងធ្វើតាម ហើយបំផុស
គំនិតដល់មនុស្សដទៃទៀតឲ្យធ្វើផ្លូវនៃសេចក្តីសញ្ញានេះ ។

សមាជិក និងអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាធ្វើការរួមគ្នានៅក្រោមកូនសោបព្វជិតភាព

ពេលវេលាបានមកដល់ហើយ ដើម្បីផ្តោតឡើងវិញទៅលើគោលការណ៍គ្រឹះដ៏
សំខាន់ពីអត្ថន័យនៃសមាជិកភាពនៅក្នុងសាសនាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបាន
ហៅឲ្យចូលរួមយ៉ាងពេញទំហឹងនៅក្នុងកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់
នោះ ។ ប្រធានស្តេក និងប៊ីស្ស៊ុយកាន់កូនសោបព្វជិតភាពនៃកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយ
សាសនា នៅក្នុងអង្គភាពសាសនាចក្ររបស់ខ្លួន ហើយជួយសមាជិកឲ្យ
ធ្វើអ្វីដែលសិស្សពិតនៃព្រះគ្រីស្ទធ្វើ—ចែកចាយពន្លឺនៃដំណឹងល្អ ។ ប្រធាន
បេសកកម្មកាន់កូនសោបព្វជិតភាព ដែលអាចជួយពួកគាត់ឲ្យណែនាំដល់
កិច្ចការនៃពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលពួកគាត់ដឹកនាំ ។¹³ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនាពេញម៉ោងត្រូវបានបំពាក់បំប៉ន ដើម្បីបង្រៀនមនុស្សដែលត្រូវបានរៀបចំ
ដើម្បីទទួលដំណឹងល្អ ។ ពួកគេជួយសមាជិកជាមួយនឹងកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយ

សាសនារបស់សមាជិក ។ ដូច្នេះ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា និងសមាជិកគឺជា ដៃគូនៅក្នុងការនាំយកដំណឹងល្អ ចូលទៅក្នុងជីវិតនៃជនដែលព្រះអម្ចាស់បាន រៀបចំដើម្បីទទួលដំណឹងល្អ ។

អំឡុងពេលនៃការចាក់ផ្សាយនេះ ប្រធាន ថូម៉ាស អេស ម៉នសុន បានមាន ប្រសាសន៍ថា ៖ « ឥឡូវនេះគឺជាពេលសម្រាប់សមាជិកទាំងឡាយ និងពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមកទាំងអស់គ្នា ធ្វើការរួមគ្នា ធ្វើការនៅក្នុងចម្ការទំពាំង បាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីនាំយកព្រលឹងទាំងឡាយទៅកាន់ទ្រង់ ។ ទ្រង់ បានរៀបចំមធ្យោបាយសម្រាប់យើងដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អនេះតាមរបៀបជា ច្រើន ហើយទ្រង់នឹងជួយយើងនៅក្នុងកិច្ចការរបស់យើង ប្រសិនបើយើងនឹងធ្វើវា ដោយសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងការបំពេញកិច្ចការរបស់ទ្រង់ » ។⁵

អែលឌើរ នៃល អិល អាន់ឌើរសិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់បានមាន ប្រសាសន៍ពីសារៈសំខាន់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ។ លោកបានមានប្រសាសន៍ ថា « យើងធ្វើការរួមគ្នាក្នុងសេចក្តីជំនឿ និងសាមគ្គីភាព—ជាសេចក្តីជំនឿថា ព្រះអម្ចាស់នឹងដឹកនាំជំហាន និងសាមគ្គីភាពរបស់យើងរវាងគ្នានឹងគ្នា និងជា មួយនឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា បានលើកកម្ពស់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ របស់យើងចំពោះ [ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ] ជានិច្ច ជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់

យើងរវាងគ្នានឹងគ្នា និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងចំពោះមនុស្សដែលយើង បម្រើ » ។⁶

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋដឹកនាំ ពួកអ្នកដឹកនាំបេសកកម្មវេសប្រមូលប្រយោជន៍

នៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ប៊ីស្ស៊ុត ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋដឹកនាំចាត់ចែង គាំទ្រ ហើយ សម្របសម្រួលដល់កិច្ចការរបស់សមាជិករដ្ឋដោយរៀបចំផែនការ ហើយដឹកនាំ កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះសម្រាប់រដ្ឋ ។⁷

ក្នុងនាមជាសមាជិកម្នាក់នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នោះអ្នកដឹកនាំបេសកកម្មរដ្ឋ « សម្របសម្រួលដល់កិច្ចការរបស់រដ្ឋក្នុងការស្វែងរក បង្រៀន ហើយជ្រមុជទឹក ដល់ពួកអ្នករៀនថ្មី » ។ គាត់សម្របសម្រួលកិច្ចការនេះជាមួយនឹងកិច្ចការរបស់ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោង » ។⁸

អែលឌើរ ណិលសុន បានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ពួកអ្នកដឹកនាំបេសកកម្មរដ្ឋ ថា ៖ « សូមជួយដល់ [ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា] ដើម្បីបំពេញសៀវភៅណាត់ ជួបរបស់ពួកគេជាមួយនឹងឱកាស និងការណាត់ជួបល្អៗ ដើម្បីពួកគេពុំចាំបាច់ត្រូវ ទៅគោះទ្វារស្វែងរកមនុស្សដើម្បីបង្រៀន ។ . . . [អ្នក] គឺជាតំណដែលតភ្ជាប់រវាង ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ និងសមាជិកក្នុងរដ្ឋ » ។⁹

គំនូសម្ព័ន្ធពិភពនៃភាពជោគជ័យ

ក្នុងនាមជាពួកបរិសុទ្ធច្រើនប្រាកដ យើងមានពរដោយបានរស់នៅក្នុងគ្រានេះ ដែលព្រះអម្ចាស់កំពុងពន្លឿនដល់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ ។ ដោយសារព្រះមានគោលបំណងមួយនៅក្នុងការដាក់យើងឲ្យរស់នៅលើផែនដីនេះនៅគ្រានេះ នោះយើងមានសមត្ថភាពធ្វើច្រើនលើសពីយើងគិតដល់ទៅទៀត ។ ដរាបណា យើងឈោងដៃទៅជួយដោយសេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់មនុស្សដែលត្រូវការមិត្តភាព និងជំនួយរបស់យើង នោះយើងនឹងមិនបរាជ័យឡើយ ។ ភាពជោគជ័យរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាកើតមានឡើង តាមរយៈការធ្វើតាមការបំផុសគំនិតដែលមាននៅក្នុងគំនិត និងដួងចិត្តរបស់យើង និងការអញ្ជើញដ៏សាមញ្ញឲ្យមនុស្សដទៃទៀត ឲ្យចូលមកក្នុងជីវិតរបស់យើងដែលផ្អែកទៅលើដំណឹងល្អ ។ ការអញ្ជើញនេះគឺជាគំនូសម្ព័ន្ធពិភពជោគជ័យ ដោយមិនគិតថាមនុស្សទូទៅនឹងទទួលបានបុណ្យជ្រមុជទឹក ឬប្រែក្លាយជាសកម្មនៅក្នុងសាសនាចក្រនោះទេ ។ ដូចជាអែលឌើរ ផ្សេប្រី អ័រ ហូឡិន ក្នុងក្បួននៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់បានប្រសាសន៍ពីពលទ័ពដ៏អស្ចារ្យនៃពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលឥឡូវនេះកំពុងចូលទៅក្នុងបេសកកម្មរបស់ខ្លួនថា ៖ « ឥឡូវនេះជាគ្រាដែលយើងត្រូវនិយាយថា មើលនំ ពួកគេចេញមកហើយ » ។ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវតែមានផែនការ ហើយប្រើធនធានដែលបានបញ្ជូនមកពីស្ថិតិការប្រៀបដ៏មានប្រយោជន៍បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន » ។¹⁰

វាគឺជាគ្រោលការណ៍យើងទាំងអស់គ្នាយល់កាន់តែច្បាស់ អំពីតួនាទីរបស់យើងនៅក្នុងការពន្លឿនកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ នៅពេលយើងធ្វើកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយរបស់សមាជិក ការចែករំលែកទុកអ្នកផ្លាស់ប្តូរប្រចិត្តជឿ ការធ្វើឲ្យសមាជិកមិនសូវសកម្មបានសកម្មឡើងវិញ កិច្ចការព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងពង្សប្រវត្តិ និងការបង្រៀនដំណឹងល្អ ក្លាយទៅជាផ្នែកមួយនៃជីវិតរបស់យើង នោះយើងនឹងទទួលបាននូវសេចក្តីអំណរដ៏អស្ចារ្យ ហើយទទួលបាននូវអំណរយោងខាងវិញ្ញាណដែលយើងត្រូវការដើម្បីពង្រឹងដល់សាសនាចក្រនៅក្នុងសតវត្សរ៍ទី 21 នេះ ។ ■

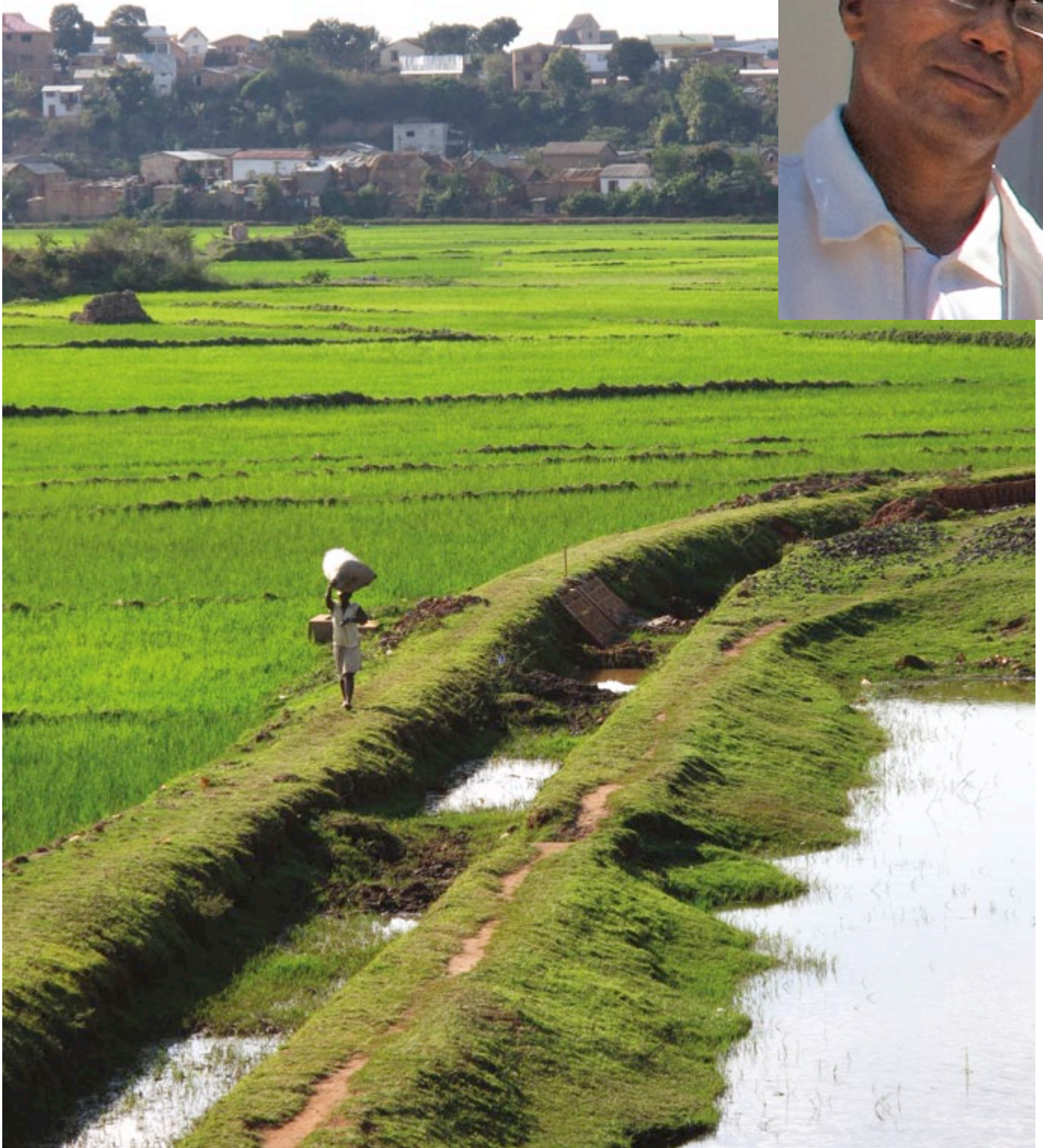
- កំណត់ចំណាំ**
1. សូមមើលក្បួនខ្នាតភាគ 2 ៖ ការគ្រប់គ្រងសាសនាចក្រ (ឆ្នាំ 2010) ជំពូក 5 ។
  2. ស៊ែល អ៊ឹម ណិលសុន កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ៖ ការចាក់ផ្សាយភាពជាអ្នកដឹកនាំទូទាំងពិភពលោក ថ្ងៃទី 23 ខែ មិថុនា ឆ្នាំ 2013 hasteningthework.lids.org ។
  3. សូមមើលក្បួនខ្នាតភាគ 2 ចំណុច 5.1.6; 5.1.9 ។
  4. សូមមើលក្បួនខ្នាតភាគ 2 ចំណុច 5.1.6 ។
  5. ថូម៉ាស អេស មិនសុន កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ hasteningthework.lids.org ។
  6. នែល អ៊ិល អាន់ឌើរសិន កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ hasteningthework.lids.org ។
  7. សូមមើលក្បួនខ្នាតភាគ 2 ចំណុច 5.1.2 ។
  8. ក្បួនខ្នាតភាគ 2 ចំណុច 5.1.3 ។
  9. ស៊ែល អ៊ឹម ណិលសុន កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ hasteningthework.lids.org ។
  10. ផ្សេប្រី អ័រ ហូឡិន កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ hasteningthework.lids.org ។

សម្រាប់ខ្សែវីដេអូ ឬ ភិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ៖ ការចាក់ផ្សាយភាពជាអ្នកដឹកនាំទូទៅពិភពលោក ជា 26 ភាសា សូមចូលទៅកាន់ hasteningthework.lids.org ។ អ្នកក៏អាចស្វែងរកបណ្ណាល័យនៃការចាក់ផ្សាយនេះជា 59 ភាសា នៅក្នុង lids.org/broadcasts ។ ក្បួនខ្នាតភាគ 2 ៖ ការគ្រប់គ្រងសាសនាចក្រ អាចរកបានជា 29 ភាសា នៅក្នុង lids.org/manual/handbook ។

ការដឹកជញ្ជូនអ្នកធូរធូរ
សាសនាក្នុងន្ទានតាក់ស៊ី
មួយបានជួយចាប់ផ្តើម
វិថី ប៉ែនទ្រីយ៉ានណាវ៉ែន
នៅលើផ្លូវនៃភាពជា
សិស្ស ។

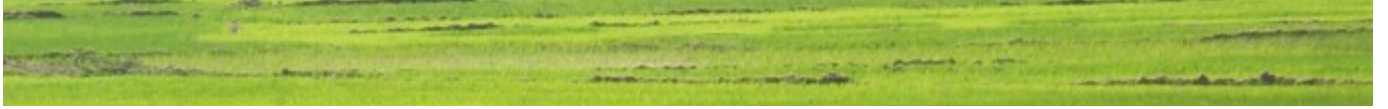
ការក្លាយខ្លួនជា មនុស្សមានសេចក្តីសុខសាន្ត

ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ បេសកកម្ម និងការ
បម្រើបានជួយដល់រឺថីរី និងគ្រួសាររបស់
គាត់ដើរឆ្ពោះទៅមុខក្លាយជាគ្រួសារមួយ
ដ៏នៅអសកល្យជានិច្ច ។

ដោយ ម៉ាថាយ ខី ហ្គីត តុន
នស្សនាអ្នកសាសនាចក្រ

“

រឺថីរី ឃើញយ៉ានណារីសុន បានដឹងថាហាក់ដូចជាបាត់បង់អ្វីមួយនៅក្នុងជីវិតគ្រួសាររបស់គាត់ ។
គាត់បាននិយាយថា « ខ្ញុំបានអធិស្ឋានទៅព្រះឲ្យជួយខ្ញុំស្វែងរកអ្វីមួយដើម្បីដឹកនាំដល់គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ » ។
« ខ្ញុំមានក្តីប្រាថ្នាមួយដើម្បីនាំគ្រួសារខ្ញុំទៅរកអ្វីមួយដែលល្អ ជាអ្វីមួយដែលនឹងដឹកនាំទៅរកផ្លូវត្រូវ » ។
គាត់បានព្រួយបារម្ភ អំពីរបៀបដែលគាត់ត្រូវចិញ្ចឹមកូនទាំងបីរបស់គាត់ដោយរបៀបណា—រួមមានកូនប្រុស
ឈ្មោះ ឃីនឌ្រីយ៉ានណាន់ឌ្រី និង សេឌីនីណា ហើយនិងកូនស្រី នីរីណា ។ គាត់ពិបាកចិត្តដោយសារការ ដែល
គាត់ឆាប់ខឹងបាននាំឲ្យមានបញ្ហានៅក្នុងគ្រួសារ ។ គាត់ចង់ក្លាយជាឪពុកម្នាក់ដែលមានសណ្តានចិត្តល្អជាងមុន ។
គាត់បាននិយាយថា « ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា ខ្ញុំជាមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវរកប្រែ ពីព្រោះខ្ញុំបានឃើញថាខ្ញុំជា
មនុស្សបែបណា » ។
រឺថីរីបានបាត់បង់អាជីវកម្មខាងសំណង់របស់គាត់កាលពីពីរឬ ឆ្នាំមុន ហើយ បានធ្វើការជាអ្នកបើករថយន្ត
តាក់ស៊ីនៅ អង់តាណាណាវី ម៉ាដាហ្គាស្កា ។ មានថ្ងៃមួយគាត់បានដឹកពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាស្រីពីរនាក់ ។
គាត់បាននិយាយថា « ពេលពួកគេចូលមកក្នុងឡាន ពួកគេបានសួរឈ្មោះខ្ញុំ និងពីគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ » ។ « ពួកគេ
បានសួរថា តើខ្ញុំដឹងថា ព្រះជាវនរណាដែរទេ ហើយថា តើខ្ញុំបានអធិស្ឋានទៅទ្រង់ដែរទេ » ។
ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានោះបានច្រៀងចម្រៀងជាមួយនឹងរឺថីរី នៅពេលកំពុងជិះឡាន ហើយបានអញ្ជើញ
គាត់ទៅព្រះវិហារ ។ គាត់បានព្យាយាមទៅពីរដងដែរ ប៉ុន្តែពុំអាចទៅបានដោយសារតែកាលវិភាគរបស់គាត់
ហើយក៏បានដាច់ទំនាក់ទំនងនឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានោះទៅ ។
ប្រហែលជាប្រាំខែក្រោយមក មានថ្ងៃមួយពេលរឺថីរីកំពុងធ្វើកិច្ចការផ្ទះ គាត់បានឮពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយពីរនាក់
កំពុងនិយាយនឹងមនុស្សម្នាក់នៅក្រៅរបងរបស់គាត់ ។ រឺថីរីបានដឹងថាពួកគេនឹងមកនិយាយនឹងគាត់ ។ គាត់មាន
អារម្មណ៍ថាគាត់គួរតែឆ្លើយថា បាទចំពោះសំណួរអ្វីក៏ដោយដែលពួកគេនឹងសួរដល់គាត់ ។
បន្ទាប់ពីណែនាំខ្លួនឯងមក ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានោះបានសួរថា តើគាត់បានដឹងពីព្រះដែរទេ ។ បាន ។
តើគាត់ធ្លាប់ចង់អធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះដែរទេ ? ធ្លាប់ ។ តើគាត់ធ្លាប់ចង់និយាយជាមួយនឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ

ការសិក្សាដំណឹងល្អគ្រួសារបានជួយគ្រួសារប៉េនឌ្រីយ៉ានណារីសុន កាន់តែមានភាពស្ម័គ្រចិត្តលើស និងគ្នា ។

សាសនាដែរទេ ? ធ្លាប់ ។ ពេលណា ? ពេលនេះ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា នោះបាននិយាយថា ពួកគេនឹងត្រឡប់មកវិញនៅ 20 នាទីទៀត ។ នៅពេល ពួកគេបានត្រឡប់មកវិញ ពួកគេបាននាំសមាជិកម្នាក់ដែលរស់នៅក្បែរនោះមក ជាមួយ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានបង្រៀនរឿងច្រើនដងអស់រយៈពេលមួយ ខែនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ ។ ដោយសារតែអ្វីដែលពួកគាត់បានឮពីសាសនាចក្រ សមាជិកគ្រួសារគាត់ផ្សេងទៀតមិនចង់រៀនជាមួយនឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ សាសនាឡើយ ។ បន្ទាប់ពីរៀនពីដំណឹងល្អបានមួយខែ រឿងបានទៅព្រះវិហារ ជាមួយនឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ ការស្វាគមន៍រាក់ទាក់ដែលគាត់បាន ឃើញបានផ្តល់ដល់គាត់នូវការកោតសរសើរនៅក្នុងចិត្តគាត់ ។ គាត់បាននិយាយ ថា « សមាជិកទាំងឡាយនៅទីនោះបានរាក់ទាក់នឹងខ្ញុំដូចជាពួកគេធ្លាប់ស្គាល់ខ្ញុំ ជាយូរមកហើយ » ។

រឿងបានចេញពីព្រះវិហារ ហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយបានប្រាប់គ្រួសារ របស់គាត់ថា គាត់នឹងជ្រមុជទឹកក្នុងរយៈពេលមួយខែទៀត ហើយថាពួកគេមាន សិទ្ធិសេរីភាពជ្រើសរើសដើម្បីចូលរួម ឬមិនចូលក្នុងសាសនាចក្រ ។ ពួកគេបាន សុំឲ្យគាត់រង់ចាំដើម្បីពួកគេអាចចូលរួមនឹងគាត់ដែរ ។ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមចូល រួមការប្រជុំ ហើយក៏មានការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏រីករាយដែរ ។

កាលបរិច្ឆេទនៃឈ្មោះនៃខ្ញុំ ជាកូនប្រុសច្បងរបស់រឿងបានចូលរួមក្នុងការប្រជុំ របស់សាសនាចក្រជាលើកដំបូង គាត់មានការចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំង ។ គាត់ បាននិយាយថា « លើកដំបូងដែលខ្ញុំមកព្រះវិហារ ខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាង ខ្លាំង ដោយសារមនុស្សទាំងអស់មានចិត្តរាប់សាណាស់ » ។ « ទីមួយ ពួកគេ ស្លៀកពាក់សមរម្យមកព្រះវិហារ ។ បន្ទាប់ពីនោះមកខ្ញុំបានដឹងថា ពួកគេបាន

នៅទីនោះសម្រាប់គោលបំណងដ៏ពិតមួយ ពុំមែនដើម្បីបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្សដទៃ នោះទេ » ។

គ្រួសារប៉េនឌ្រីយ៉ានណារីសុនបានជ្រមុជទឹកទាំងក្រុមគ្រួសារនៅថ្ងៃទី 20 ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ 2003 ។ នៅពេលនោះ នីណា មានអាយុ 8 ឆ្នាំ សេឌីនីណា មាន អាយុ 17 ឆ្នាំ ហើយ ប៉េនឌ្រីយ៉ានណារីសុន មានអាយុ 19 ឆ្នាំ ។ គ្រួសារនេះ បានឈប់ធ្វើការនៅថ្ងៃអាទិត្យ ហើយបានយកការរស់នៅតាមដំណឹងល្អទុកជា អាទិភាពសំខាន់ ។

ការផ្តល់ប្តូរ

អាប៊ែលណា ជាភរិយារបស់រឿងបាននិយាយថា « បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានជ្រមុជទឹក ខ្ញុំ បានឃើញការផ្លាស់ប្តូរដ៏ច្រើននៅក្នុងផ្ទះរបស់យើង » ។ « ផ្ទះខ្ញុំបានក្លាយជាផ្ទះ មួយដែលមានព្រះវិញ្ញាណ និងពរជ័យយ៉ាងច្រើន ទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាង វិញ្ញាណដែលបានកើតមានដោយការរស់នៅតាមដំណឹងល្អ » ។

នៅក្នុងទស្សនៈខាងលោកិយ រឿងបានជឿថាព្រះវរបិតាស្តីបានជួយគាត់ បង្កើតអាជីវកម្មរបស់គាត់ឡើងវិញ ។ បន្ទាប់ពីពីរឆ្នាំនៃការបើករថយន្តតាក់ស៊ី និងការធ្វើនូវអ្វីដែលគាត់អាចធ្វើបាន ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ដល់គ្រួសារគាត់ គាត់បាន ចាប់ផ្តើមទទួលបានចូលសន្យាសាងសង់ជាច្រើន ។ គាត់បាននិយាយថា « ខ្ញុំជឿថា ព្រះតែងតែប្រទានពរដល់ខ្ញុំនៅពេលខ្ញុំសម្រេចចិត្តដើរតាមទ្រង់ » ។

ប៉ុន្តែពួកកូនប្រុសរបស់គាត់និយាយថា ការផ្លាស់ប្តូរដ៏ធំបំផុតដែលពួកគេ បានឃើញគឺនៅក្នុងការអនុវត្តស្រ័យរបស់ឪពុកពួកគេ ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេបាន រៀបរាប់ថា គាត់ជាគំរូមួយនៃសេចក្តីបន្ទាបខ្លួន និងចិត្តមេត្តា ។ រឿងបាននិយាយ ថា ដំណឹងល្អបានធ្វើឲ្យគាត់ជឿថាគាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ។ ចាប់តាំងពីគាត់បាន

ចាប់ផ្ដើមសិក្សាដំណឹងល្អមក រឺចេះបានព្យាយាមបំពេញជីវិតរបស់គាត់នឹងរឿងល្អៗទាំងឡាយ ។

គាត់បាននិយាយថា « ដោយសារតែការបង្រៀននៃដំណឹងល្អ ខ្ញុំពុំឆាប់ខឹងទៀតឡើយ » ។ « ពេលខ្លះមានការបង្កហេតុ ប៉ុន្តែដំណឹងល្អគឺស្ថិតនៅក្នុងចិត្ត គំនិត និងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ ។ « ដំណឹងល្អបានជួយខ្ញុំឲ្យមានចិត្តស្ងប់ » ។

នៅពេលស្ថានភាពកាចិត្តបានកើតឡើង រឺចេះជាមនុស្សម្នាក់ដែលរង់ចាំចិត្តដល់សមាជិកគ្រួសារ ហើយរំពួកពួកគេឲ្យធ្វើដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

សេឌីនីណា បាននិយាយថា « ឪពុកខ្ញុំបានមានចិត្តរាបសា ហើយមើលថែគ្រួសារយើងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ » ។ « នៅពេលខ្ញុំសម្លឹងមើលពីភាពផ្លាស់ប្ដូរនៅក្នុងខ្លួនគាត់ ខ្ញុំមានអំណរគុណជាខ្លាំងចំពោះព្រះវរបិតាស្រី ចំពោះដំណឹងល្អ និងចំពោះការក្លាយជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រនេះ » ។

គ្រួសារដ៏នៅអស់កល្បធានិច្ច

នៅឆ្នាំ 2006 ដោយមានជំនួយពីមូលនិធិជំនួយផ្នែកព្រះវិហារបរិសុទ្ធទូទៅ រឺចេះ និង អាវ៉េលីណា បានទៅចូលរៀនសូត្រ អាហ្វ្រិកខាងត្បូង ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

ពីឆ្នាំ 2009 ដល់ឆ្នាំ 2011 សេឌីនីណា និង វ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រី បានបម្រើបេសកកម្មនៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូង—សេឌីនីណានៅកាបេថោន ហើយ វ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រីនៅ ចូហាន់ណេស្ទ៊ីក ។ ផ្នែកនៃការលើកទឹកចិត្តរបស់ពួកគេដើម្បីបម្រើដើម្បីជួយផ្លាស់ប្ដូរក្រុមគ្រួសារផ្សេងទៀត ឲ្យដូចគ្រួសាររបស់ពួកគេដែរ ។

វ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រី បាននិយាយថា « អព្វគហេតុមួយដូចគ្នានេះអាចកើតឡើងបាន ហើយវាបានកើតឡើងដោយសារពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានមកផ្ទះរបស់យើង » ។ « ដូច្នេះខ្ញុំមានក្ដីប្រាថ្នាធ្វើរឿងដូចគ្នានេះសម្រាប់គ្រួសារមួយនៅកន្លែងមួយផ្សេងទៀត » ។

ការសម្រេចចិត្តនោះបាននាំមកនូវពរជ័យមួយទៀតដល់គ្រួសារវ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រី សេឌីនីណា និង វ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រី បាននៅមជ្ឈមណ្ឌលបំពាក់បំប៉នពួកអ្នកផ្សាយសាសនាចូហាន់ណេស្ទ៊ីករយៈពេលប្រាំបួនថ្ងៃ ។ រឺចេះរៀបចំជើងយន្តហោះទៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូងជាមួយអាវ៉េលីណា និងកូនស្រីពួកគេ នីណា ដើម្បីគ្រួសារទាំងមូលអាចទទួលការផ្សារភ្ជាប់នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។ នីណាដែលមានអាយុ 14 ឆ្នាំនៅពេលនោះ បាននិយាយថា វា

ពិបាករៀបរាប់ពីបទពិសោធន៍នោះ និងអារម្មណ៍ដែលនាងមានណាស់ ។

នាងបាននិយាយថា « វាបានពង្រឹងដល់សេចក្ដីជំនឿរបស់ខ្ញុំ ហើយបានជួយខ្ញុំឲ្យមានអារម្មណ៍ខិតជិតនឹងព្រះ » ។

សព្វថ្ងៃនេះសមាជិកគ្រួសារយើងធ្វើការ ដើម្បីជួយពង្រឹងដល់ជនដែលរស់នៅជុំវិញខ្លួនយើង ។ រឺចេះបានបម្រើជាប្រឹក្សាក្នុងរូងរបស់គាត់ ។ អាវ៉េលីណាបានបម្រើនៅក្នុងអង្គការបឋមសិក្សាជាមួយកម្មវិធីសេចក្ដីជំនឿជឿលើព្រះ ។ សេឌីនីណាជាជំនួយការរបស់ស្បៀនស្តេក ។ វ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រីជាជំនួយការរបស់ស្បៀនរូង ។ នីណាជានាយកផ្នែកកន្លែងប្រចាំរូង ។

ដំណឹងល្អបានឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋាន នៅក្នុងផ្ទះរបស់គ្រួសារវ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រី ។ ដំណឹងល្អបានព្យាបាលរហូសចាស់ ហើយបាននាំពួកគេឲ្យមានភាពស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នា ហើយបានផ្តល់ឱកាសដល់ពួកគេបានរួមរស់នឹងគ្នាជានិរន្តរ៍ ។ ដំណឹងល្អបានបង្រៀនដល់រឺចេះឲ្យចេះស្រឡាញ់ ។ គាត់បាននិយាយថា « ជីវិតគ្រួសារគឺជាជីវិតមួយពោរពេញដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ » ។ ■

ការធ្វើដំណើរនៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូង ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធចូហាន់ណេស្ទ៊ីក បានពង្រឹងដល់គ្រួសារវ៉ាន់ឌ្រីយ៉ាណាន់ឌ្រី ។

មូលនិធិជំនួយអ្នកធ្វើការក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

« នៅតែមានផ្នែកជាច្រើននៃពិភពលោក ដែលព្រះវិហារបរិសុទ្ធមានរយៈចម្ងាយឆ្ងាយពីសមាជិករបស់យើង រហូតដល់ពួកគេគ្មានលទ្ធភាពសម្រាប់ការធ្វើដំណើរដ៏ចាំបាច់ដើម្បីទៅដល់ទីនោះ » ។ ដូច្នេះពួកគេពុំអាចទទួលយកនូវពរជ័យដ៏ពិសិដ្ឋ ហើយដ៏នៅអស់កល្បធានិច្ចដែលព្រះវិហារបរិសុទ្ធមានបានឡើយ ។ ដើម្បីជួយដល់បញ្ហានេះ យើងបានដាក់ឲ្យប្រើនូវអ្វីដែលត្រូវបានហៅថាមូលនិធិជំនួយអ្នកធ្វើការក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធទូទៅ ។ មូលនិធិនេះផ្តល់ការធ្វើដំណើរទៅព្រះវិហារតែមួយដងសម្រាប់សមាជិកដែលគ្មានលទ្ធភាពទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធប៉ុន្តែប្រាថ្នាចង់បានឱកាសនេះដោយភាពអស់សង្ឃឹម ។ អ្នកដែលចង់បរិច្ចាគសម្រាប់មូលនិធិនេះ គ្រាន់តែសរសេរព័ត៌មាននៃទំនួនទឹកប្រាក់នៅលើក្រដាសដង្ហាយធម្មតា ហើយឲ្យទៅប៊ីស្ស៊ូ » ។

ប្រធានមូលនិធិ អេស មិនស្កន « As We Meet Together Again » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2011 ទំព័រ 5 ។

សរសេរ ៖ ប្រធានមូលនិធិ អេស មិនស្កន © IRI, ខាងក្រោម ៖ ប្រធានមូលនិធិ ធាតុ

តើម៉ាថាយនឹងត្រឡប់មកវិញដែរទេ ?

យើងមានយុវជនមួយក្រុមដ៏រឹងមាំនៅក្នុងរូងរបស់យើង ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់យើងម៉ាថាយបានសេពគប់នឹងអ្នកដែលពុំមែនជាសមាជិកដែលចូលចិត្តចម្លែកៗ និងអ្វីៗដែលទាក់ទងនឹងគ្រឿងម៉ាស៊ីនដូចគាត់ដែរ ។ ជាអកុសល យុវជនម្នាក់នេះមកពីគ្រួសារដែលពុំឲ្យតម្លៃដល់សាសនា ។ ឪពុកម្តាយគាត់បានបណ្តោយឲ្យមានការជីកស្រា និងការជក់បារីនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន ហើយពុំជឿថា ការមានភាពស្អាតស្អំខាងសីលធម៌ ជាការរស់ខាន់នោះឡើយ ។

ម៉ាថាយបានទទួលចំណាត់ថ្នាក់ដ៏ល្អបំផុតនៅក្នុងក្រុមកាយវិទ្ធិ ប៉ុន្តែគាត់ពុំបានចូលរួមនៅក្នុងការប្រជុំប្រគល់រង្វាន់ទេ ដោយសារគាត់បានឈប់រស់នៅតាមបទដ្ឋាននៃក្រុមកាយវិទ្ធិ ។ ខ្ញុំបានប្រមូលរាល់មេដាយនៃក្រុមកាយវិទ្ធិរបស់គាត់ ហើយដាក់វាក្នុងស៊ុមតាំងមួយ ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំរៀបចំទុកដាក់វា ដោយសង្ឃឹមថានៅថ្ងៃណាមួយវានឹងមានតម្លៃចំពោះគាត់វិញ ។ លុះដល់គាត់មានអាយុ 16 ឆ្នាំ ម៉ាថាយបានជក់បារី ជីកស្រា ហើយប្រើថ្នាំញៀន ។ គាត់បានឈប់រៀន ហើយទៅរស់នៅជាមួយនឹងមិត្តស្រីរបស់គាត់ ។ អស់រយៈពេលពីរបីឆ្នាំ យើងកម្រនឹងបានឃើញគាត់ណាស់ ។

យើងមានការពិបាកនៅក្នុងចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ។ យើងពុំដឹងថា គាត់នឹងវិលត្រឡប់មករកគ្រួសារនិងសាសនារបស់គាត់វិញនោះទេ ប៉ុន្តែយើងបានសម្រេចចិត្តធ្វើតាមគំរូរបស់អាណាម៉ានៅក្នុងការប្រឈមមុខនឹងកូនប្រុសរបស់គាត់ដែលរង្វេងផ្លូវ ។ អាណាម៉ាបានបន្តស្រឡាញ់កូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយបានអធិស្ឋានដោយសេចក្តីជំនឿថា កូនប្រុសគាត់ « បាននាំមកឲ្យស្គាល់នូវសេចក្តីពិត » (ម៉ូសាយ 27:14) ។

យើងបានអធិស្ឋានដោយទៀងទាត់ថា ព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំជីវិតរបស់ម៉ាថាយ ហើយយើងចាប់យកគ្រប់ឱកាសដើម្បីសម្តែងពីទំហំនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលយើងមានចំពោះគាត់ទាំងតាមពាក្យសម្តី និងសកម្មភាព ។ នៅពេលគាត់បានមកផ្ទះ យើងពុំបាននិយាយអ្វីដែលគាត់អាចគិតថាជាការរិះគន់ ឬវិនិច្ឆ័យនោះទេ ។ យើងគ្រាន់តែបង្ហាញពីសេចក្តីអំណររបស់យើងដោយបានឃើញគាត់ ។

មានថ្ងៃមួយម៉ាថាយបានមកផ្ទះ ហើយបាននិយាយថាគាត់មានរឿងចង់ពិភាក្សា ។ គាត់បាននិយាយថា គាត់បានជួបនឹងនារីម្នាក់នៅឯពិធីដប់លៀងមួយ ហើយនាងបានសួរពី

សាសនាចក្រ ។ ពីមុនគាត់អាចប្រាប់នាងពីរឿងនោះ គាត់ពុំបានដឹងពីចម្លើយនោះទេ ប៉ុន្តែពាក្យបានចាប់ផ្តើមចេញពីមាត់របស់គាត់ ។ គាត់បានរកឃើញថាខ្លួនឯងកំពុងឆ្លើយនឹងសំណួររបស់នាងបានយ៉ាងលឿននៅពេលនាងសួរ ។ ម៉ាថាយបាននិយាយថា គាត់ពុំចាំថាគាត់បានរៀននូវរឿងដែលគាត់បាននិយាយនោះឡើយ ប៉ុន្តែគាត់បានដឹងសម្តីរបស់គាត់គឺជាការពិត ។ គាត់បានដៀងឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វីជាគាត់រស់នៅបែបនេះ នៅពេលគាត់នៅជឿលើដំណឹងល្អនោះ ។

បន្ទាប់ពីការសញ្ជឹងគិតយ៉ាងខ្លាំងអស់រយៈពេលបីថ្ងៃ គាត់បានសម្រេចចិត្តលះបង់ចោលនូវជីវិតដែលបានធ្លាប់រស់នៅពីមុន ។ គាត់បានត្រឡប់មកផ្ទះដើម្បីសុំជំនួយក្នុងការចាប់ផ្តើមសារជាថ្មី ។

ម៉ាថាយបានទូរស័ព្ទទៅបងប្អូនដ៏ដូនមួយនៅរដ្ឋផ្សេង ដែលបានយកល្មើសការលំបាកស្រដៀងគ្នានេះដែរ ហើយបានសុំឲ្យគាត់មកនៅជាមួយ ។ បងប្អូនដ៏ដូនមួយគាត់បានយល់ព្រម ហើយម៉ាថាយបានចាប់ផ្តើមចូលរួមការប្រជុំក្នុងសាសនាចក្រជាមួយគាត់ ហើយបានជួបនឹងប័រស្សពដើម្បីទទួលជំនួយក្នុងដំណើរការប្រែចិត្ត ។ គាត់បានទទួលអារម្មណ៍ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការគាំទ្រ ហើយបានប្រែក្លាយជាសកម្មនៅក្នុងសាសនាចក្រ ។

នៅទីបំផុតគាត់បានជួបនឹងយុវនារីដ៏សុចរិតគួរឲ្យស្រឡាញ់ម្នាក់ ។ ពួកគេបានស្រឡាញ់គ្នា ហើយបានរៀបការនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។

នៅពេលកូនដំបូងរបស់ពួកគេបានកើតមក ខ្ញុំបានទៅលេង ហើយបានយកស៊ុមដាក់តាំងដែលខ្ញុំបានធ្វើសម្រាប់មេដាយនៃក្រុមកាយវិទ្ធិរបស់គាត់ ។ គាត់មានចិត្តរត់រើ ហើយបានដាក់ពួកនៅកន្លែងមួយក្នុងផ្ទះរបស់ដោយមោទនភាព ។

ទេវតាពុំបានបង្ហាញខ្លួនដល់កូនប្រុសរបស់យើងដូចដែលបានកើតឡើងចំពោះអាណាម៉ាជាកូននោះទេ ។ ប៉ុន្តែការវិលត្រឡប់មករកសេចក្តីពិតវិញរបស់ម៉ាថាយគឺជាអព្វកហេតុមួយ ។ ■

ឈ្មោះត្រូវបានដកចេញ

ខ្ញុំបានប្រមូលរាល់មេដាយនៃក្រុមកាយវិទ្ធិរបស់ម៉ាថាយ ហើយដាក់វាក្នុងស៊ុមតាំងមួយ ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំរៀបចំទុកដាក់វា ដោយសង្ឃឹមថានៅថ្ងៃណាមួយវានឹងមានតម្លៃចំពោះគាត់វិញ ។

ខ្ញុំបាននៅផ្ទះ

ជា ផ្នែកមួយនៃការបម្រើ ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរទៅប្រទេសរ៉ាន់ដាជាមួយនឹងគ្រូពេទ្យពីរបីនាក់ផ្សេងទៀតដើម្បីជួយដល់សេចក្តីត្រូវការផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ។ បន្ទាប់ពីពីរសប្តាហ៍ ជិតចុងបញ្ចប់នៃដំណើររបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមនឹកផ្ទះ និងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំខ្លាំង ។ ខ្ញុំនឹកគ្រួសារខ្ញុំ ក្រែងនឹងមិនបានឃើញខ្ញុំនិងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ។

នៅថ្ងៃអាទិត្យចុងក្រោយក្នុងប្រទេសអាហ្វ្រិក ខ្ញុំបានរៀបចំកាលវិភាគរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីខ្ញុំចូលរួមក្នុងព្រះវិហារ ។ ទោះបីសាសនាចក្រពុំទាន់បានរៀបចំជាផ្លូវការនៅប្រទេសរ៉ាន់ដាក្តី ខ្ញុំអាចស្វែងរកម៉ោងប្រជុំ និងទិសដៅនៅលើវិបសាយរបស់សាសនាចក្របាន ។

ហើយវាជាការប្រាប់ផ្លូវដ៏ពិបាក ៖ « ដើរចុះពីផ្លូវថ្នល់ខាងមុខអគារក្រសួង ។ រកមើលទ្វារបងបើកចំហ ។ បន្ទាប់មកដើរចុះក្រោមប៉ូន្មានជំហាន » ។

នៅពេលខ្ញុំបានធ្វើតាមការប្រាប់ផ្លូវទាំងនេះ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមឮសំឡេងទំនុកតម្កើងដូចជាធ្លាប់ឮ ។ ខ្ញុំបានដើរចុះតាមកាំជណ្តើរ ហើយខ្ញុំបានស្តាប់ឮទំនុកចម្រៀងនៃ « គ្រឹះដ៏ម៉ាមួន » (ទំនុកតម្កើងព្រះ ទំព័រ 8) ។ ជំហានចុងក្រោយត្រូវបានបញ្ចប់នៅត្រង់អគារតូចមួយ ដែលមានមនុស្សមួយចំនួនឈរញឹកញាប់នៅត្រង់ច្រកទ្វារចូល ។ ថ្វីបើខ្ញុំជាមនុស្សចំណូលថ្មីសម្រាប់ក្រុមជំនុំនោះក្តី ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន

ខ្ញុំក៏ទទួលបានអារម្មណ៍ថាជាផ្នែកមួយរបស់ពួកគេ ។ មានបងប្អូនប្រុសស្រីនៅប្រទេសរ៉ាន់ដាជាច្រើនបានដើរមកចាប់ដៃខ្ញុំ ហើយនៅពេលពួកគេបានធ្វើដូច្នោះ បន្ទុកនៃភាពងាយស្រួលដ៏ធំធេងមួយត្រូវបានដកចេញពីខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននៅផ្ទះ !

ការដើរចូលទៅអគារនោះ ខ្ញុំបានចូលរួមការប្រជុំបីម៉ោងពេញដែលវាគ្មានអ្វីខុសប្លែកពីការប្រជុំដែលខ្ញុំមាននៅរូងរបស់ខ្ញុំក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ានោះឡើយ ។ សមាជិកនៃបណ្តាជនភាពអរិះបានចែក

ថ្វីបើ ខ្ញុំជាមនុស្សចំណូលថ្មីសម្រាប់ក្រុមជំនុំនោះក្តី ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មានខ្ញុំក៏ទទួលបានអារម្មណ៍ថាជាផ្នែកមួយរបស់ពួកគេ ។ មានបងប្អូនប្រុសស្រីនៅប្រទេសរ៉ាន់ដាជាច្រើនបានដើរមកចាប់ដៃខ្ញុំ ។

សាក្រាម៉ង់ ការឡើងនិយាយផ្តោតលើព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយសូម្បីតែមេរៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យក៏ដូចគ្នានឹងអ្វីដែលបានបង្រៀននៅក្នុងរូងរបស់ខ្ញុំនៅសប្តាហ៍នោះដែរ ។

សំខាន់បំផុត គឺកម្មវិធីនោះពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ។ ពិតណាស់ ព្រះអម្ចាស់បានញញឹមទាំងពេញព្រះទ័យចំពោះមនុស្សល្អទាំងនេះ ដែលបានព្យាយាមអស់ពីលទ្ធភាពដើម្បីបម្រើទ្រង់ ។ ខ្ញុំបានដឹងថា កាលពីឆ្នាំមុន មានតែប្រជាជនរ៉ាន់ដាមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះដែលបានចូលរួមការប្រជុំនៅទីនេះ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានរាប់ឃើញមានអ្នកចូលរួមច្រើនជាង 100 នាក់ គឺពួកគេកាត់កណ្តាលជាកុមារដែលមានស្នាមញញឹមជានិច្ច ។

ឥឡូវវាដោយសារប្រទេសរ៉ាន់ដាបានបើកសម្រាប់កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា ខ្ញុំជឿថាពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានឹងទទួលបានជោគជ័យយ៉ាងធំធេង នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើទីបន្ទាល់ដល់អ្នករៀនជនជាតិរ៉ាន់ដាជាច្រើនថា សាសនាចក្រដែលបានស្តារឡើងវិញគឺជានគរព្រះសម្រាប់ផែនដីទាំងមូល—សម្រាប់គ្រប់ទ្វីប គ្រប់ប្រជាជន និងគ្រប់កូនចៅនៃព្រះ ។ ខ្ញុំមានអំណរគុណខ្លាំងណាស់ចំពោះសាសនាចក្រ មិនថានៅកណ្តាលឈូងសមុទ្រកាលីហ្វ័រញ៉ា ឬលើចិញ្ចើមផ្លូវធ្វើពីថ្មក្នុងអាហ្វ្រិកកណ្តាលនោះទេ ។ ■
ស៊ីរីន សេនស្យី កាលីហ្វ័រញ៉ា ស.វ.អ.

តើអ្វីទៅនាំអ្នកមកកាន់ប៉ែកស្អីត ?

បន្ទាប់ពីបានរស់នៅជាច្រើនទសវត្ស នៅទីកន្លែងដែលមិនសូវមានសមាជិកសាសនាចក្រស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំបានផ្លាស់ទៅនៅទីក្រុងឃឹកស្ទ៊ីក រដ្ឋអៃដាហូ ស.រ.អា. ដែលមានគ្រួសារពីរប៉ុណ្ណោះដែលពុំមែនជាសមាជិក ។ វាក៏ជាជោគវាសនារបស់យើងដែលបានរស់នៅក្បែរគ្រួសារ មួយក្នុងចំណោមគ្រួសារទាំងពីរនោះ ។

ឪពុកកំពុងកាត់ស្មៅជាលើកទីមួយនៅពេលយើងបានបើកចូលក្នុងកន្លែងចតទ្បានរបស់យើង ។ ស្វាមីរបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំបានដើរកាត់វាលស្មៅនៅមុខផ្ទះរបស់យើងដើម្បីទៅស្គាល់គាត់ ។ នៅពេលខ្ញុំបានលូកដៃរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានសួរថា « តើអ្វីទៅនាំអ្នកមកកាន់ឃឹកស្ទ៊ីត ? »

គាត់បានតបថា « ការងាររបស់ខ្ញុំ—ហើយយើងបានស្រាវជ្រាវជាពិសេសពីទីក្រុងមួយដែលត្រូវការណែនាំឲ្យស្គាល់ពីព្រះគ្រីស្ទ » ។

ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ដូចជាគេយកទឹកត្រជាក់មួយធុងមកជះលើមុខដូច្នោះដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅតែញញឹម ។ នៅពេលនោះ ខ្ញុំបានតាំងចិត្តថា ទោះជាអ្នកជិតខាងយើងនិយាយ ឬធ្វើអ្វីក៏ដោយ យើងនឹង

ធ្វើជាអ្នកជិតខាងដ៏ល្អបំផុត ដែលគ្រួសារនោះពុំធ្លាប់មានពីមុនមក ។ យើងនឹងព្យាយាមឆ្លើយតបនូវរាល់ការសន្ទនាជាមួយនឹងពួកគេតាមរបៀបរាក់ទាក់ដោយក្តីស្រឡាញ់ ហើយសមហេតុសមផល ដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។

លុះប្រាំបីឆ្នាំក្រោយមក បាននាំមកនូវការចែករំលែកសកម្មភាពជាច្រើនរវាងគ្រួសាររបស់យើង ។ ម្តាយក្នុងគ្រួសារនោះត្រូវបានអញ្ជើញ ហើយបានចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពសមាគមសង្គ្រោះ ។ គាត់បានអញ្ជើញខ្ញុំ និងអ្នកជិតខាងជាពួកបរិសុទ្ធច្រើមក្រោយជាច្រើននាក់ទៀតទៅសកម្មភាពស្រ្តីគ្រីស្ទានដែលខុបត្តម្តាយព្រះវិហាររបស់គាត់ ។ ស្វាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំត្រូវបានអញ្ជើញទៅការរាំបំប៉ន និងការប្រគុំព្យាណូរបស់កូនៗពួកគេ ។ គ្រួសារពួកគេត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងពិធីជប់លៀងរបស់អ្នកជិតខាង ។ ហើយយើងបានទទួលទូរស័ព្ទពីកូនច្បងរបស់ពួកគេ នៅពេលពួកគេត្រូវការយានជំនិះត្រឡប់ពីធ្វើការវិញ ដោយសារតែពុំអាចទាក់ទងឪពុកម្តាយបាន ។

ឪពុកម្តាយនៃគ្រួសារនោះបានព្រួយបារម្ភថា

កូនៗរបស់ពួកគេ ប្រហែលជាចាប់ផ្តើមចូលចិត្តពួកបរិសុទ្ធច្រើមក្រោយខ្លាំងពេក ដូច្នេះពួកគេពុំបានអនុញ្ញាតឲ្យកូនប្រុសពួកគេចូលរួមក្នុងកម្មវិធីក្រុមកាយវិទ្យាប្រចាំរៀនរបស់យើងឡើយ ។ ប៉ុន្តែផ្ទះរបស់យើងត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាទីកន្លែងមួយដែលមានសុវត្ថិភាព ដែលពួកគេអនុញ្ញាតឲ្យកូនមកលេងពេលដែលចៅៗរបស់យើងបានមកលេង ។

គ្រប់ពេលអ្នកជិតខាងរបស់យើងបានព្យាយាមជួយយើងឲ្យមើលឃើញថា « ផ្លូវដែលយើងកំពុងដើរគឺខុស » យើងបានរំពួកពួកគេថាយើងមានការគោរពជាខ្លាំងចំពោះជំនឿរបស់ពួកគេ និង របៀបដែលពួកគេបានរស់នៅ ហើយចិញ្ចឹមបីបាច់កូនៗរបស់ពួកគេ ។ បន្ទាប់មកយើងបានបន្ថែមថា យើងសង្ឃឹមថានឹងមានការគោរពដូចគ្នាចំពោះជំនឿរបស់យើង ដែលវាក៏ផ្តោតសំខាន់លើការបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដែរ ។

នៅពេលស្រ្តីជាម្តាយបានព្យាយាមប្រើភាពខុសប្លែកពីគ្នានៅក្នុងជំនឿរបស់យើងដើម្បីបង្ហាញឲ្យឃើញថាពួកគេខុសពីយើងដោយប្រកាសថា ពួកបរិសុទ្ធច្រើមក្រោយជឿលើ « ព្រះយេស៊ូវផ្សេង » នោះខ្ញុំបានរំពួកដល់គាត់ថា យើងទាំងពីរនាក់ជឿថាទ្រង់ជាអង្គដ៏ពិសិដ្ឋ ហើយជាព្រះរាជបុត្រាសំណប់នៃព្រះ ។ នៅទីបំផុត គាត់ និងខ្ញុំបានរីករាយនឹងទំនាក់ទំនងដ៏កក់ក្តៅ ហើយប្រកបដោយមិត្តភាព ។

គ្រួសារពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅដោយពុំបានចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រឡើយ ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេអាចនិយាយថា « យើងបានរស់នៅក្នុងចំណោមពួកមរមន ពួកគេជាមនុស្សល្អ ហើយមានការគោរពដោយចិត្តស្មោះ » នោះខ្ញុំអារម្មណ៍ថាយើងបានទទួលជោគជ័យ នៅក្នុងការធ្វើជាអ្នកជិតខាងល្អ និងនៅក្នុងការជួយពួកគេឲ្យមានការបើកទូលាយ ហើយយុត្តិធម៌នៅក្នុងការវាយតម្លៃរបស់ពួកគេចំពោះពួកបរិសុទ្ធច្រើមក្រោយ ។ ■

សាន់ត្រា វ៉ស់ អែដាហូ ស.រ.អា.

ខ្ញុំ បានតាំងចិត្តថា ទោះជាអ្នកជិតខាងយើងនិយាយ ឬធ្វើអ្វីក៏ដោយ យើងនឹងធ្វើជាអ្នកជិតខាងដ៏ល្អបំផុត ដែលគ្រួសារនោះពុំធ្លាប់មានពីមុនមក ។

ប្រអប់រូបភាព

ប៊ុន នានាម៉ូន នៅពេលស្ងាមីខ្ញុំ និងខ្ញុំកំពុងចាក់សំរាមនៅកន្លែងចាក់សំរាមមួយក្នុងទីក្រុង ខ្ញុំបានសង្កេតឃើញស្រ្តីម្នាក់ដែលធ្វើការនៅទីនោះកំពុងលើកប្រអប់មួយដើម្បីដាក់នៅក្នុងម៉ាស៊ីនកិនសំរាម ។ រំពេចនោះ ប្រអប់នោះក៏ហែក ហើយមានរូបថតមួយចំនួនបានជ្រុះចុះមក ។

នៅពេលខ្ញុំឃើញ ខ្ញុំមានការដាស់អារម្មណ៍ប្រាប់ឲ្យទៅយកប្រអប់រូបភាពនោះ ។ ខ្ញុំបានចេញពីឡានទៅជួយរើសរូបភាពនោះ ។ ស្រ្តីនោះ និងខ្ញុំ យើងទាំងពីរនាក់មានអារម្មណ៍ថា រូបថតទាំងនោះត្រូវបានគេបោះចោលដោយចៃដន្យ ហើយខ្ញុំបានស្នំរូបថតទាំងនោះពីគាត់ដើម្បីស្វែងរកមនុស្សដែលត្រូវការវា ។

ដោយបើកមើលរូបថតរាប់រយនៅក្នុងប្រអប់នោះ ខ្ញុំបានរកឃើញស្រោមសំបុត្រមួយដែលមានឈ្មោះមនុស្សម្នាក់នៅរ៉ូមីហ្គា អាឈីប៊ីតា ប្រទេសកាណាដា ។ លុះប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រមួយចំនួនទៅមនុស្សដែលមាននាមត្រកូលដូចគ្នានោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំដែលទទួលបានការឆ្លើយតបវិញឡើយ ។

បន្ទាប់ពីគ្រួសាររបស់ខ្ញុំបានភ្ជាប់អ៊ិនធើរណែត ខ្ញុំបានរកឃើញថាមានបណ្តាញសង្គមផ្នែកប្រវត្តិសាស្ត្រមួយនៅក្នុងរ៉ូមីហ្គា ។ ខ្ញុំបានសួរមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលធ្វើការនៅទីនោះស្គាល់ឈ្មោះ ដែលខ្ញុំបានរកឃើញនៅលើខ្នងរូបភាពនោះដែរទេ ។

មួយខែក្រោយមកយើងបានទទួលទូរស័ព្ទមួយពីបុរសម្នាក់ ដែលបានទាក់ទងដោយសង្គមផ្នែកប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ ។ គាត់បាននិយាយថា បងស្រីរបស់គាត់រស់នៅក្បែរយើង ហើយគាត់សួរថាតើបងស្រីគាត់អាចសុំមើលរូបភាពនោះបានទេ ។ យើងបាននិយាយថាពិតជាបាន ។

លុះស្នែកឡើង ភ្លយ និងបើធ ហ៊ាវធន់ ទាំងពីរនាក់ជាពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ បានមកមើលរូបភាពនោះ ។ នៅពេលយើងបើកប្រអប់នោះឡើយ បងស្រីហ៊ាវធន់បាននិយាយថា « នេះជារូបគាត់ » ដោយចង្អុលទៅរូបលើគេបង្អស់ ។ វាជារូបជីវិតរបស់បងស្រីហ៊ាវធន់ ។

នៅពេលពួកគាត់បើកមើលរូបភាពម្តងមួយៗ បងស្រី និងបងស្រីហ៊ាវធន់បានប្រាប់យើងពីដំណើររឿងរបស់មនុស្សនៅក្នុងរូបថតនីមួយៗ ។ គ្រួសារហ៊ាវធន់បានសង្ស័យថា ពួកគាត់ជាប់សាច់ញាតិនឹងបុគ្គលដែលបានបោះចោលរូបភាពនេះ ហើយពួកគាត់គ្រប់គ្នា តើហេតុអ្វីបានជារូបភាពត្រូវគេបោះចោលនៅកន្លែងចាក់សំរាមដូច្នោះ ។

ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ដ៏ខ្លាំងក្លាថា ព្រះវរបិតាស្តីបានជួយខ្ញុំឲ្យប្រគល់រូបថតទាំងនោះទៅគ្រួសារហ៊ាវធន់វិញ ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ថា កិច្ចការពង្សប្រវត្តិគឺជាកិច្ចការដ៏សំខាន់បំផុតមួយដែលត្រូវធ្វើ ។ ប្រសិនបើយើងមានឆន្ទៈដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ ព្រះអម្ចាស់នឹងជួយយើងឲ្យធ្វើវា ។ ■
សិនឌី ហេញី អាឈីប៊ីតា ប្រទេសកាណាដា

រំពេចនោះ ប្រអប់នោះក៏ហែក ហើយមានរូបថតមួយចំនួនបានជ្រុះចុះមក ។ នៅពេលខ្ញុំបានឃើញខ្ញុំមានការដាស់អារម្មណ៍ប្រាប់ឲ្យទៅយកប្រអប់រូបភាពនោះ ។

តើខ្ញុំអាចក្លាយជាអ្នក ផ្សព្វផ្សាយសាសនា ដ៏ជោគជ័យម្នាក់បានដោយរបៀបណា ?

មិនថាដៃគូខ្ញុំ និងខ្ញុំធ្វើការខ្លាំងប៉ុណ្ណានោះទេ គឺមនុស្សគ្រប់គ្នាបាន
បដិសេធនូវសារលិខិតរបស់យើង ។ តើពួកយើងគួរធ្វើអ្វីទៅដើម្បីក្លាយជា
អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ជោគជ័យនោះ ?

ដោយ ឡូយ៉ែន លីងហ្គីម វ៉ាលីដ

បានបម្រើបេសកកម្មមួយឆ្នាំជាង ហើយខ្ញុំបាន
ជួបនឹងគ្រាដ៏លំបាកបែបនេះម្តង ។ យើងស្ថិត
នៅគ្រាមួយគួរឲ្យសង្វេគចិត្ត—ដោយរដូវរងារ
ទើបតែបញ្ចប់ហើយឈានចូលនិទាយយរដូវ ។ មិន
ថាដៃគូខ្ញុំ និងខ្ញុំធ្វើការខ្លាំងប៉ុណ្ណានោះទេ គឺមនុស្ស
គ្រប់គ្នាដែលយើងបាននិយាយរកបានបដិសេធនូវ
សារលិខិតរបស់យើងភ្លាម ។ នៅពេលយើងជួប
នឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាផ្សេងទៀត យើង
បានដឹងថា កិច្ចការរបស់ពួកគេកំពុងមានដំណើរការ
ទៅយ៉ាងល្អ ។ ខ្ញុំគិតមិនឃើញសោះពីមូលហេតុ
ដែលធ្វើឲ្យយើងជួបការបរាជ័យ បែបនេះ ។ ខ្ញុំបាន
បម្រើបុរេក្រលហើយដែលល្មមនឹងនិយាយភាសា
បានល្អ ដៃគូខ្ញុំ និងខ្ញុំជាមិត្តល្អ យើងបានធ្វើឲ្យ
សមាជិកទុកចិត្ត ហើយយើងបានព្យាយាមធ្វើតាម
ព្រះវិញ្ញាណ ហើយគោរពប្រតិបត្តិច្បាប់បេសកកម្ម
យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ។

ប៉ុន្តែមិនថាយើងធ្វើអ្វីនោះទេ យើងត្រូវបាន
ប្រឈមមុខនឹងការបដិសេធគ្រប់ទីកន្លែង ។ ដោយ
ហេតុការណ៍នេះនេះតែកន្លងទៅមួយសប្តាហ៍
ហើយមួយសប្តាហ៍ទៀត ខ្ញុំបានអនុញ្ញាតឲ្យការ
ឈឺចាប់នោះគ្រប់គ្រងលើខ្លួនខ្ញុំ ។ នៅពេលរៀបចំ
ផែនការមួយ នៅទីបំផុតខ្ញុំបានស្រែកថា « តើធ្វើវា
បានប្រយោជន៍អីទៅ ? » បើគ្មាននរណាម្នាក់នឹង
ស្តាប់យើងផងនោះ » ។ ដោយមានទស្សនវិស័យ
ប្រសើរជាងខ្ញុំ នោះដៃគូខ្ញុំបានឆ្លើយដោយសាមញ្ញ

ថា « យើងដាក់គោលដៅដើម្បីបង្ហាញពីសេចក្តីជំនឿ
របស់យើង ។ យើងតាមដានគោលដៅនានា ដើម្បី
រាប់ពីពរជ័យរបស់យើង » ។

ខ្ញុំបានសញ្ជឹងគិតពីគំនិតរបស់គាត់ ខ្ញុំបានដឹង
ថា ខ្ញុំបានធ្វើការវាស់វែងខុសនៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យពី
ភាពជោគជ័យរបស់ខ្ញុំក្នុងនាមជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនាម្នាក់ ។ *ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង ៖
មគ្គុទេសន៍ចំពោះការបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនាបានផ្តល់នូវបញ្ជីមួយនៃអាកប្បកិរិយា
នៃពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏មានជោគជ័យ
ហើយបានដឹងថា អាកប្បកិរិយាទាំងអស់នោះ
គឺស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនា ។ ខ្ញុំមិនអាចគ្រប់គ្រងឲ្យមនុស្សនៅក្នុង
បេសកកម្មរបស់ខ្ញុំទទួលយក ឬបដិសេធសារលិខិត
នៃដំណឹងល្អបានទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចគ្រប់គ្រងនូវប្រភេទ
នៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើស ។
ដៃគូខ្ញុំបានបង្ហាញខ្ញុំថា សេចក្តីជំនឿដ៏ធំធេងលើ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និង អំណរគុណចំពោះពរជ័យ
របស់ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យខ្ញុំស្គាល់ពីរបៀបដែលបញ្ជាក់
ថាខ្ញុំជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ជោគជ័យម្នាក់ ។*

សេចក្តីជំនឿនាំមកនូវអព្ពហេតុ

វាជាការរាប់សាក្នុងការដឹងថា សេចក្តីជំនឿរបស់
ខ្ញុំមានភាពទន់ខ្សោយ ។ ខ្ញុំបានសម្លឹងរកនូវចំណុច
ដែលខ្ញុំអាចពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ ហើយបាន

រកឃើញថា នៅពេលរឿងទាំងឡាយពុំសម្រេច
ស្របតាមការគ្រោងទុក នោះខ្ញុំបានបណ្តោយ
ខ្លួនឲ្យមានការបាក់ទឹកចិត្ត ។ *ប្រកាសដំណឹងល្អ
របស់យើងចែងថា ៖ « ការបាក់ទឹកចិត្តនឹងធ្វើឲ្យ
ជំនឿអ្នកចុះខ្សោយ ។ បើអ្នកបន្ថយការរំពឹងគិត
របស់អ្នក នោះប្រសិទ្ធភាពរបស់អ្នកនឹងចុះអន់
ខ្សោយ បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកនឹងចុះខ្សោយ ហើយ
នឹងមានការលំបាកកាន់តែខ្លាំងឡើងដើម្បីធ្វើតាម
ព្រះវិញ្ញាណ » ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំបានបណ្តោយឲ្យ
ការបាក់ទឹកចិត្តធ្វើឲ្យសេចក្តីជំនឿខ្ញុំចុះខ្សោយ ។*

ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមដោយការអធិស្ឋានសម្រាប់
ការផ្លាស់ប្តូរក្នុងដួងចិត្តមួយ និងមានសេចក្តីជំនឿ
បន្ថែមទៀត ។ ខ្ញុំក៏បានពឹងផ្អែកលើសេចក្តីសន្យា
ដែលមាននៅក្នុងមរមន 9:21 ថា ៖ « អស់អ្នកណា
ដែលជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទដោយឥតសង្ស័យអ្វី ទោះ
អ្វីដែលអ្នកនោះសុំពីព្រះវរបិតាដោយនូវព្រះនាម
ព្រះគ្រីស្ទ នោះនឹងត្រូវបានប្រទានដល់អ្នកនោះ
ហើយការសន្យានេះ គឺដល់មនុស្សទាំងអស់រហូត
ដល់ចុងផែនដីនេះ » ។ ការសន្យានេះបានដឹកនាំ
ខ្ញុំឲ្យអធិស្ឋានបន្ថែមទៀតសម្រាប់ពរជ័យ និង
អព្ពហេតុដែលដៃគូខ្ញុំ និងខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាយើង
ត្រូវការ ដោយបន្ថែមជាវិនិច្ឆ័យថា « ព្រះទ័យទ្រង់
នឹងបានសម្រេច » ។ ការអធិស្ឋានទាំងនេះបាន
ជួយខ្ញុំឲ្យទទួលយកការផ្លាស់ប្តូរផែនការ និងការ
បាក់ទឹកចិត្តដោយសេចក្តីជំនឿដ៏ធំធេង ដោយដឹង

ការក្លាយជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយម្នាក់ដ៏ជោគជ័យ

អ្នកអាចដឹងថា អ្នកជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលទទួលបានជោគជ័យ នៅពេលអ្នក ៖

- ទទួលបានអារម្មណ៍ថា ព្រះវិញ្ញាណច្រើនទីបន្ទាល់ទៅកាន់មនុស្សដទៃតាមរយៈអ្នក ។
- ស្រឡាញ់មនុស្ស និងចង់ឲ្យពួកគេបានសេចក្តីសង្គ្រោះ ។
- គោរពប្រតិបត្តិតាមដោយត្រឹមត្រូវ ។
- អភិវឌ្ឍលក្ខណៈដូចជាព្រះត្រីស្ន ។
- ព្រមទាំងមនុស្សអំពីផលវិបាកនៃអំពើបាប ។ អញ្ជើញពួកគេឲ្យធ្វើ និងរក្សាការតាំងចិត្តទាំងឡាយ ។
- ធ្វើការល្អ និងបម្រើមនុស្សគ្រប់ឱកាសទាំងអស់ ទោះជាពួកគេទទួល ឬមិនសេចក្តីសាសនាដ៏ល្អរបស់អ្នក ។

ឯកស្រង់ចេញពីប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង ៖ មគ្គុទ្ទេសន៍ចំពោះការបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា (ឆ្នាំ 2004) ទំព័រ 10-11 ។

ស្វែងរកការទទួលយករបស់ព្រះអម្ចាស់

« ខ្ញុំសូមអញ្ជើញអ្នកដោយអស់ពីចិត្តខ្ញុំឲ្យរកការទទួលយកនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយរីករាយនឹងរយៈពេលដែលទ្រង់បានសន្យា ។ . . . យើង [អាច] ដឹងថាយើងត្រូវបានទទួលយកចំពោះទ្រង់ ដោយមិនគិតពីតួនាទី ឋានៈ ឬសមត្ថភាពយើងក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃឡើយ ។ ការទទួលយកដោយគ្រឿងស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ នឹងលើកទឹកចិត្តយើងបង្កើនជំនឿយើង ហើយជួយយើងប្រឈមនឹងអ្វី ។ គ្រប់យ៉ាងដែលយើងជួបក្នុងជីវិត ។ មិនចាខបសគ្គយើងមានទំហំប៉ុណ្ណានោះទេ យើងនឹងទទួលបានជោគជ័យ ភាពរុងរឿង [សូមមើល ម៉ូសាយ 2:22] ហើយទទួលបានអារម្មណ៍សុខសាន្ត [សូមមើល ម៉ូសាយ 2:41] » ។

ហែលដេវ អ៊ីច ធម្មលយូ តូពីសេន្តេ នៃពួកចិត្តសំបនាក់ « Being Accepted of the Lord » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2013 ទំព័រ 106 ។

ថា ព្រះវរបិតាស្នូតតែងឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ—សូម្បីតែពេលចម្លើយទាំងនោះកើតមានតាមរបៀបដែលយើងពុំអាចស្មានទុកជាមុនក្តី ។ ខ្ញុំកាន់តែស្គាល់ពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់កំពុងដឹកនាំយើងក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ។

នៅពេលខ្ញុំខិតខំដើម្បីពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានរកឃើញពាក្យវិជ្ជមានមួយឃ្លានៅក្នុងប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើងឲ្យមានភក្តីភាពថា ៖ បើអ្នកបង្កើនការរំពឹងគិតរបស់អ្នក នោះប្រសិទ្ធភាពរបស់អ្នកនឹងកើនឡើង បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកនឹងរីកចម្រើន ហើយអ្នកនឹងមានលទ្ធភាពកាន់តែខ្លាំងឡើងដើម្បីធ្វើតាមព្រះវិញ្ញាណ ។ ជាងនេះទៀត ខ្ញុំកាន់តែមានភាពសុខដុំនិយមពីកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា និងការបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់ខ្ញុំ នៅពេលខ្ញុំអាចស្គាល់ ហើយមានអំណរគុណចំពោះអព្វកហេតុដែលបានកើតឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។

ការដឹងគុណចំពោះចោលនូវភាពច្រណែន

ព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា ទ្រង់បានបង្កើតអព្វកហេតុសម្រាប់យើងរាល់ថ្ងៃ—ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំបានឃើញវារហូតដល់ខ្ញុំខិតខំធ្វើជាមនុស្សដែលមានការដឹងគុណដោយចិត្តស្មោះ ។ ការសម្តែងនូវការដឹងគុណគឺលើសពីការដែលមានទម្លាប់ ឬឥរិយាបថល្អទៅទៀត ។ នៅពេលខ្ញុំបានសម្តែងការដឹងគុណចំពោះព្រះអម្ចាស់ និងមនុស្សដទៃ ខ្ញុំបានទទួលនូវសិទ្ធិអំណាច ។ ខ្ញុំបានរកឃើញថាខ្លួនឯងមានចិត្តរីករាយចំពោះពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាផ្សេងទៀត ពេលពួកគេបានទទួលជោគជ័យ ជាងការច្រណែន(សូមមើល អាណម៉ា 29:14, 16) ។ ខ្ញុំបានផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើអ្វីដែលខ្ញុំមាននិងអ្វីដែលជារឿងល្អច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំខ្វះខាត និងអ្វីដែលជារឿងមិនល្អ ។

ខ្ញុំបានដឹងថា ការដឹងគុណគឺជាថ្នាំព្យាបាលចំពោះការប្រៀបធៀបខ្លួនឯងទៅនឹងមនុស្សដទៃទៀត ។ គ្រាទាំងនោះ ជាពេលដែលខ្ញុំពុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្លួនឯងជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់ដ៏ជោគជ័យ ជាធម្មតាបានកើតឡើងដោយសារខ្ញុំបានប្រាប់ខ្លួនឯងថា « ខ្ញុំធ្វើមិនបានល្អដូចជាពួកគេនោះទេ » ឬ « ពួកគេធ្វើចំណុចនេះបានល្អជាងខ្ញុំ » ។ ខ្ញុំក៏បានរៀនផងដែរថា ខណៈដែលវាជា

គំរូរបស់ព្រះអម្ចាស់ដើម្បីផ្តល់គំរូសុចរិតដល់យើងដើម្បីអនុវត្តហើយធ្វើតាម វាជាភាពក្លែងក្លាយរបស់សាតាំង ដើម្បីល្អប្លែងយើងឲ្យប្រៀបធៀបខ្លួនយើងនឹងពួកគេដើម្បីកំណត់ពីតម្លៃ ឬ ភាពជោគជ័យរបស់យើង ។ ប៉ុន្តែប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ពីបញ្ហានេះថា ៖ « ចូរជៀសវាងការប្រៀបធៀបខ្លួនអ្នកទៅនឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដទៃទៀត និងវាយតម្លៃលើលទ្ធផលខាងក្រៅនៃការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់អ្នកទៅនឹងការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេ » ។³ នៅទីបំផុត ការដឹងគុណបានជួយខ្ញុំឲ្យជឿស្រឡាតែងតែ ហើយបានរំព្រកខ្ញុំថា ព្រះអម្ចាស់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ។ ខ្ញុំមិនត្រូវមានចិត្តច្រណែនដោយសារពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយផ្សេងទៀត ទទួលបានជោគជ័យច្រើនជាងនោះទេ ។⁴

ការរស់រវើកភាពជោគជ័យដ៏ពិត

ពីមុនខ្ញុំមានការផ្លាស់ប្តូរទស្សនវិស័យនេះ ខ្ញុំធ្លាប់ផ្តោតសំខាន់ទៅលើប្រភេទពរជ័យជាក់លាក់មួយរហូតដល់ខ្ញុំបានភ្លេចបើកភ្នែករបស់ខ្ញុំទៅរកផ្លូវផ្សេងទៀត ដែលព្រះអម្ចាស់បានកំពុងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង ហើយប្រទានពរដល់កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់យើង ។ ទៅទីបំផុត ព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមប្រទានពរដល់កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅក្នុងតំបន់របស់យើងតាមរបៀបមួយដ៏ប្រពៃ ហើយមិនដែលរំពឹងទុកពីមុន ។ យើងបានស្វែងរកមនុស្សដែលយល់ព្រមទទួលយកសារលិខិតរបស់យើង ប៉ុន្តែលុះដល់ពេលនោះ ខ្ញុំបានរៀនថា មិនត្រូវវាស់វែងភាពជោគជ័យរបស់ខ្ញុំដោយការជ្រើសរើសរបស់អ្នកដទៃនោះទេ ។

ប្រធាន ហ្គារដុន ប៊ី ហ៊ីងគ្លី (ឆ្នាំ 1910–2008) បានចែកចាយពីការទូន្មានមួយរបស់ប្រធានបេសកកម្មពីកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនាថា ៖ « ធ្វើឲ្យអស់ពីលទ្ធភាពរបស់អ្នក ។ សូមធ្វើការអធិស្ឋានរបស់អ្នក ហើយខិតខំធ្វើការ ហើយទុកការច្រូតកាត់ឲ្យព្រះអម្ចាស់ » ។⁵ ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើងបានបង្រៀនពីអ្វីមួយស្រដៀងគ្នានេះដែរ ពីពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏ជោគជ័យថា ៖ « ធ្វើឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីនាំវិញ្ញាណមកឯព្រះត្រីស្ន ហើយស្វែងរកឱកាសដោយស្មោះអស់ពីចិត្តដើម្បីរៀន ហើយអភិវឌ្ឍ » ។⁶

តាមរបៀបជាច្រើន ការវាស់វែងពីជោគជ័យរបស់ខ្ញុំក្នុងនាមជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់អាចត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំដើម្បីប្រតិបត្តិ និង ការតាំងចិត្តរបស់ខ្ញុំបន្តធ្វើកិច្ចការ ។

ដរាបណាខ្ញុំមានឆន្ទៈដើម្បីប្រតិបត្តិ ដរាបណាខ្ញុំ ទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះអម្ចាស់ដោយស្មោះថា ខ្ញុំ បានធ្វើអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំអាចមាន អារម្មណ៍ទុកចិត្តថា ខ្ញុំជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ម្នាក់ដ៏ជោគជ័យ—មិនថាមនុស្សទូទៅទទួលយក សារលិខិតរបស់យើង ឬមិនទទួលនោះទេ ។ តាម របៀបជាច្រើន ការវាស់វែងពីជោគជ័យរបស់ខ្ញុំក្នុង នាមជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់អាចត្រូវបាន វិនិច្ឆ័យដោយឆន្ទៈរបស់ខ្ញុំដើម្បីប្រតិបត្តិ និងការតាំង ចិត្តរបស់ខ្ញុំបន្តធ្វើកិច្ចការ ។

ខ្ញុំបានកត់ត្រាអពួតហេតុជាច្រើននៅក្នុង សៀវភៅកំណត់ហេតុរបស់ខ្ញុំ តាំងពីពេល បេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ ។ ពេលខ្ញុំបានព្យាយាមស្មោះ ត្រង់ ហើយមានអំណរគុណកាន់តែច្រើនឡើង ខ្ញុំ បានមានទស្សនវិស័យមួយប្រសើរជាងមុន ខ្ញុំបាន ជៀសវាងពីការបាក់ទឹកចិត្ត ហើយខ្ញុំបានទទួល អារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណយ៉ាងច្រើននៅក្នុងកិច្ចការ នេះ ។ ខ្ញុំបានរកឃើញថាប្រកាសដំណឹងល្អរបស់

យើង អ្វីដែល បង្រៀនគឺពិត ៖ « នៅពេលអ្នកធ្វើ អស់ពីសមត្ថភាពរបស់អ្នក នោះអ្នកប្រហែលនៅ តែជួបនឹងបទពិសោធន៍ខកបំណង ប៉ុន្តែអ្នកមិន ត្រូវខកបំណងលើខ្លួនរបស់អ្នកទេ ។ អ្នកអាចដឹង ដោយច្បាស់ថា ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នៅ ពេលដែលអ្នកទទួលអារម្មណ៍ថា ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធត្រូវបានទ្រង់តាមរយៈអ្នក » ។^១ ហើយនៅ ពេលខ្ញុំទទួលអារម្មណ៍ថាព្រះអម្ចាស់មានព្រះទ័យ រីករាយចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំអាចស៊ូទ្រាំនឹងការសាកល្បង គ្រប់យ៉ាង ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅក្នុងរដ្ឋ មេន ស.រ.អា. ។ កំណត់ចំណាំ

- 1. សូមមើលប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង ៖ មគ្គុទ្ទេសន៍ចំពោះ ការបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា (ឆ្នាំ 2004) ទំព័រ 10-11 ។
- 2. ប្រកាសដំណឹងល្អ របស់យើងទំព័រ 10 ។
- 3. ប្រកាសដំណឹងល្អ របស់យើងទំព័រ 10 ។
- 4. សូមមើល ជេហ្វ្រៃ អ៊ែ ហ្វឺន « Laborers in the Vineyard » *Liahona*, ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2012 ទំព័រ 31 ។
- 5. ហ្វឺន ប៊ី ហ៊ីងត្លី « Find the Lambs, Feed the Sheep » *Liahona*, ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 1999 ទំព័រ 120 ។
- 6. ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើងទំព័រ 11 ។
- 7. ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើងទំព័រ 11 ។

ចែកចាយបទពិសោធន៍របស់អ្នក

« ខ្ញុំទើបត្រឡប់មកពីបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំវិញ ហើយខ្ញុំមាន អារម្មណ៍ថា ខ្ញុំហាក់ដូចជាបាត់បង់នូវគោលបំណងរបស់ខ្ញុំ ។ តើខ្ញុំគួរតែធ្វើយ៉ាងដូចម្តេច ? »

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលបានវិលត្រឡប់មកវិញ សូមប្រាប់យើងពីរបៀបដែលអ្នកធ្វើការផ្លាស់ប្តូរពីបេសកកម្ម របស់អ្នកមកការត្រឡប់មកផ្ទះវិញ និងការវិលត្រឡប់ទៅ រៀង ធ្វើការ ឬសកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ។ សូមផ្ញើអ៊ីម៉ែល បទពិសោធន៍របស់ទៅកាន់ liahona@ldschurch.org ឬផ្ញើតាមអ៊ិនធើរណែតតាម liahona.lds.org ។ សូម ដាក់ឈ្មោះពេញ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត និងឈ្មោះរូប ឬសាខា របស់អ្នក ។

ការក្លាយខ្លួនជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់នៃ ការប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង

ដោយអេលឌើរ ដារីឌ អេ មែដណា នៃក្រុមនៃពួកសារកដប ពីរនាក់

អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន ! ព្រះអម្ចាស់ ដែលអ្នកធ្វើជាតំណាង ហើយបម្រើ ទ្រង់ដឹងថាអ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន ។ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន ។

ក្លាងនាមជាសារកម្នាក់ តួនាទីទីមួយដ៏សំខាន់បំផុត ហើយជានិរន្តរ៍គឺជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ ដោយហេតុផលនោះ ខ្ញុំមានចិត្តរីករាយជាពិសេសនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកក្នុងនាមជាពួកអ្នកបម្រើដូចគ្នានៅក្នុងកិច្ចការនាថ្ងៃចុងក្រោយដ៏ធំអស្ចារ្យនេះ ។

តើអ្វីទៅជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង ?

អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើងគឺជាអ្នកបម្រើម្នាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលត្រូវបានហៅដោយការព្យាករ ហើយផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដោយការដាក់ដៃលើ ហើយជាអ្នកប្រកាសពីដំណឹងល្អដ៏អស់កល្ប ហើយបានស្តារ

ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះតាមរបៀបរបស់ទ្រង់ (សូមមើល គ. និង ស. 50:13-14, 17-24, គ. និង ស. 68:1) ។

គោលបំណងចម្បងរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានរៀបរាប់នៅក្នុង *ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង* គឺដើម្បី « អញ្ជើញមនុស្សដទៃមកកាន់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយការជួយពួកគេឲ្យទទួលដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញតាមរយៈសេចក្តីជំនឿនៅលើព្រះគ្រីស្ទ និងដង្ហាយធូនរបស់ទ្រង់ ការប្រើចិត្តពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ការទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការកាន់ខ្ជាប់ដរាបដល់ចុងបំផុត » ។¹

ទំនួលខុសត្រូវដ៏ពិសិដ្ឋដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អដោយមានសិទ្ធិអំណាច ហើយធ្វើពិធីបរិសុទ្ធនៃការ

សង្គ្រោះ បានមានដំណើរការចាប់តាំងពីអំជាមត្រូវ បានបណ្តេញចេញពីសួនច្បារអេដែនមកម្ល៉េះ ហើយ វានឹងបន្តរហូតដល់ « ព្រះយេស៊ូវដ៏មានមហិទ្ធិបូជិ និងមានបន្ទូលថាកិច្ចការបានចប់សព្វគ្រប់ ហើយ » ។²

តម្រូវការដើម្បីក្លាយជាពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង

ខ្ញុំចង់ពិភាក្សានូវតម្រូវការប្រាំយ៉ាងដ៏សំខាន់ ចំពោះការក្លាយជាពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង ។

តម្រូវការទី ១ ៖ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ ប្រកាស ដំណឹងល្អរបស់យើង យល់ដឹងថា ពួកគេបម្រើ ហើយធ្វើជា តំណាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃប្រកាសដំណឹង ល្អរបស់យើងដឹង ហើយយល់ពីតួអង្គដែលពួកគេ តំណាងឲ្យ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេបម្រើ និងអ្វីដែល ពួកគេត្រូវធ្វើ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញ ម៉ោងត្រូវបានហៅឲ្យបម្រើ ហើយត្រូវបានញែកចេញ ដោយត្រឹមត្រូវជាពួកអ្នកបម្រើ និងជាអ្នកតំណាង នៃព្រះអម្ចាស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ យើងថ្លែងជា សាក្សីពីព្រះនាមទ្រង់ និងពីភាពពិត ទេវភាព និង បេសកកម្មនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទៅដល់សាសន៍ ពូជមនុស្ស ភាសា និងប្រជាជនគ្រប់រូប (គ. និង ស. 133:37) ។

យើងស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ យើងបម្រើ ទ្រង់ ។ យើងដើរតាមទ្រង់ ។ យើងធ្វើជាតំណាង ឲ្យទ្រង់ ។

ព្រះរាជបំណងរបស់ទ្រង់ត្រូវតែជាគោលបំណង របស់យើង ។ ចំណាប់អារម្មណ៍របស់ទ្រង់គប្បីជា ចំណាប់អារម្មណ៍របស់យើង ។ កិច្ចការរបស់ទ្រង់ គប្បីជាកិច្ចការរបស់យើង ។ របៀបរបស់ទ្រង់គប្បីជា របៀបរបស់យើង ។ ឆន្ទៈដ៏លើសលុបរបស់ទ្រង់គប្បី ជាឆន្ទៈរបស់យើង ។

ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងឲ្យព្រះអង្គប្រោសលោះ យើងប្រកាសពីគោលលទ្ធិ និង គោលការណ៍គ្រឹះ ដ៏សំខាន់នៃដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ដែលបានស្តារ ឡើងវិញដោយសាមញ្ញ ហើយច្បាស់លាស់ ។ យើងមិនប្រើទស្សនៈ ឬគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ។

យើងប្រកាស ហើយថ្លែងទីបន្ទាល់ពីសេចក្តីពិត ដែលបានស្តារឡើងវិញ ដោយសាមញ្ញតាមរបៀប របស់ព្រះអម្ចាស់ និងដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណ របស់ទ្រង់ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃប្រកាសដំណឹង ល្អរបស់យើងយល់ដឹងថា ទំនួលខុសត្រូវដើម្បីធ្វើជា តំណាងឲ្យព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង ដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់ ពីទ្រង់នឹងគ្មានថ្ងៃបញ្ចប់ឡើយ ។ សូមចងចាំទ្រង់ នៅរាល់កិច្ចការដែលអ្នកគិត រាល់កិច្ចការដែលអ្នក ធ្វើ និងរាល់កិច្ចការដែលអ្នកព្យាយាមនឹងប្រែក្លាយ ហើយធ្វើជាតំណាងឲ្យទ្រង់ដោយសមរម្យទៅកាន់ កូនចៅរបស់ព្រះវរបិតាស្តីទាំងអស់ជាមួយនឹង មនុស្ស ដែលអ្នកធ្វើការរួមគ្នានៅពេលនេះ និង ជានិច្ចតទៅ ។

តម្រូវការទី ២ ៖ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ ប្រកាស ដំណឹងល្អរបស់យើងមានភាពស្ថិតស្ថេរ ។

គុណសម្បត្តិមួយដ៏ចាំបាច់ដើម្បីក្លាយជាពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ យើងគឺភាពស្ថិតស្ថេរផ្ទាល់ខ្លួននៅចំពោះព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ។ ខ្ញុំសូមលើកឡើងនូវសេចក្តីពិតដ៏សាមញ្ញមួយ ចំនួន ដែលខ្ញុំបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ ។

- យើងត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចធ្វើជាអ្នកតំណាង ឲ្យព្រះអង្គប្រោសលោះ និងព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃ ពិភពលោកនេះ ។
- យើងត្រូវបានហៅឲ្យប្រកាសពីដំណឹងល្អដ៏ អស់កល្បជានិច្ច របស់ទ្រង់ដែលបានស្តារឡើង វិញ ។
- យើងមិនអាចមានស្នាមប្រឡាក់នៃលោកិយនេះ ហើយធ្វើជាអ្នកតំណាងទ្រង់ដោយសិទ្ធិអំណាច ព្រមទាំងធ្វើកិច្ចការដោយព្រះចេស្តា នៅក្នុង ព្រះនាមបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់បានឡើយ ។
- យើងមិនអាចជួយអ្នកដទៃឲ្យយកល្អះលើ ចំណងនៃអំពើបាបបានឡើយ ប្រសិនបើយើង ខ្លួនឯងត្រូវបានជាប់ជំពាក់ក្នុងអំពើបាបនោះ (សូមមើល គ. និង ស. 88:86) ។
- យើងមិនអាចជួយអ្នកដទៃឲ្យរៀនប្រែចិត្តបាន ឡើយ ប្រសិនបើយើងខ្លួនឯងមិនបានរៀន ប្រែចិត្តដោយត្រឹមត្រូវ និងពេញលេញនោះ ។
- យើងអាចថ្លែង ហើយប្រកាសដោយព្រះចេស្តា តែអ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាមដើម្បីនឹងប្រែក្លាយ ប៉ុណ្ណោះ ។
- យើងនឹងទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះសម្រាប់ក្តី ប្រាថ្នា និងភាពស្ថិតស្ថេរដ៏សុចរិតរបស់យើង ដើម្បីធ្វើជាភ្នាក់ងាររបស់ទ្រង់ ។

យើងមិនបានតម្រូវនៅពេលនេះឲ្យមាន ភាពល្អឥតខ្ចោះនោះទេ ។ ប៉ុន្តែត្រូវបានបញ្ជាឲ្យ មានភាពស្ថិតស្ថេរ ហើយដើរដោយទៀងត្រង់នៅ ចំពោះព្រះអង្គប្រោសលោះនៃអីស្រាអែល ។ « ចូរ អ្នករាល់គ្នាដែលកាន់ប្រដាប់ទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ បានជ្រះស្អាតចុះ » (គ. និង ស. 38:42) ។

ការប្រែចិត្តគឺជាគោលការណ៍នៃសេចក្តីសង្ឃឹម

១. តម្រូវការទី ១ ៖ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ ប្រកាស ដំណឹងល្អរបស់យើង យល់ដឹងថា ពួកគេបម្រើ ហើយធ្វើជា តំណាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

និងការព្យាបាលមួយ—ពុំមែនជាគោលការណ៍នៃការបាក់ទឹកចិត្ត និងភាពអស់សង្ឃឹមនោះទេ ។ ពិតណាស់ ការប្រែចិត្តគឺជាការបន្ទាបខ្លួន—ប៉ុន្តែពុំមែនជាការភ័យខ្លាចនោះទេ ។ ការប្រែចិត្ត គឺជាការតម្រូវឲ្យមាន និងជាការល្អលោម ជាការម៉ឺងម៉ាត់ និងភាពកម្សាន្តចិត្តក្នុងពេលតែមួយ ។ ការប្រែចិត្តជាអំណោយទានមួយមានតម្លៃលើសលុបដែលកើតមានឡើងតាមរយៈដង្ហាយធួននៃអង្គដែលយើងស្រឡាញ់ បម្រើ ហើយដើរតាម ។

ទោះជាអ្នកបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបដ៏ធំក្តី តែតាមរយៈដង្ហាយធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការប្រែចិត្តដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត អ្នកបាន ឬអាចធ្វើឲ្យជ្រះស្អាត និងសក្តិសមជាថ្មីម្តងទៀត ។

នៅតែមានយុវវ័យដែលត្រូវការការប្រែចិត្តទាំងស្រុង ។ វាគឺនៅពេលនេះ ។ សូមមេត្តាកុំពន្យារពេលនៃការប្រែចិត្តរបស់អ្នក ។

មានយុវវ័យដែលបានប្រែចិត្ត ហើយកំពុងបន្តប្រែចិត្ត និងអ្នកដែលងឿងឆ្ងល់ថាតើពួកគេបានធ្វើនូវអ្វីដែលចាំបាច់ដើម្បីត្រូវបានទទួលយកដោយព្រះអម្ចាស់ហើយឬនៅ (សូមមើល គ. និង ស. 97:8) ។ សូមចងចាំថា ព្រះអម្ចាស់តម្រូវឲ្យអ្នកត្រូវមានភាពស្អាតស្អំ ប៉ុន្តែពុំមែនមានន័យថាត្រូវល្អឥតខ្ចោះនោះទេ ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានចាប់ផ្តើមគង់នៅក្នុងជីវិតអ្នកជាថ្មីម្តងទៀតនោះហើយគឺជាការ

ចង្អុលបង្ហាញយ៉ាងពិតប្រាកដពីការអត់យទោសពីព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះ « ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ពុំគង់នៅក្នុងព្រះវិហារណាដែលឥតបរិសុទ្ធឡើយ » (ហេលេមិន 4:24) ។ ហើយដឹងថា ការតម្រូវឲ្យ « អត់ទោសដល់មនុស្សទាំងអស់ » (គ. និង ស. 64:10) គឺរួមបញ្ចូលទាំងការអត់ទោសឲ្យខ្លួនឯងផងដែរ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ *ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង* គឺជាសិស្សនៃព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលស្មោះត្រង់នឹងសេចក្តីសញ្ញា ហើយគោរពប្រតិបត្តិនឹងព្រះបញ្ញត្តិ ។ សូមចងចាំទ្រង់ជានិច្ច ហើយមានភាពបរិសុទ្ធ ហើយនិងសក្តិសមដើម្បីធ្វើជាតំណាងឲ្យទ្រង់ ។

តម្រូវការទី 3 ៖ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ *ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង* ត្រូវទុកព្រះបន្ទូលនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ។

ខ្ញុំសូមអញ្ជើញអ្នក « រក្សាទុកក្នុងគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាជាបន្តនូវព្រះបន្ទូលទាំងឡាយខាងជីវិត » (គ. និង ស. 84:85) ។ ការរក្សាទុកនូវព្រះបន្ទូលនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច គឺលើសពីការគ្រាន់តែសិក្សា ឬទន្ទេញចាំមាត់ ដូចជាការ « ទទួលទាននូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ » ផងដែរ (នីហ្វែទី 2 31:20, សូមមើលផងដែរ នីហ្វែទី 2 32:3) គឺវាលើសពីការគ្រាន់តែជ្រើសរើសសាមញ្ញ ឬអាហារសម្រន់ទៅទៀត ។ ចំពោះខ្ញុំការរក្សាទុកគឺជាការផ្តោតអារម្មណ៍ និងការធ្វើការ ការស្រាវជ្រាវ និងការក្របជញ្ជក់ ការសញ្ជឹងគិត និងការអធិស្ឋាន

ការអនុវត្ត និងការរៀនសូត្រ ការឲ្យតម្លៃ និងការមានអំណរគុណ ហើយនិងការរីករាយ និងការពេញចិត្ត ។

សូមរំលឹកពីរបៀបដែលបុត្រារបស់ម៉ូសាយ—ដែលជាពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏អស្ចារ្យទាំងបួនរូប ដែលមានឈ្មោះ អាំម៉ូន អារីន អោមណើរ និងហិមណែ— « បានមាំមួននៅក្នុងការស្គាល់ពីសេចក្តីពិត ព្រោះពួកគេជាមនុស្សដែលមានយោបល់ដ៏ជ្រាលជ្រៅ ហើយគេបានព្យាយាមពិតប្រាកដមើលបទគម្ពីរ » (អាណម៉ា 17:2) ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏អង់អាចក្លាហានទាំងនេះ ពិតជាបានរក្សាទុកនូវព្រះបន្ទូលនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចជាបន្តបន្ទាប់ ។ ពួកគេមិនបានធ្វេសប្រហែស ឬគ្រាន់តែបំពេញភារកិច្ចនៅក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរផ្ទាល់ និងជាដៃគូនោះទេ ។ ចំពោះដឹង និងការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណបានចាក់ចូលយ៉ាងជ្រៅទៅក្នុងព្រលឹងរបស់ពួកគេ ហើយគោលលទ្ធិ និងគោលការណ៍នៃដំណឹងល្អត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេថាជាការពិតដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងឲ្យព្រះអង្គសង្គ្រោះ អ្នកនិងខ្ញុំមានការទំនួលខុសត្រូវជាបន្តបន្ទាប់ដើម្បីធ្វើការដោយព្យាយាម ហើយដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងដួងចិត្ត និងគំនិតរបស់យើងនូវគោលលទ្ធិ និងគោលការណ៍ដ៏សំខាន់នៃដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញ ជាពិសេសនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន ។ នៅពេលយើងធ្វើកិច្ចការនោះ ពរជ័យដែលបានសន្យានោះគឺថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹង « រំលឹកពីគ្រប់

សេចក្តី [ដល់យើង] » (យ៉ូហាន 14:26) ហើយ ផ្តល់អំណាចដល់យើង នៅពេលយើងបង្រៀន ហើយធ្វើទីបន្ទាល់ ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណអាចធ្វើការ តាមរយៈយើងបាន ប្រសិនបើយើងផ្តល់ឲ្យគ្រង់នូវ អ្វីដែលយើងចង់ធ្វើការ ។ ទ្រង់មិនអាចជួយយើង ឲ្យចងចាំនូវរឿង ដែលយើងមិនបានរៀននោះទេ (សូមមើល អាណម៉ា 31:5) ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃប្រកាសដ៏ណឹង ល្អរបស់យើង រក្សាទុកនូវព្រះបន្ទូលនៃជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ចជាបន្តបន្ទាប់ ពួកគេពឹងផ្អែកលើ គុណធម៌នៃព្រះបន្ទូលទាំងនោះ ហើយពួកគេមាន ព្រះចេស្តានៃព្រះបន្ទូលនោះនៅក្នុងខ្លួនពួកគេ ។ សូមចងចាំទ្រង់ជានិច្ច សូមមានភាពសក្តិសម ដើម្បីធ្វើជាតំណាងឲ្យទ្រង់ជានិច្ច ហើយរក្សាទុក ព្រមទាំងពឹងផ្អែកលើគុណធម៌នៃព្រះបន្ទូល ទាំងនោះ ។

តម្រូវការទី 4 ៖ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃប្រកាស ដ៏ណឹងល្អរបស់យើង យល់ដឹងច្បាស់ពីសុទ្ធភិក្ខុ គ្រូបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យ បំផុត ហើយពិត ។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាសមាជិកទីបីនៃក្រុមព្រះ ហើយទ្រង់គឺជាសាក្សីនៃរាល់សេចក្តីពិត និងជាគ្រូ បង្រៀនដ៏អស្ចារ្យជាងគេបំផុត ហើយពិត ។ មេរៀន ដែលយើងបង្រៀន និងទីបន្ទាល់ដែលយើងថ្លែង គឺជាការរៀបចំខ្លួនឲ្យអ្នករៀនថ្មីម្នាក់ធ្វើ ហើយរៀន ដោយខ្លួនឯង ។

ក្នុងនាមជាពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា តួនាទី មួយដ៏សំខាន់បំផុតរបស់យើងគឺដើម្បីអញ្ជើញពួក អ្នករៀនឲ្យអនុវត្តសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់ពួកគេ ហើយ ធ្វើស្របតាមការបង្រៀននៃព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ ការ ធ្វើ និងការរក្សាការតាំងចិត្តខាងវិញ្ញាណ ដូចជាការ អធិស្ឋានសម្រាប់សាក្សីមួយនៃសេចក្តីពិត ការសិក្សា និងការអធិស្ឋានពីព្រះគម្ពីរមរមន ការចូលរួមការ ប្រជុំសាសនាចក្រ និងការគោរពព្រះបញ្ញត្តិ តម្រូវឲ្យ អ្នករៀនថ្មីម្នាក់អនុវត្តសេចក្តីជំនឿ ធ្វើ និងផ្លាស់ប្តូរ ។

មិនថាយើងបម្រើដោយស្មោះត្រង់ប៉ុណ្ណានោះ ទេ អ្នក និងខ្ញុំមិនអាចរុញ ឬបង្ខំសេចក្តីពិតឲ្យ ចូលទៅក្នុងដួងចិត្តនៃពួកអ្នករៀនបានឡើយ ។ កិច្ចការខិតខំដ៏ល្អបំផុតរបស់យើងអាចនាំយក តែសារលិខិតនៃសេចក្តីពិតទៅកាន់ដួងចិត្ត

(សូមមើល និវេទន៍ 2 33:1) ប៉ុណ្ណោះ ។ សំខាន់ បំផុត អ្នករៀនថ្មីម្នាក់ត្រូវធ្វើក្នុងសេចក្តីសុចរិត ហើយ ដើម្បីអញ្ជើញសេចក្តីពិតចូលទៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ គាត់ ។ មានតែវិធីនេះប៉ុណ្ណោះទើបពួកអ្នកផ្លាស់ ប្រែចិត្តជឿថ្មី និងស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយស្មោះ អាចអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពខាងវិញ្ញាណដើម្បីស្វែងរក ចម្លើយសម្រាប់ខ្លួនឯងបាន ។

ដោយសារទំនួលខុសត្រូវរបស់យើងគឺដើម្បីជួយ ពួកអ្នករៀនថ្មីឲ្យរៀនដោយសេចក្តីជំនឿ និងដោយ ព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះកិច្ចការនេះគឺ ពុំមែនសម្រាប់ខ្ញុំ និងអ្នកនោះទេ ។ យើងត្រូវធ្វើ គ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងអំណាចរបស់យើងដើម្បីបំពេញ ទំនួលខុសត្រូវរបស់យើងជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ហើយ « ចៀសចេញពីផ្លូវ » ដើម្បីឲ្យព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធអាចធ្វើតួនាទី និងកិច្ចការដ៏ពិសិដ្ឋរបស់ទ្រង់ ក្នុងពេលនោះដែរ ។ ពិតណាស់ អ្វីៗទាំងអស់ដែល អ្នក ឬខ្ញុំធ្វើក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងឲ្យព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដែលទាញយកចំណាប់អារម្មណ៍មកលើខ្លួនយើង ដោយដឹង និងដោយចេតនា—នៅក្នុងសារលិខិត ដែលយើងលើកឡើង នៅក្នុងវិធីសាស្ត្រដែលយើង ប្រើ ឬនៅក្នុងឥរិយាបថ និងអាកប្បកិរិយាផ្ទាល់ របស់យើង—គឺជាទម្រង់មួយនៃឧបាយកលផ្នែក សង្ឃ ដែលរារាំងដល់ការបង្រៀនពីប្រសិទ្ធភាពនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

« តើអ្នកនោះផ្សាយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ឬតាមមតិ ណាមួយទៀត ? » ហើយបើសិនជាមកតាម មតិណាមួយទៀត នោះពុំមែនមកពីព្រះទេ » (គ. និង ស. 50:17–18) ។

សូមចងចាំទ្រង់ជានិច្ច ចូរមានភាពសក្តិសម ដើម្បីធ្វើជាអ្នកតំណាងឲ្យទ្រង់ រក្សាទុកនូវព្រះបន្ទូល ទ្រង់ ហើយអនុញ្ញាតគ្រូបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យជាងគេ បំផុត ហើយពិត ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើជា សាក្សីនៃសេចក្តីពិត ។

តម្រូវការទី 5 ៖ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ ប្រកាស ដ៏ណឹងល្អរបស់យើងយល់ចាតាមបង្រៀនគឺលើសពីការ និយាយ និងការប្រាប់ទៅទៀត ។

នៅពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះគង់នៅលើភ្នំអូលីវ ទ្រង់ បានប្រកាសថា ៖ « កុំឲ្យចប់ព្រួយជាមុនពីបែប និយាយ ឬពីពាក្យដែលត្រូវថាឡើយ ត្រូវនិយាយ តែសេចក្តីណាដែលបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា នៅវេលានោះឯង ព្យ្យាបាទមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នាដែល ត្រូវនិយាយទេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេតី » (ម៉ាកុស 13:11) ។

នៅក្នុងជំនាន់ដើមនៃគ្រាកាន់កាប់ត្រួតត្រា នេះ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានណែនាំពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ សាសនាថា « ចូរបើកមាត់របស់អ្នកចុះ នោះមាត់

នឹងបានពោរពេញ » (គ. និង ស. 33:8, 10)

បើ « ចូរបន្លឺសំឡេងរបស់អ្នកឡើងដល់ប្រជាជន
នេះចុះ ចូរប្រាប់គំនិតទាំងឡាយដែលយើងនឹង
ដាក់ក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ ហើយអ្នកនឹងមិន
ត្រូវបានធ្វើឲ្យខ្មាសនៅចំពោះមនុស្សលោកឡើយ
ត្បិតសេចក្តីដែលអ្នកត្រូវនិយាយ នោះនឹងបាន
ប្រទានដល់អ្នកនៅម៉ោងនោះ គឺនៅវេលានោះឯង »
(គ. និង ស. 100:5-6) ។

បទគម្ពីរទាំងនេះបានគូសបញ្ជាក់ពីគំរូដ៏ត្រឹមត្រូវ
មួយ ដែលតម្រូវឲ្យមានសម្រាប់ការប្រកាស និង
ការជួយដល់ពួកអ្នករៀនឲ្យពីសេចក្តីពិត ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ *ប្រកាសដំណឹងល្អ*
*របស់យើង*ដឹងថា យើងមិនមែនបង្រៀនមេរៀនទេ
គឺយើងបង្រៀនមនុស្ស ។ យើងមិនមែនគ្រាន់តែ
សូត្រ ឬបង្ហាញការលិខិតដែលចាំបាច់ប្រធានបទ
នៃដំណឹងល្អនោះទេ ។ យើងអញ្ជើញពួកអ្នកស្វែង
រកសេចក្តីពិត ឲ្យទទួលបានបទពិសោធន៍នូវការ
ផ្លាស់ប្តូរដូចចិត្តដ៏ធំ ។ យើងយល់ថា ការនិយាយ
និងការប្រាប់តែម្យ៉ាងគឺពុំមែនជាការបង្រៀនឡើយ ។

ការប្រកាសដំណឹងល្អតាមរបៀបរបស់
ព្រះអម្ចាស់ រួមមានទាំងការសង្កេតមើល និងការ
ស្តាប់ និងការយល់ដឹងដែលតម្រូវឲ្យមានពីមុនការ
និយាយ ។ លំដាប់នៃដំណើរការដែលពាក់ព័ន្ធគ្នា
ទាំងបួននេះគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ។ សូម
កត់សម្គាល់ថា ការសង្កេតមើល និងការស្តាប់ដ៏
សកម្មធ្វើឲ្យកើតមានការយល់ដឹង ហើយថាការ
សង្កេតមើល ការស្តាប់ និងការយល់ដឹងគឺមកមុន
ការនិយាយ ។ ការប្រើនូវគំរូនេះអាចជួយពួកអ្នក
ផ្សព្វផ្សាយសាសនាឲ្យរកឃើញ ហើយបង្រៀនត្រូវ
នឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកអ្នករៀន ។

នៅពេលយើងសង្កេតមើល ស្តាប់ ហើយយល់
ដឹង យើងអាចនឹងត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ « នៅចំម៉ោងនោះ
ឯងនូវចំណែកដែលនឹងបានវាស់ដល់មនុស្សគ្រប់
រូប » (គ. និង ស. 84:85) —ជាសេចក្តីពិតដើម្បី
គូសបញ្ជាក់ និងចម្លើយដើម្បីផ្តល់ឲ្យសមស្រមតាម
សេចក្តីត្រូវការដ៏ជាក់លាក់នៃអ្នករៀនម្នាក់ ។ មាន
តែតាមការសង្កេតមើល ការស្តាប់ និងការយល់ដឹង
ប៉ុណ្ណោះទើបយើងអាចត្រូវបានដឹកនាំដោយ
ព្រះវិញ្ញាណក្នុងការនិយាយ និងធ្វើនូវរឿងដែលមាន
ប្រយោជន៍បំផុតដល់មនុស្សដែលយើងបម្រើ ។

ការសង្កេតមើលគឺជាការរៀបចំខ្លួនមួយដ៏សំខាន់
ដើម្បីទទួលបានអំណោយទាននៃការយល់ដឹងខាង
វិញ្ញាណ ។ ការយល់ដឹងគឺជាការមើលឃើញដោយ
ភ្នែកខាងវិញ្ញាណ ហើយជាការទទួលអារម្មណ៍ក្នុង
ដួងចិត្ត—ជាការមើលឃើញ និងការទទួលអារម្មណ៍
ពីការកុហក សេចក្តីល្អនៅក្នុងខ្លួនមនុស្សម្នាក់ទៀត
ឬគោលការណ៍បន្ទាប់ដែលត្រូវការដើម្បីជួយដល់
អ្នករៀនម្នាក់ ។ ការយល់ដឹងគឺជាការឮដោយ
ត្រចៀកខាងវិញ្ញាណ ហើយជាការទទួលអារម្មណ៍
ក្នុងដួងចិត្ត—ជាការឮ និងការទទួលអារម្មណ៍ពី
កង្វល់ដែលមិនអាចនិយាយបានក្នុងការតាំងចិត្ត
ឬស្មារតីមួយ ភាពស្មោះត្រង់នៃទិសបន្ទាល់ ឬ
គោលលទ្ធិ ឬការអះអាង និងសេចក្តីសុខសាន្តដែល
កើតមានដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៃ*ប្រកាសដំណឹង*
*ល្អរបស់យើង*ធ្វើដោយសេចក្តីជំនឿ ហើយបាន
ដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីជួយពួកអ្នករៀន
ឲ្យរៀនពីសេចក្តីពិត ។ សូមចងចាំទ្រង់ជានិច្ច ចូរ
មានភាពសក្តិសមដើម្បីធ្វើជាអ្នកតំណាងឲ្យទ្រង់
សូមរក្សាទុកនូវព្រះបន្ទូលទ្រង់ សូមអនុញ្ញាតឲ្យ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីធ្វើជាសាក្សីនៃសេចក្តី
ពិត ហើយសូមសង្កេតមើល ស្តាប់ ហើយយល់ដឹង
នៅពេលអ្នកថ្លែងទិសបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទៅ
កាន់ពួកអ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិត ។

អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន !

អ្នកអាចអានសារលិខិតរបស់ខ្ញុំ ហើយជឿថា
យុវីយជឿទៀតអាច ហើយនឹងធ្វើនូវអ្វីដែលខ្ញុំបាន

រៀបរាប់ ។ ប៉ុន្តែអ្នកអាចជឿឆ្ងល់ថា តើអ្នកអាចធ្វើ
កិច្ចការនោះបានដែរទេ ។ សូមស្តាប់ ។ អ្នកអាចធ្វើ
កិច្ចការនេះបាន !

ប្រសិនបើខ្ញុំមានក្តីប្រាថ្នានៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ គឺខ្ញុំ
ចង់ចំណាយពេលពីរបីនាទីជួបនឹងអ្នករាល់គ្នា
ម្នាក់ម្តងៗ ។ ខ្ញុំនឹងចាប់ដៃអ្នក នាំអ្នកមកជិត សម្លឹង
ភ្នែកអ្នក ហើយនិយាយថា « អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការ
នេះបាន ! ព្រះអម្ចាស់ដែលអ្នកធ្វើតំណាង ហើយ
បម្រើដឹងថាអ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន ។ ខ្ញុំដឹងថា
អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន ។ ហើយក្នុងនាមជាអ្នក
បម្រើម្នាក់របស់ទ្រង់ ខ្ញុំសូមសន្យាថាអ្នកនឹងទទួល
បានជំនួយរបស់ទ្រង់ ។ សូមចងចាំជានិច្ចថា ដោយ
មានជំនួយរបស់ទ្រង់ និងនៅក្នុងកម្លាំងរបស់ទ្រង់
អ្នកអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន ! »

ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ហើយសូមអធិស្ឋាន
ថា នៅពេលអ្នកព្យាយាមដើម្បីប្រក្លាយទៅ
ជាមនុស្សដែលអ្នកចង់ប្រក្លាយ អ្នកនឹងដឹង
ហើយឆ្លើយដោយសេចក្តីជំនឿទៅនឹងសំឡេង
និងការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។ បន្ទាប់មក អ្នកនឹង
ក្លាយជាអ្នកតំណាងឲ្យព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទប្រកបដោយអំណាច និងប្រសិទ្ធភាពយ៉ាង
ពិតប្រាកដ ។ ■

*ដកស្រង់ចេញពីសន្យាថាក្នុងការប្រជុំពិសេសមួយដែលធ្វើឡើងនៅ
មជ្ឈមណ្ឌលបំពាក់បំបែនអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាប្រើ នៅថ្ងៃទី 24 ខែ
មិថុនា ឆ្នាំ 2011 ។*

តំណត់ចំណាំ
1. *ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង* ៖ មគ្គុទ្ទេសន៍ចំពោះការបម្រើ
ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា (ឆ្នាំ 2004) ទំព័រ 1 ។
2. *Teachings of Presidents of the Church:*
Joseph Smith (ឆ្នាំ 2007) ទំព័រ 142 ។

គ្រាន់តែញញឹម ហើយនិយាយថាទេ

ដោយ ហេស៊ីល ម៉ារី ឌីប៊ុន

នៅ រដូវក្តៅមួយ ខ្ញុំបានចូលរួមកម្មសិក្សា នៅលើកោះមួយក្នុងប៊ីកុល ប្រទេស ហ្វីលីពីន ។ ទេសភាពនៃសមុទ្រមាន ភាពស្រស់ស្អាតណាស់ ហើយខ្ញុំបានទន្ទឹងចាំឈរ មើលវាជារៀងរាល់ព្រឹក ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំមានការព្រួយបារម្ភនៅពេលល្ងាច ។ នោះ ជាពេលដែលមនុស្សនៅក្នុងជំរំចាប់ផ្តើមដឹកស្បែក និង មានពិធីជប់លៀង ។ ការអញ្ជើញទៅពិធីបែបនោះ មានជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយមិត្តរួមកម្មសិក្សារបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំត្រូវបានចូលរួម ដោយសារការមិនទៅចូលរួមគឺ ជាការខ្វះនូវការគោរព ។

ពិធីជប់លៀងដំបូងគឺជាពិធីជប់លៀងស្វាគមន៍ ដល់ពួកអ្នកចុះកម្មសិក្សាថ្មី ។ ខ្ញុំមានការភ័យ ខ្លាចនឹងចូលរួម ដោយសារខ្ញុំដឹងយ៉ាងប្រាកដ ថា ពួកគេនឹងហុចស្រាឲ្យយើងផឹក ហើយខ្ញុំមិន ដឹងថាត្រូវបដិសេធយ៉ាងណានោះទេ ។ ខ្ញុំបាន ទូរស័ព្ទទៅមិត្តម្នាក់ក្នុងរូងដំបូងរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់បាន ផ្តល់ការណែនាំដ៏ល្អមួយចំនួនដល់ខ្ញុំ ដែលធ្វើឲ្យមាន ទំនុកចិត្តច្រើនឡើង ។

នៅពេលពិធីជប់លៀងនោះចាប់ផ្តើម ពួកគេហុច ស្រាឲ្យយើងផឹក ប៉ុន្តែសំណាងល្អ ពួកគេមិនបាន បង្ខំឲ្យយើងផឹកឡើយ ។ ដោយសារមិត្តរួមកម្មសិក្សា របស់ខ្ញុំបានទទួលយកការតាំងចិត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងការមិន ដឹកស្បែក នោះការបដិសេធចំពោះការហុចស្រាលើក ក្រោយទៀតគឺជារឿងងាយស្រួល—រហូតដល់យប់ មួយ ។ នៅក្នុងពិធីជប់លៀងមួយ ប្រធានក្រុមហ៊ុន បានមក ។ គាត់ បានកាន់ស្រា ទ្បាំបាណក់ មួយ ដប (ជាស្រាក្នុង

ស្រុកធ្វើពីទឹកដូង) ។ ក្រោយពីគាត់បានមកដល់ មិនយូរប៉ុន្មាន ខ្ញុំបានឃើញគាត់ចាក់ស្រា ។ បន្ទាប់ មកគាត់បាននិយាយថា « អ្នកត្រូវរៀនដឹកស្រា » ហើយឲ្យស្រាមួយកែវទៅអ្នកចុះកម្មសិក្សាម្នាក់ ។ នាងបានដឹកវាភ្លាម ។

បេះដូងខ្ញុំចាប់ផ្តើមលោតយ៉ាងលឿន ។ មិន យូរប៉ុន្មាននឹងដល់វេនខ្ញុំហើយ ។ ខ្ញុំបាននិយាយ ខ្សឹបខ្សាត់ដាច់ថា « ខ្ញុំនឹងមិនដឹកវាទេ ។ ខ្ញុំនឹងមិន

ខ្ញុំបានបដិសេធមិនពិសារស្រា ប៉ុន្តែឡើយនេះប្រធានក្រុមហ៊ុនបានហុចស្រា មួយកែវមកឲ្យខ្ញុំ ។

ដឹកវាទេ » ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឃើញប្រធានក្រុម ហ៊ុននោះហុចស្រាមួយកែវមកឲ្យខ្ញុំ ។ ខ្ញុំមិនដឹង ថាត្រូវធ្វើអ្វីនោះទេ ។ មិត្តរួមកម្មសិក្សារបស់ខ្ញុំបាន មើលមុខខ្ញុំ ដោយរង់ចាំមើលថា តើខ្ញុំនឹងធ្វើយ៉ាង ដូចម្តេច ។ ខ្ញុំបានញញឹមដាក់ប្រធានក្រុមហ៊ុននោះ ហើយនិយាយដោយរហស្សថា « សុំទោសលោក ខ្ញុំមិនដឹកស្រាទេ » ។

ខ្ញុំបានដឹងថាគាត់បានអាក់អន់ចិត្ត ។ គាត់ បានសួរពីមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនដឹកស្រា ។ ខ្ញុំបាន និយាយថា « ខ្ញុំជាពួកមមន » ។

គាត់បាននិយាយថា « ខ្ញុំពុំធ្លាប់ព្រួយស្មារតី នោះទេ ។ វាមានឈ្មោះដូចជាអាហារមួយ ប្រភេទ » ។ មនុស្សគ្រប់គ្នាបានសើច ។

ខ្ញុំបានញញឹមដែរ ពុំមែនដោយសារការនិយាយ លេងរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែគឺខ្ញុំបានដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើរឿង ត្រឹមត្រូវ ។

គ្មាននរណាហុចស្រាឲ្យខ្ញុំផឹកម្តងទៀតឡើយ ។ ប៉ុន្តែការសើចចំអកនៅតែបន្តមាន រួមទាំងមិត្តរបស់ ខ្ញុំផងដែរ ។ ថែមទាំងមានគេនិយាយថាខ្ញុំបាន កុហក ហើយថាវាមិនគួរឲ្យជឿដែលសមាជិកនៃ សាសនាប្រទេសនេះមិនដឹកស្រា ។ នៅពេលនោះខ្ញុំ បានទទួលអារម្មណ៍នូវសម្តែង ដែលបានធ្លាក់មក លើសមាជិកនៃសាសនាប្រទេសនេះ ។

ការស្តាប់នៅរបស់ខ្ញុំនៅលើកោះនោះបាន បង្រៀនខ្ញុំនូវមេរៀនជាច្រើន ពុំមែនគ្រាន់តែផ្នែក សិក្សានោះទេ ប៉ុន្តែខាងវិញ្ញាណផងដែរ ។ ខ្ញុំបាន រៀនថា ការសើចចំអកនឹងនៅបន្តជានិច្ច ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នឹងដឹកនាំអ្នកឲ្យធ្វើរឿង ត្រឹមត្រូវជានិច្ច ។ ■

អ្នកនិពន្ធរស់នៅមេត្រូ ម៉ានីឡា ប្រទេសហ្វីលីពីន ។

រូបភាពដោយ ឡូឌី យ៉ាប៉ាណា

ដោយលោក
អេឌ្រាន អូធារ
នៃព្រឹក្សាជាតិសម្រាប់
បោះឆ្នោត

ចូររឹងមាំ មានសុខភាពល្អ ហើយឆ្លាតវៃ

តើចង់មានអារម្មណ៍ល្អ ហើយមាន
ទំនុកចិត្តច្រើនខាងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តដែរ
ឬទេ ? លំហាត់ប្រាណជាទៀងទាត់នឹង
ជួយដល់បញ្ហានេះ ។

បញ្ហា ៗនេះខ្ញុំបានអានពីទស្សនៈមួយដែលគួរឲ្យ
ចាប់អារម្មណ៍ពីការធ្វើលំហាត់ប្រាណ ។ ខ្ញុំ
បានអានថា ប្រសិនបើអ្នកក្រោកពីដេកនៅ
ព្រឹកព្រលឹម ស្លៀកសំលៀកបំពាក់ហាត់ប្រាណ
របស់អ្នក ហើយគិតថា « ខ្ញុំគ្រាន់តែពាក់វាចេញទៅ
ខាងក្រៅដើរលេង ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមានអារម្មណ៍
ល្អ ខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមដើរហាត់ប្រាណ » នោះអ្នកនឹង
មានការហាត់ប្រាណមួយដ៏ល្អពីមុនអ្នកបានដឹង
រឿងនេះទៅ ទៀត ។ ការនឹកឃើញពីផែនការមួយ
ដ៏សាមញ្ញបែបនេះ អាចជួយអ្នកឲ្យអភិវឌ្ឍទម្លាប់
ហាត់ប្រាណដ៏ល្អ ហើយថែទាំដល់រូបកាយរបស់
អ្នក ។ ចំពោះមនុស្សជាច្រើន ការចាប់ផ្តើម និងការ
ធ្វើជាទៀងទាត់គឺជាផ្នែកដ៏លំបាក ។ ប្រសិនបើអ្នក
ចង់ចាំថា លំហាត់ប្រាណពុំមែនប្រទានពរត្រឹមតែ
រូបកាយរបស់អ្នកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាក៏ប្រទានពរដល់
គំនិត និងប្រាជ្ញារបស់អ្នកផងដែរ វានឹងជួយអ្នកមាន
បំណងប្រាថ្នាចង់បានរូបកាយមាំមួនថែមទៀត ។
នៅពេលអ្នកធ្វើលំហាត់ប្រាណ អ្នកនឹងក្លាយជា
មនុស្សម្នាក់ដែលមានថាមពល ហើយមានអារម្មណ៍
ថាមាំមួន មានទំនុកចិត្ត មានការប្រុងប្រយ័ត្ន
និងមានសុវត្ថិភាព ។
ខ្ញុំចង់ចាំពីដំណើររឿងរបស់សត្វស្លាបមួយ
ដែលបានចាប់ផ្តើមយករោងរបស់វាទៅដូរយកសត្វ
ជន្លេន ។ ការទទួលបានអាហារតាមរបៀបនោះវាជា
រឿងងាយស្រួល ហើយសត្វស្លាបនោះបានគិតថាវា
មានរោងច្រើនណាស់ ។ នៅពេលវាបានបន្តដូររោង
របស់វា សត្វស្លាបនោះមិនបានរីករាយនឹងការក្រោក

ពីព្រលឹមដើម្បីចេញទៅរកសត្វជន្លេនទៀតឡើយ ។
វាអាចសម្អុក នៅក្នុងសំបុករបស់វាពេញមួយថ្ងៃ
ដោយពុំចាំបាច់ធ្វើចលនាសាច់ដុំអ្វីសោះឡើយ។
ប៉ុន្តែជាអកុសល សត្វស្លាបនោះបានជាប់នឹងទម្លាប់
ធ្វើបែបនេះ ហើយបានដឹងថាវាមិនអាចហោះទៀត
បានឡើយ ដោយសារវាបានបាត់បង់រោងដ៏សំខាន់
របស់វា ។
ហេតុការណ៍នេះអាចកើតមានឡើងចំពោះ
មនុស្សគ្រប់គ្នា ដែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់នៃ
ទម្លាប់អាក្រក់ ខ្ជិលច្រអូស ឬប្រើគ្រឿងញៀន ។ នៅ
ក្នុង ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន យើងបានអានថា បញ្ហា
ទាំងនេះ « ធ្វើឲ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់រូបកាយ ផ្លូវចិត្ត
សតិអារម្មណ៍ និងសុខុមាលភាពខាងវិញ្ញាណ ។
វាធ្វើឲ្យខូចទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រួសារ និង មិត្តភក្តិ
ទាំងឡាយ ហើយធ្វើឲ្យអ្នកមានអារម្មណ៍មិនល្អ
ចំពោះខ្លួនអ្នក និង តម្លៃរបស់អ្នក ។ វាកំណត់
សមត្ថភាពរបស់អ្នកក្នុងការជ្រើសរើសដោយខ្លួន
អ្នក » ។ ការធ្វើចលនា ហើយបរិភោគអាហារ
ឲ្យបានត្រឹមត្រូវជួយយើងឲ្យជឿស្រវឹងពីទម្លាប់
អាក្រក់ទាំងនេះ ។ ប្រសិនបើសត្វស្លាបនោះបាន
បន្តហោះទៅរកចំណី នោះវានឹងមិនបាត់រោងរបស់
វានោះទេ ។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ប្រសិនបើយើង
« ទទះស្លាបរបស់យើង » ហើយធ្វើលំហាត់ប្រាណ
ជាទៀងទាត់ នោះយើងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពដើម្បី
ជឿស្រវឹងពីនិន្នាការដែលបំផ្លិចបំផ្លាញយើង » ។
ដូចជាបុគ្គលមួយចំនួនដែលជួបបញ្ហាសុខភាព
ផ្នែករាងកាយ ក៏មានបុគ្គលផ្សេងទៀតដែល

ជួបបញ្ហាសុខភាពខាងសតិអារម្មណ៍ផងដែរ ។ ជីវិត
អាចជួបរឿងលំបាក ហើយពេលខ្លះយើងអាចមាន
អារម្មណ៍ខ្វល់ខ្វាយ ក្រៀមក្រំចិត្ត ឬខ្វះទំនុកចិត្តលើ
ខ្លួនឯង ។ ប៉ុន្តែសូមចងចាំថា ទាំងសុខភាពខាង
រាងកាយ និង សតិអារម្មណ៍ លំហាត់ប្រាណ
និងការខិតខំជួយថែរក្សាឲ្យមានគំនិតវិជ្ជមានមួយ ។
ការមើលថែរូបកាយរបស់អ្នកក៏ប្រទានពរដល់គំនិត
របស់អ្នកផងដែរ ហើយវាជួយអ្នកឲ្យចងចាំថា អ្នក
គឺជាកូនចៅនៃព្រះ ហើយអ្នកអាចទទួលបាននូវ
ទំនុកចិត្ត និងភាពរីករាយ ។ ផ្នែកខាងសតិអារម្មណ៍
ខាងរូបកាយ និងខាងវិញ្ញាណរបស់យើង គឺមាន
ទំនាក់ទំនងនឹងគ្នា ។ ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជនបង្រៀន
ថា ៖ « សុខភាពខាងសតិអារម្មណ៍របស់អ្នកគឺមាន
សារៈសំខាន់ និងអាចប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាព
ខាងរូបកាយ និងខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកផងដែរ ។
ការបាក់ទឹកចិត្ត និងទុក្ខព្រួយជាញឹកញាប់ជាផ្នែក
មួយនៃជីវិតមែងស្លាប់នេះ ។ ទោះជាយ៉ាងណា
ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍នៃភាពទុក្ខព្រួយ ភាព
អស់សង្ឃឹម ភាពអន្ទះអន្ទែង ឬ ភាពនឿយណាយ
រយៈពេលយូរ នោះចូរពិភាក្សាជាមួយនឹងឪពុក
ម្តាយរបស់អ្នក និង ប្តីស្វាមីរបស់អ្នក ហើយស្វែងរក
ជំនួយ ។ »
ហេតុអ្វីបានជាយើងឃើញមនុស្សនៅជុំវិញ
យើងហាក់ដូចជាមនុស្សដែលមានថាមពល និង
ពោរពេញដោយភាពរីករាយច្រើន ? ហេតុផលមួយ
ចម្បងគឺជាទម្លាប់ ។ ប្រសិនបើយើងសង្កត់មើលរូប
កាយរបស់យើងពីទស្សនៈខាងវិញ្ញាណមួយ ហើយ

យល់ថាវាជា « ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ជាអំណោយទាន ពីព្រះ » យើងនឹងស្រឡាញ់វា ហើយរក្សាវាឲ្យ ពិសិដ្ឋ ។^១

ចំពោះខ្ញុំពាក្យថា *ពិសិដ្ឋ* មានន័យថាស្អាតស្អំ អភិវឌ្ឍ ហើយមាំមួន ។ របៀបមួយដែលព្រះវរបិតា ស្ម័គ្រជួយយើងរក្សារូបកាយរបស់យើងឲ្យពិសិដ្ឋគឺ ដោយការប្រទានក្រឹត្យវិន័យពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃ ដល់យើង ។ ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជនពន្យល់ថា ៖ « នៅពេលដែលអ្នកគោរពតាម [ពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញា វាងវៃ] នោះអ្នកនៅតែមានសេរីភាពពីការញៀនដ៏ គ្រោះថ្នាក់ និងមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រងលើជីវិតរបស់ អ្នក ។ អ្នកទទួលបានពរជ័យនៃរូបរាងកាយដែល មានសុខភាពល្អ ស្មារតីក្លៀវក្លា និងការដឹកនាំពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។ អ្នកនឹងត្រូវបានរៀបចំដើម្បី បម្រើព្រះអម្ចាស់ ។ កុំអនុញ្ញាតឲ្យសាតាំង ឬ អ្នក ផ្សេងទៀតបោកបញ្ឆោតអ្នកឲ្យធ្លាក់ចូលទៅក្នុង គំនិតដែលថា ការបំពានលើពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញា វាងវៃនឹងធ្វើឲ្យអ្នកមានភាពសប្បាយរីករាយច្រើន

ជាង មានប្រជាប្រិយភាពច្រើនជាង ឬ គួរឲ្យចាប់ អារម្មណ៍ច្រើនជាង »^២ នៅពេលអ្នកគោរពតាម ពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញាវាងវៃ សូមចងចាំថា អ្នកកំពុង មើលថែទាំរូបកាយ និងគំនិតរបស់អ្នក ហើយថា វាអនុញ្ញាតឲ្យអ្នក « រកឃើញប្រាជ្ញា និងផលផ្លែ វិសេសនៃចំណេះវិជ្ជា » (គ. និង ស. 89:19) ។

ជំនួសឲ្យការធ្វើជាសត្វស្លាប់ដែលខ្ជិលច្រអូល ដែលជួយកម្រិតនឹងរោមនោះ ចូរពាក់ស្បែកជើង ក៏ឡារបស់អ្នក ហើយធ្វើចលនា ។ ធ្វើលំហាត់ ប្រាណជាទៀងទាត់ ។ ចុះឈ្មោះនៅក្នុងកីឡា ដែលអ្នកចូលចិត្ត ឬសេពគប់មិត្តដែលអ្នកអាចត់ ឬធ្វើសកម្មភាពសប្បាយផ្សេងទៀត ។ នៅពេល ពង្រឹងខាងផ្លូវកាយ នោះអ្នកពុំមែនបំពាក់បំប៉នតែ រូបកាយអ្នកម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដល់គំនិតរបស់ អ្នកផងដែរ ។ លំហាត់ប្រាណពង្រឹងសុខភាពខាង សតិអារម្មណ៍ផងដែរ ។ សូមចងចាំថា រឿងដ៏ សំខាន់បំផុត គឺពុំមែនអ្នកអាចត់បានលឿនប៉ុណ្ណា នោះទេ—ប៉ុន្តែវាជាការដែលអ្នកធ្វើវាជាទៀងទាត់ ។ នៅពេលអ្នកហាត់ប្រាណជាទៀងទាត់ អ្នកនឹង មានចិត្តរីករាយ ហើយមានរូបកាយមាំមួន មាន សុខភាព ល្អហើយល្អាសវៃជាងមុន ។ ■

កំណត់ចំណាំ
1. ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន (កូនសៀវភៅ ឆ្នាំ 2011) ទំព័រ 27 ។
2. ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន ទំព័រ 27 ។
3. ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន ទំព័រ 25 ។
4. ដើម្បីកម្លាំងនៃយុវជន ទំព័រ 25 ។

កុំធ្វើដូចជាសត្វស្លាប់ខ្ជិល ច្រអូសនោះដែលដូររោម របស់ខ្លួននឹងសត្វដទៃទៀត ។

រចនាប្រយោជន៍ ប្រចាំ ថ្ងៃ ប្រចាំ ខែ

ដើរតាម ស្នាមព្រះបាទា ទ្រង់

ការប្រែក្លាយដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះគឺជាដំណើរការ
បន្តិចម្តងៗពេញមួយជីវិត ហើយអ្នកអាចចាប់ផ្តើមដោយការ
បោះជំហានតូចមួយជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។

ដោយ មិលឡា ហ្សិនណូ
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

ព្រះ គម្ពីរលើកទឹកចិត្តយើងឲ្យប្រែក្លាយដូចជា
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយ « ត្រូវតែប្រព្រឹត្តដូចជា
ទ្រង់ដែរ » (យ៉ូហានទី 1 2:6) ។ ប៉ុន្តែការ
បោះជំហានដំបូងអាចមានការលំបាក—ជាពិសេសពេលអ្នក
ពុំដឹងថា ត្រូវចាប់ផ្តើមយ៉ាងណានោះ ។

អ្នកអាចរកឃើញជំនួយនៅក្នុងប្រកាសដំណឹងល្អ
របស់យើង ៖ មគ្គុទេសន៍ចំពោះការបម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយ
សាសនា ។ អ្នកប្រហែលជាគិតថាវាគ្រាន់តែជាកូនខ្នាត
មួយ សម្រាប់ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ប៉ុន្តែតាមពិតទៅ
វាជាឧបករណ៍ដ៏អស្ចារ្យមួយ ដែលអាចជួយអ្នកចាប់ផ្តើម
និងគោលដៅរបស់អ្នកដើម្បីប្រែក្លាយដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។
ជំពូកទី 6 ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយអ្នកឲ្យយល់ ហើយ
អនុវត្តនូវលក្ខណៈដូចជាព្រះគ្រីស្ទដ៏ជាក់លាក់ទាំងប្រាំបួន
យ៉ាង ។

នេះជាសេចក្តីណែនាំមួយចំនួនពីរបៀបប្រើ ប្រកាស
ដំណឹងល្អរបស់យើងនិងព្រះគម្ពីរ នៅពេលអ្នកខិតខំដើម្បី
អភិវឌ្ឍលក្ខណៈដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ៖

- ដើម្បីចាប់ផ្តើម សូមបើកទៅផ្នែកសកម្មភាពកំណត់
នៅចុងបញ្ចប់នៃជំពូកទី 6 ក្នុង ប្រកាសដំណឹងល្អ
របស់យើង (ទំព័រ 128) ។ សកម្មភាពនេះអាចជួយ

មេរៀនទាំងឡាយនៅថ្ងៃអាទិត្យ

ប្រធានបន្ទាត់ខ្មែរនេះ ៖
ការប្រែក្លាយកាន់តែ
ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ

ចូលរួមក្នុងការសន្ទនា

នៅក្នុងខែតុលា យើងនឹងសិក្សាពីរបៀបដើម្បីឲ្យ កាន់តែប្រែក្លាយដូចជាព្រះគ្រីស្ទ (ប្រសិនបើ រូង ឬសារមាសសង្គមមានមេរៀនថ្មីជាភាសារបស់អ្នក) ។ បន្ទាប់ពីមានអត្ថបទនេះ សូមជ្រើសយកប្រកបដោយការ អធិស្ឋាននូវសិរិយាបចម្មួយ ដើម្បីអនុវត្តនៅសប្តាហ៍ ប្រាំខែ នេះ ។ អ្នកអាចដាក់គោលដៅមួយ រួចហើយរាយការណ៍ ពីការរីកចម្រើនរបស់អ្នក ។ ឧទាហរណ៍ តើអ្នកមាន សេចក្តីសប្បុរស ឬការគោរពប្រតិបត្តិ ឬការអត់ធ្មត់ច្រើន ជាងមុនដែរទេ ? តើគោលដៅរបស់អ្នកដើម្បីកាន់តែ ប្រែក្លាយ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទជាមួយដល់អ្នកឲ្យយកឈ្នះ លើការលំបាកនានាដោយរបៀបណា ? សូមពិចារណា ចែកចាយបទពិសោធន៍របស់អ្នកជាមួយនិងយុវវ័យដទៃ ទៀត ឬគ្រួសារអ្នក ។

អ្នកកំណត់ថា តើលក្ខណៈមួយណាគឺជាការ រឹងមាំខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកនៅសព្វថ្ងៃនេះ និង លក្ខណៈមួយណាដែលអ្នកត្រូវខិតខំអនុវត្ត ។

- បន្ទាប់ពីបញ្ចប់សកម្មភាពនេះ សូមជ្រើសយក លក្ខណៈមួយប្រកបដោយការអធិស្ឋាន ដើម្បីធ្វើ ការផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ ។ សូមពិចារណាអាន នៅផ្នែកស្តីពីលក្ខណៈនោះនៅក្នុងជំពូកទី 6 ។
- សូមដាក់គោលដៅជាក់លាក់ដែលអាចធ្វើទៅ បានដែលនឹងជួយអ្នកឲ្យអភិវឌ្ឍលក្ខណៈនេះ ។ សូមដាក់ពេលកំណត់មួយដើម្បីអនុវត្តគោលដៅ របស់អ្នក ។ បន្ទាប់មកធ្វើការវាយតម្លៃពីការ រីកចម្រើនរបស់អ្នក ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអ្នក កំពុងព្យាយាមឲ្យមានចិត្តសប្បុរសសន្តែមទៀត អ្នកអាចដាក់គោលដៅមួយដើម្បីនិយាយរឿង វិជ្ជមានពីបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងបីដងក្នុង មួយថ្ងៃពេញមួយសប្តាហ៍ ។ នៅចុងសប្តាហ៍ អ្នកនឹងធ្វើការវាយតម្លៃថា តើអ្នកបានបំពេញ គោលដៅរបស់អ្នកបានយ៉ាងណាដែរ ហើយធ្វើ ការរីកចម្រើន ដែលនឹងជួយអ្នកឲ្យបន្តធ្វើឲ្យបាន ប្រសើរឡើងថែមទៀត ។
- ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើងមានបទគម្ពីរដើម្បី សិក្សាពីលក្ខណៈនីមួយៗ ។ អ្នកអាចសិក្សា បទគម្ពីរដែលមានប្រកបដោយការអធិស្ឋាន ហើយសរសេរពីអារម្មណ៍ដែលអ្នកទទួលបាន

ពេលអ្នកអានបទគម្ពីរទាំងនោះ ។

- សូមទូលសុំជំនួយពីព្រះវរបិតាស្តីនៅក្នុង ការអភិវឌ្ឍវិធានបច្ចេកវិទ្យាលក្ខណៈមួយ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ។ សូមទូលសុំជំនួយ ដ៏ជាក់លាក់ដូចជា « សូមប្រទានកម្លាំង ដល់ខ្ញុំដើម្បីយកឈ្នះលើកំហឹងរបស់ ខ្ញុំ នៅពេលបងប្អូនរបស់ខ្ញុំបានយករបស់ ខ្ញុំ » ។ កាលណាការអធិស្ឋានរបស់អ្នក មានភាពជាក់លាក់ នោះវានឹងធ្វើឲ្យអ្នកមាន ភាពកាន់តែងាយស្រួលដើម្បីឲ្យអ្នកស្គាល់ពី ចម្លើយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ។

ការប្រែក្លាយដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាដំណើរការបន្តិចម្តងៗ និងការ ស្វែងរកពេញមួយជីវិត ។ ពេលខ្លះ វាហាក់ដូចជា រឿងមួយដ៏លំបាកណាស់ ។ ប៉ុន្តែកុំអស់សង្ឃឹម ។ ព្រះអម្ចាស់សន្យានឹងយើងថា ៖ « អ្នកណាដែល ទទួលពន្លឺ ហើយនៅជាប់ក្នុងព្រះ នោះទទួលពន្លឺ ថែមទៀត ហើយពន្លឺនោះក៏រាក់រត់ខ្លាំងឡើងៗរហូត ដល់ថ្ងៃបានល្អគិតខ្លោះ » (គ. និង ស. 50:24) ។ នៅពេលយើងទទួល សិក្សា ហើយអនុវត្តពន្លឺ និង សេចក្តីពិត ហើយបន្តដើរតាមព្រះរៀងរាល់ថ្ងៃ នោះ យើងអាចប្រាកដថា យើងនឹងប្រែក្លាយដូចជា ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ■

កិច្ចការប្រចាំថ្ងៃ

សកម្មភាពតូចៗប្រចាំថ្ងៃគឺជាដំណោះស្រាយទាំងឡាយ ដើម្បីប្រែក្លាយដូចជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ។ សូមពិចារណាពីសកម្មភាពបន្ថែមទាំងនេះ ដើម្បីជួយអ្នកឲ្យអភិវឌ្ឍនូវលក្ខណៈដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ៖

- សូមអានបទគម្ពីរដែលមាននៅក្នុង សេចក្តីណែនាំ ដល់បទគម្ពីរដែលទាក់ទងនឹង សិរិយាបច ដែលកំពុងខិតខំធ្វើការអភិវឌ្ឍ ។
- សូមអធិស្ឋានរាល់ថ្ងៃសម្រាប់បំណងប្រាថ្នា ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរ និងកម្លាំងដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរ ឡើង ។
- សូមបន្តសរសេរក្នុងសៀវភៅកំណត់ហេតុ ដើម្បីកត់ត្រាពីការរីកចម្រើនរបស់អ្នក ។
- សូមនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយរបស់អ្នក ។ ចូរឲ្យពួកគាត់ដឹងពីគោលដៅរបស់អ្នក ដើម្បី ពួកគាត់អាចជួយដល់អ្នកបាន ។

ការប្រែក្លាយអនុវត្តផ្នែកវិញ្ញាណ គោល បំណែក គំនិត ត្រូវធ្វើឡើងតាមបែបបទគម្ពីរ និងប្រែក្លាយ ៖ គោល បំណែក គំនិត ត្រូវធ្វើឡើងតាមបែបបទគម្ពីរ និងប្រែក្លាយ © ISTOCK/THINKSTOCK, ភ្នំថ្ម © HEMERA/THINKSTOCK

« តើខ្ញុំនិយាយអ្វីទៅកាន់អ្នកមិនមែនសមាជិកដែលស្លៀក ហេតុអ្វីសមាជិកសាសនាចក្រមួយចំនួនពុំរស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់យើង ? »

វា ជាការល្អប្រសិនបើសមាជិកសាសនាចក្រគ្រប់រូបបានរស់នៅតាមដំណឹងល្អទាំងស្រុង ។ ពួកគេមិនត្រឹមតែរីករាយនឹងពរជ័យដ៏ច្រើនបន្ថែមទៀត នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏នឹងក្លាយជាគំរូដ៏អស្ចារ្យដល់មនុស្សជុំវិញខ្លួនពួកគេផងដែរ ។ ប៉ុន្តែយើងជាមនុស្សមែងស្លាប់ ដូច្នេះយើងទាំងអស់គ្នាធ្វើនូវកំហុសទោះតិចប្រច្រើនក្តី ។ ហេតុផលដ៏ធំដែលមនុស្សមួយចំនួនរស់នៅតាមដំណឹងល្អបានទាំងស្រុងលើសពីមនុស្សផ្សេងទៀតគឺដោយសារយើងម្នាក់ៗមានចំណុចផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងការផ្លាស់ប្តូរចិត្តជឿរបស់យើង និងនៅក្នុងភាពរឹងមាំនៃទីបន្ទាល់របស់យើង ។ យើងម្នាក់ៗមានការសាកល្បង និងធនធាន ព្រមទាំងមនុស្សជួយយើងខុសៗគ្នាដើម្បីនឹងជួយដល់យើង ។

អ្នកពុំមែនជាសមាជិកប្រហែលជាមិនយល់នូវពាក្យដូចជា « ការផ្លាស់ប្តូរចិត្តជឿ » និង « ទីបន្ទាល់ » ទេ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងយល់ថា បុគ្គលម្នាក់ៗអាចជ្រើសរើសរបៀបដើម្បីរស់នៅបាន ។ អ្នកអាចពន្យល់ថា ព្រះវរបិតាស្ម័គ្រមានព្រះរាជបំណងឲ្យវាកើតឡើងដូច្នេះ ។ ទ្រង់ប្រទានសិទ្ធិជ្រើសរើសដល់យើង ដើម្បីយើងអាចរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណដោយការជ្រើសរើសផ្លូវត្រូវ ។ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតាស្ម័គ្រទ្រង់ក៏ជ្រាបដែរថា មនុស្សគ្រប់គ្នា—លើកលែងតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ—នឹងធ្វើខុស ដូច្នេះទ្រង់បានប្រទានព្រះអង្គសង្គ្រោះមួយអង្គដល់យើង ។ ដោយសារតែដង្ហាយធួន យើងអាចប្រែចិត្ត ទទួលបានការអភ័យទោសរៀនពីកំហុសរបស់យើង ហើយដើរឆ្ពោះទៅមុខក្នុងជីវិត ។

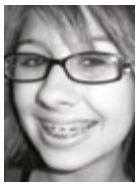
អ្នកក៏អាចពន្យល់ផងដែរថា យើងមិនវិនិច្ឆ័យជនដែលមិនធ្វើតាមបទដ្ឋានសាសនាចក្រនោះទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងព្យាយាមជួយដល់ពួកគេ ព្យាយាមយល់ពីពួកគេ ហើយមានចិត្តអត់ធ្មត់នឹងពួកគេ ។ ខណៈដែលយើងមិនទទួលយកអំពើបាប យើងក៏មិនផ្តោលទោសដល់អ្នកធ្វើបាបដែរ (សូមមើល យ៉ូហាន 8:11) ការប្រែចិត្តនៅតែអាចធ្វើបានចំពោះយើងគ្រប់គ្នា ។

ស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរ

ចម្លើយចំពោះសំណួរនេះអាចរកឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ។ នៅពេលមនុស្សទូទៅមិនគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិ យើងគួរជៀសវាងពីការកាត់សេចក្តីគេ (សូមមើល ម៉ាថាយ 7:1) ។ រ៉ូម 3:23 បានចែងថា « ពីព្រោះគ្រប់គ្នាបានធ្វើបាប ហើយខ្លះមិនដល់សិរិល្អនៃព្រះ » ។ ប៉ុន្តែវាជាការពិតណាស់ដែលសមាជិកសាសនាចក្រនេះគួរព្យាយាមគោរពប្រតិបត្តិ ។ *រមឌីសុន អិម អាយ 13 ឆ្នាំ តិចសាស ស.វ.អា.*

បង្រៀនពីដង្ហាយធួន

នៅពេលមនុស្សទូទៅនិយាយបែបនេះ ជាជាងការស្វែងរកកំហុសនឹងសមាជិក ដែលមិនធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យ នោះខ្ញុំប្រើវាជាឱកាសមួយដើម្បីបង្រៀនពីដង្ហាយធួន ។ ខ្ញុំប្រាប់ពួកគេថា ដោយសារតែយើងជាពួកមាមនពុំមែនមានន័យថា យើងជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះនោះទេ គឺដោយសារយើងមានដង្ហាយធួន ដែលយើងអាចប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់យើង ហើយជួសជុលនូវកំហុសទាំងនោះ ។ ជាធម្មតា ការនិយាយបែបនេះបានបើកទ្វារចំពោះសំណួរច្រើនបន្ថែមទៀត ។ *លេខ អេដ អាយ 16 ឆ្នាំ អូធីហ្គិន ស.វ.អា.*

សាសនាចក្របង្រៀនយើងឲ្យធ្វើល្អ

ដូចជាមនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ សមាជិកសាសនាចក្រជួបឧបសគ្គ និងការល្អៗនានា ។ យើងទាំងអស់គ្នាមានចំណុចខ្សោយ ប៉ុន្តែវាពុំមែនមានន័យថាសាសនាចក្រនេះមិនពិតនោះទេ ។ នេះគឺជាសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលកំពុងជួយមនុស្សឲ្យស្គាល់ដំណឹងល្អពិត ហើយទទួលបានភាពតម្លឹងឡើង ។ វាជាមនុស្សខាងសាច់ឈាមទេតើដែលមិនគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិនោះ (សូមមើល

ម៉ូសាយ 3:19) ហើយវាពុំមែនជាកំហុសរបស់សាសនាចក្រឡើយ ។ សាសនាចក្របង្រៀនយើងឲ្យធ្វើកិច្ចការល្អ ។ ប៉ុន្តែយើងទាំងអស់គ្នាមានការជ្រើសរើស ។

ឡាវីនា អេស អាយុ 19 ប៊ូឡាកាន ហ្វីលីពីន

បទដ្ឋានគឺសម្រាប់សុភមង្គលរបស់យើង

សំណួរនេះពិតជាសំខាន់ចំពោះខ្ញុំ ដោយសារខ្ញុំស្គាល់បុគ្គលមួយចំនួនដែលបានធ្វើការជ្រើសរើសដែលបាននាំពួកគេឃ្នាកន្លាយពីដំណឹងល្អ ។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានបញ្ញត្តិដល់យើងដើម្បីសុភមង្គលរបស់យើង និងដើម្បី « នាំឲ្យមានអមតភាព និងជីវិតជំនាន់អស់កល្បជានិច្ចដល់មនុស្ស » (ម៉ូសេ 1:39) ។ ព្រះអម្ចាស់ចង់ឲ្យយើងត្រឡប់ទៅរកទ្រង់វិញ តែទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ទ្រង់ចង់ឲ្យយើងធ្វើការជ្រើសរើសដោយខ្លួនឯង ។ នោះជាហេតុផលដែលបុគ្គលមួយចំនួនមិនរស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់យើង ។ បទដ្ឋាននេះជួយខ្ញុំ ដោយសារខ្ញុំដឹងថាព្រះវរបិតាស្នាក់បានប្រទានបទដ្ឋានទាំងនេះឲ្យខ្ញុំដើម្បីខ្ញុំអាចវិលត្រឡប់ទៅរស់នៅនឹងទ្រង់វិញ ហើយមានភាពរីករាយ ។ បទដ្ឋានទាំងនោះជាកត្តាតាំងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះខ្ញុំ ។

ម៉ារីណា ឌី អាយុ 18 ឆ្នាំ ឡុងដ្រូដុក រុស្ស៊ីយ៉ុង ប្រទេសបារាំង

ធ្វើជាគំរូ

សាសនាចក្រនេះគឺសំខាន់ណាស់ដើម្បីជួយយើងឲ្យបំពេញតាមព្រះបញ្ញត្តិនៃព្រះវរបិតាស្នាក់យើង ហើយឲ្យយើងអាចរស់នៅនឹងទ្រង់ម្តងទៀត ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ជាសមាជិកសាសនាចក្រនេះ ពុំមែនមានន័យថាគាត់ជាមនុស្សល្អជានិច្ចនោះទេ ។ សូមសម្លឹងមើលពិភពលោកសព្វថ្ងៃ វាពោរពេញដោយអំពើទុច្ចរិតនិងអំពើគួរឲ្យស្តប់ខ្ពើម ទោះជាពិភពលោកនេះ

ពោរពេញដោយមនុស្សដែលបានសម្រេចចិត្តដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងជីវិតមុននាគរាជីវិតនេះក្តី ។ ខ្ញុំគិតថា រឿងដ៏ល្អបំផុតដែលយើងអាចធ្វើបានគឺការធ្វើជាគំរូដល់មិត្តរបស់យើង ។

កាដេន អេស អាយុ 15 ឆ្នាំ យូថាហ៍ ស.រ.អា.

អធិស្ឋានឲ្យពួកគេ ហើយទៅសួរសុខទុក្ខពួកគេ

សមាជិកដែលមិនរស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់យើងប្រហែលជាគ្មានទីបន្ទាល់មួយពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ ។ យើងគួរអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ ថាពួកគេនឹងខិតខំស្វែងរកការដឹកនាំពីព្រះវិញ្ញាណ ហើយថាពួកគេនឹងមានលទ្ធភាពទទួលបានទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ ។ យើងគួរទៅសួរសុខទុក្ខមនុស្សទាំងនេះ ហើយជួយពួកគេឲ្យមករកព្រះគ្រីស្ទ ។

អានឌ្រា ស៊ី អាយុ 13 លីម៉ា ប្រទេសប៉េរូ

រស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់យើង

ដូចជាអង្គការ ឬសាសនាដទៃទៀតដែរ មានមនុស្សមួយចំនួនដែលលះបង់ច្រើន ឬលះបង់តិច ។ យើងត្រូវរស់នៅតាមបទដ្ឋានរបស់យើង តាមសមត្ថភាពដែលយើងអាចធ្វើបាន ហើយសង្ឃឹមនិងអធិស្ឋានថាអ្នកដទៃនឹងធ្វើដូចគ្នាដែរ ។

ម៉ារីន អេស អាយុ 16 ឆ្នាំ អាហ្សីណា ស.រ.អា.

សំណួរចេញលើកក្រោយ

« ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមគ្រប់គ្រងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែមានការល្អៗច្រើនពេក ។ តើខ្ញុំអាចសម្អាតគំនិតខ្ញុំបានដោយរបៀបណា ? »

មើលអ្នកដទៃដូចដែលពួកគេអាចប្រែក្លាយ

« ជាថ្មីម្តងទៀត យើងមានទំនួលខុសត្រូវដើម្បីមើលបុគ្គលទាំងឡាយ មិនមែនត្រឹមតែចាំពួកគេជាធរណាម្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែមើលពួកគេចាំពួកគេអាចក្លាយជាអ្វី ។ ខ្ញុំសូមអរម្ចាស់អ្នកឲ្យគិតពីពួកគេតាមរបៀបនេះ » ។

ប្រធានចម្រើន អេស ម៉ែនសុន « See Others as They May Become » Liahona ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2012 ទំព័រ 70 ។

ត្រឹមថ្ងៃទី 15 ខែ វិច្ឆិកា សូមផ្ញើមេឌីយារបស់អ្នក និងរូបថតច្បាស់មួយសន្លឹក ប្រសិនបើចង់ធ្វើ ផ្ញើទៅliahona@ldschurch.org ឬដោយផ្ញើសំបុត្រទៅអាសយដ្ឋាននៅទំព័រ 3 ។

ព័ត៌មាន និង ការអនុញ្ញាតខាងក្រោម ត្រូវតែបញ្ចូលនៅក្នុងអ៊ីម៉ែល ឬសំបុត្ររបស់អ្នក ៖ (1) ឈ្មោះពេញ (2) ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត (3) រូប ឬ សាខា (4) ស្ថេក ឬ មណ្ឌល (5) សំបុត្រអនុញ្ញាតដែលមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អ្នក ហើយប្រសិនបើអ្នកមានអាយុក្រោម 18 ឆ្នាំ នោះត្រូវមានសំបុត្រអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីឪពុកម្តាយរបស់អ្នក (អ៊ីម៉ែល អាចទទួលយកបាន) ដើម្បីធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយ និង រូបថតរបស់អ្នក ។

ដោយអែលឌើ
ស៊ី ស្តេ ហ្វ្រូ
នៃពួកចិត្តសិបនាក់

ការជួយអ្នកឲ្យប្រែចិត្តគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់
នៃការហៅរបស់ប៊ីស្ស្យេ ។ សតិសម្បជញ្ញៈ
របស់អ្នកនឹងប្រាប់អ្នក នៅពេលអ្នកត្រូវការ
និយាយនឹងគាត់ ។

អ្នកប្រហែលជាជឿនឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វី
បានអ្នកត្រូវបានបង្រៀនឲ្យសារភាព
នឹងប៊ីស្ស្យេ ឬប្រធានសាខារបស់អ្នក
នៅពេលអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាបធ្ងន់ធ្ងរ ។ អ្នក
ប្រហែលនិយាយនឹងខ្លួនឯងថា « តើការប្រែចិត្ត
ពុំមែនជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនរវាងខ្ញុំ និងព្រះអម្ចាស់ទេ
ឬ ? ប្រសិនបើខ្ញុំបញ្ឈប់ឥរិយាបថខុសឆ្គងរបស់ខ្ញុំ
ហើយសារភាពចំពោះព្រះ ហេតុអ្វីខ្ញុំត្រូវនិយាយ
នឹងប៊ីស្ស្យេរបស់ខ្ញុំ ? »

**ហេតុអ្វីប៊ីស្ស្យេ តែមិនមែនមនុស្សម្នាក់ណា
ផ្សេងទៀតទៅវិញ ?**

យុវវ័យជាច្រើនមានអារម្មណ៍សុខស្រួលក្នុងចិត្ត
ជាង ដោយសារភាពកំហុសពួកគេទៅឱ្យពួកម្តាយ
របស់ពួកគេ ឬពួកអ្នកដឹកនាំយុវវ័យ ។ ទោះជា
ឱ្យពួកម្តាយ និងពួកអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នកអាចផ្តល់ការ
គាំទ្រ និងការទូន្មានចាំបាច់ក្តី តែព្រះអម្ចាស់បាន
ប្រកាសថា ប៊ីស្ស្យេគឺជាចៅក្រមទូទៅនៃអីស្រាអែល
(សូមមើល គ. និង ស. 107:72, 74) ។ គាត់
មានទំនួលខុសត្រូវដើម្បីកំណត់ពីភាពសក្តិសម
របស់សមាជិកក្នុងរូងរបស់គាត់ ។ តាមរយៈ
ការតែងតាំង និងការរស់នៅដោយសុចរិត ប៊ីស្ស្យេ
មានសិទ្ធិទទួលបានវិវរណៈពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ស្តីពី
សមាជិកក្នុងរូងរបស់គាត់ រួមទាំងអ្នកផងដែរ ។

ប៊ីស្ស្យេអាចជួយអ្នកនៅក្នុងដំណើរការនៃការ
ប្រែចិត្តតាមរបៀបដែលឱ្យពួកម្តាយ ឬអ្នកដឹកនាំ
របស់អ្នកផ្សេងទៀតមិនអាចធ្វើបាន ។ ប្រសិនបើ
អំពើបាបនោះធ្ងន់ធ្ងរល្មមគ្រប់គ្រាន់ គាត់អាច

តើអ្វីខ្លះដែលខ្ញុំត្រូវ សារភាព នឹងប៊ីស្ស្យេរបស់ខ្ញុំ ? ហេតុអ្វី ?

កំណត់ថាជាការសិទ្ធិរបស់អ្នកនៅក្នុងសាសនាប្រក្រត
គួរត្រូវបានរឹតបន្តឹង ។ ឧទាហរណ៍ ជាផ្នែកមួយ
នៃដំណើរការប្រែចិត្តរបស់អ្នក គាត់អាចសុំឲ្យអ្នក
ផ្អាកទទួលទានសាគ្រាម៉ង់ ឬអនុវត្តបញ្ញត្តិភាព
មួយរយៈពេល ។ គាត់នឹងធ្វើការជាមួយអ្នក ហើយ
កំណត់ពីពេលវេលាដែលអ្នកអាចមានភាពសក្តិសម
ជាថ្មី ដើម្បីបន្តសកម្មភាពពិសិដ្ឋទាំងនោះវិញ ។
ប៊ីស្ស្យេរបស់អ្នកនឹងទូន្មានអ្នកពីអ្វីដែលអ្នក
ធ្វើ ដើម្បីពង្រឹងដល់សមត្ថភាពរបស់អ្នក នៅក្នុង
ការការពារដល់ការល្អ ។ គាត់អាចលើកទឹកចិត្ត
អ្នកឲ្យសិក្សាប្រធានបទគោលលទ្ធិមួយ ដូចជាការ
ប្រែចិត្ត រួចហើយចែកចាយនឹងគាត់ពីអ្វីដែលអ្នក
បានរៀន ។ គាត់អាចសុំឲ្យអ្នកជួបនឹងគាត់រាល់

សប្តាហ៍ ដើម្បីរាយការណ៍ថាអ្នកមានសុខទុក្ខ
យ៉ាងណាដែរ នៅក្នុងការដកយកស្ថានភាពនៃការ
ល្អរួចចេញពីខ្លួនអ្នកនោះ ។

តើខ្ញុំនិយាយនឹងគាត់នៅពេលណា ?

អ្នកប្រហែលជាកំពុងគិតថា « ការទាំងនោះខ្ញុំ
អាចធ្វើបាន ចុះតើខ្ញុំអាចដឹងបានដោយរបៀបណា
ថាអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើគឺជាធ្ងន់ធ្ងរល្មម ដែលខ្ញុំត្រូវ
និយាយនឹងប៊ីស្ស្យេនោះ ? » ចម្លើយដ៏ខ្លីគឺថា ៖
« សតិសម្បជញ្ញៈរបស់អ្នកនឹងប្រាប់អ្នក » ។ នៅ
ពេលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាទទួលបានការបំផុសពី
សតិសម្បជញ្ញៈ សូមធ្វើវាក្យា (សូមមើល អាលម៉ា
34:31-34) ។

ទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ ស្តេចបេនយ៉ាមីនបានបង្រៀនថា « យើងពុំអាចប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យអស់នូវការណ៍ទាំងឡាយដែលអ្នករាល់គ្នាអាចប្រើប្រាស់អំពើបាបនោះទេ ព្រោះមានផ្លូវ និងបែបផ្សេងៗគ្នា គឺមានច្រើនណាស់ដែលយើងពុំអាចរៀបរាប់បានឡើយ » (ម៉ូសាយ 4:29) ។ ដូច្នេះជាជាងផ្តល់នូវបញ្ជីលម្អិតនៃរឿង ដែលអ្នកត្រូវសារភាពដល់ប្រព័ន្ធរបស់អ្នកនោះ ខ្ញុំសូមចែកចាយនូវគោលការណ៍មួយចំនួន ដែលនឹងជួយអ្នកឲ្យធ្វើការសម្រេចចិត្តនោះ ។

តើខ្ញុំត្រូវសារភាពអ្វីខ្លះ ?

ខ្ញុំដឹងថា អ្នកបានព្យាយាមគោរពប្រតិបត្តិ ប៉ុន្តែប្រហែលជាអ្នកបានធ្វើនូវកំហុសមួយចំនួន រួមទាំងកំហុសធ្ងន់ធ្ងរមួយចំនួនផងដែរ ។ កំហុសភាគច្រើនដែលមនុស្សធ្វើអាចដោះស្រាយ តាមរយៈការអធិស្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន និងការប្រើប្រាស់ដោយស្មោះ ។ កំហុសមួយចំនួន ជាពិសេស កំហុសដែលទាក់ទងនឹងភាពអសីលធម៌ តម្រូវឲ្យមានការសារភាពចំពោះប្រព័ន្ធពីមុនអ្នកអាចទទួលបានការអភ័យទោសពីព្រះអម្ចាស់ ។

នៅពេលអ្នកគិតពីកំហុសដែលអ្នកបានធ្វើអ្នកប្រហែលជាមានអារម្មណ៍ខុសឆ្គង ពិបាកចិត្ត ឬថែមទាំងសោកសៅទៀតផង ។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងមាននូវអារម្មណ៍ទាំងនេះ នោះអ្នកប្រហែលជាត្រូវការនិយាយនឹងប្រព័ន្ធរបស់អ្នកពីកំហុសទាំងនោះ ។

កុំព្យាយាមដោះសារចំពោះខ្លួនឯង ឬបង្វែរផ្លូវរបស់អ្នក ។ អ្នកអាចគិតថា « វាគួរឲ្យខ្មាស់អៀនណាស់ដើម្បីប្រាប់ប្រព័ន្ធនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ ។ គាត់គិតថាខ្ញុំជាមនុស្សដែលល្អជាងនោះ ។ គាត់នឹងភ្ញាក់ផ្អើល ប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ ។ គាត់នឹងមិនចូលចិត្តខ្ញុំទៀតទេ » ។

ខ្ញុំសន្យានឹងអ្នកថា គាត់នឹងមិនថ្កោលទោសអ្នកឡើយ ។ ក្នុងនាមជាអ្នកប្រើប្រាស់ព្រះអម្ចាស់ គាត់នឹងមានសណ្តានចិត្តល្អ ហើយយល់ចិត្ត នៅពេលគាត់ស្តាប់អ្នក ។ បន្ទាប់មកគាត់នឹងជួយអ្នកក្នុងដំណើរការប្រើប្រាស់នេះ ។ គាត់គឺជាសារទូតនៃសេចក្តី

មេត្តាករុណារបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីជួយអ្នកឲ្យស្អាតស្អំតាមរយៈដង្វាយធួននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ព្រះអម្ចាស់ធ្លាប់មានបន្ទូលថា « មើលចុះ អ្នកណាដែលប្រើប្រាស់អំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួន អ្នកនោះឈ្មោះថាបានអត់ទោសឲ្យហើយ ហើយយើងជាព្រះអម្ចាស់មិនចាំអំពើបាបទាំងនោះទៀតទេ ។

« តាមរបៀបនេះអ្នករាល់គ្នាអាចដឹងបើសិនជាមនុស្សណាម្នាក់ប្រើប្រាស់អំពើបាបទាំងឡាយរបស់ខ្លួនមែន ឬ អត់—មើលចុះអ្នកនោះនឹងសារភាពអំពើបាបទាំងឡាយ ហើយលះបង់ចោលអំពើបាបទាំងនោះ » (គ. និង ស. 58:42-43) ។

នៅពេលអ្នកសារភាព ហើយលះបង់ចោលអំពើបាបរបស់អ្នក នោះព្រះអម្ចាស់នឹងអភ័យទោសដល់អ្នក ។ អ្នកនឹងមិនចាំបាច់ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះទ្រង់សម្រាប់អំពើបាបទាំងនោះ នៅពេលអ្នកនឹងត្រូវនាំយកទៅកាត់សេចក្តីនោះទេ ។

ចុះបើខ្ញុំមិនសារភាព ?

ពេលខ្លះមនុស្សម្នាក់នឹងឈប់ធ្វើខុស ប៉ុន្តែពុំសារភាពទៅប្រព័ន្ធរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលគួរតែធ្វើនោះទេ ។ ជាលទ្ធផល បុគ្គលម្នាក់នោះបន្តទទួលបាននូវអំពើបាបតែម្នាក់ឯង ជាជាងការអនុញ្ញាតឲ្យព្រះអង្គសង្គ្រោះដកយកបន្ទុកនោះចេញ ។

ខ្ញុំសូមឲ្យឧទាហរណ៍មួយដល់អ្នក ។ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន នាល្ងាចមួយ ខ្ញុំបានសម្ភាសន៍មនុស្សពេញវ័យធ្វើប័ណ្ណចូលព្រះវិហារបរិសុទ្ធពួកគេឡើងវិញ ។ មានស្ត្រីវ័យកណ្តាលម្នាក់បានចូលមកសម្រាប់ការសម្ភាសរបស់គាត់ ។ នាងបានរៀបការនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយសកម្មក្នុងសាសនាចក្រពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ ។

ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ពីភាពសោកសៅដ៏ខ្លាំងមួយនៅក្នុងព្រលឹងរបស់គាត់ ។ នៅពេលការសម្ភាសចេះតែបន្ត ខ្ញុំបានទទួលការបំផុសខាងវិញ្ញាណមួយ ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា « ប្អូនស្រី ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ប្អូនបានធ្វើកំហុសធំមួយ ពេលប្អូន

នៅវ័យជំទង់ដែលប្អូនមិនទាន់បានសារភាពដល់អ្នកដឹកនាំបព្វជិតភាពនៅឡើយ ។ តើប្អូនអាចប្រាប់ខ្ញុំពីបញ្ហានោះបានទេ ? »

រំពេចនោះ គាត់បានចាប់ផ្តើមយំ ។ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា វាជាការពិត ប៉ុន្តែគាត់តែមានអារម្មណ៍ថាខ្មាស់អៀនពេក ដើម្បីសារភាពបញ្ហានោះដល់ប្រព័ន្ធ ។ នៅពេលគាត់បានសារភាពពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ គាត់បានចែកចាយពីសេចក្តីលម្អិតគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឲ្យខ្ញុំធ្វើការកំណត់ពីភាពសក្តិសមរបស់គាត់ ។

ការសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ទៅអ្នកដឹកនាំបព្វជិតភាព បានកំណត់នូវចុងបញ្ចប់នៃដំណើរការប្រើប្រាស់របស់គាត់ជាជាងការចាប់ផ្តើម ។ គាត់បានទទួលបន្ទុក និងសោកសៅដែលពុំចាំបាច់នៃអំពើបាបនោះលើសពី 30 ឆ្នាំមកហើយ ។

ដោយសារគាត់បានបញ្ចប់ជំហានចុងក្រោយនៃការប្រើប្រាស់ កំហុសរបស់គាត់ត្រូវបានលុបចេញ ។ ម្តងម្កាលខ្ញុំបានជួបគាត់ បន្ទាប់ពីការសម្ភាសនៅយប់នោះមក ។ ផ្ទៃមុខរបស់គាត់មានភាពស្រស់ថ្លា ហើយនាងមានចិត្តរីករាយ ។

ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដឹងថា ខ្ញុំមិនចាំឈ្មោះគាត់នោះទេ ។ ព្រះអម្ចាស់អាចដកយកការចងចាំនោះចេញពីប្រព័ន្ធពី ។ អ្វីដែលខ្ញុំនៅចាំគឺថា តាមរយៈការសារភាពទៅកាន់អ្នកដឹកនាំបព្វជិតភាពរបស់គាត់ ស្ត្រីវ័យកណ្តាលម្នាក់នោះបានធូរស្រាលពីអារម្មណ៍នៃកំហុសដែលគាត់បានមានអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ។

សូមកុំធ្វើកំហុសនោះ ។ ប្រសិនបើអ្នកមានអារម្មណ៍នៃការធ្វើខុស ប៉ុន្តែមិនប្រាកដថាអ្នកត្រូវសារភាពចំពោះប្រព័ន្ធរបស់អ្នក ឬអត់ នោះសូមទៅជួបគាត់ ។ សូមឲ្យគាត់ជួយដល់អ្នក ។ កុំប្រថុយទទួលបន្ទុកមួយដែលមិនចាំបាច់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដែលវានឹងបន្សល់ទុកឲ្យអ្នកនូវអារម្មណ៍សោកសៅ ។ តាមរយៈការសារភាពរបស់អ្នកចំពោះប្រព័ន្ធពី និងការប្រើប្រាស់របស់អ្នក នោះព្រះអម្ចាស់នឹងលើកបន្ទុកនោះចេញពីព្រលឹងរបស់អ្នក (សូមមើល អេសាយ 1:18) ។

ហេតុអ្វីខ្ញុំត្រូវប្រេចិត្ត ?

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបង់ថ្លៃអំពើបាបនៃមនុស្សលោកគ្រប់រូប តាមរយៈការលះបង់ដែលធ្វើឲ្យជូនរបស់ទ្រង់ ។ ទ្រង់អញ្ជើញអ្នកឲ្យប្រេចិត្ត ហើយជៀសចេញពីសោកសៅ និងការរងទុក្ខបន្ថែមទៀត ។ « ចូរប្រេចិត្តចុះ បើពុំនោះសោតទេ . . . សេចក្តីរងទុក្ខទាំងឡាយរបស់អ្នកនឹងឈឺចាប់ណាស់—គឺឈឺដល់ណានោះអ្នកមិនដឹងទេ ជ្រួតជ្រាបដល់ណានោះអ្នកមិនដឹងទេ មែនហើយ ធ្ងន់ធ្ងរដល់ណានោះអ្នកក៏មិនដឹងដែរ ។

« ត្បិតមើលចុះ យើងជាព្រះបានរងទុក្ខនូវការទាំងនេះជំនួសមនុស្សទាំងអស់ដើម្បីកុំឲ្យគេអាចរងទុក្ខ បើសិនជាពួកគេប្រេចិត្ត

« ប៉ុន្តែ បើសិនជា ពួកគេមិនព្រមប្រេចិត្តទេ នោះ ពួកគេត្រូវរងទុក្ខដូចជាយើងដែរ ។ . . .

« ហេតុដូច្នេះហើយ ជាថ្មីទៀត យើងបញ្ជាឲ្យអ្នកប្រេចិត្ត . . . ហើយឲ្យអ្នកសារភាពនូវអំពើបាបទាំងឡាយរបស់អ្នក បើពុំនោះសោតទេ នោះអ្នកនឹងរងទោសទាំងឡាយដែលយើងបានមានបន្ទូលមក » (គ. និង ស. 19:15–17, 20) ។

ខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ថា ការរងទុក្ខរបស់ទ្រង់

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានបង់ថ្លៃសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នករួចហើយ ។ អ្នកអាចទទួលបានការអភ័យទោសដរាបណាអ្នកប្រេចិត្ត ។ កុំព្យាយាមបង់ថ្លៃសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នក ។ គ្មានទំហំនៃការរងទុក្ខណាមួយរបស់អ្នកអាចប្រោសលោះអ្នកបានឡើយ គឺមានតែតាមរយៈដង្វាយជូនប៉ុណ្ណោះដែលអ្នកអាចទទួលបានការអភ័យទោស ។

សូមឲ្យយើងអនុវត្តសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងដង្វាយជូនរបស់ទ្រង់ ។ ខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថា តាមរយៈការប្រេចិត្ត រួមមានទាំងការសារភាពទៅបីស្ស្សរបស់អ្នកពេលចាំបាច់ នោះអ្នកនឹងបានស្អាតស្អំ ។ លើសពីនេះទៀត តាមរយៈសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ—ព្រះចេស្ដាជួយគាំទ្ររបស់ទ្រង់—អ្នកអាចទទួលបានភាពរឹងមាំ នៅក្នុងសមត្ថភាពរបស់អ្នក ដើម្បីតតាំងនឹងការល្អប្លែងនាពេលអនាគត ។ ដូច្នេះ អ្នកនឹងមានសេចក្តីសុខសាន្តក្នុងគំនិត និងសុភមង្គលក្នុងជីវិតនេះ ហើយអ្នកនឹងទទួលបានជីវិតជំនៅអស់កល្បជានិច្ចនៅជីវិតក្រោយ ។ ■

គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង
« ជាញឹកញយ ព្រះអង្គសង្គ្រោះត្រូវបានគេប្រេចិត្ត

ទៅនិងគ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ . . . កំហុសចំពោះវិញ្ញាណស្រដៀងគ្នានឹងការឈឺចាប់ក្នុងរូបកាយយើងដែរ—ភាពការព្រមានពីគ្រោះថ្នាក់ និងធាតុការពារពីការខូចបង់បន្ថែមទៀត ។ ក្នុងដង្វាយជូននៃព្រះអង្គសង្គ្រោះមាននូវក្រមួនសម្រាប់ព្យាបាល ដែលអាចព្យាបាលរាលដាលយើង ហើយដកយកកំហុស ។ ប៉ុន្តែ ក្រមួននេះអាចប្រើតែតាមរយៈគោលការណ៍នៃសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីលើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ការប្រេចិត្ត និងការគោរពប្រតិបត្តិធានិច្ចប៉ុណ្ណោះ ។ លទ្ធផលនៃការប្រេចិត្តដោយស្មោះ ជាត្រឹមត្រូវនៃអារម្មណ៍ ការល្អប្រយោជន៍ និងការព្យាបាល និងការជំនួសខាងវិញ្ញាណ ។

« បីស្ស្ស និងប្រធានសាខាអ្នកជាជំនួយការគ្រូពេទ្យខាងវិញ្ញាណ ដែលបានសិទ្ធិអនុញ្ញាតដើម្បីជួយអ្នកប្រេចិត្ត ហើយបានជាសះស្បើយ » ។

វិលមេឌ ដារីឌ អេ បែរណា នៃស្តុបនៃពួកសាសនាថែមនាត់ « We Believe in Being Chaste » *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2013 ទំព័រ 44 ។

ដោយអែលឌើរ អូ រ៉ូសិន ហេឡេក
នៃពួកចិត្តសិបនាក់

ការអញ្ជើញព្រះអង្គ សង្គ្រោះឲ្យយាងចូលមក

« មើល យើងឈរនៅមាត់ទ្វារទាំងគោរ បើអ្នកណាព្យាបាលយើង ហើយបើកទ្វារឲ្យ នោះយើងនឹង
ចូលទៅឯអ្នកនោះ » (វិវរណៈ 3:20) ។

កាលពីខ្ញុំនៅក្មេង ពេលបុណ្យ
គ្រីស្ទម៉ាស ម្តាយរបស់ខ្ញុំ
បានដាក់តាំងរូបភាពព្រះអង្គ
សង្គ្រោះគោរទ្វារ ។ យើងពុំទាន់
ជាសមាជិកសាសនាចក្រនៅ
ឡើយទេ ហើយខ្ញុំតែងសួរ
ថា « ហេតុអ្វីព្រះយេស៊ូវគោរ
ទ្វារ ? » តើអ្នកណានៅក្នុង
ផ្ទះនោះ ? »
ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក
ខ្ញុំបានរកឃើញថា គ្មាន
ដៃទ្វារនៅខាងក្រៅលើទ្វារ
ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះបានគោរ
ឡើយ ។ បុគ្គលដែលនៅខាងក្នុងត្រូវ
បើកទ្វារនោះ ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាអ្នកដែល
នៅទ្វារម្ខាងទៀតជានរណាហើយ ។ គឺ
យើងទាំងអស់គ្នា ! ព្រះអង្គសង្គ្រោះកំពុង
គោរទ្វារ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវ
បើកទ្វារ ហើយអញ្ជើញទ្រង់ឲ្យយាង
ចូលមកក្នុងជីវិតរបស់យើង ។
ពេលខ្ញុំនៅវ័យជំទង់ ខ្ញុំបាន
សម្រេចចិត្តអញ្ជើញព្រះអង្គសង្គ្រោះ
មកក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដោយការជ្រមុជទឹក
ហើយក្លាយជាសមាជិកសាសនាចក្រ
នេះ ។ មិត្តខ្ញុំបានធ្វើជាកំរូដល់ខ្ញុំ ។ រួម
ទាំងជីដូនរបស់ខ្ញុំផងដែរ ។ គាត់ជាអ្នកធ្វើ

ការក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធឡូស អេនដេឡេស
កាលហ្វ៊ីរញ៉ា ។ គាត់បានចេញពីផ្ទះនៅម៉ោង
4:00 ព្រឹក ដើម្បីទៅបម្រើព្រះអម្ចាស់នៅក្នុង
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ។
គ្រាន់តែរយៈពេលពីរឆ្នាំបន្ទាប់ពីខ្ញុំបាន
ជ្រមុជទឹក ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា ខ្ញុំចង់បម្រើ
ព្រះអម្ចាស់ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញ
ម៉ោង ។ ក្នុងបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានជួយ
មនុស្សជាច្រើនឲ្យរៀនពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដើម្បី
ពួកគេអាចអញ្ជើញទ្រង់មកក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ។
ក្រោយមក ខ្ញុំបានបម្រើជាប្រធាន
បេសកកម្មក្នុងប្រទេសសាម៉ា ។ ខ្ញុំតែងសួរ
ដល់ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាថា តើពួកគេ
បានសម្រេចចិត្តបម្រើបេសកកម្មតាំងពីពេល
ណា ។ មានពួកគេជាច្រើនបាននិយាយថា
ពួកគេបានសម្រេចចិត្តធ្វើការបម្រើតាំងពីពួកគេ
នៅថ្នាក់កុមារ !
ថ្នាក់កុមារនឹងជួយអ្នករៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការ
បម្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ សូមរៀន
ឲ្យបានច្រើនតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ។ ដាក់
គោលដៅមួយ ដើម្បីបម្រើបេសកកម្ម ។ បន្ទាប់
មកអ្នកក៏នឹងអាចជួយដល់មនុស្សដទៃទៀត ឲ្យ
អញ្ជើញព្រះអង្គសង្គ្រោះមកក្នុងជីវិតពួកគេបាន
ផងដែរ ។ ការធ្វើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានឹង
ផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់អ្នក—វាបានផ្លាស់ជីវិតរបស់
ខ្ញុំ ។ ■

ឧក្រុនថ្លោងជួរ

ការចែកសាក្រាម៉ង់គឺជាទំនួលខុសត្រូវមួយដ៏ធំ ។ ចុះបើគាត់ធ្វើឲ្យរញ្ជើរញ្ជើទៅ ?

ដោយ ធន ម៉ាកប្រាយដ៍ ឆ្លុត
ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិតមួយ

« ហើយអស់អ្នកណាដែលទទួលបញ្ចេញជិតភាពនេះ
ឈ្មោះថា ទទួលយើងដែរ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មាន
ព្រះបន្ទូលថាដូច្នោះ » (គ. និង ស. 84:35) ។

បើ នដី បានឈរនៅមុខកញ្ចក់តម្រង់
ក្រវ៉ាត់-ករបស់គាត់ ។ អាវ-ស និង
ខោពណ៌ខៀវចាស់របស់គាត់ត្រូវគ្នា
យ៉ាងឥតខ្ចោះ ។ គាត់បានសិតសក់របស់គាត់ ។
គាត់ពិតជាបានរៀបចំរូបជាស្រេចដើម្បីទទួល
ការតែងតាំងជាឧក្រុន ។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់មាន
អារម្មណ៍ភ័យខ្លាចម៉្លោះ ?

បើនដីបានយកព្រះគម្ពីររបស់គាត់ ហើយដើរ
ចេញពីបន្ទប់ ។ គាត់មិនព្យាយាមគិតពីថា តើនឹង
មានរឿងអ្វីខុសប្លែកនៅព្រះវិហារថ្ងៃនេះនោះទេ ។
រួចហើយមានកាតព្វកិច្ចបញ្ចេញជិតភាពថ្មីដែលធ្វើឲ្យ
គាត់បារម្ភ នៅពេលណាគាត់បានគិតពីរឿងនោះ
គឺ ៖ ការចែកសាក្រាម៉ង់ ។ ចុះបើគាត់ធ្វើកំហុស
នៅគ្រាដំបូងរបស់គាត់នៅសប្តាហ៍ក្រោយនោះ ?
គាត់បានព្យាយាមបំភ្លេចរឿងនោះដែរ ពេលគាត់
ចេញពីផ្ទះ ។

ការប្រជុំសាក្រាម៉ង់បានដំណើរការដូច
ធម្មតា ។ ប៉ុន្តែក្រោយមក បើនដីបានដើរជាមួយ
គ្រួសារគាត់ទៅការិយាល័យរបស់ប៊ីស្សុព
សាឡាហ្សា ។ នេះពិតជារឿងដែលប្លែក ។ ជា
ធម្មតា គាត់គួរនៅក្នុងថ្នាក់កុមារនៅម៉ោងបើកថ្នាក់
នាពេលនេះ ។

បើនដីបានអង្គុយចុះ នៅពេលឪពុក ប៊ីស្សុព

« បើអ្នកជាឪពុក... និងពង្រីកការហៅខ្លួន អ្នកនឹង ក្លាយជាឧបការណ៍ក្នុងព្រះហស្តព្រះ សូម្បីតែពេលនេះ ដោយសារបញ្ជីឈ្មោះក្នុងក្រុងប្រុសម្នាក់ គឺមានតម្លៃពេល ដូចជាបញ្ជីឈ្មោះក្នុងបុរសម្នាក់ដែរ ពេលអនុវត្តក្នុងសេចក្តី សុចរិត » ។

អែលឌើរ ចាត អេ ខាលីហ្វ័រ នៃព្រះវិញ្ញាណប្រាសាទ « The Power of the Priesthood in the Boy » Liahona ខែ ឧសភា 2013 ទំព័រ 54 ។

ប្រធានយុវជន និងទីប្រឹក្សាក្នុងគណៈប្រធាន ប៊ីស្យូពបានដាក់ដៃលើក្បាលរបស់គាត់ ។ ឪពុក បានប្រគល់បញ្ជីឈ្មោះឈ្មោះដល់គាត់ ។ ក្នុង ការប្រសិទ្ធពរនោះ ការភ័យខ្លាចក្នុងខ្លួនរបស់ ប៊ែនដីបានរលាយបាត់ ។ គាត់មានអារម្មណ៍ស្ងប់ ហើយរីករាយ ។

ប៊ែនដីបានក្រោកឈរចាប់ដៃមនុស្សគ្រប់គ្នា ។ បន្ទាប់មកគាត់បានឱបម្តាយ និងបងប្រុសរបស់ គាត់ ជេ និងប្អូនស្រីរបស់គាត់ មីរ៉ាសុល ។

ក្រោយមកទៀត គាត់បានទៅសាលាថ្ងៃ អាទិត្យ ។ ទោះជាថ្នាក់ថ្មីមិនដូចនឹងថ្នាក់កុមារក្តី ប៉ុន្តែនៅតែមានអារម្មណ៍ថាស្គាល់គ្នា ។ មេរៀន លើកឡើងពីការអធិស្ឋាន ។ គាត់បានរៀនច្រើនពី ការអធិស្ឋាននៅក្នុងថ្នាក់កុមារ ។ ប៊ែនដី បានរៀន ធូរចិត្តបន្តិច ។ ប្រហែលការធ្វើជាឪពុកម្តាយមិន សូវពិបាកនោះទេ ។

ជ បានប្រាប់ប៊ែនដីក្រោយពីព្រះវិហារថា « វាមិនអីនោះទេ ! » ។ « បងនឹងប្រសិទ្ធពរ សាក្រាម៉ង់ ហើយប្អូនអាចចែកវាបាន » ។

រាល់អារម្មណ៍ភ័យខ្លាចបានត្រឡប់មកវិញ ។ គាត់បាននិយាយស្ងាត់ៗថា « ហ្នឹងហើយ » ។ ការចែកសាក្រាម៉ង់គឺជារឿងមួយដែលប៊ែនដីបានប្តូរ ខ្លាំងបំផុត !

ក្រោយមកទៀតនៅយប់នោះ ប៊ែនដីបាន ឃើញឪពុកកំពុងអានសៀវភៅនៅលើសារុង ។ « ចុះបើខ្ញុំភ្លេចនរណាម្នាក់ ហើយពួកគេមិនបាន

ទទួលសាក្រាម៉ង់នោះ ? » គាត់បានសួរ ។ « ចុះ បើខ្ញុំជំពប់ជើងដួលទៅ ? » គាត់បានមើលឃើញ យ៉ាងច្បាស់ពីបញ្ហានោះក្នុងគំនិតរបស់គាត់ ថា ថាសនោះត្រូវបានធ្លាក់ទៅលើដី ហើយរំពង ទឹកខ្ចាយគ្រប់ទីកន្លែង ។

ឪពុកបានដាក់ដៃលើស្មារបស់ប៊ែនដី ។ « ប៉ានៅចាំពីគ្រាដំបូងដែលប៉ាបានចែក សាក្រាម៉ង់ ។ ប៉ាប្រហែលជាក៏យខ្លាចជាង កូននៅពេលនេះទៅទៀត » ។

ប៊ែនដីបានភ្ញាក់ផ្អើល ។ « ប៉ាហ្នឹង ? ប៉ាមិន ខ្លាចអ្វីទាំងអស់ ! »

ឪពុកបានសើច ។ « ប៉ាធ្លាប់ភ័យខ្លាចច្រើន ដងណាស់ ។ តើកូនដឹងថាអ្វីទៅដែលជួយប៉ាឲ្យ យកឈ្នះលើការភ័យខ្លាចទេ ? »

ប៊ែនដីបានគិតមួយសន្ទុះ ។ « ការអធិស្ឋាន មែនទេ ? »

ឪពុកញញឹម ។ « ត្រឹមត្រូវណាស់ ។ គឺការអធិស្ឋាន ។ ហើយឪពុករបស់ប៉ាបាន ប្រសិទ្ធពរឲ្យប៉ា ។ តើកូនចង់ឲ្យប៉ាប្រសិទ្ធពរឲ្យ កូនទេ ? »

ប៊ែនដី ងក់ក្បាលភ្លាម ។ « បាទ ! កូនចង់ បានវាណាស់ » ។

គ្រួសារបានជួបជុំគ្នាក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ ។ ឪពុកបានដាក់ដៃគាត់លើក្បាលរបស់ប៊ែនដី ។ នៅពេលឪពុកនិយាយ ប៊ែនដីមានអារម្មណ៍ថា ចាប់ផ្តើមចង់យំ ។ ឪពុកបាននិយាយនៅក្នុង

ការប្រសិទ្ធពរថា « ចង់ចាំថា កូនបានទទួល បញ្ជីឈ្មោះតាមរយៈពិធីបរិសុទ្ធដ៏ពិសិដ្ឋមួយ ។ ព្រះវរបិតាស្តីបានប្រទានបញ្ជីឈ្មោះដល់យើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចបម្រើដល់មនុស្សដទៃទៀត ។ ប្រសិនបើកូនអាចធ្វើកិច្ចការនេះដោយអស់ពី ដួងចិត្ត នោះកូននឹងទទួលបានពរជ័យក្នុងកិច្ចការ នេះ និងក្នុងកិច្ចការទាំងអស់ » ។

ពេញមួយសប្តាហ៍ប៊ែនដីបានអធិស្ឋានសុំ ជំនួយ ។ លុះនៅថ្ងៃអាទិត្យសប្តាហ៍ក្រោយ គាត់បានចូលរួមនឹងពួកឪពុកនៅខាងមុខ សាលប្រជុំ ។ គាត់បានស្តាប់យ៉ាងយក ចិត្តទុកដាក់ ពេលជេនិយាយការប្រសិទ្ធពរ នំប៉័ង ។

រំពេចនោះ គាត់បានព្រួយបារម្ភម្តងទៀត ។ តើគាត់ពិតជាអាចធ្វើកិច្ចការនេះបានមែនឬ ? វាសំខាន់ខ្លាំងណាស់ ! បន្ទាប់មកគាត់បានចាំពី ការសន្យា នៅក្នុងការប្រសិទ្ធពររបស់ឪពុកគាត់ ។ ការព្រួយបារម្ភរបស់គាត់បានរលាយបាត់ នៅ ពេលព្រះវិញ្ញាណគ្រប់ដណ្តប់មកលើគាត់ ។

គាត់បានលើកថាស ហើយបានដើរចេញ ដោយទំនុកចិត្តទៅកាន់ជួរដែលបានគាត់ បានចាត់ ។ គាត់បានហុចថាសនោះដោយ ប្រុងប្រយ័ត្នទៅស្ត្រីម្នាក់នៅជួរខាងមុខ ។

ស្ត្រីនោះបានញញឹមដាក់គាត់ ។ ប៊ែនដីបាន ញញឹមតបវិញ ដោយដឹងថាគាត់កំពុងបម្រើ ព្រះអម្ចាស់ ។ ■

ការរង់ចាំ នៅវិនទើរ ខួរទើរ

ដោយ ឆែនឌី ម៉ាឌី

ទីក្រុងថ្មីមួយ

បន្ទាប់ពីព្យាករណ៍យ៉ូសែប ស្ទីវ ត្រូវបានគេសម្លាប់ នៅទីក្រុងណេវ៉ាដូ រដ្ឋអិលលីណយ បានក្លាយជាទីកន្លែងមួយដ៏គ្រោះថ្នាក់ ។ ពួកបរិសុទ្ធបានចាកចេញពីផ្ទះសំបែងរបស់ខ្លួន ទៅស្វែងរកទីកន្លែងរស់នៅមួយដែលមានសុវត្ថិភាព ។ នៅខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ 1846 ក្រុមពួកបរិសុទ្ធដំបូងបានចាប់ផ្តើមដំណើររបស់ពួកគេទៅទិសខាងលិច ប៉ុន្តែអាកាសធាតុមិនល្អ និងជំងឺបានដំណើររបស់ពួកគេមានការយឺតយ៉ាវ ។ នៅពេលនោះពួកគេបានឆ្លងកាត់ អែមរ៉ូរ៉ា វាបានយឺតពេលទៅហើយ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចធ្វើទៅរកគឺ ម៉ោនចិន ពីមុនរដូវរងានោះ ។ ដូច្នេះពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្របានជ្រើសយកកន្លែងមួយ ដែលពួកបរិសុទ្ធអាចស្នាក់នៅសម្រាប់រដូវរងា ។ ពួកគេបានឲ្យឈ្មោះវាថា វិនទើរ ខួរទើរ ។

ការដាក់តាំងបង្ហាញនេះនៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលពិពិធករមនុស្សវិនទើរ ខួរទើរ បានរៀបចំសារជាថ្មីជាដំបូងលើផ្លូវអែមរ៉ូរ៉ា ជាទីកន្លែងដែល វិល្លាម ភ្លេតុនបាននិពន្ធនិទុកតម្កើងបទ « មក មក ពួកបរិសុទ្ធ » (និទុកតម្កើងព្រះ និងចម្រៀងកុមារកុមារី ទំព័រ 2) ។

ការធ្វើការរួមគ្នា

មានមនុស្សមួយចំនួនបានសង់ផ្ទះពីដើមឈើ ឬចម្រើង ។ មានអ្នកផ្សេងទៀតបានរស់នៅក្នុង គ្រួសារ និងរូងថ្ម ។ ពួកបរិសុទ្ធទាំងនោះបាន ព្យាយាមមានចិត្តរីករាយ នៅក្នុងរដូវរងាដ៏ត្រជាក់ ហើយមានរយៈពេលយូរនោះ ។ ពួកគេបានជួយ គ្នាទៅវិញទៅមក ។ ពួកគេបានទៅការប្រគំតន្ត្រី ហើយច្រៀងរាំ ។ ពួកគេបានសង់ម៉ាស៊ីនកិនម្សៅ សាលាក្រុង និងរោងចក្រធ្វើកន្ត្រក ។

ការបន្តដើរទៅមុខ

គ្រាដែលពួកបរិសុទ្ធបានចំណាយនៅក្នុង រិទ្ធិទេវី ខួរទឹម្យ គឺមានការលំបាក ។ មានមនុស្ស ជាច្រើនបានស្លាប់ ។ ប៉ុន្តែពួកអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវ បានមានសេចក្តីជំនឿថា ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទាន ពរដល់ពួកគេ ហើយជួយពួកគេឲ្យធ្វើដំណើរទៅ ដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូន ។ នៅពេលនិទាឃរដូវបានមក ដល់ ក្រុមពួកអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវដំបូងបានចាក ចេញពីរិទ្ធិទេវី ខួរទឹម្យ ធ្វើដំណើរទៅជ្រលងភ្នំ សលត៍ លេក ។

សព្វថ្ងៃនេះ អ្នកអាចឃើញព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ណេប្រាស្ការិនទេវីខួរទឹម្យ ដ៏ស្រស់ស្អាត ហើយ ទៅមើលមជ្ឈមណ្ឌលពិព័រណ៍មរមនក្នុងរិទ្ធិទេវី ខួរទឹម្យ ដើម្បីរៀនបន្ថែមទៀតពីពួកអ្នកត្រួសត្រាយ ផ្លូវ ។ ■

នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលពិព័រណ៍មរមន អ្នកអាចឃើញស្បៀង អាហារគ្រប់ប្រភេទដែលពួកបរិសុទ្ធបានយកតាមពេលពួកគេ ធ្វើដំណើរទៅរិទ្ធិសាធារណៈ ។ ពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ បានប្រាប់ពួកគេឲ្យយក ម្សៅ គ្រឿងរេស អង្ករ សណ្តែក និងទឹកដោះគោ ។

មានពួកបរិសុទ្ធមួយចំនួនបានសង់ផ្ទះ ឈើ ដើម្បីស្នាក់នៅ ខណៈដែល ពួកគេនៅរិទ្ធិទេវី ខួរទឹម្យ ។

ពួកបរិសុទ្ធដែលបានរស់នៅក្នុងផ្ទះឈើ អាចរកឃើញនៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលពិព័រណ៍មរមន ។

ពួកបរិសុទ្ធឈប់នៅវិនទើរ ខួរទើរ

ឆាយ អារី កែន ឌី ហ្គ្រូហ្វ

ពួកអ្នកត្រួសត្រាយផ្លូវបានបោះជំរុំក្នុងរយៈពេលខ្លីមួយនៅវិនទើរ ខួរទើរ ដើម្បីរង់ចាំឲ្យរដូវរដាកនឹងផុតទៅ ពីមុនបន្តដំណើររបស់ពួកគេទៅ ទិសខាងលិច ។ ចាំមើលថា តើអ្នកអាចរកឃើញវត្ថុដែលលាក់នៅក្នុងរូបភាពនេះដែរទេ ។

ខ្មៅដៃ

នំដៃមួយចំណិត

ផ្ទាំង

ស្នាមព្រា

ថែកកូរ

សៀវភៅ

ម៉ាឡេត

ពែង

បង់បិទជំបៅ

ដបម្សិលីង

កាវ៉ែត

ស្ករគ្រាប់ឡូឡឺធម

ម្ជុល

នាឡិកា

ផ្លែសារី

សាក្សីពិសេស

តើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានបន្ទូល ទៅកាន់ព្យាករតាមរបៀបណា ?

ដោយ អែលឌើរ
ឌី ចត គ្រីស្ទូហ្វីសិន
នៃក្លឹបនៃពួកសារកដបប៊ីនាតា
សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សានៃពួកដបប៊ីនាតា
នាក់ គឺជាសាក្សីពិសេសរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។

ទ្រង់អាចបញ្ជូនសារទូតម្នាក់
ឬបង្ហាញអង្គទ្រង់ដោយផ្ទាល់ ។

ទ្រង់អាចមាន
បន្ទូលដោយព្រះ
សូរសៀងទ្រង់ផ្ទាល់
ឬដោយសំឡេងនៃ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។

ទ្រង់អាចមានបន្ទូលទៅពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
ឬទ្រង់អាចមានបន្ទូលទៅពួកគេ នៅពេលពួកគេ
ប្រសូររួមគ្នា ។

ដកស្រង់ចេញពី « The Doctrine of Christ »
Liahona ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2012, 86-90 ។

នៅក្នុងខណ្ឌលើកិច្ចសន្យាទៅឲ្យ : ការនិពន្ធជុំវិញ ដោយ ឌី ចត គ្រីស្ទូហ្វីសិន ឆ្នាំ ២០១២ ។ រូបថតដោយ គ្រូបម្រើនៃពួកសារកដបប៊ីនាតា ដោយ រ៉ូប៊ែត ធី ហិល ឆ្នាំ ២០១២ ។

តើអិមម៉ាអាចធ្វើល្អយ៉ាងណា បើវីយ៉ូឡែតភាចយ៉ាងនេះនោះ ?

ការជួយ

ដោយធានុត មែ ស្បែកដាម
ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិតមួយ

« ត្រូវឱ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង »
(ម៉ាកុស 12:31) ។

អិមម៉ាបានចាប់ដៃកាបូបស្ពាយរបស់នាងយ៉ាងរំលោភ នៅពេលនាងដើរចូលទៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់នាង ។ វាជាថ្ងៃដំបូងរបស់នាងនៅដំណាល ។ នាងបានពាក់ខោអាវសំណប់ចិត្តរបស់នាង ហើយម្តាយនាងដាក់នំឆ្ងាញ់ឱ្យនាងសម្រាប់អាហាររៀនត្រង់—គឺនំប្រៃរូបសត្វ ។

អិមម៉ាគិតក្នុងចិត្តថា « ថ្ងៃនេះពិតជាល្អមិនខាន » ។ « ដរាបណា— »

អិមម៉ាយប់ ហើយសម្លឹងមើលនៅក្នុងថ្នាក់ ។ នាងនៅទីនោះ ។ វីយ៉ូឡែត ។

ឆ្នាំមុន វីយ៉ូឡែតបានលេងលើទោងតោងតែងនៅគ្រប់ពេលចេញលេង ។ នាងបានប្រើកាបូបដើមនិយាយដាក់ អិមម៉ា ។ នាងថែមទាំងដុកដាន់មិត្តជិតសិទ្ធិរបស់អិមម៉ាទៀតផង !

វីយ៉ូឡែតបានឃើញអិមម៉ា ហើយបានលៀនអណ្តាតដាក់ ។ អិមម៉ាបានសម្លក់ដាក់វិញ ដោយក្តាប់ដៃកាបូបយូររបស់នាងកាន់តែខ្លាំង ។ កាលពីឆ្នាំមុន វីយ៉ូឡែតមិនបានរាប់អាននាងទេ ពេញមួយឆ្នាំ ហើយឆ្នាំនេះក៏ប្រហែលជាដូចគ្នាផងដែរ ។

« ស្វាគមន៍ឆ្នាំថ្មី សិស្សទាំងអស់គ្នា ! » អ្នកគ្រូខុលវ៉ែល បាននិយាយពីខាងមុខថ្នាក់មក ។ « ចូរយើងចាត់តាំងកន្លែងអង្គុយ » ។

ត្រូវបានតម្រៀបជាគូៗ ជាជួរនៅក្នុងថ្នាក់ ។

អ្នកគ្រូ ខុលវ៉ែលបានរាប់តាមជួរ រួចហើយគាត់បានចង្អុលទៅតុពីរនៅខាងក្រោយ ។ « អិមម៉ា ។ ប្អូនត្រូវអង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ » ។

អិមម៉ាបានអង្គុយចុះនៅត្រង់តុមួយនៅខាងក្រោយនោះ ។ នាងសង្ឃឹមថា លីសេល នឹងបានអង្គុយក្បែរនាង ។ ឬ ជេមី ។ ឬ—

« វីយ៉ូឡែត » ។

អិមម៉ាក៏ងើបមុខឡើងភ្លាម ។ តើនាងបានស្តាប់ឮត្រូវមែនទេ ?

មែនហើយ ។ គ្រូ ខុលវ៉ែល កំពុងចង្អុលតុនៅក្បែរនាង ។ គាត់បាននិយាយថា « វីយ៉ូឡែត ប្អូនត្រូវអង្គុយក្បែរអិមម៉ា » ។

វីយ៉ូឡែតបានដើរសំដៅទៅអិមម៉ាទាំងចងចិត្តមើល ។ អិមម៉ាបានក្រាបមុខចុះ ហើយសម្លឹងមើលទៅជញ្ជាំង ។ វានឹងជាឆ្នាំ ដ៏យូរអង្វែងមួយ ។

នៅម៉ោងចំណេរ អ្នកគ្រូខុលវ៉ែលបានសរសេរចំណេរមួយចំនួននៅលើក្តារខៀនសម្រាប់ឱ្យសិស្សដោះស្រាយ ។ គាត់បាននិយាយថា « ប្អូនទាំងអស់គ្នាអាចធ្វើម្នាក់ឯង ឬ ជាមួយនឹងមិត្តនៅក្បែរប្អូន » ។

រំពេចនោះអិមម៉ាបានពោបលើក្រដាសរបស់នាង ដោយធ្វើពុតដូចជានាងរលំធ្វើលំហាត់ ។ ចំណេរទាំងនោះងាយណាស់ ។ នាងកំពុងតែព្យាយាមគេចវេសពីវីយ៉ូឡែត ។ ពេញមួយព្រឹកនាងមិនបាន

មើលមុខវីយ៉ូឡែតម្តងណាសោះ ។ មានអ្វីមួយមកកេះស្មារបស់នាង ។ មានអារម្មណ៍ថាដូចជាខ្មៅដៃមួយ ។ អិមម៉ាធ្វើមិនដឹង ។

កេះម្តងទៀត ។ គឺវីយ៉ូឡែតកំពុងកេះនាង ! អិមម៉ាបានបន្តធ្វើលំហាត់ទាំងចិត្តមានៈ ។

ការកេះជាលើកទីបីរបស់វីយ៉ូឡែតវាល្មមធ្វើឱ្យនាងឈឺចាប់ ។ អិមម៉ាមានអារម្មណ៍ពុះកញ្ជ្រោលក្នុងចិត្តនាង ។ តើពេញមួយឆ្នាំនឹងមានសភាពបែបនេះឬ ? នាងបានគិតចង់លើកដៃនាងប្រាប់អ្នកគ្រូ ខុលវ៉ែល ។ ឬ ប្រហែលនាងគ្រាន់តែ

ដល់វិញ្ញាណ

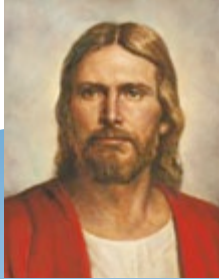
សម្លាប់ជាក់វិញ្ញាណម្តងទៀត ។
 រួចអ្នកម៉ាបានព្រលឹមឡើយវិញ្ញាណខ្យល់ ។ តើ
 មាននរណាម្នាក់យំមែនទេ ? ខ្មៅដៃនោះបាន
 កេះនាងម្តងទៀត ។ នាងបានដាក់មើល ហើយ
 ឃើញវិញ្ញាណកំពុងសម្លឹងមុខនាង ។ នាងកាន់
 ខ្មៅដៃ ហើយភ្នែកនាងពេញដោយទឹកភ្នែក ។ លើ
 ក្រដាសរបស់នាងសុទ្ធតែស្នាមលុប ។
 វិញ្ញាណបានមូលខ្មៅដៃនោះចុះឡើង ។

« តើឯងអាចជួយខ្ញុំបានទេ ? » នាងសួរដោយ
 ស្ងាត់ៗ ។
 អ្នកម៉ាមើលមុខនាងមួយភ្លែត ដោយចិត្តភ្ញាក់
 ផ្អើល ។ វិញ្ញាណចង់ឲ្យនាងជួយមែនទេ ? បន្ទាប់
 ពីអំពើអាក្រក់ដែលនាងតែងធ្វើមែនទេ ? អ្នកម៉ា
 បានដាក់មុខចេញទៅមើលក្រដាសនាងវិញ ។
 វិញ្ញាណអាចធ្វើវាតែម្នាក់ឯង ។ នាងមិនសម
 នឹងទទួលបានជំនួយរបស់អ្នកម៉ាទេ ទោះបីនាង
 ជា ...

ហើយព្យាយាមញញឹមដាក់នាង ។ « តើខ្ញុំអាច
 ជួយឯងបានទេ ? » នាងបានសួរ ។
 វិញ្ញាណបានងក់ក្បាល ដោយយកដៃដូតទឹក
 ភ្នែករបស់នាង ។
 អ្នកម៉ាបានខិតទៅជិតក្រដាសរបស់វិញ្ញាណ
 ហើយបានចាប់ផ្តើមជួយធ្វើចំណោទទីមួយ ។
 នាងបានមានអារម្មណ៍កំភ្លៅក្នុងចិត្តរួចទៅ
 ហើយ ។ នាងចង់ដឹងថា តើវិញ្ញាណចូលចិត្ត
 នំប្រែរបស់តូដេរទេ ។ ■

... អ្នកជិតខាងរបស់អ្នកម៉ាក្តីឬ ?
 អ្នកម៉ាបានមើលទៅមុខដោយស្ងៀមស្ងាត់ ។
 នាងបានឮវិញ្ញាណយំឱ្យបឋមខ្យល់ក្បែរនាង ។
 ព្រះគម្ពីរតែងចែងថា ឲ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង
 របស់នាង—ប៉ុន្តែវិញ្ញាណ ជួយពីកុមារផ្សេង
 ទៀត ! អ្នកម៉ាគ្រាន់តែជាមនុស្សម្នាក់ដែលអង្គុយ
 ក្បែរនាងក្នុងថ្នាក់តែប៉ុណ្ណោះ !
 អ្នកម៉ាបានដាក់ទៅធ្វើកិច្ចការរបស់នាងវិញ ។
 បន្ទាប់មកនាងបានឈប់ ។ ប្រហែលជាវិញ្ញាណ
 ពុំមែនខុសប្លែកនោះទេ ។ ប្រហែលជាពេលដែល
 ព្រះគម្ពីរចែងថា ឲ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងរបស់
 អ្នក គឺមានន័យថាគឺសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប ។
 សូម្បីតែមនុស្សម្នាក់ដែលអាក្រក់ក្តី ។ ទោះវាជា
 រឿងលំបាកក៏ដោយ ។
 អ្នកម៉ាបានដកដង្ហើម ហើយដាក់ខ្មៅដៃរបស់
 នាងចុះយឺតៗ ។ នាងបានដាក់ទៅវិញ្ញាណ

ការធ្វើតាមព្រះយេស៊ូ

ព្រះយេស៊ូចង់ឲ្យយើងស្រឡាញ់មនុស្សគ្រប់
 រូប ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ទ្រង់បង្រៀនយើង
 ឲ្យស្រឡាញ់គ្នា និងមិត្តភក្តិរបស់យើង
 ហើយប្រព្រឹត្តិល្អចំពោះពួកគេ ។ ព្រះយេស៊ូ
 ក៏បានបង្រៀនផងដែរថា « ត្រូវស្រឡាញ់ពួក
 ខ្មាំងសត្រូវឲ្យពរដល់អ្នកណាដែលប្រទេច
 ផ្តាសា ត្រូវប្រព្រឹត្តិល្អនឹងអ្នកណាដែលស្តាប់
 អ្នករាល់គ្នា » (ម៉ាថាយ 5:44) ។ នេះ
 មានន័យថា សូម្បីតែពេលនរណាម្នាក់
 ប្រព្រឹត្តិមិនល្អចំពោះអ្នក អ្នកអាចធ្វើ
 តាមព្រះយេស៊ូដោយការធ្វើល្អ ហើយ
 ព្យាយាមជាមិត្តរបស់ពួកគេ ។

រចនាដោយ ព្រះ ព្រះយេស៊ូ ដោយ ពេល ពេល © ២០១៧

ខ្ញុំនឹងចែកចាយ ដំណឹងល្អជាមួយ កូនចៅរបស់ព្រះ ទាំងអស់

ខាងឆ្វេង : រចនាដោយ ម៉ាក ចាម៉ែន ឆ្វេងខាងស្តាំ : រចនាដោយ ម៉ែម ម៉ាដឺន យ៉ាម ម៉ាដឺន ម៉ាក ចាម៉ែន ម៉ាក ចាម៉ែន និងលេខប្រែសម្រួល

ប័ណ្ណដើម្បីចែកចាយ

អ្នកអាចចែកចាយដំណឹងល្អដោយការចែកប័ណ្ណមួយ ។ គ្រាន់តែបិទប័ណ្ណលើទំព័របន្ទាប់ទៅនឹងក្រដាសរឹង ។ បន្ទាប់មកកាត់ប័ណ្ណនោះចេញ ហើយសរសេរសាររបស់អ្នកនៅលើផ្នែកម្ខាងទៀត ។

ចម្រៀង និង ព្រះគម្ពីរ

- « We'll Bring the World His Truth »
Children's Songbook ទំព័រ 172-173
- ម៉ាតាយ 5:16

សូមយើងពិភាក្សាគ្នា

អ្នកអាចឲ្យសមាជិកគ្រួសារម្នាក់ៗ គូររូបភាពមួយពីផ្លែឈើមួយដែលពួកគេចូលចិត្ត ។ បន្ទាប់មកពួកគេម្នាក់ៗអាចសរសេរពីរបៀបដែលដំណឹងល្អប្រទានពរដល់ជីវិតរបស់ពួកគេ នៅផ្នែកខាងក្រោយរូបភាពនោះ ។ បន្ទាប់មកអ្នកអាចពិភាក្សាគ្នាពីរបៀប ដែលអ្នកអាចចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយមិត្តភក្តិ និងអ្នកជិតខាង ។

តើ អ្នកធ្លាប់ញ៉ាំអ្វីមួយឆ្ងាញ់ដែលអ្នកចង់ចែករំលែកវាដែរទេ ? នៅគ្រាមួយ កាលព្យាករីលីហែបានសុបិនឃើញថា គាត់កំពុងហូបផ្លែឈើមួយដ៏ឆ្ងាញ់ ។ វាមានរសជាតិឆ្ងាញ់ណាស់រហូតដល់វាបានធ្វើឲ្យ ព្រលឹងវិញ្ញាណ [របស់គាត់] ពោរពេញទៅដោយសេចក្តីអំណរជាអតិបរមា » (នីហ្វិទី 1 8:12) ។ លីហែចង់ឲ្យគ្រួសារលោកបានភ្ញាក់ផ្អែមឈើដ៏ឆ្ងាញ់នោះផងដែរ ។

ផ្លែឈើនៅក្នុងសុបិនរបស់លីហែគឺប្រៀបបាន នឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតាស្ងួត ។ លីហែចង់ឲ្យគ្រួសារលោកទទួលបានអារម្មណ៍ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតាស្ងួត ។ គាត់ចង់ចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយពួកគេ ពីព្រោះគាត់បានដឹងថាវាដ៏ឆ្ងាញ់ពួកគេរីករាយ ។

ជាញឹកញយ កុមារធ្វើបានយ៉ាងល្អនៅក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អនឹងអ្នកដទៃ ។

ម៉ារី មានអាយុប្រាំបីឆ្នាំ បានឃើញពួកអ្នក

ផ្សព្វផ្សាយសាសនាតាមផ្លូវនៃប្រទេសអេក្វាទ័រ ។ នាងបានសួរពួកគេថាតើពួកគេអាចបង្រៀនដំណឹងល្អដល់នាងបានទេ ។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយនោះបានមកផ្ទះរបស់ម៉ារីដើម្បីបង្រៀនដល់គ្រួសារនាង ។ ម៉ារីជាមនុស្សដំបូងដែលបានជ្រមុជទឹកក្នុងគ្រួសាររបស់នាង ។ នាងមានចិត្តរីករាយពេលគ្រួសារទាំងមូលរបស់នាង នៅទីបំផុតបានចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រផងដែរ ។

អេរិក មានអាយុប្រាំបួនឆ្នាំ មានចិត្តរីករាយយ៉ាងខ្លាំងពីបទបង្ហាញរបស់កុមារ ក្នុងការប្រជុំសាក្រាម៉ង់ដោយសារគាត់បានអញ្ជើញអ្នកជិតខាងគាត់មក ។ ពួកគេបានមក ។

កុមារទាំងពីរនាក់នេះបានចែកចាយអ្វីមួយដែលមានតម្លៃ នឹងមនុស្សដែលពួកគេស្រឡាញ់ ។ នៅពេលអ្នកចែកចាយដំណឹងល្អ ទីបន្ទាល់របស់អ្នកនឹងកើនឡើង ។ ដូចជាលីហែ អ្នកនឹងទទួលបានអារម្មណ៍នូវ « សេចក្តីអំណរជាអតិបរមា » ផងដែរ ។ ■

« កុំឲ្យខ្លាចអ្វីឡើយ ពីព្រោះយើង នៅជាមួយ » ។

លោកុប្បត្តិ 26:24

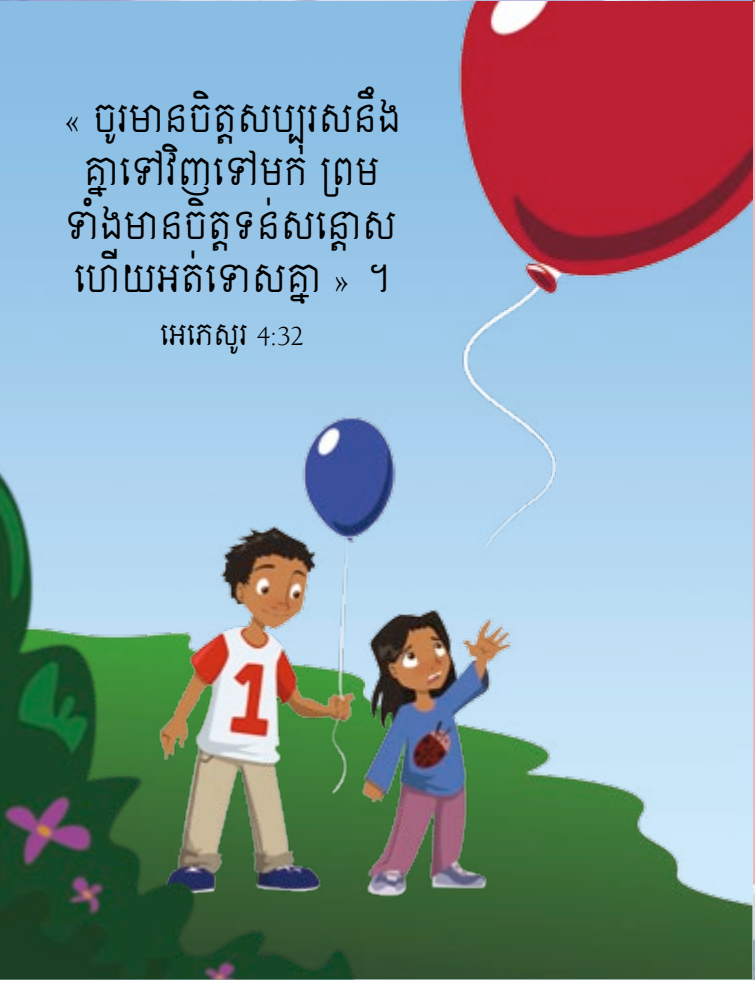
« មានពរហើយអស់ អ្នកដែលផ្សះផ្សាគេ » ។

ម៉ាថាយ 5:9

« ចូរមានចិត្តសប្បុរសនឹង គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រម ទាំងមានចិត្តទន់សន្តោស ហើយអត់ទោសគ្នា » ។

អេភេសូរ 4:32

« ចូរអរព្រះគុណ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ » ។

ថែស្សាឡូឌី 1 5:18

ខាមិល មកពីទីក្រុង នូវយោក

ខាមិលអាយុប្រាំបួនឆ្នាំ មានមិត្តច្រើនណាស់ ។ នាងនិយាយថា « រឿងដែលខ្ញុំចូលចិត្តពីមិត្តរបស់ខ្ញុំគឺថាពួកគេខុសៗគ្នាទាំងអស់ » ។ « ពួកគេមកពីកន្លែងផ្សេងៗពីគ្នា ហើយពួកគេមានវិធីខុសៗគ្នាក្នុងការធ្វើកិច្ចការនានា » ។ ខាមិល ចូលចិត្តរៀនរឿងល្អៗពីមិត្តរបស់នាង ហើយនាងចូលចិត្តចែករំលែកកិច្ចការរបស់នាងជាមួយពួកគេ ។ រឿងដែលល្អបំផុតដែលនាងធ្លាប់ចែកចាយនឹងមិត្តម្នាក់គឺដំណឹងល្អ ។ បន្ទាប់ពីចែកកថាខណ្ឌ

ទីមួយក្នុងមាត្រានៃសេចក្តីជំនឿនឹងមិត្តរបស់នាង យ៉ែលីន មក ខាមិលបានអញ្ជើញគ្រួសាររបស់មិត្តនាងឲ្យជួបនឹងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ។ ខាមិលក៏បានបង្រៀនយ៉ែលីនពីរបៀបអធិស្ឋាន ។ ឥឡូវយ៉ែលីន និងម្តាយរបស់នាងជាសមាជិកសាសនាចក្រ ។

ចម្រៀងដែលខ្ញុំចូលចិត្តគឺ « ខ្ញុំជាកូនរបស់ព្រះ » និង « Families Can Be Together Forever » ។ បន្តម្តីដែលខ្ញុំចូលចិត្តគឺគោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា 19:23 ៖ « ចូររៀនអំពីយើង ហើយស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនាងនុរាយរបស់យើងចុះ ចូរដើរក្នុងភាពស្ងួតម្តងនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់យើង នោះអ្នកនឹងបានសេចក្តីសុខសាន្តក្នុងយើង » ។ បន្តម្តីនេះតែងធ្វើឲ្យចិត្តខ្ញុំរីករាយ ពេលខ្ញុំបាត់ចិត្ត ។

មិត្តខ្ញុំយ៉ែលីនបានជ្រមុជទឹកនៅឆ្នាំ 2011 ។ ខ្ញុំចូលចិត្តខណៈដែលយើងអាចនៅព្រះវិហាររួមគ្នា ។ ខ្ញុំកំពុងជួយគាត់ឲ្យទន្ទេញមាត្រានៃសេចក្តីជំនឿ ។ យើងកំពុងទន្ទេញមាត្រានៃសេចក្តីជំនឿទីប្រាំបួន ។

ប៉ារ៉ូម៉ា ខ្ញុំមកពីសាលាសិក្សាស្រី ។ ប្រហែលនោះជា មូលហេតុដែលអាហារខ្ញុំចូលចិត្តគឺជាបាយ សណ្តែក និង សាច់មាន់ ។ វាពិតខ្ញុំពិតនឹងកំណើតរបស់គ្រួសារខ្ញុំ ។

ក្នុងគ្រួសារខ្ញុំមានមនុស្សប្រាំនាក់ ។ ប្អូនស្រីខ្ញុំ អេមីលី និងប្អូនប្រុសខ្ញុំ កូនី គឺជាកំណែប្រែនៃប្រពៃណី ។ ខ្ញុំគ្មានសត្វ ចិញ្ចឹមទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងគិតចង់ចិញ្ចឹមសត្វអណ្តើកមួយក្បាល ។ ខ្ញុំចូលចិត្ត អណ្តើកដោយសារពួកវាស្អាត ហើយវាមើត ។ ដូច្នេះពួកវាទាំងនេះមិនរត់ទៅណា នោះទេ ។

ខ្ញុំចូលចិត្តដំណើររឿងរបស់មេទ័ពយូណែក្នុងព្រះគម្ពីរមែន ។ ប៉ារ៉ូម៉ា បាន អានរឿងនេះក្នុងក្រុមគ្រូបង្ហាញ ហើយវាបានបំផុសគំនិតខ្ញុំឱ្យធ្វើ នង្គឹមមួយសម្រាប់ខ្លួនឯង ។ នង្គឹមរបស់ខ្ញុំពិតជា តើខ្ញុំបានរំលឹក ហើយវាពិតជាស្នូលនៃចិត្តរបស់ខ្ញុំ ។

រូបថតខ្លះៗបានរៀបចំឡើងដោយប្រើប្រាស់រូបថតពីលើអ៊ីនធឺណិត ។ © GETTY IMAGES/អ៊ុយស៊ី រូបថតខ្លះៗបានរៀបចំឡើងដោយប្រើប្រាស់រូបថតពីលើអ៊ីនធឺណិត ។

ទំព័ររបស់យើង

ប៉ាម៉ាក់ខ្ញុំបានបង្រៀនខ្ញុំពីដំណឹងល្អ ហើយបានធ្វើជាស្នូលសម្រាប់ខ្ញុំ តាំងពីខ្ញុំនៅក្មេង ។ ខ្ញុំបានរៀនអានដំណើររឿងក្នុងព្រះគម្ពីរសម្រាប់កុមារ ហើយតទៅរៀនសូត្រស្នាដៃព្រះគម្ពីរមរមន ។ ខ្ញុំអានរាល់ថ្ងៃ ម្នាក់ៗ និងជាមួយគ្រួសារ ។ អារម្មណ៍ដ៏ល្អដែលខ្ញុំចូលចិត្តក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន ។ គាត់ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាម្នាក់ដ៏អស្ចារ្យ នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ក្លាយនៅពេលខ្ញុំធំឡើង ។
អេស្តេបាន អិម អាយុ 8 ឆ្នាំ ប្រទេសកូឡុំប៊ី

នៅពេលគ្រួសាររបស់ខ្ញុំទៅរិស្សមកាលនៅប្រទេសប៉ាណាម៉ា ប្រទេសកំណើតរបស់ម្តាយខ្ញុំ ប៉ាម៉ាក់ខ្ញុំបាននាំម្តាយស្រីខ្ញុំ យូអាប៊ីលី និងខ្ញុំទៅលេងព្រះវិហារបរិសុទ្ធប៉ាណាម៉ាស៊ីដីប៉ាណាម៉ា ។ ម៉ាក់យើងបាននាំយើងទៅប៉ែននិងជញ្ជាំងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនោះ ។ ក្រោយមក ពេលខ្ញុំបានប្រាប់ម៉ាក់ខ្ញុំពីអារម្មណ៍រីករាយដែលខ្ញុំមាន ពេលខ្ញុំនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធនោះ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ។
សេហ្គីយ៉ូ ប៊ី ធុញ៉ា អាយុ 7 ឆ្នាំ ភ្នំរីតា ស.រ.អា.

ប៉ាស្កា ហ្សឺ អាយុ 9 ឆ្នាំ ប្រទេសអ៊ុយក្រែន

នៅពេល ឡេទីស្យ៉ា ស៊ី អាយុ 6 ឆ្នាំ មានអាយុ 3 ឆ្នាំ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធកូរ៉េទីចាប្រេស៊ីលបានសង់ចប់សព្វគ្រប់ ។ នាងចូលចិត្តនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយទៅទីនោះរៀនរាល់ថ្ងៃក្នុងសប្តាហ៍ចុងក្រោយនៃការបើកសម្ពោធនោះ ។ នាងនៅតែចូលចិត្តការទៅលេងនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយដើរកាត់សួនច្បារដ៏ស្រស់ស្អាត ។ ឡេទីស្យ៉ាក៏ចូលចិត្តត្រូវប្រើ ហើយហាលទឹកផងដែរ ។

ច្នាក់កុមារ ៖ ធ្វើតាមព្រះយេស៊ូ
 ម៉េរីហ្សូយ៉ូ ឌី អាយុ 11 ឆ្នាំ ប្រទេសអ៊ីតាលី ចូលចិត្តការប្រជុំសាក្រាម៉ង់ ដោយសារគាត់រៀនពីព្រះវិបិតាស្ថិតិ និងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ គាត់ចូលចិត្តនៅព្រះវិហារ ដោយសារវាសប្បាយហើយស្រស់ស្អាត ។ គាត់រីករាយក្នុងសាលាទាត្រ ហើយមានមិត្តជាច្រើននាក់ ។

នៅពេលយើងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការបើកការដ្ឋានសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធទីអារីណាមុកសិក យើងមានចិត្តរីករាយណាស់ ។ យើងបានទៅធ្វើការបម្រើគ្រួសារ ។ យើងបានសម្អាតទីធ្លានៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធនោះ ។ ខ្ញុំដឹងថាព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកដំណាក់របស់ទ្រង់ពេលវាត្រូវបានសាងសង់ចប់សព្វគ្រប់ ។

យ៉ូស្តេ អេស អាយុ 6 ឆ្នាំ ប្រទេសម៉ិកស៊ិក

Bảng Khắc Bảng Vàng

ការសិក្សាព្រះគម្ពីរជួយខ្ញុំឲ្យបរិសុទ្ធត្រូវ ។
« ផ្ទាំងមាស » ដោយ ភី ទុយអិត ហោ អាយុ 10 ឆ្នាំ
នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ខ្ញុំបរិសុទ្ធត្រូវពេលខ្ញុំបានដើរតាមព្រះវរបិតាស្នាក់ និង
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
អិន ធី លីនដា អាយុ 8 ឆ្នាំ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ផ្នែកដែលខ្ញុំចូលចិត្តក្នុងព្រះគម្ពីរមែន
គឺដំណើររឿងរបស់និម្លែ និងដំណើរឆ្លងកាត់
សមុទ្រ ។
ខេលី ស៊ី អាយុ 10 ឆ្នាំ ប្រទេសហ្វីលីពីន

យើងត្រូវច្បាញភ្ជាប់ក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីយើង
អាចរស់នៅជាគ្រួសារជាប្រៀងរហូត ។
ស្ពានណា ស៊ី អាយុ 8 ឆ្នាំ ប្រទេសហ្វីលីពីន

ខ្ញុំចូលចិត្តទៅព្រះវិហារជាមួយគ្រួសារ
ខ្ញុំហើយរៀនពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។
នៅឆ្នះខ្ញុំចូលចិត្តអាន ហើយរៀនពី
ដំណើររឿងក្នុងព្រះគម្ពីរ ច្រៀងទំនុក
តម្កើង និងលេងល្បែងក្នុងក្រុមជុំ
ក្រុមគ្រួសារ ។ ដំណឹងល្អប្រទានពរដល់
គ្រួសារខ្ញុំ ហើយធ្វើឲ្យខ្ញុំរីករាយ ។ ខ្ញុំ
បានឲ្យព្រះគម្ពីរមែនទៅគ្រូបង្រៀនបរិ
នាក់នៅឯសាលា និងមិត្តមិត្តស្និទ្ធិរបស់ខ្ញុំ
មីហ្គែល រួចហើយ ។ ចម្រៀងផ្ទាក់កុមារ
ដែលខ្ញុំចូលចិត្តគឺ « We'll Bring the
World His Truth » (Children's
Songbook 172) ។
ម៉ានីម ភី អាយុ 6 ឆ្នាំ ប្រទេសប៊ែរម៉ូឌា

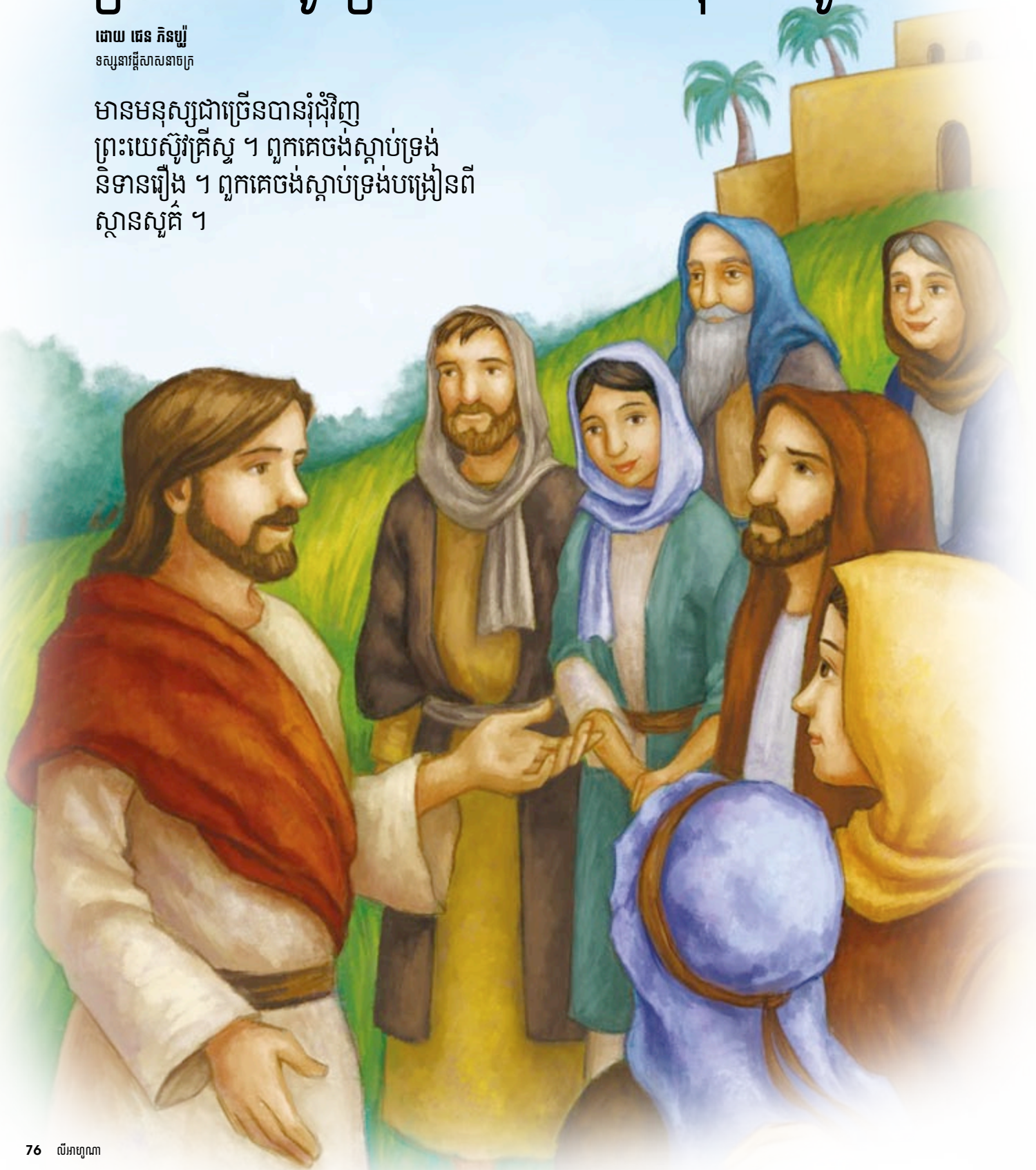

ហេនរីត អេស អាយុ 7 ឆ្នាំ ប្រទេសប្រេស៊ីល

ព្រះយេស៊ូវប្រទានពរដល់កុមារតូចៗ

ដោយ ធន ភិនឃ្លី
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

មានមនុស្សជាច្រើនបានរុំជុំវិញ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ពួកគេចង់ស្តាប់ទ្រង់
និទានរឿង ។ ពួកគេចង់ស្តាប់ទ្រង់បង្រៀនពី
ស្ថានសួគ៌ ។

នៅពេលមានមនុស្សឈឺ ព្រះយេស៊ូវ
បានព្យាបាលពួកគេ ។ ទ្រង់បាន
ព្យាបាលមនុស្សខ្ចាត់ ។ ទ្រង់បាន
ព្យាបាលមនុស្សថ្លង់ ។

ថ្ងៃមួយ មានមនុស្សមួយចំនួនបាននាំកូនកូនរបស់ខ្លួនមកឯព្រះយេស៊ូវ ។ ពួកគេចង់ឲ្យទ្រង់ប្រសិទ្ធពរ
ដល់កូនៗរបស់ពួកគេ ។ សិស្សទាំងឡាយរបស់ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ដល់មនុស្សទាំងនោះថាកុំឲ្យវាខាន
ព្រះយេស៊ូវឡើយ ។ ពួកគេបានគិតថាទ្រង់មានការរវល់ណាស់ ។

ក្រសួងប្រកាស ដោយ សុទ្ធជា ព្រះ យេស៊ូវ គ្រូបង្ហាញ

ព្រះយេស៊ូវមិនរល់ពេកនោះ
ទេ ។ ទ្រង់បានប្រាប់ពួកសិស្ស
ឲ្យយកកុមារទាំងនោះមកជួប
ទ្រង់ ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូល
ថា នគរស្ថានសួគ៌ជាបស់
ផងមនុស្សដែល ដូចជាកុមារ
តូចៗ ។

ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់កុមារទាំងអស់។ មិនថាអ្នកជានរណា អ្នកមានមុខមាត់បែបណា ឬអ្នកមកពីណានោះ
ទេ ។ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់អ្នក ! ■

ដកស្រង់ចេញពី ម៉ាកុស 10:13-16 ។

ព្រះយេស៊ូប្រទានពរដល់កុមារតូចៗ

« ទ្រង់ក៏ឱ្យរាល់គ្នា ហើយដាក់ព្រះហស្តលើទាំងប្រទានពរផង » (ម៉ាកុស 10:16) ។

ខ្ញុំប្រើពាក្យប្រមាថ ប្រមាថ . . .

ហោយ អ៊ី វ៉ាល ចនសុន
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

កម្មរបស់ម្តាយរបស់ខ្ញុំធ្វើឲ្យខ្ញុំចងចិត្ត ។ ភ្នាក់ផ្អើល ។ ស្រងាកចិត្ត ។ ខកបំណង ។ អារម្មណ៍ទាំងនេះបានឃើញនៅក្នុងកែវភ្នែកទាំងពីររបស់គាត់ រួចហើយបានរួមបញ្ចូលគ្នាទៅជាអារម្មណ៍មួយនៃ—ការលាក់ពុត ។

ថ្ងៃបើគាត់បង្រៀនខ្ញុំអស់រយៈពេល 15 ឆ្នាំដើម្បីគោរពដល់ព្រះវិហារស្ថិតនៅទីកន្លែងពាក្យសម្តី និងកិរិយាក្តី ក៏ខ្ញុំនៅតែអនុញ្ញាតឲ្យមានពាក្យមិនសមរម្យដ៏ជាក់លាក់មួយរហូតចេញពីបម្រាមាត់របស់ខ្ញុំដែរ ។

ខ្ញុំពុំមែនចង់ប្រើពាក្យប្រមាថនោះទេ ។ ពីមុនឆ្នាំនោះ ខ្ញុំពុំធ្លាប់ប្រើភាសាក្រក់ឡើយ ។ ប៉ុន្តែនៅរដូវក្តៅនោះ ខ្ញុំបានធ្វើការនៅនាយកដ្ឋាននេសាទរបស់យូថាហ៍ ហើយយកទម្លាប់នោះពីក្មេងប្រុសផ្សេងទៀតដែលធ្វើការជាមួយខ្ញុំ ។

ការងារចម្បងរបស់យើងគឺកាត់រុក្ខជាតិម្យ៉ាងឈ្មោះ ប៊ីដក់ចេញពីផ្លូវ ។ យើងបានសម្រេចចិត្តភ្លាមថារុក្ខជាតិ *Arctium minus* ជាប្រភេទស្មៅចង្រៃ ។ វាដុះពាសពេញគ្រប់ទីកន្លែង ហើយវាបំផ្លាញដល់រុក្ខជាតិផ្សេងទៀតដែរ ។ វាស្ថិតជាប់នឹងអ្វីក៏ដោយដែលនៅជិតវា ។

ដោយមានបែលនៅក្នុងដៃ យើងបានបំផ្លាញវាពេញមួយរដូវក្តៅរហូតដល់អស់កម្លាំង—ហើយប្រើពាក្យមិនល្អ ។ ដំបូងខ្ញុំមិនចូលចិត្តពាក្យសម្តីរបស់មិត្តរួមការងារទេ ។ ក្រោយមក ខ្ញុំបានអត់ធ្មត់នឹងវា ។ ទីបំផុត ខ្ញុំបានប្រើវា ។ លុះដល់ចុងរដូវក្តៅនោះ ការប្រើពាក្យប្រមាថនៅជាប់នឹងមាត់របស់ខ្ញុំស្ថិតដូចជារុក្ខជាតិដែលនៅជាប់នឹងរោមឆ្កែដូច្នោះដែរ ។

ប៉ុន្តែ ប្រតិកម្មរបស់ម្តាយខ្ញុំចំពោះពាក្យសម្តីខ្ញុំ បានធ្វើឲ្យខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរ ។

វាមិនងាយនោះទេ ។ ការប្រើពាក្យប្រមាថពុំមែនគ្រាន់តែជា

ការប្រើពាក្យប្រមាថនៅជាប់នឹងមាត់របស់ខ្ញុំស្ថិតដូចជារុក្ខជាតិដែលនៅជាប់នឹងរោមឆ្កែដូច្នោះដែរ ។

ពាក្យជម្រើសមួយនោះទេ ។ វាក៏ជាគន្លងនៃការគិតផងដែរ ។ ការសន្ទនាដែលយើងអនុញ្ញាតឲ្យចូលមកក្នុងជីវិតយើង ពាក្យដែលយើងអាន និងរូបភាពដែលយើងមើលវាការកែតែងនូវគំនិតរបស់យើង ។ មិនយូរប៉ុន្មានខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានអញ្ជើញឲ្យចូលមកក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ផ្លាស់ប្តូរពាក្យសម្តីដែលខ្ញុំប្រើ ។

ជាក់លាក់ណាស់ ខ្ញុំនៅសកម្មក្នុងការចូលរួមព្រះវិហារ និងថ្នាក់សិក្សាសាលា ។ ការប្រើពាក្យប្រមាថបានបំផ្លាញនូវគំនិតល្អៗ ប៉ុន្តែការស្ថិតនៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានមួយដែលលើកកម្ពស់ដល់គំនិតល្អទាំងនោះបានអនុញ្ញាតឲ្យវាចាក់ប្រសជាថ្មីម្តងទៀត ។ ខ្ញុំបានផ្តោតលើការអានព្រះគម្ពីររាល់ថ្ងៃ និងការអធិស្ឋាន ។ ខ្ញុំជៀសឆ្ងាយពីខ្សែវីដេអូ និងកម្មវិធីទូរទស្សន៍ដែលបង្កើតគំនិតមិនល្អនោះឡើងវិញ ។

បន្តិចម្តងៗ ខ្ញុំបានរកឃើញថាពាក្យសម្តីរបស់ខ្ញុំមានការកែលំអ ។ លុះដល់ចុងឆ្នាំ ខ្ញុំលែងមានទម្លាប់ប្រើពាក្យប្រមាថទៀតហើយ ។

តាំងពីមានបទពិសោធន៍នោះមក ខ្ញុំបានរៀនយ៉ាងច្រើនពីអំណាចនៃពាក្យសម្តី ។ ពាក្យសម្តីអាចបង្កើត ឬបំផ្លាញ ។ វាអាចធ្វើឲ្យឈឺចាប់ ឬវាអាចព្យាបាល ។ វាអាចធ្វើឲ្យមនុស្សខូចចិត្ត ឬវាអាចបណ្តុះគ្រាប់ពូជនៃសេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ។

ខ្ញុំបានរកឃើញថាវាគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះ ជាព្រះបង្កបង្កើតស្ថានសួគ៌ និងផែនដី មានបន្ទូលពីពាក្យសម្តី (សូមមើល យ៉ូហាន 1:1-4, គ. និង ស. 93:6-11) ។

ខ្ញុំបានរៀនថាការប្រើពាក្យប្រមាថមានទាំងអត្ថន័យវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានផងដែរ ។ យើងស្តាប់ដើម្បីប្រាប់ពីសេចក្តីពិតក្នុងតុលាការ ។ យើងសន្យា ឬស្បថ ដើម្បីគោរពព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះពេលយើងជ្រមុជទឹក ។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ យើងធ្វើការសន្យាពិសិដ្ឋ ដើម្បីរក្សាសេចក្តីសញ្ញាក្នុងព្រះវិហារវិសុទ្ធ ដើម្បីទទួលបានពរជ័យដ៏ធំបំផុតរបស់ព្រះវិហារសួគ៌ ។

សរុបទៅគឺថា ៖ យើងប្រែក្លាយដូចជាព្រះបន្ទូលពេលពាក្យសម្តីរបស់យើងគោរពទ្រង់ ហើយបង្ហាញពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ។ ■

រចនាប្រភពដោយ វ៉ែលីត ធី ចារ៉ុត

ជារីង អូ មិកយេ

ជារីង អូ មិកយេ បានធំដឹងក្តីឡើងនៅក្នុង កសិដ្ឋានគ្រួសារ នៅហាន់ស្វីល រដ្ឋយូថាហ្វ ។ លោក ស្រឡាញ់សត្វ ហើយមើលថែ សត្វសេះ ពេញមួយជីវិតរបស់លោក ។ នៅពេលលោកបម្រើបេសកកម្មនៅ ចក្រភពអង់គ្លេស លោកបានរកឃើញ ពាក្យស្លោក មួយដែលបានក្លាយជាបាវចនារបស់លោក ៖ « ទោះបី អ្នកជាអ្វីក៏ដោយ សូមធ្វើផ្នែករបស់អ្នកឲ្យបានល្អ » ។ លោកបានត្រឡប់ទៅចក្រភពអង់គ្លេសជាច្រើនលើក ហើយបានឧទ្ទិសឆ្លង ព្រះវិហារបរិសុទ្ធឡុងដុងអង់គ្លេស នៅឆ្នាំ 1958 ។

« ក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយ និងថ្នាក់ដឹកនាំ យើងត្រូវជួយយុវវ័យមិនត្រឹមតែរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការបម្រើបេសកកម្មពេញម៉ោង ដែលមានរយៈពេលតែពីរបីខែនោះទេ ប៉ុន្តែក៏ត្រូវជួយពួកគេសម្រាប់ការធ្វើ ហើយរក្សាសេចក្តីសញ្ញាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដែលរយៈពេលដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចផងដែរ ។ ជំហានទីមួយអាចចាប់ផ្តើមតាំងពីក្មេង » ។ សូមមើល « យុវវ័យ និងសេចក្តីសញ្ញាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ » ទំព័រ 18 ។ អត្ថបទនេះ និងអត្ថបទផ្សេងៗទៀតអាចជួយដល់សមាជិក ទាំងចាស់ទាំងក្មេងឲ្យរៀបចំខ្លួនយ៉ាងប្រពៃដើម្បីចែកចាយ ហើយរស់នៅតាមដំណឹងល្អ ។

សវនករស្រុកខ្មែរ
ក្រុមហ៊ុនស្វីតស្វីត
 ផ្នែកសេវាស្តុត្តិវិទ្យាស្រុកខ្មែរ